

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

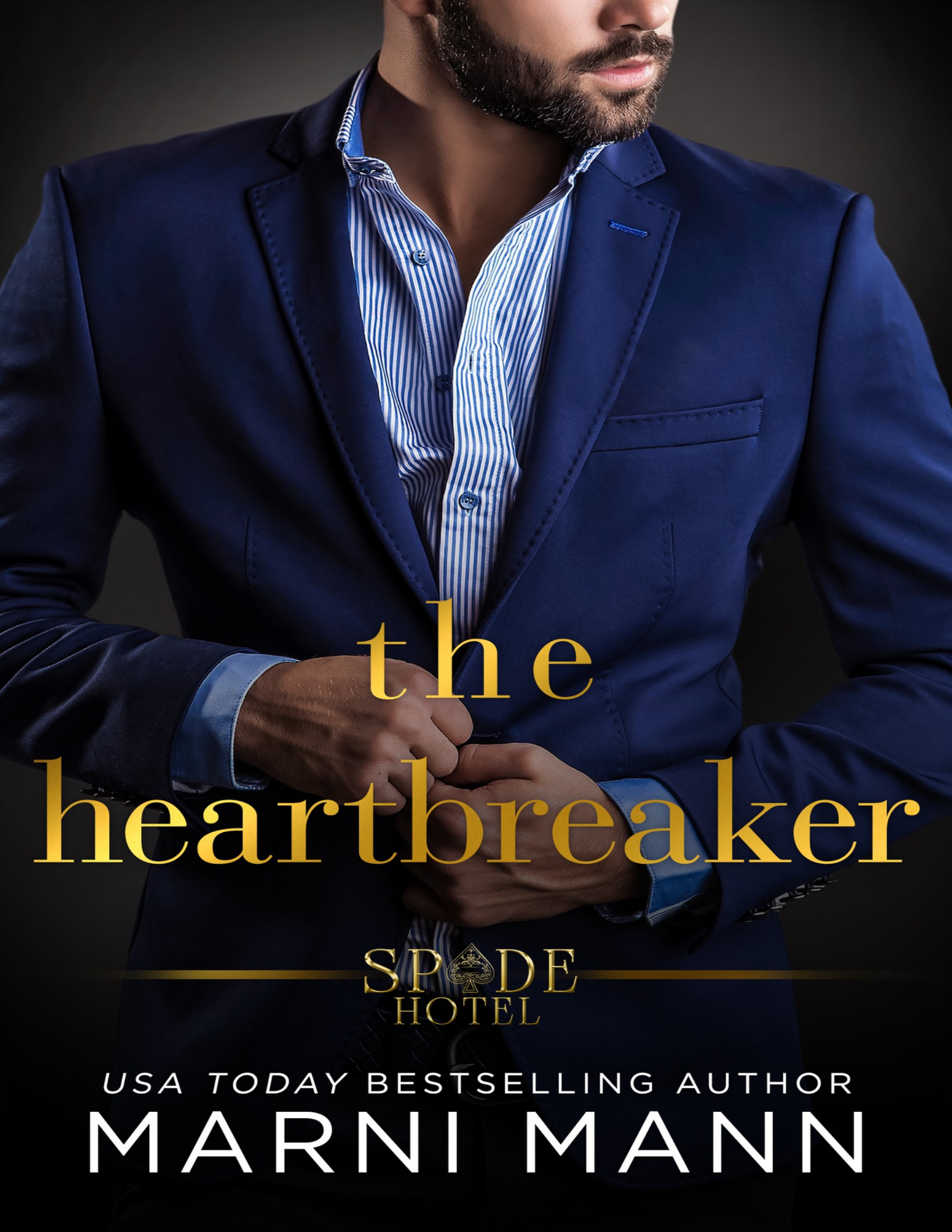
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

the heartbreaker

SPADE
HOTEL

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MARNI MANN

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İÇİNDEKİLER

[Çalma Listesi](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35 Sonsöz](#)

[Teşekkür Bülteni](#)

[Marni'nin Midnighters'ı](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Ayrıca yazan: Marni](#)

[Mann](#)

[The One'a Kısa Bir Bakış](#)

the heartbreaker

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MARNI MANN

Web sitemi ziyaret edin:

www.MarniSMann.com Kapak Tasarımcısı:

Hang Le, Hang Le tarafından

Editör: Jovana Shirley, Unforeseen Editing, www.unforeseenediting.com

Proofreaders: Judy's Proofreading'den Judy Zweifel ve Christine Estevez

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bazıları sizin için dünyayı yakar. Bazıları sizin için dizlerinin üstüne çöker. Bazıları elinizden tutar ve sizi içinizdeki prensesin hüküm sürdüğü bir Taylor konserine götürür. Bayanlar... Ridge üçü de. O, cızırtılı seksapelin, bayılmanın ve bekar babanın mükemmel bir miktarı.

OYUN LİSTESİ

"Horns"-Bryce Fox "Dirty
Love"-Mt. Joy "Fire"-
Barns Courtney
"World on Fire"-Nate Smith "Half
of forever"-Henrik "Closer"-Nine
Inch Nails "She"-Jelly Roll
"You're on Your Own, Kid"-Taylor Swift
"Miss Americana & The Heartbreak Prince"-Taylor Swift

[Spotify çalma listesine göz atmak için buraya tıklayın.](#)

PROLOGUE

Ridge

"Gitmene izin vermek istemiyorum."

Babam yatağında yatarken elini tuttuğumda ona söylediğim sözler bunlardı.

İkimizin de bir şey söylemediği anlarda, odanın sessizliği beni ele geçirdiğinde, her şeyi ezberledim.

santimine kadar. Hatırlayabildiğim kadarıyla sürekli bronzlaşan tenine kıyasla teni çok solgundu, neredeyse griydi. Gözlerinin içi boştu. Başparmağı elimin arkasını kavrarken tutuşu zayıftı.

Ray Cole müthiş bir savaşçıydı. Beklediğimizden daha uzun süre dayandı, ancak kanser onun iradesinden ve ilaçların toplamından daha güçlü çıktı. Hastaneye gitmek yerine, bakımevinde bakım altında evde kalmayı tercih etti. Artık tüm zamanını geçirdiği yatak odasına bir hastane yatağı taşındı ve son nefesini verene kadar 24 saat bakım gördü.

Bize bunun önümüzdeki birkaç saat içinde olacağı söylenmişti.

Kardeşlerim ve ben onunla biraz yalnız vakit geçiriyorduk. Rowan, kız kardeşim, önce gitmişti. Rhett, en büyük kardeşim, ikinci gitmişti. Babam en son benim gelmemi istemişti ve şimdi yatağının kenarına oturmuş, parmaklarını kavırıyor, avucundan yayılan buz gibi sıcaklığı hissediyordum.

Başka ne diyeceğimi bilemedim.

Duygular göğsümün içinde çalkalanırken, babamın nefesi sık pantolonlardan çıkıyordu. Zamanım tükeniyordu ve bu çok acıtıyordu.

Çünkü bu an, bu son birkaç dakika, sonsuza dek tekrarlayacağım bir anıydı.

"Gitmene izin vermiyorsun evlat. Ben bırakıyorum." Boğazını temizledi. "Benim zamanım geldi." Yavaş konuşuyordu ve her heceyi oluşturmak için ne kadar enerji harcadığını anlayabiliyordum.

Zavallı babam.

Her zaman ailemizin dayanağı olan bu rol artık bana aitti. Rhett yeterince şey yaşamıştı; bu yükü asla isteyerek omuzlamak istemezdi. Rowan babasının kızıydı, pamuk ipliğine bağlıydı, kızı Rayner doğduğundan beri gözyaşları daha da artmıştı. Rowan babasını kızının hayatında istiyordu. Disney gezileri, dede-kız buluşmaları ve hepimizin bir arada olduğu tatiller istiyordu.

Anlamıştım.

Ben de kızım Daisy için bunu istedim.

Ama Daisy hayatının altı yılını onunla geçirecek kadar şanslıydı, Rayner ise henüz bir bebektir ve bunları hatırlayamayacak kadar küçüktü.

"Baba..." Yüzüm öne düştü, acı göğsümü yırttı. Acının pek çok çeşidi vardı.

Bunun duygusal ağırlığı yerine fiziksel ağırlığını her zaman tercih ederim.

"Oğlum, bana bir söz vermeni istiyorum." Eli şimdi başımın üstündeydi. "Herhangi bir şey."

"Büyük seveceğine söz vermeni istiyorum. Çok seveceksin. Özür dilemeden sev. Çünkü aşık olmak bu dünyadaki en büyük nimettir."

Söyleyebileceği onca şey varken, gittiği yer orasıydı. Kızımın annesiyle ilişkim bittiğinden beri hayatımın hiç zaman ayırmadığım ya da ilgilenmediğim bir parçası.

Başımı kaldırdığımda eli yanağıma indi, çocukken tuttuğu yere, sonra çeneme gitti. "Benim gibi yalnız kalma," diye devam etti.

"Yalnız değilsin baba." Elini sıktım, bu düşüncenin beynine girmesini bile istemiyordum. Şimdi değil, bulunduğu noktada değil. "Biz varız."

"Yalnızım." Tekrar boğazını temizlemeye çalıştı. Bu sefer boğuldu, öksürüğü kesilene kadar hava dudaklarından hırıltıyla çıktı. Kendini toparladıktan sonra ekledi: "Hayatımın aşkı diğer elimi tutsaydı, şu anda hissettiğimden çok daha farklı bir duygu olurdu." Eli yüzümden ayrılırken yatağa çarptı ve sanki o parmakları sadece kendisinin tutabileceğini kendine hatırlatıyormuş gibi, yumaklanmış bir halde bağlantısız kaldı. "Ridge, konu aşk olunca çok fazla pişmanlık duyuyorum. Aşk bu şekilde yapma. Hayatını onunla yaşa, ona sahip olmadığın için pişman olma."

Büyürken, annemle babam henüz evliyken, birbirlerinin yanında olmaktan keyif aldıkları tek bir an bile hatırlamıyordum. Aralarındaki nefret çok açıktı, bunu küçük yaşta bile hissedebiliyordum. Kırılma noktası annemin onu aldatırken yakalamasıydı. İşte o zaman her şeyi resmen bitirmek için gerekli evraklar hazırlandı ve annem onu evden kovdu.

Gerçek şu ki, annemle babam birbirlerini sevmiyorlardı. Hiç sevdiklerinden de emin değildim. Aldatmalar başlamadan çok önce boşanmaları gerekirken biz çocuklar için birlikte kalmışlardı.

Ailemin evinde aşka tanıklık etmemiş olmam bir zarar mıydı? Karışık bir babam olması mı? Belki de öyleydi.

Ama bunların hiçbirisi bekar olmamın nedeni değildi.

Daisy'nin annesi Jana'yla ayrıldığıımızda, kızımın hayatına kadınların girip çıkmaması için bir seçim yapmıştım. Ciddi bir şeye odaklanmak yerine, eğlendim. Kıcıımı yırtarak çalıştım. Tüm dikkatimi kızıma verdim.

Aşk bir öncelik değildi.

Ve babamın yüzünde gülümsemekten olmadığını bildiğim derin oluklara, yatak odasındaki sessizliğe ve yatağının diğer tarafındaki boş yere baktığımda, onun da bunu bir öncelik haline getirmediğini fark ettim.

Yaklaşık yirmi beş yıl önce boşandığından beri hiç kimseyle yaşamadı. Çocuklarını hiç kimseyle tanıştırmadı.

Bizimle hiç kimse hakkında konuşmazdı.

Ama yine de kadınların gelip gittiğini biliyorduk, tıpkı evindeki on iki saatlik vardiyaların her birine bakan bakımevi hemşireleri gibi.

Hissettiği yalnızlığı hafifletmek için söyleyecek bir şey aradım ve ben bir şey söyleyemeden fısıldadı, "Bana söz ver, Ridge. Sonunun benim gibi olmayacağına söz ver."

Aklımın almadığı bir açıklama.

Babamın inanılmaz bir hayatı vardı. Dünyayı dolaştı. En başarılı konaklama markalarından birini inşa etmişti. Daha büyük olan tek marka olan Spade Otelleri ile birleşmiştik. İşinin dizginlerini devralan üç çocuğu vardı ve on ömür boyunca harcayamayacağı kadar çok parası vardı.

Sonunun onun gibi olması o kadar da kötü bir şey olmazdı. "Ridge" -elimi sıktı- "bana söz ver."

Başımı salladım. "Tamam baba. Söz veriyorum."

Parlak gözlerinden bir memnuniyet geçti. "Bu ailenin lideri olmanı istiyorum. Cooper'ın kız kardeşine asla zarar vermediğinden emin ol ve Rayner'a kendi kız kardeşinmiş gibi davran."

Boğazımın arkasında bir düğüm vardı. Saniyeler geçtikçe daha da büyüyen, daha da yoğunlaşan bir düğüm. "Bitti."

"Ve kardeşin. Onunla ilgilenmeni istiyorum. O çocuk" -nefes almak için durdu, içine çektiği rüzgâr boğazına fazla geliyordu- "kayboldu ve bulunmak istemiyor. Onu bul, Ridge. Ona yardım et."

Son sözleri göğsüme öyle bir çarptı ki, konuşmak imkânsız gibi geldi.

Babamın yüzümdeki son bakışta duygu görmesini istemiyordum.

Bana verdiği pozisyonun üstesinden gelebileceğimi bilmesini istedim.

Bu yüzden, birikmekle tehdit eden gözyaşlarımı, vücudumdaki titremeyi ve sadece göğsümdeki değil, her eklemimdeki ve kasımdaki ağrıyı yuttum.

"Yapacağım," dedim usulca. Bu yeterli gelmediği için, "Söz veriyorum,"

dedim. Hafifçe başını salladı ve başparmağını parmak eklemelerimin üstünden geçirdi. Kalbimin derinliklerinde onun son hareketi olacağını bildiğim bir hareketti bu.

"Beni her zaman gururlandırdın, oğlum." Öksürüğü kalınlaştı. "Seni seviyorum ve Daisy'yi seviyorum."

BİR

Üç Ay Sonra Ridge

O Bu geceyi sonlandırmayı umduğum onca yer varken, bir striptiz kulübü bunlardan biri değildi. Kahretsin, şikayet etmiyordum. Çıplak kadınlara bakarak bir akşam geçirmek benim kitabımda hiç de kötü bir zaman değildi. Özellikle de kadınlar sahneyi terk edip ben de dahil olmak üzere tüm müşterilerin oturduğu salonun etrafında üstsüz bir şekilde zıpladıklarında. Bu bana vücutlarına yakından ve kişisel bir bakış sağladı. Sadece ince, genellikle ısıltılı bir tangayla örtülmüş kıçlar. Meme uçları o kadar sertti ki sanki buzla ovulmuş gibiydiler. Benimkilerle kilitlendikçe alay eden gözler ve kokularını bastırarak kadar ağır parfümlü tenler.

Beni geçtikten sonra uzun süre oyalandılar.

Konu striptiz kulüplerine geldiğinde bakir değildim. Yıllar boyunca kendi payıma düşeni ziyaret etmişim, bu yüzden bu duvarların içinde bir fanteziden başka bir şey olmadığını biliyordum. Striptizciler satış kadınlarıydı. Baş sallamalar, gülümsemeler ve söylenen sözler hep satış taktikleriydi.

Böyle bir yerde ortaya çıkan tek gerçek şey, lanet olası bir ereksiyondur.

Bu yüzden, bu akşam erken saatlerde, Brady Spade ve Lily Roy'un ortak bekârlığa veda partisini kutlamak üzere otuz kadar kişi bir parti otobüsüne doluştuğumuzda ve Brady bir sonraki durağımızın burası olduğunu söylediğinde heyecanlanmamıştım. Brady, şirketimiz Cole and Spade Hotels'in yöneticilerinden biriydi ve Spade'lerin yuva kuran son üyesiydi; onunki gibi bir üne sahip birinin böyle bir şey yapacağını hayatım boyunca düşünmemiştim.

Ama herkesin yanıldığını kanıtlamıştı - herkes derken tüm Kaliforniya'yı ve muhtemelen Batı Yakası'nın yarısını kastediyordum.

Rhett de en az benim kadar eğlenmiş görünüyordu, ben de kolumu omuzlarına koydum ve "Bunu söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi ama şu anda bir kulüpte olmayı tercih ederim" dedim.

"Bu da en az bunun kadar çekilmez görünüyor," diye cevap verdi.

Kardeşimin cevabı beni şaşırtmadı. Son üç ay hepimiz için zor geçmişti. Lider olarak kardeşlerimi yaşamaya, eğlenmeye devam etmeleri için cesaretlendirdim; babam da böyle isterdi. Onu mezarında ters döndürecek olan şey, onun ölümü yüzünden yaşamayı bırakmamızdı.

Rowan elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyordu. Rayner'dan ayrılmayı sevmiyordu ama ortak bir parti olduğu ve erkek arkadaşı Cooper, Brady'nin kardeşi olduğu için buradaydı. Gülümsüyordu. İçiyordu. Spade kardeşlerin kız arkadaşları ve onların en iyi arkadaşları olan Daltonlarla kaynaşırken yüzünde mutluluk ifadesi vardı.

Ama yanımdaki sandalyeye çökmüş olan Rhett hiç de öyle görünmüyordu. Yüz ifadesi bana bir şeye vuracağını söylüyordu. Sadece yumruklamak değil. Onu un ufak etmek istiyordu.

"İyi misin kardeşim? Son birkaç ayı biliyorum-"

"Bana son birkaç aydan bahsetme. Burada olmaz." İfadesi acımasızlaştı. "Şimdi olmaz." "Seni anlıyorum. Benim hatam." Tuttuğum yeri sıktım. "Ama seni rahatsız eden bu mu? Baba?"

Başparmağını ve işaret parmağını yumruk yapmaya hazırlanmış gibi birbirine sürttü. "Burada olmamalıyım." "Neden?" Kimin daha çok kükreyeceğinden emin değildim, Rhett'in mi yoksa başparmağındaki aslan dövmesinin mi?

"Nedenini biliyorsun." Dişlerini birbirine geçirdi.

Bu şekilde davranmasının nedeni olarak babamıza geri döndüm. İş de başka bir neden olabilirdi. Kardeşim son zamanlarda ciddi mesai harcıyordu ve belki de tüm hafta sonu izin aldığı için kendini suçlu hissediyordu.

Ya da belki de başka bir şeydi.

"Bana yardım etsen ve nedenini söylesen de beynimi yormak zorunda kalmasam-" "Randevu, Ridge."

Başını hayal kırıklığına uğradığını belli edecek şekilde salladı. "Lanet olası randevu ne?" *Randevu.*

Tarih.

Ve sonra, kafamın arkasında çakan lanet bir şimşek gibi, beni vurdu.

Sikeyim.

Onu iyice sıktım, kaslarını ileri geri ovuşturdum.

Nasıl unutmuş olabilirim?

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Ona

sordum. "Hayır."

Cevabı beni zerre kadar şaşırtmadı. Rhett hiçbir şey hakkında konuşmak istemezdi. Patlayana kadar her şeyi en uzak, en derin yerinde saklardı. Bu patlamalar her zaman farklı görünürdü ama bu durumda birkaç günlüğüne ortadan kayboldu. Şaşırmazdım.

Yine de zorladım ve "Emin misin?" diye sordum.

Biraz hava çıkardı. "Evet, eminim." Ayağa kalktı. "Bir içkiye daha ihtiyacım var."

Bunun başka bir şey için kod olup olmadığından emin değildim, örneğin buradan gitmek için bir araç çağırıyordu, bu yüzden "Gidecek misin?" diye sordum.

"Eğer yaparsam, beni aramaya gelme." Bara doğru gözden kayboldu.

Lanet olsun. Kardeşlerden biri bir arada dururken diğeri dağılıyordu.

Ekibe doğru dönerken Rhett'i düşünmemeye çalıştım. Çiftlerin hepsi eğleniyor gibi görünüyordu, kadınlar striptizcilerle erkeklerden çok daha fazla ilgileniyordu. Rhett ve benim dışımda çetenin tek bekâr üyesi Weston'lardı. Birçoğu bizim otellerimizde olmak üzere dünyanın dört bir yanında lüks restoran ve kulüplerin sahibi olan beş kardeşli bir aile -dört erkek ve bir kadın-. Eden katılamasa da -iş için uzaktaydı- dört kardeş buradaydı. Birleşmeden bu yana onlarla birlikte çalışma, hatta normal iş saatleri dışında da takılma fırsatı bulmuştum ve onları dost olarak görüyordum.

Bu yüzden işlerin karışmak üzere olduğunu biliyordum.

Coles, Spades, Daltonlar ve Westonlar'dan oluşan bu grubun birlikte iyi yaptığı bir şey varsa o da iyi vakit geçirmekti.

Ve herkes öyle görünüyordu.

Bu da Rhett'i kafamdan atıp partiye odaklanmam için bir sebep daha oldu. Özellikle de bir süredir ilk kez dışarı çıktığımı düşünürsek. Daisy'nin annesi uzun bir yolculuktan sonra şehre dönmüştü ve Daisy önümüzdeki hafta ondaydı. Kızımın güvende ve emin ellerde olduğunu bilmek bana rahatlatma ve gevşeme şansı verdi. Kıcımla gülmekten, kafayı bulmaktan ve sabahları uzun bir koşuya çıkıp fazla içkiyi terleyerek atmaktan başka bir şey istemiyordum.

Ama bu gece sona ermeden önce, bir sonraki yönetim toplantımız sırasında adamlarla dalga geçmek için yeterli malzemeye sahip olduğumdan emin olmam gerekiyordu. Zamparalıkla geçen bir gecenin ardından, tüm o maskaralıklar hakkında arkadaşları uyandırmaya bayılıyordum.

Bunu sağlamanın bir yolu da daha fazla alkoldü.

Ne masalarımızın yakınında bir garson vardı ne de VIP alanında dolaşan biri. Bu yüzden salonun diğer tarafını taramak için arkamı döndüm, içki siparişi alabilecek birini arıyordum ve işte o zaman onu gördüm.

O kadar güzel bir kadındı ki gözlerim ondan ayrılamıyordu.

Bakışlarımı ondan ayırmak için bir neden olsa bile,

yapmazdım. Yapamazdım.

O kadar nefes kesiciydi.

O kadar muhteşemdi.

Çok cazip.

Kendimi koltuğumun sonuna kadar ittim, her an kalkmak üzere olduğumu biliyordum çünkü onun sesini duymak için konuşmaya ihtiyacım vardı. Onunla konuşmaya ihtiyacım vardı. Ona şu anda olduğumdan daha yakın olmalıydım.

Ona bu kadar bağlanmışım.

Ve ben burada donmuş bir şekilde dururken, gözlerim ona ilk çarptığında kaçırdığım ayrıntıları fark ettim. Kızıl saçlarını kesinlikle görmezden gelemezdim. Başlangıçta beni büyüleyen şey buydu. Ama uzun dalgalara, sırtından aşağıya, omuzlarına sarkan ve yüzünün kenarlarını saran tellere baktıkça, bunun sadece koyu kumral olmadığını fark ettim. Bu renk bana yanık bir sonbahar günbatımını hatırlattı.

Yüzü, tek tek bile daha önce hiç görmediğim bir güzellik seviyesini haykıran yumuşak hatların birleşimiydi. Dolgun ve parlak dudaklar. Dügme gibi küçük bir burun. Pürüzsüz, güneşin öptüğü bir cilt. Rengini göremediğim gözler

ama ne kadar çekici olduklarını hissedebiliyordum.

Ve sonra onun vücudu vardı.

Minyon vücudu için mükemmel boyutta bir göğüs, kalçalar ve tam olarak daldırılmış bir bel ve istediğim miktarda kalınlığa sahip bir kıç.

Tepeden tırnağa düz bir çizgide koşmuyordu.

Kıvrımları vardı.

Yutmak istediğim kıvrımlar.

Bu gece bu striptiz kulübüne girdiğimde göğsümde bir donukluk vardı. Şimdi ise yanıyordum.

Ve ona bir içki ısmarlamadan bir saniye daha geçmesine izin veremezdim.

"Bir kokteyl almaya mı gidiyorsun?" Beck Weston ben ayağa kalkarken sordu, sandalyesi benimkinin hemen yanındaydı.

"Benim için de bir tane alır mısın?" NHL yıldızı sezon dışı hayatını seviyordu, böyle şeylere katılmak için zaman ayırıyordu.

"Bara gitmiyorum."

Kıkırdadı. "Başka nereye gidebilirsin ki? Tuvalet mi?" Kızıl saçlıya doğru başımı salladım ve Beck'in bakışlarının onun üzerinde toplanmasını izledim. "Yeterince konuştuk."

Yumruğuma vurdu. "Git yakala onu, adamım."

Kim senin dikkatimi dağıtmasına ve beni daha fazla geciktirmesine fırsat vermeden VIP alanından çıkıp genel salona girdim ve sahnenin dibinde, onun durduğu yerde durdum.

Artık daha yakın olduğum için tüm boşlukları doldurabiliyordum, mesela en açık kahverengi olan gözlerinin rengini. Burnunun ortasından aşağıya doğru uzanan bir tutam çil. Sadece pürüzsüz değil, ipeksi ve kremi bir cildi vardı. Kasların en zayıf tanımına sahip olan uyluklar.

Ve *lanet* olsun, meme uçları en açık pembeydi.

Üzerinde sadece bir tanga ile sahnede durması umurumda değildi. Striptizci olması da umurumda değildi. Bu odadaki her erkeğin gözünün onun üzerinde olması da umurumda değildi.

Önemsediğim şey, o yere adımını atar atmaz dikkatinin her zerresini yakalamış olmamdı. Burası hayali bir oyun evi olmasına rağmen, bu odada gerçekliği bulmak üzereydim.

Ve ona bunu içimde gösterecektim.

Neyse ki fazla beklemem gerekmedi. Şarkı bitmek üzereydi ve elinde sutyeni ve sahneden topladığı paralarla merdivenlere doğru ilerliyordu. Bir fedai kısa merdivenlerden inmesine yardım etti, ben de onu bekledim.

Bir sonraki striptizcinin sahneye çıkmasına yardım ederek uzaklaşırken, müziğin sesini duyabileceği kadar yüksek bir sesle "Merhaba" dedim.

Gülümsemesi yandan çekiştirildi ve kalktı.

"Merhaba." "Orada inanılmazdın."

Vücudunu nasıl sallayacağını, direği nasıl kullanacağını, saçları yüzüne savrulurken bacaklarını iki yana açarak nasıl çömeleceğini biliyordu.

"Teşekkür ederim."

Gözlerimi onunkilere sabitledim, istesem de dalmalarına izin vermedim. "Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?"

Kollarını sütyeninin askılarından geçirdi ve kancayı arkasından tutturmadan önce danteli göğüslerinin etrafına sardı.

"Bunu neden yapmak istiyorsun?"

"VIP salonundan sizi izliyordum ve sizinle konuşmak için kıcımlı kaldırıp buraya geldim."

"Büyüleyici değil misin?" Ne kadar uzun olduklarını düşününce takma olduğunu tahmin ettiğim kirpiklerini kırptırdı.

"İçeride bir de sahne var. Dansçı yeterince eğlendirici değil miydi?"

Ellerim yanlarımdaydı, ama onları beline koymak istedim, böylece teninin ne kadar kadifemsi olduğunu hissedebilecektim. Ve oradayken, bacaklarını etrafıma sarmak ve onu sessiz bir yere taşımak istedim. "O sen değilsin."

Güldü, beyaz ve güzel bir şekilde düz olan dişlerini gösterdi. "Buna ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Benimle bir içki içeceğini söyle."

"Çok tatlısın, bunu biliyor musun?"

"Beni takip et," diye talimat verdim.

Yerinden kıpırdamadı. "Sanırım nerede olduğumuzu unutuyorsun." "Tam olarak nerede olduğumuzu biliyorum."

Tüm saçlarını topladı ve bir omzunun üzerine attı. "O zaman size katılamayacağımı biliyorsunuz. İstemediğimden değil. Sadece iznim yok. Eğer orada değilsem" -sahneyi işaret etti- "o zaman benim işim özel bir dans ayarlayana kadar odada dolaşmak."

"Bu neyi gerektiriyor?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Özel danslar mı?" Başımı salladığımda devam etti, "Hiç yapmadın mı?"

Bana bakış şeklini görünce kıkırdadım. "Bu seni neden şaşırttı? Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun..." Ben de ona bir

Göz kırp.

"Buraya gelen çoğu insanın sunulan hizmetler hakkında bilgi sahibi olduğunu varsayıyorum. Dürüst olmak gerekirse, senin gibi yakışıklı bir adamın buranın müdavimi olmamasına seviniyorum."

Yakışıklı olduğumu düşünüyordu.

Sonunda bir yerlere varmaya başladığımı hissediyordum. "Çünkü mü?" diye sordum.

"Müdavimler biraz ürkütücü olabiliyor... ne demek istediğimi anlıyorsanız." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Güven bana, ben öyle değilim."

Ağırlığını kaydırırken tekrar güldü, yüksek topuklu ayakkabıları başının tepesini boğazıma yaklaştırdı.

"Bunu söylerken saygısızlık etmek istemem ama buraya gelmeyi alışkanlık haline getirmediğim." Sesimi yumuşak tuttum.

"Arkadaşlarım ve ben bir bekârlığa veda partisi kutluyoruz ve buraya geldik."

Kaşları kalktı. "Bu senin bekârlığa veda partin mi?" Uygun bir soru.

Bir ağız dolusu havayı ıslıkla çıkardım. "Lanet olsun, hayır."

VIP bölümüne doğru başını sallamadan önce verdiğim cevabı anlamış gibiydi. "Arka tarafta özel odalar var.

Onları bir dans, iki dans, üç dans için kiralayabilirsiniz; kaç tane isterseniz."

Onunla konuştukça, onunla konuşmadan buradan ayrılmamın mümkün olmadığını daha iyi anladım.

Hayatımın sonuna kadar pişman olurdum.

Çünkü grupla birlikte oturduğum yerden ona bakmak yeterli değildi. Bu konuşma da öyle.

Her kim olursa olsun, hikâyesi nasıl gelişirse gelişsin, ikisini de bilmek istiyordum. "Bütün gece için özel bir oda kiralamak istiyorum."

Gözleri büyüdü. "Gerçekten mi?"

"Seninle vakit geçirmemin tek yolu buysa, evet. Beni oraya götür."

Yaşadığı şok yüzünden okunuyordu. "Sanırım önce halletmemiz gereken bazı lojistik meseleler var."

Elimi cebime attım, cüzdanımı çıkardım ve içinden bir tomar para aldım. Saymama gerek yoktu; orada ne kadar olduğunu biliyordum ve parayı onun eline tutuşturdum. "Bu fazlasıyla yeter."

Yavaşça yığına baktı. Göğsü birkaç kez inip kalktı. "Bunların hepsini bana mı veriyorsun?" "Evin parasını öde ya da kendini garantiye almak için ne yapman gerekiyorsa yap. Gerisi senin için."

Başını sallayarak bana almak istemediği izlenimini verdi. Bu jest, bu alçakgönüllülük, onu daha da çok istememe neden oldu.

"Emin misin?" diye sordu.

Neredeyse gülecektim.

Açgözlü biri parayı alır ve beni hemen özel odalara yönlendirirdi. O hiç de açgözlü değildi. Ve içimden bir ses kızıl saçlı kızın bu müessesedeki çoğu insandan çok farklı olduğunu söylüyordu.

"Eminim," dedim ona.

Başını salladı. "Tamam. Benimle gel."

Onu ana salon boyunca takip ettim ve VIP bölümünü geçtikten sonra bir pencerede durdu. Kasiyerle konuşurken mesafemi koruyarak ona ihtiyaç duyduğu mahremiyeti sağladım. Belli belirsiz görebildiğim bir miktarı saydı ve geri kalanını avuçladı. Benimle göz teması kurup ilerlememi işaret ettiğinde yanına geçtim ve küçük bir odaya girdik.

Duvarlar, tavan ve zemin tamamen siyah olduğundan, yukarıdaki tek bir loş spot ışığı ile görmek zordu. Ama ışığın yaydığı parıltı cildinin ııldamasına, gözlerinin ve dişlerinin beyazlarının öne çıkmasına yetiyordu.

"Neden buraya oturmuyorsun?" Kolsuz bir sandalyenin yanında durdu.

Odada iki tane vardı ve birbirlerinin aynısıydılar, birkaç metre arayla yerleştirilmişlerdi.

Ben koltuğumda rahat ederken, o önüme doğru ilerledi ve ellerini omuzlarıma koydu.

Onunla tanıştığım sahne çok fazla kokuyla doluydu, bu yüzden onun kokusunu alamamıştım. Ama şimdi o bu pozisyondayken, neden kokusunu alamadığımı biliyordum. Parfümü çok hafifti. Ama burada, vanilya-latte aromasının inceliği tam kıvamındaydı.

"Bil diye söylüyorum, burada kameralar var." Saçlarının uçları yüzüme doğru sarkıyordu. "Müdürüm yaptığımız her şeyi görebiliyor."

İhtiyacım olmayan bir uyarı.

"Bunu seni korumak için mi söylüyorsun?"

Sustu. "Buraya getirdiğim herkese bunu söyledim."

"Beni gerçekten tanımadığınızın farkındayım ama sizi buraya size dokunmak ya da müdürünüzün telaşlanmasına neden olacak bir şey yapmak için getirmediğim." Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"O zaman beni neden buraya getirdin?" Çok sessiz konuşuyordu.

"Önce bir şeyi açıklığa kavuşturayım çünkü yanıltıcı olmak istemiyorum." Ellerimi bacaklarımın üzerine koymadan önce birbirine sürttüm. "Senin gibi bir vücuda dokunmak bir rüya olurdu ve daha fazlasını istemezdim ama amacım bu değil. Seni tanımak istiyorum. Bu yüzden sana bir içki ısmarlamak istedim ve bu yüzden buradayız."

Hiçbir şey söylemedi.

"Adın ne senin?" Daha fazla sessizlikle karşılaştım. "Ben Ridge." "Addy" demeden önce tereddüt ettiğini hissedebiliyordum.

"Addy" -ellerini omuzlarımdan kaldırdım ve ona diğer sandalyeye kadar eşlik ettim- "neden oturmuyorsun? Böylece konuşmak daha kolay olur."

"Dans etmek istemediğine emin misin?"

Başka bir yerde olsaydık, her şey çok daha farklı olurdu.

Meme uçlarının pembenin en açık tonu olduğunu bilemezdim. Burnu gibi kışının yanaklarından birine kadar uzanan bir çil yaması olduğunu bilemezdim. Ve onu yanımdaki sandalyeye oturtmak zorunda kalmayacaktım, çünkü hemen üstüme çıkma ihtimali çok düşük olacaktı.

"Sadece konuşuyoruz, unuttun mu?" O oturana kadar bekledim. "Ben iyi adamlardan biriyim. Buna inanmadığımı biliyorum ama gece bitmeden inanacaksın."

"Ne kadar iyi?"

Kıkırdadım. "Kahretsin, bu soruyu sormak zorunda kalıyorsan burada gerçek pisliklerle tanışıyor olmalısın."

Sandalyeyi bana doğru çevirip yaklaştırdı, bacak bacak üstüne atarken dizleri kısa bir süre benimkilere sürdü. "Bunu itiraf etmeli miyim bilmiyorum ama bu sadece üçüncü vardiyam ve buraya ilk kez bir misafir getiriyorum. Yani, soruna cevap vermek gerekirse, eminim bir sürü pislik vardır, ama ne kadar baharatlı olabileceklerini bilecek kadar tecrübeli değilim."

Nedense onun yeni ve deneyimsiz olduğunu duymak çok hoşuma gitti.

"İşteki üçüncü günün ve ilk özel rezervasyonun. Burada işe başlamadan önce striptizci olmadığınızı varsaymak güvenli mi?"

Burnundan geliyormuş gibi ses çıkaran bir hava patlaması yaptı.

"Hayır." "Yeni bir meslek o zaman."

Başı öne eğildi. "Yeni ve çok geçici." Kollarını karnına doladı. "Sana kişisel bir soru sorabilir miyim?"

Gözlerini kaldırdı. "Göğüslerimi zaten gördün, Ridge. Sanırım kişisel meseleleri aştık, değil mi?" Güldüm. "Bu soru biraz derinlere iniyor."

Omuz silkti. "Beni dene."

"İnsan neden soyunmaya karar verir?" Elim havaya kalktı. "Mesleği eleştirmiyorum, bunu açıkça belirtmek isterim."

Sadece bu yolu seçmenize neyin sebep olduğunu merak ediyorum."

"Ah, şu." İçini çekti. "Bu çok güzel bir soru. Bence buradaki herkesin muhtemelen farklı bir nedeni vardır." Kapalı olan kapıya doğru baktı, kolları etrafını sarmış gibi görünüyordu. "Yalan bile söylemeyeceğim. İlk vardiyamdan önce neredeyse korkuyordum, hayatta kalıp kalamayacağımı merak ediyor ve başka bir seçenek bulmaya çalışıyordum. Ama birkaç ay -ya da ne kadar sürerse- bu işi yapabileceğimi düşündüm. Hayatımda üstesinden geldiğim en zor şey bu olmayacak, bundan eminim."

"Eğer teselli olacaksa, bu işte gerçekten iyisin."

"Oh, Ridge," diye nefes verdi, "bu ifadeye gülsem mi ağlasam mı bilemiyorum."

"Gül. Her zaman gül." Ona göz kırptım.

Başını salladı. "Yanlış mesleği seçmişim. Ailem bölümümü belirlerken beni uyarmıştı ama ben dinlemedim. Banka hesabım yerine kalbimi dinledim. Sanırım yanlış bir hamleydi."

"Peki bu hangi meslek?"

Gülümsedi. "Bok gibi ödeyen bir tane."

Açılmaya hazır değildi. Bunu anlayabilirdim.

Çevrenin bununla bir ilgisi olduğundan emindim.

"Ya da belki şöyle demeliyim, bu kadar iyi kazandırmayan bir meslek," diye açıkladı.

"Dinleyin, acele etmekte utanılacak bir şey yok. Hepimiz bir noktada bunu yapmak zorundayız ve bu koşuşturma herkes için farklı görünüyor." Telefonumu çıkarıp ona Daisy'nin bir fotoğrafını göstermek istedim ama telefonumu cebimde tuttum. "Benim küçük bir kızım var. Size şu anda söyleyebilirim ki, ona bakmak için yapamayacağım hiçbir şey yok. O benim önceliğim. Bu kadar çok çalışmamın nedeni o."

"Kaç yaşında?"

"Altı yaşında, yirmi beşine yaklaşıyor. Bir kırbaç kadar akıllı. Benden çok daha zeki." Sırıtarak başını salladı. "Peki ya annesi?"

Addy'nin çarpıcı yüzüne bakarken başımı öne eğdim. "Eğer annesi resimde olsaydı, şu anda bu odada olmazdım. Unutmayın... Ben iyilerden biriyim."

Gülümsemesi geniş kaldı.

"Bir saniyeliğine geri dönmek istiyorum." Çünkü bu, etrafında dans ettiği bir soruydu. "Sana kızımın benim sebebim olduğunu ve beni motive eden şeyin o olduğunu söyledim. Senin nedenin ne?"

Verdiği cevap her neyse, onun kırılma noktasıydı. Ve daha duymadan, bana onun kim olduğu ve hayatının neye benzediği hakkında çok şey öğreteceğini biliyordum.

Kesin olarak bildiğim bir şey vardı: bu iş zayıflara göre değildi. O kapıdan içeri girmek ve karşılaştığı gerekliliklerle birlikte gelen bir pozisyonu kabul etmek ciddi cesaret isterdi.

Yani onu her ne harekete geçirdiyse, bu onu eşsiz bir kadın yaptı.

Öne doğru eğildi ve kollarını kalçalarına dayadı. "Beni gerçekten tanımak istiyorsun, değil mi?"

"İlgilendiğimi söyleyebilirsin."

"Neyin içinde?"

"Sen." Boğazımı temizledim. "Hepiniz."

İç çekmeye ya da inlemeye benzemeyen küçük bir ses çıkardı. "Ridge..."

"Bana neden ilgilendiğimi sormuyorsun. Ya da nasıl ilgilendiğimi. Ya da ne zaman ilgilendiğimi."

"Zorunda değilim çünkü bir striptiz kulübünün özel odasındayız ve sen benim sahnedeki hareketlerimi gördün, lise ve üniversite amigoluğu sayesinde, ve kendi kendine düşündün, *o iyi bir yatış olurdu.*" Dudağını çiğnedi. "Haksız mıyım?"

"Addy, kendine yeterince kredi vermiyorsun." Durakladım. "Hareketleriniz fark edildi mi? Elbette fark edildi. Vücudun takdir edildi mi? Evet. Ama bir barda olsaydık, sen kot pantolon ve tişört giyseydin ve benim hayal gücüm boşlukları doldursaydı vücudunu takdir ederdim. Burada olmanın ve ne giydiğinin"- başımla onu işaret ettim-"benim görüşümle hiçbir ilgisi yok. Nerede tanışmış olursak olalım aynı şekilde tepki verirdim." Bacaklarımı çaprazladım. "VIP odasında dans etmen için sana para ödeyebilirdim. Buraya geldiğimizde üzerimde üstsüz dans etmene izin verebilirdim. Sana söyledim, istediğim ya da aradığım şey bu değil."

"O zaman söyle bana Ridge, neden ilgileniyorsun?"

İKİ

Addison

İrka istemiştim. Hayır, büyük boy bir kapüşonlu sweat, bir çift eşofman altı ve saçlarımı başımın tepesinde dağınık bir şekilde düğümleyip bir kase dumanı tüten sıcak ramen yemek istiyordum çünkü birkaç saat önce mideye indirdiğim salata beni oyaladı. Sıcak çorbayı höpürdeterek ierken Ridge'in konuşmasını dinlemek istiyordum. Bakışlarını yüzümde hissetmek istedim.

Gülümsemek ve bana dudağımda yeşil bir soğan olduğunu söylemesini ve ikimizin buna gülmesini istedim.

Mükemmel bir dünyada bunların hepsi gerçek olurdu.

İstemediğim şey, onun önünde otururken neredeyse çıplak olmaktı, klima meme uçlarımı sertleştiriyordu, oda o kadar karanlık ve rahatsızdı ki sanki deli gömleği giymişim ve aramızda parmaklıklar varmış gibi hissediyordum.

Bunu daha iyi yapan tek şey gözleriydi.

Tanrım, Ridge'in kibar gözleri vardı. Sahnenin dibinde benimle karşılaştığında ilk fark ettiğim şey onlar olmuştu. Kobalt mavisiydiler ve dış kenarlarında lacivert benekler vardı.

Birlikte çok nadir bulunan bir renk kombinasyonu.

Az önce sorduğum soruyu yanıtlamaya hazırlanırken, koltuğunda kıpırdanırken, şimdi onların rengini görebilmeyi dilerdim. Cevabını duymak için can attığım bir soru.

"Neden ilgileniyorum?" dedi. "Sana hayatımda gördüğüm en güzel kadın olduğunu söylemek kolay. Bu çok açık bir cevap ama doğru olsa da benim cevabım bu değil."

Gördüğüm en yakışıklı adam olmasına rağmen cazibesi görünüşünün ötesindeydi. Sözlerinden daha derindi.

Hissedebildiğim şey onun kibarlığıydı.

Onun gibi bir adamdan beklemeyeceğim bir şefkat. "Devam et," diye cesaretlendirdim.

"Biliyorsun, seni çekici bulmak bir şey, hikayeni bilmek istemek bambaşka bir şey. Size bakıp kahvenizi nasıl içtiğinizi ve kahvaltıda ne sipariş ettiğinizi merak etmek. Ne tür bir kıyafetin sizi en seksi hissettirdiğini bilmek istemek - sizde en seksi bulduğum şeyi değil. Geceleri yatağa girdiğinizde ne yaptığınızı, tabletten mi okuduğunuzu, telefonunuzda mı gezindiğinizi, yoksa her şeyi kapatıp gözlerinizi bir maskeyle mi kapattığınızı bilmek istemek." Kollarını göğsünde birleştirdi. "Sana bakmam sadece bir saniye sürdü ve ben de böyle düşünüyordum. O açık kahverengi gözlerde yüzeyde gördüğümünden çok daha derin bir şey olduğunu bilmek." Durakladı. "İşte böyle. Bu da nedeni. Ve bu da ne zaman."

Beni tamamen hazırlıksız yakalayan bir yanıt.

Benim yaşımdaki çoğu erkek güzel kısmında durur ve onun yerine *ateşli kelimesini* kullanırdı. Ama Ridge'in daha yaşlı olduğunu hissediyordum, benim gibi yirmili yaşlarının ortalarında değil, otuzlu yaşlarındaydı.

"Benim hakkımda tüm bunları öğrenseydin," dedim, "bu sana ne anlatırdı?"

Başını iki yana salladı. "Bana ne söyleyeceği değil. Bana ne göstereceği." Ellerini kalçalarının üzerine koydu, düz durmadan önce bir an için sıktı. "Seni değiştirmeye çalışmıyorum Addy. Sadece seni daha iyi tanımak istiyorum."

Bir şok daha.

Sanki ben düz kenarlı ve ortasında bir çukur olan bir uç parçasıymışım ve o da bir sonraki sıradaymış gibi, kabarcıklı parçasının benimkine uyup uymadığını ölçüyordu.

Ama neden?

Anlayamadığım şey buydu.

Ben sahnede bir oyuncuydum, o ise gösteri için para ödüyordu. Onların altındakileri beğeneceğini nereden bilebilirdi ki?

Açık kahverengi gözler mi?

Yine de yaratıcılığı için onu alkışlamam gerekiyordu. "Sen yakışıklı bir yüzden çok daha fazlasısın, Ridge. Bunu sana daha önce söyleyen oldu mu?"

Güldü.

Sadece bir kıkırdama değil. Gerçekten güldü. Ve sesi o kadar tatlıydı ki beni güldürdü.

"Senden hoşlanıyorum."

İkimiz de neredeyse sessiz kaldığımız bir anda itiraf etti.

"Böyle bir yerde benden hoşlanamazsın. Duygular yasaklanmıştır."

"Buranın dışına çıktığımızda senden hoşlanacağım. Hatta senden daha da çok hoşlanacağıma eminim." Saçlarım gözlerimin içine düştü ve onları geri itmedim. "Bundan şüpheliyim."

"Neden gidip öğrenmiyoruz?"

Ona, zayıf ışıktaki yüzünün seçebildiğim küçük kısımlarına baktım. Küllü kahverengi saçlarının tepesi daha uzun ve dağınıktı, sanki az önce ellerimle karıştırmışım gibi. Çene çizgisini geçip boynuna dökülen saçlar. Dışarı çıkmadan önce o kısmı tıraş etmeye zaman ayırmamıştı, bu da bana yeterince önemsemediğini gösteriyordu. Buraya bir kadınla tanışmak için gelmemişti; arkadaşlarıyla kutlama yapmaya gelmişti, bu yüzden tıraş olması gerekmiyordu. Yüzünün altında, kıyafetlerinin arasından görebildiğim bir kas çizgisi vardı, LA'den çok Malibu'ya özgü bir tarzı vardı.

Ve kokusuna doyamıyordum. Gözleri gibi sıra dışıydı. Bana ağaçların suyla buluştuğu bir yeri hatırlatan bir aroma. Biraz topraksı, biraz tuzlu ve biraz da baharatlı.

Ridge'in bana gösterdiği şey, bir erkekte aradığım her şeyin onda olduğuydu... eğer bir erkek arıyorsam.

Hayatımın bu dönemini atlatmam gerekiyordu, önümüzdeki birkaç ay, burada çalıştığım gerçeğinden başlayarak yaşadığım her şeyle en karmaşık dönemdi ve sonra belki biriyle çıkmayı düşünebilirdim.

Merak mı ettin? Evet.

Eğleniyor muyum? Kesinlikle.

Zihinsel olarak bir şeye hazırlanmak mı? İşte bu noktada işler karıştı.

"Gidemem," dedim ona. "Kapanışa kadar çalışmam gerekiyor."

"Ama tüm gecenin parasını ödedim, yani sahnede değilsin ve pistte de değilsin. Patronunun gözünde, bu vardiya için seni çoktan kaybettiler. Gitmen neden önemli olsun ki?"

Haklıydı. Fark etmezdi, özellikle de teknik olarak gecenin geri kalanını burada onunla geçireceğim ve kulüp Ridge'in bana ödediği paradan payını çoktan aldığı için.

Ama gerçekten onunla gidebilir

miydin? Gitmek istiyor muydum?

"Nereye gideceğiz?" Vücuduma baktım. "Böyle giyinmişken mi?" "Bunu işe giderken mi giydin?"

Başka bir nokta.

Tabii ki bunu giymemiştim. Geldikten sonra değiştirmiştim.

Ne düşündüğümü bilmiyordum. Bir şekilde beynimi allak bullak etmişti ve ben düşünmüyordum.

"Yanımda sadece egzersiz kıyafetleri var. Yoga pantolonu. Atlet. Fermuarlı bir sweatshirt."

"Evime geri dönmek istemediğini varsaydıgımdan beri - her ne kadar çok iyi peynirli makarna yapsam da" - güldü - "buradan çok uzak olmayan küçük bir restorana gidebiliriz. Hayatımda yediğim en iyi ramen yapıyorlar."

Gözlerim doldu, ağzım birkaç saniye açık kaldı ve "Az önce ramen mi dedin?" diye sordum. "Dedim."

Onca yemek seçeneği arasından en sevdiklerimden birini ve tam da canımın çektiği şeyi seçmişti.

Nereden biliyordu?

Bir şekilde kafamın içinde miydi?

"İç çektim," dedim. "Bir kase ramen geri çevirmek benim için imkansız."

"Sanki aklını okuyorum..."

Eksik olan tek şey eşofman altı, gerçi yoga pantolonu da aynı derecede rahattı ve dağınık düğümdü; striptiz kulübü kokmasına rağmen saçımı açık bırakmayı tercih etmiştim. Hepimizin hazırlandığı arka odaya o kadar çok parfüm sıkılıyordu ki her vardiyadan çıktığımda koku dükkanında çalışıyormuşum gibi kokuyordum. Diğer her şey - şirket, ramen, buzlu yeşil çay

-Mükemmelin de
ötesindeydi. Belki
de fazla
mükemmeldi.

Bu yüzden Ridge'den gözlerimi ayırmamıştım, her kırmızı ışıkta ona bakıyordum.

restoran ve burada bulunduğumuz süre boyunca.

Bu adamın kusurları neredeydi?

Onun nesi vardı? Çünkü bir şeylerin ters gitmesi gerekiyordu. Bu kadar muhteşem olamazdı... değil mi?

"Kızım burayı çok seviyor," dedi bana çubuklarının etrafında erişte çevirirken. "Neredeyse her Pazar geliyoruz.

Şehirde farklı ramen mekanları denedik ama burası onun favorisi."

"İyi bir zevki var. Ramen inanılmaz." Haşlanmış yumurtanın tadını çıkardım, çiğnerken gözlerim kapanıyordu. "Ben de her pazar buraya gelmek isterdim."

Başparmağını dudaklarında gezdirerek gülümsedi.

O basit hareket -o saf, masum kaydırma- neden bu kadar seksiydi?

"Bu bizim randevu günümüz - o böyle diyor. Parka gidiyoruz, öğle yemeği için buraya geliyoruz ve sonra at ahırına gidiyoruz."

Bacaklarımı yeniden birleştirdim, dizim kısa süreliğine onunkine sürtündü. "Ata mı biniyor?"

"Bu işe yeni başladı. İlk başladığında bu kadar çok zaman alacağını bilmiyordum. Jimnastik haftada en fazla birkaç saatti. Yüzme de aynıydı. Ama küçüğüm sadece ata binmek istemiyor, atların yıkanmasına, fırçalanmasına ve beslenmesine de yardım etmek istiyor ve akşam yemeğine kadar orada kalıyoruz." Parmağı ağzının kenarında durdu. "*Baba, benim şefkatli dokunuşuma ihtiyaçları var, yoksa ata binme işlerini yapamazlar*, diyor bana." Gülümseyerek başını salladı. "Buna nasıl hayır diyebilirim ki? Onun hayvanlara karşı bir zaafı var ve benim de onun sevimliliğine karşı zaafım var."

Kalbim zaten çarpmıyormuş gibi şimdi de patlamanın eşğine gelmişti. Sadece onu taklit ederken kullandığı sestten değil, tüm tavırlarından.

"Onun hakkında konuşmak istemiyorum." Eli koluma dokundu, teninin sıcaklığı restoranın serinliğiyle kıyaslandığında neredeyse şok etkisi yaratıyordu. Ancak, içimde titreşimler yaratan şey sıcaklık değildi. "Başka birinin çocuğunu dinlemenin sıkıcı olduğunu biliyorum."

Cevap vermem gereken bir açıklama yaptığını biliyordum. Ama henüz veremiyordum. Kelimeler dışında vücudumu ele geçiren bir şey vardı.

Birdenbire ortaya çıkan bir his.

Sadece bir saniye tuttuğu yerden başladı ve ilerledi. Göğsüme doğru.

Karıma.

Tanrım, bacaklarımın arasındaki o zonklayan yere.

"Hiç de sıkıcı değil," diye fısıldadım.

"Çocuğunuz var mı?" Porselen kaşığı çorbanın üzerine koymuş, cevabımı bekliyordu.

"Hayır. Daha yirmi dört yaşıdayım. Bu çocuk sahibi olmak için çok genç olduğum anlamına gelmiyor - kesinlikle değilim - ama bu gerçekleşmeden önce yirmili yaşlarımın sonuna yaklaşmak istiyorum. Ve olmasını da istiyorum. Bir sürü çocuk istiyorum."

Kıkırdadı. "Kaç tane çok?"

Bir bambu filizini bitirdim ve ona bol dişli bir yüz ifadesi verdim. "Dört ya da beş. Hep anne olmak istemişimdir ve kocaman bir ailem olsun istiyorum."

"Bu oldukça yüksek bir aralık."

Ağzımın kenarlarını sildim ve peçetemi kucağıma geri koydum. "Büyürken sadece kız kardeşim ve ben vardık. Aramızda altı yaş var, yani ben ortaokula başladığımda o çoktan mezun olmuş ve tıp eğitimine başlamıştı. Çok yakın olmamıza rağmen, aramızdaki yaş farkı bana tek çocuk hissi veriyordu. Sanırım bunun avantajları oldu ama çocuklarım için farklı bir şey istiyorum."

Kaşığını oynattı ama bir ısırık almadı. "Buralarda mı büyüdün?" "Körfez bölgesindenim."

"Peki seni güneye ne getirdi?"

"Üniversite beni getirdi, hava ise kalmamı sağladı. Kabul edelim, buradaki plajlar çok daha güzel." "Bu sörf yaptığın anlamına mı geliyor?"

Nefes verdim. "Hoşuma gidiyor. Sadece çok iyi değilim. Ama su üzerinde her şeye varım; kürek, bot, jet ski, deniz paraşütü. Beni okyanusa yakın bir yere koyun ve bol güneş verin, ben mutlu bir kızım."

Başı sessiz bir ritimle zıpladı. "Bunu sevdim."

"Neden bu kadar bronzsun? Egzotik bir yere mi gittin yoksa sen de benim kadar plajı seviyor musun?"

Kaşığını yere bıraktı. "Eskiden çok seyahat ederdim, sonra baba oldum ve bu durum değişti, çünkü kızımın annesinin işi onu evde olduğundan daha sık şehir dışına çıkarıyor. Sonra babam hastalandı ve ben de bir şey olur diye çok uzağa gitmek istemedim. Yani, hayır, Malibu'yu saymazsanız son zamanlarda egzotik bir yere gitmedim ve bu durumda, her zaman oradayım."

"Oraya sörf yapmaya mı gidiyorsun?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Hayır." Ellerini kâsesinin yanında kavuşturdu. "Oraya iş için gidiyorum."

Ne tür bir iş olduğunu tahmin bile edemiyordum. Güzel bir saat takıyordu ama kıyafetlerinin şık olup olmadığını anlayamadım.

ya da Target'tan alıp almadığını bilmiyordum. O ve arkadaşları kulübe parti otobüsüyle gittikleri için ne kullandığını bilmiyordum.

Merakıma yenik düştüm ve "Ne iş yapıyorsun?" diye sordum. Kıkırdadı. "Bana çok para kazandıran bir şey." Ben de onunla birlikte güldüm. "Sanırım bu cevabı hak ediyorum." "Konaklama sektöründe çalışıyorum."

Muhtemelen zorlayıp tam bir açıklama ve unvan alabilirdim ama bu kendimi biraz daha açmamı gerektirecekti. Artık kulübün dışında olduğumuz için kendim olmayı, özel odadayken söyleyemeyeceğim şeyleri söylemeyi daha kolay buluyordum. Orada her şeyi mümkün olduğunca kişiselleştirmemem gerekiyordu. Ama burada farklı hissettim. Garip bir şekilde doğal hissettirdi. Ağır bir kıvılcımla birlikte kolay hissettirdi.

"Baban şimdi nasıl?" Elimi kaldırdım. "Eğer bu konuya girmek istemiyorsan, sorun değil, anlıyorum." Bir an sessiz kaldı. "O gitti." Sesindeki acıyı duyabiliyordum.

"Ridge, çok özür dilerim." Elim kolunun üst kısmına doğru uzandı. "Sorduğum için kendimi çok kötü hissediyorum. Seni bu konuda konuşturmak istememiştin."

"Kendini kötü hissetme. Bu konuda konuşmak istemeseydim, sorunun etrafında dans ederdim - bu konuda çok iyi olduğunu öğrendiğim bir şey." Göz kırptı.

Ama az önce yaptığı gibi sevimli bir jestle bile, babasının kaybının onu ne kadar üzdüğünü görebiliyordum.

"İyi haber şu ki artık acı çekmiyor," diye devam etti. "Şimdi kardeşlerim ve ben bununla başa çıkmak için kendi yolumuzu bulmaya çalışıyoruz. Üç ay önce oldu, yani hala taze."

"Hayal bile edemiyorum," dedim usulca. "Düşüncesi bile..." Başımı öne eğdim. "Oraya gidemem bile." "Zor bir durum."

"Kaç kardeşin var?"

Buzlu yeşil çayından bir yudum aldığı anda elim kolundan ayrıldı. "Küçük bir kız kardeş ve büyük bir erkek kardeş." "Buralarda mı yaşıyorlar?"

Ne kadar çok soru sorduğuma şaşırmıştım. Görünüşe göre, bir kez tadına bakınca, daha fazlasına ihtiyacım oluyordu. Bu ramen gibi.

Ancak çorbanın soğumaya başladığı yerde Ridge fokur fokur yanıyordu.

"Evleri benimkinden bir milden daha az uzaklıkta ve iş arkadaşınız. Birlikte geçirilen zaman ailemde eksikliğini hissetmediğimiz bir şey. Birçok yönden yakınız."

"Kıskanıyorum. Kız kardeşim Dallas'ta yaşıyor ve onu yeterince göremiyorum. Bir gün hastanesini değiştirip çalışmak için buraya ya da en azından Kaliforniya'da bir yere gelmesini umuyorum, böylece ona ulaşmak daha kolay olur."

Garson kız bardaklarımızı yeniden doldurdu ve o gider gitmez, "Ne tür bir ilaç?" diye sordu. "O bir anestezi uzmanı ve size söyleyeyim, çok çılgın şeyler görüyor."

Elleri çözülde ve kaşığını kaldırarak et suyundan bir yudum aldı. "Ne kadar vahşi?"

Restoranda sadece bir çift daha vardı, bu yüzden sesimi alçaltmak zorunda değildim ama alçaltarak şöyle dedim: "Pil yutmaya bağımlı bir kadın var. Yaklaşık her ay, midesinde bir ya da iki ya da dört pille"-gözlerim büyüdü-"acil servise başvuruyor. Mesele şu ki, onları çıkarmak için ameliyat gerektiğini biliyor ama yine de yutmaya devam ediyor."

"Dostum" -bir erişte ısırıldı ve eliyle ağzını kapattı- "Bu kadar tehlikeli bir şeyi neden yuttuğunu anlayamıyorum."

"Oradan sonra işler biraz daha baharatlı oluyor." "Ne gibi?"

Dudağımı çiğnedim. "Kırık ampuller."

"Bana birinin kırık bir ampulü yuttuğunu mu söylüyorsunuz?"

Kıkırdadım. "Hayır, sana birinin inmek için ampul kullandığını ve bu sırada ampulün kırıldığını söylüyorum." Sustu. "Şaka yapıyorsun."

"Ve cam parçalarının ameliyatla çıkarılması gerekiyor."

"Dostum, hayır."

Biraz kızarmış nori yedim. "Ama daha da kötüsü var. Çünkü benim bilmediğim -ve belki senin de bilmediğin- şey, poponun bir vantuz gibi davrandığıdır, yani bir şey oraya girdiğinde ve ucu kaybolduğunda, onu aramaya devam edemezsin. Bir kere gitti mi, gitmiştir."

"Onu çıkarmanın tek yolu ameliyat mı?"

Yavaşça başımı salladım. "Evet." Yemek çubuklarımla çorbanın geri kalanını karıştırdım. "Bir bayanın başına Bali'deki bir tatil sırasında gelmiş. Orada hastaneye gitmek istemedi, bu yüzden eve uçu - tüm o saatler boyunca uçakta oturdu ve muhtemelen bir aktarma yaptı ve gümrükten geçti - poposunda bir yapay penis ile."

"Yüce Tanrım." Gülmeden duramadı.

"Bok gibi para kazandıran işime devam edeceğim çünkü *hayır, teşekkürler*. Süper üzücü vakalar ve vahşi vakalar arasında bunu nasıl yaptığını bilmiyorum."

"Sebebi her ne olursa olsun, bunu yapmasından memnunum. Onun gibi insanlara ihtiyacımız var."

"Var." Çorbamın sonunu bitirirken bir an sessiz kaldım. "Bahse girerim *bunu* tartışacağımızı düşünmemiştin. bu gece."

"Bu gecenin böyle geçeceğini tahmin etmemiştim." Eli benimkinin üzerine indi. "Ama böyle olmasına sevindim." Gözleri çok daha derin bir hikâye anlatıyordu.

Beni sadece her açıdan vurmayan bir hikaye.

Etrafımı sardı ve içimi sıktı. "Ridge ..."

"Bana eğlenmediğini söyle. Bana gülmediğini söyle. Olduğumu varsaydığın adam gibi olmadığımı söyle."

Derin bir nefes aldım, gözlerinin maviliğini içime çektim. Neden bu kadar güzel olmak zorundaydılar ki? "Kesinlikle eğleniyorum. Kesinlikle çok güldüm."

Gözlerimi kaçırmak için kendimi zorladım ama başaramadım. Beni ona çeken bir şey vardı ve bunun ne olduğunu bilmiyordum. Tatlılığı mı? Sabrı mı? Kızı hakkında konuşma şekli mi? Yakışıklılığı mı? Hepsi mi?

"Ve haklısın, ne varsaydığımı bilmiyorum ama bu o değildi."

Oturduğumuz masa çok küçüktü, bir buçuk metreden daha geniş olmayan yüksek bir masaydı, bu yüzden elini kaldırıp yanağıma koymasına kolay oldu. Başparmağı daha önce kendisine yaptığı gibi dudaklarımı okşadı. Ve her dokunuşu içime bir ateş düşürdü.

Ama o ateş yanmıyordu; tutuşuyordu ve o karıncalanmalar içime doğru fırlıyordu. "Ağzımda yeşil soğan olduğunu söylersen ölebilirim," diye itiraf ettim.

"Yok."

Bunu duyunca rahatlamam gerekirdi.

Ama hissetmedim.

Çok heyecanlıyım.

Çok tahrik olmuşum.

Bu adam için fazla ıslak.

Vücudumdan daha önce yaşadığım her türlü sarsıntıdan daha yoğun bir his geçerken gözlerim bir saniyeliğine kapandı.

"Neydi o?" diye sordu göz kapaklarım açıldığında. "İçinden bir ürperti geçtiğini hissettim."

Başım sallandı ama eli öylece kaldı. "Nefes almam gerektiğini kendime hatırlatma yöntemim."

Kıkırdaması derindi. Seksi. Cesur. Ama aynı zamanda rahatlatıcıydı. "Seni öpmemi istiyorsun. Bu yüzden nefes almakta zorlanıyorsun."

Yüzümün kızardığından emindim. "Ben o sözleri hiç söylemedim." "Söylemene gerek yoktu..."

ÜÇ

Ridge

İ bir beyefendiydim, ama aynı zamanda lanet olası bir erkektim. Bu masada oturduğumuz süre boyunca Addy'nin içinde kaynayan şeyi hissedebiliyordum ve o alevleri dilimle söndürmek istiyordum. Bana bakarken bakışlarının değişmesinden nasıl hissettiğini anlıyordum. Dudaklarının ayırık durması ve dilinin dudaklarının içini yalaması, sanki sikimin kenarını yalamayı düşünüyormuş gibi. Sözlerimin -ne söylediğimden bağımsız olarak- tenini nasıl kızarttığını ya da Vücudunun kıpır kıpır olması ya da kaşıktan çubuğa, çubuktan kaşığa geçip bir lokma bile almaması.

Beni hissediyordu.

Bu yüzden, onu öpmemi istediği için nefes almakta zorlandığını söylediğimde şaka yapmıyordum. Gözlerindeki arzuya bakılırsa, sadece gerçeği söylüyordum.

Arzuyu yanaklarında da

gördüm. Dudaklarında.

Onun vücudunda.

Benim tarafımdan tatmin edilmesi gereken

bir beden. "Buraya gel," diye emrettim.

Hareket etmedi. Sadece küçük masanın diğer tarafından bana baktı. Aradaki mesafe o kadar dardı ki vanilyalı latte kokusunu alabiliyor, teninin sıcaklığını neredeyse hissedebiliyordum.

Bir nefes aldı ve hava dudaklarından soluk soluğa çıktığında tekrar içine çekti.

"Neden?" "Addy..." Gülerек başımı salladım. "Seni öpeceğim."

"Burası mı?" Neredeyse boş olan restorana göz gezdirdi.

"Evet."

Kaşları yavaşça kalktı. "Şimdi mi?"

"Hayır demediğiniz ya da bana sağlam bir neden göstermediğiniz sürece."

Gülümsedi ve küçük bir kahkaha attı. "Yeni mi tanıştık?"

"Bana soruyor musun yoksa söylüyor musun? Çünkü soruyormuşsun gibi geliyor ve benim cevabım da şu: İkimiz de yetişkin insanlarız ve olayların zaman çizelgesinin konuyla ilgili olduğunu düşünmüyorum."

"Ama asıl önemli olan benimle nerede tanıştığınız..."

Bu yanıtın içime işlemesine izin verdim. "Belli ki bu seni gerçekten rahatsız ediyor." Devam etmeden önce başka bir şey söylemesini beklemedim, "Söylememeli. Ama bu gece para alışverişi yapıldığının farkındayım. Bilgin olsun, ben olaya hiç de öyle bakmıyorum. Bu seni yalnız bırakmak için yaptığımız anlaşmanın bir parçasıydı ve ben pişman değilim, sen de olmamalısın. Ayrıca, istemeseydin burada olmazdın, beni buraya getirip benimle yalnız kalma riskini de almazdın." Gözlerini inceledim. "Gelmeyi kabul etmenin bir nedeni vardı ve bu sadece aç olduğun için değildi. Benimle ilgili bir şey ilgin çektik." Gülümsedim. "Dudaklarım mı?"

"Çok seksiler, yalan

söyleyemem." Onun

dürüstlüğüne bayılıyordum.

"Buraya gel, Addy."

"Önce şunu söyle... Neden beni öpmek istiyorsun?"

Hayatımda bir kadına baktığımda yarını görebildiğim sadece bir kez daha olmuştu. Gelecek haftayı görebiliyordum.

Gelecek yılı görebiliyordum.

Tek gereken buydu, bir bakış.

Jana'dan beri bakmıyordum.

Ama babamın bana söyledikleri kafamın içindeydi. Kalbimdeydi. Ve, lanet olsun, striptiz kulübüne bakmayı beklemiyordum, çünkü orada olmayı bile beklemiyordum, ama onu bir kez gördüğümde, beni reddetme şansı olsa bile fırsatı kaybetmeyecektim.

"İçimde bir his var," dedim. "Haklı olup olmadığımı görmek istiyorum." "Ve bir öpücük bunu doğrulayacak mı?"

"Bir öpücüğün gücünü biliyorsun, değil mi?" Bekledim ve hiçbir şey elde edemedim. "Sadece dudak dudağa değil. İki insanın paylaşabileceği en samimi, en anlamlı eylemdir. Ve hissettiklerimin gerçek olup olmadığını doğrulayacak."

"Ya da sadece sahnede dans eden ve vücudunu nasıl hareket ettireceğini bilen güzel bir kızıl olsaydım."

Dilim bir an için üst dudağımın üzerinde kıvrıldı. "Ben o şekilde ifade etmezdim. Ama evet, herkes kaderinde yok."

"Ve bizim öyle olduğumuzu mu düşünüyorsun?"

Gülümsüyordu.

Bu da daha sert sırtıtmama neden oldu. "Çok az şüphem var... ama çok fazla baskıyla gelen bazı ağır sorular soruyorsunuz."

İki kolunu da masanın üzerine koyarak şimdilik yerinde kalacağını teyit etti. "Dinleyin bayım, eğer dudaklarımı istiyorsanız, onları hak etmeniz gerekecek."

"Kelimelerle."

"Sadece kelimelerle," diye

yanıtladı. "Ya sözlerim yalansa?"

"Değiller." Bakışları daha da

yoğunlaştı.

"Hâlâ iyi adamlardan biri olduğuma inanmıyorsun, peki doğruyu söylediğimi nereden biliyorsun?"

"Bahsettiğim iş - bana bok gibi para veren iş - bana insanlar hakkında çok şey öğretti. Özellikle de gözlerini. Biri benimle konuştuğunda, elbette doğrudan içini göremiyorum ama sadece kendi sesini duymak için mi konuştuğunu yoksa söylediklerinin arkasında bir anlam olup olmadığını iyi okuyabiliyorum."

"Benden ne öğrendin?"

Başını çalan müziğe göre salladı. Ama bu bir dans değildi. Bu bir oyalanmaydı. "Teorik olarak, muhtemelen o öpücüğü hak ettin."

Güldüm. "Ama gerçekte?"

"Zoru oynamak çok

eğlenceli." Daha fazla

dürüstlük.

Doyamadım.

"Olay şu, Ridge." Bakışlarıma karşılık vermek yerine masaya odaklandı. "Aramızda ne kadar ateşli şeyler olursa olsun" - sonunda başını kaldırıp baktı- "Sana söylediğim gibi zor bir durumdayım. Hayatımda çok fazla şey oluyor. Bunu bilmen gerekiyor ve benim de bunu kendime hatırlatmam gerekiyor."

İkincisi, ikisi arasında en önemlisi gibi görünüyordu.

Ve bu bir hatırlatmaydı çünkü onun da benimle aynı şekilde hissettiğinden

emindim. Tüm bu şakalaşmalar sadece bunu kanıtlıyordu.

"Duyduğum kadarıyla sana mümkün olduğunca çok orgazm yaşatmamı istiyorsun."

"Ridge-"

"Merak etme, amına hiç olmadığı kadar iyi davranacağım."

"Ridge!"

Kıkırdadım. "Seni duyuyorum. İsteğiniz not edildi." Nefes almakta zorlanışını izledim. "İtiraf et, benim gibi biriyle hiç tanışmadın."

"Bunu itiraf etmek kolay."

"Sıradan bir adam olsaydım, burası" - önce onu sonra kendimi gösterdim - "çok daha farklı görünürdü." Elimi uzattım. "Buraya gel."

Avucunu hemen benimkinin içine koymadı, ama koyduğunda ayakları yere basana kadar bekledim ve onu sandalyeme götürdüm, bacaklarımın arasında durabilmesi için geriye doğru kaydım. Önümde konumlandığında gözlerimiz kilitlendi, parmaklarım yanaklarında gezindi ve başını arkaya yatırdım. O birkaç saniyelik sessizlik boyunca bakışlarında gerçeği aradım; gözlerinin güzel açık kahverengisinin, uzun kirpiklerinin ve koyu makyajının ardında gömülü olan gerçeği.

"Bir şey bilmek ister misin?" Sesim yumuşaktı.

"Evet."

"Seni iyi okuyabiliyorum." "Ve?"

"Bunu en az benim kadar istiyorsun." Başparmağımı üst dudağının üzerinde gezdirdikten sonra alt dudağına doğru yavaşça ilerledim.

dolgunluk boyunca.

Kahretsin, iyi hissettiriyordu - ona bu kadar yakın olmak, ellerimi onun üzerinde tutmak, kokusunu aramak zorunda kalmadan havada koklamak.

"Ve şu anda kafanın içinde, nasıl hissedeceğimi, tadımın nasıl olacağını, vücudundaki hissin körelip körelmeyeceğini ya da güçlenip güçlenmeyeceğini düşünüyorsun." Yüzümü boynuna yasladım, parfümünden uzun, derin bir nefes aldım ve burnumun ucunu kulağına kadar sürükledim, ağzımı tam kabuğun üzerine yerleştirdim ve fısıldadım, "Bu cevabı zaten alıyorsun, değil mi?" Ön tarafına doğru kaydım. "Kalbinin ne kadar sert attığına şaşırıyorsun ve öyle olduğunu biliyorum, hissedebiliyorum. Benimki de öyle. Nefes almakta hâlâ çok zorlanıyorsun, tıpkı benim gibi. Ve bu birikim seni nasıl da çılgına çeviriyor, tıpkı bana yaptığı gibi."

"Evet."

"Neye?"

"Hepsine, Ridge-"

Bekleyemedim. Bir saniye bile.

Ama yapmak istediğim gibi bizi birbirimize çarpıştırmak yerine, onu daha yakına çektim, bekleyişin ve beklentinin ne kadar cesur olabileceğini deneyimlemesine izin verdim ve onunla ortada bir yerde buluştum. Aramızda en ufak bir mesafe kaldığında durdum. Ve oradan, nabzın uzamasına izin vererek amının daha da sert atmasını sağladım.

"Bana bu öpücüğü istediğini söyle," diye emrettim. Gözleri çoktan kapanmıştı.

"Söyle bana, Addy."

Onaya ihtiyacım yoktu, zaten vardı. Sadece tek bir dokunuşun onu uçurumun kenarına getireceği noktaya kadar kaynamasını istiyordum.

"İstiyorum." Sesi şefkatli değildi; cehennem gibi muhtaçtı.

Tam da olmasını istediğim gibi.

Dudaklarına son bir vuruş yaptım ve ağızlarımızı aynı hizaya getirip bizi birleştirdim.

Aletim çoktan sertleşmişti. Ona dokunduğumdan beri öyleydi. Sadece onu hissetmek bile tüm kanımı ucuma göndermişti ve zonkluyordum.

Ama şimdi... *kahretsin*. Şimdi, canımı acıtacak kadar ağrıyordu.

Çünkü bu son birkaç saniyede öğrendiğim şey, bu samimi anın bana gerçekten gösterdiği şey, bunun sadece bir öpücük olmadığıydı.

Bu bir başlangıçtı.

Ve bu muhteşem kadının tadı da kokusu kadar güzeldi, bana mükemmel bir şekilde uyuyordu. Sadece kucaklaşmamızda değil, vücudunun benimkinin üzerine çöküşünde de bizi ayıran hava bile yoktu.

Ellerim yüzünde kaldı, dilim içeri daldı, daireler çizdi, masaj yaptı.

Eğitime gerek yoktu. Sadece ağzını nasıl hareket ettireceğini, dilimi nasıl kabul edeceğini, bana karşı değil benimle nasıl çalışacağını biliyordu.

Onu çağırdığımda, bunun yeterli olacağını düşünmüştüm. Onu hissetmek.

Tadı.

Ama dudaklarım onun dudaklarında kaldıkça daha fazlasını istememe neden oluyordu.

Zayıfladığını hissettiğimde ellerim beline gitti ve ağırlığının geri kalanını aldı. Kıvrımlarını kavrayışında nazik değildim. Beni hissetmesini istedim. Dayanabileceğim gücü bilmesini istedim. Düşmesine izin verme olasılığının sıfır olduğunu bilmesini istedim.

Bu bana onun kollarını kazandırdı. Omuzlarıma sarıldı, elleri saçlarımin arkasına daldı. Öpüşmemiz derinleştikçe sırtı kavislendi ve parmakları boynumdan aşağıya, göğsüme kaydı, boğazından küçük bir inilti geldi.

Bu ses bana son derece önemli bir soru sorma zamanının geldiğini söyledi.

Uzaklaştığımda, gözlerinin yavaş yavaş açılmasını ve nefesini hızlı hızlı vermesini izledim.

Ama bırakmadım.

Hatta ona daha sıkı sarıldım.

"Bu *sana* cevabını verdi mi?" Dedim.

Hemen cevap vermedi. "İyi adamlardan biri olduğunu mu?" Tek bir kakhaha attı. "Ya da ağzının şimdiye kadar tattığım en bağımlılık yapıcı şey olduğunu mu?"

Bundan daha mükemmel bir yanıt olamazdı.

Kıkırdadım. "O zaman geriye tek bir soru kalıyor Addy." Elimi yüzüne götürdüm ve alev alev yanan yanağını avuçladım. "Bu gecenin gerçekten bitmesini istiyor musun?"

"Ne soruyorsun?"

Dudaklarına tekrar dokundum, bana o öpücüğün ne kadar güzel olduğunu hatırlattı. "Arabası olan sensin. Arkadaşlarımla buluşmak için beni kulübe geri mi götüreceksin -eğer hala oradalarsa- yoksa beni burada bırakıp bir araç çağıracak mısın?" -diğer elim onun yanına doğru kalktı, göbeğinin ortasında durdu- "yoksa benimle eve mi geleceksin?"

DÖRT

Addison

"Y "İçeri geliyorsun, değil mi?" Ridge sordu.

Vitesi parka aldığımda, arabamın yolcu koltuğundan bana bakıyordu. Motor onun garaj yolunda rölantide çalışıyordu, parmağım şimdi kontağı kapatmak için düğmenin üzerinde duruyordu.

Restorandaki o öpücük beni tamamen uçurmasaydı, burada olmazdım. Onun gözlerinin içine bakıyor olmazdım.

O dudakların bana yapacaklarını düşünmek beni o kadar tahrik etmezdi ki, onunla eve gitmek gibi aptalca bir şeyi kabul ederdim. Ama işte buradaydım, tüm yanlış mesajları gönderiyordum, kendime verdiğim tüm sözlere karşı geliyordum.

Şu anda kimim ben?

Bilmiyordum, ama içgüdülerim bana yapmamamı söyleyene kadar devam edecektim ve şimdiye kadar, malikanesine giderken, tek bir kelime bile fısıldamamıştı.

Düğmeye bastım ve motor kapandı. "Evet, içeri geliyorum."

Emniyet kemerimi çözdüm ve onu ön kapıya kadar takip ettim. Parmak izini kilidin yan tarafındaki tablete bastırdı, bu da bizi fuayeye soktu, hemen tavana baktım. En az birkaç kat yüksekliğinde görünüyordu. Girişin arka tarafını saran büyük siyah bir merdiven, ortasından geçen cam bir podiyum ve sarkıt aydınlatma, odak noktası haline getirmek için birkaç sanat eserini ve merdiven bölümlerini vurguluyordu. Bakışlarım alçaldıkça evin diğer tarafını görebiliyordum, pencereler bir havuza bakıyordu, su parlak bir maviyle aydınlanıyordu. Burası muhtemelen evinin sadece onda biri kadardı ve şimdiden aklımı başımdan almıştı.

Gözlerimiz kilitlendi ve "Bu kadar iyi para kazandıran ne tür bir işim var demiştin?" diye sordum.

Gülümsüyordu, hatta kahkaha atıyordu. "Ben söylemedim." Eli belime gitti. "Sana bir içki alalım." Beni altın ve siyah desenli koyu zümrüt yeşiliyle dekore edilmiş büyük, güzel bir mutfağa götürdü.

Bu adam her ne yapıyorsa, çok iyi yapıyordu. "Şarap? Bira? Alkol? Ne içersin?"

"Rosé." Ellerimle ne yapacağımı bilemediğim için onları kazağımın ceplerine soktum. "Ama sanırım sende yok, o yüzden ben beyazı tercih edeceğim." Bir adım atmak üzereyken kolundan tuttum. "Eğer açık bir şişen yoksa, lütfen benim için bir tane açma. Dürüst olmak gerekirse ne olursa içirim."

"İkimiz için bir şişe beyaz şarap açmama ne dersin?"

"Beyaz şarap mı içiyorsun?"

Tanıdığım erkeklerin çoğu mecbur kalmadıkça şarap kırmızısına dokunmazdı ama beyaza asla. "Bu gece yaparım."

Yan tarafında ıslak bir barın bulunduğu oturma odasına girdiğinde etrafa bakmaya devam ettim ve o zaman kızının eşyalarını fark ettim. Tezgâhın köşesindeki boyama kitapları yığını. Büyük boy seksiyonel koltuğun yanındaki küçük pembe sandalye. Islak barın karşı duvarındaki oyuncak kutusu. Buzdolabına bantlanmış çizimleri. Kanepenin üzerindeki pembe pelüş at. Ocağın yanındaki, içinde pembe kurabiyeler olan kurabiye kavanozu.

Kesinlikle çok sevimli detaylar.

"Bu şişeyi Napa'ya yaptığım son seyahat sırasında aldım. Bakalım iyi mi?" dedi ve mutfağa dönerek şişenin kapağını açıp şarabın bir kısmını iki bardağa boşalttı. Birini bana uzattı ve kendi kadehini kaldırdı. "İlk randevumuza." Şarap

Yüzünde en baştan çıkarıcı ifade belirdi ve bu beni kızarttı. "Şerefe."

"Şerefe." Bir yudum aldım, şarap ekşi ve berraktı, tam da sevdiğim gibi. Yutkunurken merdivene baktım, sesimi alçaltmam gerekip gerekmediğini merak ediyordum. "Kızınız burada mı?"

Öfkelendi. "Hayır. Bu hafta annesiyle birlikte."

"Yani, başımı her türlü belaya sokmak için her türlü zamana ve özgürlüğe sahipsin, tıpkı bu gece olduğu gibi." Göz kırptım. "Sen buna bela mı diyorsun?" Belimi sıyırdı ve içimde bir kıvılcım çakmasına yetecek kadar basınç uyguladı. "Peki sen buna ne diyorsun?"

"Ben buna uysal derdim. Ama unutma, sana henüz dokunmadım Addy. Dokunduğumda ve dokunursam, kullanacağım tanım bu olmaz." En doğal şeymiş gibi dudaklarını yaladı ve aklım doğrudan dilinin hareketine gitti.

"Dürüst olmak gerekirse ben pek sorun bulacak bir adam değilim." Şarabını bıraktı ve beni tezgâhın üzerine kaldırarak büyük adanın kenarına yerleştirdi ve önümde durdu. "Bunu çok yaptığımı varsayıyorsun sanırım ama yapmıyorum. Kadınlarla takıldığım oluyor mu? Elbette. Kesinlikle bekâr değilim. Ama arkadaşlarıma kıyasla, onlar gibi değilim. Unutmayın, eski sevgilim çoğu zaman yolda, bu yüzden kızım ayda yaklaşık üç hafta yanımda oluyor."

Beni ne kadar kolay kaldırdığına, beni sadece birkaç saniye tutmasına rağmen kollarında ne kadar hafif hissettiğime şaşırmıştım. Ve elleri beni bıraktığında, biri bardağına döndüğünde ve diğeri yanımdaki tezgâhta düzleştğinde, onları özlediğim için şok oldum.

Çünkü üzerimdeyken benden çok daha iyi hissediyorlardı.

"Kızınız ve onun için zor bir denge olmalı, ben de anne olsaydım her gece çocuğumla birlikte olmak isterdim."

Başını salladı. "Eski sevgilimin harika bir işi var ve bunu çok seviyor. Ünlülerin makyaj sanatçısı. Sadece Los Angeles'ta çalışsaydı aynı parayı kazanamazdı. Onun için zor olduğu kesin ama bizim için işe yarıyor ve günde birkaç kez FaceTime yapıyorlar, yani o gitmiş olsa bile birbirlerini sürekli görüyorlar."

"Bu harika bir iş."

"Kız kardeşinin acil serviste anlattığı çılgın hikâyeler var ya? Bir de eski sevgilimin ünlüler hakkında anlattıklarını duymalısın." Boynunun arkasını kavradı. "En çılgın şeylerden bazılarını görüyor ve duyuyor."

"Onun hikayelerini dinlemenden bile etkilendim." Güldü. "Bu da ne demek şimdi?"

Bacaklarımı havaya kaldırdım. "Tecrübelerime göre, erkekler iyi dinleyici değiller ve tutmaya gelince, unut gitsin. Bir kulağından girip diğerinden çıkıyor."

Daha da sert güldü. "Kahretsin, çok sertsin."

"Gerçek bu."

"Beni sorgula," dedi.

"Hangi konuda?"

"Bu gece bana söylediğin her şey üzerine. Dinlediğimi sana kanıtlayacağım." Hiçbir şey olmamasına rağmen dudaklarını sildi.

Mesele şu ki, ona kendimden pek bahsetmemiştim. Bunu kasıtlı olarak yapmıştım. Çok derine inmek istememişim ama onun evindeydim, tezgahının üzerinde oturuyordum ve o bacaklarımın arasında duruyordu. Yani tüm planım suya düşmüştü.

"Hmm." Birlikte geçirdiğimiz tüm akşamın zihinsel bir taramasını yaptım. "Ramenime fazladan bir malzeme istemişim. Neydi o?" "Kişniş."

Şarabımdan bir yudum aldım, bunu doğru anlamasına şaşırmıştım. "Tezahürat yaptığımdan bahsetmişim. Lisede miydi yoksa üniversitede mi?" "İkisinde de." Elini kalçama koydu. "Hadi ama. Bana karşı çok yumuşak davranıyorsun."

"Striptiz kulübünde kaç vardiya çalıştım?"

"Bu üçüncünün sonu olur." Biraz daha yaklaştı. "Dört ya da beş çocuk istiyorsun. Sen Körfez bölgesindensin. Los Angeles'a üniversite için geldin ve gitmedin çünkü havasını seviyorsun. Seni okyanusa götürüp biraz güneşlendirdiğimde mutlu bir kız oluyorsun. Devam etmemi ister misin?" Kaşları havada kaldı, sırtışı da öyle.

Bu gülümseme neden bu kadar bağımlılık yapıcıydı? Düz dişler ve kalın dudaklardan oluşan mükemmel bir set, öpüşmemiz sırasında çok yumuşak hissettiren kaşlarla çevrelenmişti.

"Gösteriş." İçimi

çektim. "Sana

söyledim,

dinliyorum."

"Ben iyi adamlardan biriyim listesinde işaretleyeceğin kutular tükeniyor." "Bu

kasıtlı değil, ben buyum işte."

Nedenini bilmiyordum ama boğazımın arkasında bir gerginlik vardı. "Bu yönünü seviyorum."

"Öyle mi?"

Omuz silktim. "Geçmişim pislik listesindeki kadınlarla dolu olduğu için, sözlerimin duyulduğunu bilmek rahatlatıcı."

Ve o pislikler söylediğim hiçbir şeyi duymamışlardı. Dinleme zahmetine girmediler. Ve beni mutlu etmek için çok az şey

yapmışlardı.

Kötü çocuklardan etkilendiğim için başıma gelen buydu.

"Bu her zaman bir güç değildi ama küçük kızım doğduğunda önem kazandı. Hepimizin aynı olmadığını bilerek büyümesini istiyorum. Ve biriyle çıkacak yaşa geldiğinde -Tanrı yardımcım olsun- bir erkekte aradığı özellikler konusunda iyi bir rol model olmak istiyorum."

Kızına en iyi örnek olmak için kendini yeniden şekillendiren bir adam.

Bundan daha ateşli bir şey olamazdı.

Aman Tanrım.

Kendimi sakinleştirmek için birkaç derin nefes aldım. "Harika bir baba olduğunu hissediyorum." Dudağının kenarını ısırıldı. "Bunu sana söyleten ne?"

Etrafımda bir sürü baba vardı. Şaşırtıcı ve duygusal olarak yoksun arasındaki farkı biliyordum. Bu fikri oluşturmam için kızınız hakkında konuşmaktan çok daha fazlası gerekti - gecenin çok erken saatlerinde yaptığı bir şey. Gözlerinden, onu dahil ettiği aktiviteleri ve ona katılma şeklini dinleyerek, önceliklerini nasıl tanımladığını, neredeyse tam velayete sahip olduğunu ve baktığım her yerde küçük kızına dair işaretler olduğunu görebildiğim bir şeydi.

"Bu sadece bir önsezi ve ne zaman ondan bahsetsen bakışlarıyla birleşiyor."

Nefes verdi. "Onun hakkında çok fazla konuşuyorum, değil mi?"

Elimi omzuna koydum. "Bu beni hiç rahatsız etmiyor, hatta bayılıyorum."

"Söyle bana Addy, bildiğin kadarıyla bende başka neleri seviyorsun?" Durakladı, bakışları daraldı. "Benimle eve gelmeyi kabul etmen için bir neden var. O nedenin ne olduğunu bilmek istiyorum."

Sıcaklığın yanaklarımda gezindiğini hissedebiliyordum. "Beni öpme şeklin. Bu bir."

"Ağzımın seninkinde bıraktığı his hoşuna gitti." Sesi derinleşiyor, neredeyse sertleşiyordu. "Ve bana dokunma şeklin."

"Onu bile zar zor yaptım. Sadece yüzüne dokundum" -eliyle yanağımı sıyırdı- "ve beline." Eğildi ve yan tarafımın ortasını tuttu. "Bu parmakların başka neler yapabileceğini merak ediyor musun?"

Başparmağı karnımı okşarken derin bir nefes aldım. "Yaşlı bir adamla birlikte olmanın nasıl bir şey olacağına dair bir merakla birlikte."

Bu onu güldürdü. "Kaç yaşında olduğumu sanıyorsun?"

"Otuzlu yaşların başında, yani benden daha yaşlı, sadece yirmi dört yaşında olduğumu düşünürsek. Benim yaşımdaki erkeklerin çoğu, en azından benim çıktıklarım, sadece kendileriyle ilgileniyorlar. Ben farklı bir şey deneyimlemek istiyorum. Çünkü, yemin ederim, bir tane daha aynada selfie görürsem, gerçekten çığlık atabilirim."

Gülüşü hiç solmadı. "Otuz bir yaşındayım ve sizi temin ederim, benden asla bunlardan birini alamayacaksınız." Parmağının ucuyla ağzımı okşuyordu. "Demek deneyim seni tahrik ediyor."

Öpüşmemize kadar yoktu. Radarıma bile girmemişti.

Ama şimdi, şimdi bambaşka bir hikayeydi.

Beynimi iki yere de koymamam gerektiğini biliyordum ama bu noktada geri çekilemeyecek kadar derindeydim. "Fikir olarak evet," diye cevap verdim.

"Biliyorsun, sana herhangi bir selfie gönderecek olsaydım, numaranı almam gerekirdi." Diğer eliyle boynumun alt kısmını kavradı.

"Sayılar işleri gerçekten karmaşıklştırıyor." Gülümsedim.

Ağzı benimkinden çok uzakta değildi ama başı eğikti. "Bakalım doğru anlamış mıyım? Bana vücudunu veriyorsun ama numaranı vermiyorsun, öyle mi?"

"Bunu hak etmelisin."

"Anlamalı hale getir, Addy."

Zihnim kısa bir süreliğine oraya gitti - tabağım sadece dolu olmakla kalmadı, hayatımda olup biten her şeyle dolup taşı - ve dönmeye başladım.

"Sadece bugünü atlarmaya çalışıyorum, Ridge. Gerçekten yarını düşünemiyorum bile, yoksa daha fazla strese gireceğim. Kaçınmaya çalıştığım şey de stres. Bu yüzden buradayım. Tüm bunların içinde boğulmak yerine senin içinde boğuluyorum." Dişleri dudağını sıyırdı. "Bana bir kaçış istediğini söylüyorsun, duyduğum bu mu?"

"Her şeyi bir kenara bırakıp bu yolculuğa çıkmak ve beni nereye götüreceğini görmek güzeldi" diye cevap vermeden önce ağzımda biraz şarap çalkaladım.

"Ne tür bir sürüş arıyorsun?" Kıçımı kavradı ve beni tezgâhın en ucuna doğru kaydırıldı, böylece bacaklarım ona yaslanmak zorunda kaldı. Bu hareket beni daha da ıslattı. "Sert mi olsun istiyorsun? Yumuşak ve yavaş mı istersin? Yoksa ikisinin arasında bir yerde mi istersin?"

Boynum geriye doğru eğilirken gözlerim kapandı ve dudakları anında boğazıma yapıştı. "Bana en yüksek sesle çığlık attırarak olan her neyse."

"Görünüşe göre bu kararı bana bırakıyorsun." Tam yutkunurken boynumun dibini öptü ve merkeze doğru ilerledi. "Vücudunu okuyabiliyorum ve bana söylediklerimi dinliyorsun. Sadece bir şey var..." Ellerini kaldırdı

Kaburgalarima, tam göğüslerimin altına, beni inletmeye yetecek kadar
alaycı. "Ne oldu?"
"Çok fazla kıyafet giyiyorsun."

BEŞ

Ridge

Addy'nin giysilerinin son parçasını da mutfağımın zeminine bıraktım ve ona iyice bakabilmek için birkaç santim geri çekildim. Elbette, sahnedeyken vücudunun büyük bir kısmını zaten görmüştüm; sakladığı tek şey üst kısmı ve Aminin dudakları ve kışının tanga tarafından örtülmemiş küçük kısmı.

Ama ışıklardan birinin altında oturup kollarına yaslanırken, akşamın erken saatlerinden tamamen farklı görünüyordu.

Daha da nefes kesici bir güzelliği vardı. Vücudunun her santimi inanılmazdı. Ve burada, duruşu rahatlamışken, kenarları yumuşamıştı. Güneşin öptüğü teni daha da pürüzsüzdü. Göğüsleri her nefeste zıplıyor, mükemmel gözyaşı damlaları gibi şekilleniyor, pembe meme uçları dayanılmaz derecede sertleşiyordu. Tepesinde pembe bir mücevher olan bir çubuk göbek deliğinden delinmişti. Ve aşağıda, klitorisi sıkı, tüysüz kıvrımların altına gizlenmiş seksi bir kedi oturuyordu.

Nasıl bu kadar şanslı olabildim?

"Siktir," diye inledim, henüz yüzüne bakamıyordum. Hâlâ vücudunu bu kadar çok içime çekmişken, bu geceki rüyamı nihayet gerçekleştirmişken olmazdı.

Benim evimde poz vermiyordu. Rol yapmıyordu. Her dürüst, ham kıvrımı gösteriyordu.

Ve her birini yalamak istedim.

"Sanki vücudumun büyük bir kısmını görmemişsin gibi bana bakıyorsun." İsteksizce gözlerimi onunkilere diktim. "Sanki görmemişim gibi hissediyorum."

"Bunu nasıl söylersin?"

Ellerimi bacaklarına sürterek aramızdaki mesafeyi kapattım. Yaptığım baskı masaj gibi değildi; bu daha hafifti. "Kulüpte gördüğüm kadınla şu anda mutfağında olan kadın aynı değil." Yüzüm daha da yaklaştı. "Orada gördüğüm şey bir perdeydi. Bir filtre. Kar kıyafeti giymiş de olabilirdin." Çenesinin alt kısmında gezindim. "İşte, seni ilk kez görüyorum ve Tanrım, Addy, hiç bu kadar muhteşem bir şey görmemiştim."

"Sanki bu kelimeleri daha önce hiç duymamışım gibi - işte bu kadar güçlü hissettiriyorsunuz."

Onu kollarımın arasına hapsettim. "Ve o bedenin bu gece benim olacağını bilmek, bunun bana ne yaptığını tahmin bile edemezsin."

"Anlat bana."

Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirdim. "Sana tapmak istiyorum. Yumruğuma dolanmasını istediğim saçlarından başlayarak, yalamak ve emmek istediğim tenine doğru ilerliyorum. Isırmak. Ve içinde olmadığım bir saniyeye daha dayanamadığımda, sıcak, ıslak amına kayacağım. Dilimin ona yapmayı planladığı şey yüzünden çok ıslak olan bir kedi."

Onu öptüm.

Sadece dudakların ayrılması ve nefes alışverişi değil.

Bu onun hatırlayacağı bir öpücüktü. Yüzünü yeni bir açıyla eğen, yanağını kavrayan, dilimin ağzına kaydığı, havamı içine çektiği bir öpçük.

Ve geri çektiğimde, uzun, derin bir nefes verdi. "Vay canına." Gözleri geniş ve vahşiydi.

Açlıktan ölüyorum.

"Sizinle daha önce ne konuşulduğunu bilmiyorum. Size söyleyebileceğim tek şey, elimden gelenin en iyisi bu olsa da, bu

ifadenin yeterince güçlü olmadığıdır. Çünkü söylediğim hiçbir şey şu anda neye baktığımı anlatmaya yaklaşamaz bile."

Eli yanağıma gitti ve gözlerimin içine bakarken onu tuttu. Ondan gelen sessizlik şimdiye kadar duyduğum her şeyden daha yüksekti.

Söylemediği ama önceki konuşmamızdan sezdiğim şey, Addy'nin hak ettiği şekilde takdir edilmediği ve ona verdiği şeyin beklemediği bir şey olduğuydu.

Bir kaçış için buradaydı. Kabul ettiği tek şey buydu.

Şimdilik.

Ama çok daha fazlasını elde ediyordu ve kapımdan çıkıp gidene kadar da elde etmeye

devam edecekti. "Senin gibisi yok," diye fısıldadım.

Onunla konuştukça, daha çok şey öğrendikçe, yavaş yavaş çözüldükçe bu doğrulandı.

Gözlerimi taradı, sağdan sola ve sonra daha yavaş bir tarama yaparak deseni tersine çevirdi. "Bana ne yapıyorsun?"

"Henüz bir şey yok."

Başını salladı. "Bu doğru değil."

"Evime dudaklarım için geldin... Şimdi onları alma zamanı."

Sanki beni susturuyormuş gibi parmağını ağzımın ortasına bastırdı.

Susturmadığını biliyordum.

"Ne için gelmiş olursam olayım, bana bunlardan çok daha fazlasını veriyorsunuz."

Hiçbir şey söylemedim, parmağı araya girdiği için değil - bu beni kesinlikle durdurmazdı - ama bunun yerine gözlerimin konuşmasına izin verdiğim için.

Birkaç saniye süren sert ve kudurmuş bir bakıştan sonra arkasına uzandım ve onu tamamen kendime çektim, onu havaya kaldırmadan önce bacaklarının etrafıma sarıldığından emin oldum.

"Bu hayatımın en uzun yürüyüşü," dedim dudaklarına karşı.

"Ağır olduğum için mi?" Saçları yüzümü gıdıkladı, sonra bir fiskeyle uzaklaştırdı. "Beni yere bırakabilirsin."

"Ağır olmaya yakın bile değilsin." Varsayımı ona bir kıkırdama kazandırdı. "Sadece... seni yatak odama götürmek ne kadar uzun sürerse, tadına bakmak için o kadar uzun süre beklemem gerekiyor."

"Doğru, beni... tadacaksın," diye nefes aldı. "Evet."

"Bunu sorduğum için benden nefret etmeyin - zamanlamanın berbat ve rastgele olduğunu ve bu sorunun muhtemelen damdan düşer gibi geldiğini biliyorum."

Oturma odasının ortasında durdum.

"Duşta bir mola verebilir miyiz?" Kollarını boynumun arkasında kavuşturdu. "Orada sadece birkaç dakikaya ihtiyacım var, ama bu gece yıkanmak gerçekten çok gerekli - tüm bu parfümle birlikte."

Aklıma gelen diğerlerinin aksine, üstesinden gelebileceğim bir istekti.

"Seninle bir anlaşma yapacağım," diye seslendim.

"Pazarlık mı yapıyoruz?"

Gülümsedim. "Seninle bir tane alabildiğim sürece duşta durabiliriz."

"Anlaştık."

Bizi yatak odamın kanadına götürdüğümde, en-suite banyoya doğru döndüm, suyu açmak için geniş duşakabinin içine uzandım ve onu birden fazla duş başlığının karşısındaki banka oturttum.

"Kımıldama." Onu orada bırakıp yatak odama ve dolabıma girdim, çekmecedan bir prezervatif aldım ve Daisy'nin henüz ulaşamayacağı bir yere, boxer'ımın altına sakladım.

Ve banyoya geri dönerken kıyafetlerimi çıkardım. Ona ulaştığımda sadece boxer külotum kalmıştı.

"Yüce Tanrım," diye şarkı söyledi.

Ellerim belimdeki lastiğin üzerinde hareketsiz kaldı. "Ne?"

"O kıyafetlerin altında özel bir şeyler sakladığını biliyordum, ama *bu*?" Gözleri benimkilerde değildi; tıpkı onu soyduktan sonra benimkilerin onunkilerde olmadığı gibi benim vücudumdaydı. "*Bunun* olacağını tahmin etmemiştim."

Kahretsin, bakışlarındaki sıcaklığı

sevdim. Ben de onun gördüklerinden

hoşlanmasını sevdim.

Karın kaslarımı okşadım ve göğüs kaslarımdan birini kaldırdım, boxerımı indirmeden önce elimi

üzerinde gezdirdim. "Ve ben öldüm."

Aletimi birkaç kez pompaladım, ereksiyonum şiddetlenmişti. "Bu gece senin, Addy. Ama benim üzerimde ölemezsin, en azından ben sana sahip olana kadar."

Yavaşça başını kaldırıp bana baktı. "Yani, sana sahip olana

kadar." "Tecrübe istiyordun, onu elde ediyorsun."

"Bununla" -siki başıyla sikimi işaret etti- "deneyimden çok daha fazlasını elde

ediyorum." Duşta ona katıldım ve prezervatifi şampuan çıkıntılarından birinin üzerine

koydum. "Buraya gel."

Onu ayağa kaldırdım, baş üstü musluğunun saçlarına akacağı ve yan fiskiyenin sırtına vuracağı bir şekilde konumlandırımdım.

"Bu şimdiye kadar aldığın en iyi duş olacak." Bunu daha da kanıtlamak için avucuma biraz şampuan döktüm ve ellerimi saçlarının arasına sokmadan önce parmaklarıma sürdüm, köpükleri uzun buklelerine yaydım.

"Zaten öyle," diye inledi. "Bu çok iyi hissettiriyor."

Her bir saç telini kapladıktan sonra aynısını şampuanla yaptım ve sabuna geçtim, ellerimin arasında biraz vücut yıkamasını köpürttüm ve sıvıyı omuzlarına sürdüm.

"Mmm. Toprak kokusu."

Sırtının üst kısmına ve yanlarına doğru eğildim. "Ne?" "Üzerinde bir koku kombinasyonu kokladım."

Su uzun kirpiklerinin üzerinde boncuklanırken, eline biraz sabun aldı ve yüzünü akıntının altına sokarak makyajını temizledi. Bana baktığında gözleri tüm siyahlardan arınmıştı ve bu ham haliyle daha da güzel görünüyordu.

"Birinin sabununuzdan olduğunu fark etmemiştim," dedi. "Diğer ikisi de kolonyanızdan olmalı." "Hangileri?"

Gülümsedi. "Biraz tuzlu ve biraz şımarık."

Güldüm ve elime biraz daha vücut yıkama suyu ekleyerek yavaşça göbeğine doğru ilerledim. "İkimizin de çıplak olduğunu ve sana ne yapmak üzere olduğumu biliyorum ve bu duşta olmamızın tek sebebinin de bu olduğunu biliyorum ama içimdeki iyi adam sana dokunmamın doğru olup olmadığını sormak istiyor." Ellerim kaburgalarında dondu kaldı.

"Çok, çok tatlı." Parmak uçlarında ayağa kalktı ve kollarını boynuma dolayarak beni öptü. "Ya hayır dersem?"

"Kendini yıkamana izin verirdim ve işin bittiğinde sana bir havlu verirdim. Bu seni sikerken izlemeyeceğim anlamına gelmiyor, evdeki en iyi koltuk benim olurdu."

"Gösteri mi istiyorsun?"

Ellerim daha yukarı çıktı, göğüslerinin hemen altına oturdu. "Bu gece bunu zaten yaptım. Şimdi sana bir gösteri yapma sırası bende." "Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?"

"Ben sana dokunurken senin de beni izlemeni istiyorum." Dudaklarımı yanağının uzak tarafına bastırdım. "Ve dizlerimin üzerine çöküp amını yaladığımda, bunu da izlemeni istiyorum."

Titreyen bir nefes verdi, bu ses ona vermek istediğim her şeye hazır olduğunu gösteriyordu. "Dilim amını her yaladığında, Addy, gözlerinin bana sabitlenmesini istiyorum."

"Evet," diye uzattı, saçlarını çekiştirerek. "Neyi bekliyorsun?" "Bana izin vermedin."

"Dokun bana, Ridge. Lütfen." Biraz hava çekti. "Şimdi."

Kollarını etrafıma sarıp beni kendine çektiğinde göğsüne dokunmamı zorlaştırdı ama yine de parmaklarımı bedenlerimizin arasına sıkıştırdım ve kabarcıkları meme uçlarına sürttüm. Küçük tomurcukları çekiştirdim, kıvrılmasını sağlayacak kadar sıkıştırdım.

"Tanrım. Bu çok iyi hissettiriyor."

Dudaklarım onunkileri bırakıp boynuna gitti, kulağına ve yanağına doğru öpücükler kondurdum ve diğer tarafa ulaştığımda köprücük kemiğinden aşağı indim. Daha fazla sabunla ıslanmış ellerim de aynı anda hareket ediyor, amına ulaşana kadar yavaş yavaş karnına doğru ilerliyordu.

"Oh!"

"Daha ister misin?" Ben sordum.

"Evet. Ne yaparsan yap, sakın durma."

Sabunlu başparmağım klitorisine gitti, ped etrafında daireler çizerken elimin geri kalanı dudaklarının arasından ve amının etrafından daldı, parmaklarımdan biri içine dalmadan önce onu yıkadı. "Hâlâ çok mu tatlıyım?"

"Siktir." Tırnakları enseme batıyordu. "Beni boşaltmak için bundan daha fazlası gerekmeyecek."

Onu sabunla yıkamış olmamın ve saçlarının artık sırlıslık ve kokusuz olmasının bir önemi yoktu; vanilya-latte aromasının kokusunu hâlâ alabiliyordum ve bu kokunun amına da sinip sinmeyeceğini merak ediyordum.

Eğer tadına bakabilseydim.

Onu yuttuğumda boğazımdan aşağı akıp akmayacağını.

"Peki ya bunu yaptığımda?" İkinci bir parmak ekledim ve bileğimi çevirerek G noktasına doğru yöneldim.

"Ridge!" Bir ağız dolusu havayı içine çekti, dudakları dudaklarımdan üzerindeydi, bu yüzden nefes aldığını ve göğsünün şiştiğinde bana baskı yaptığını hissedebiliyordum.

"Bu beni hâlâ en tatlısı yapıyor mu?" Elim daha hızlı, daha derin hareket etmeye başladı.

Ve lanet olsun, tek yaptığı beni kızdırmaktı. Parmaklarımı kısıkanıyordum çünkü sikimden önce onun sıklığını ve ıslaklığını hissediyorlardı. Onun içinde olmak için can atan bir ereksiyon.

"Yaramazlığa doğru gidiyorsun." Baskıyı artırdığımda "Çok, çok yaramaz" diye ekledi.

Kilitli kollarından kurtulup yere çömeldim ve başparmağımı dilimle değiştirenken ona baktım. Ona uzun uzun dokunurken, burnumu ve ağzımı vanilyayla doldurarak onu içime çektim.

Aniden patlayan bir tat. "Peki ya şimdi?" diye sordum.

"Aman Tanrım."

Klitorisini yumuşak servisli bir dondurmanın ucuymuş ve ben de tadına bakıyormuşum gibi yalamadım. İlk ısırığımı alıyormuşum gibi, yemek için sabırsızlanıyormuşum gibi, lanet dilimi kaplamasına ihtiyacım varmış gibi yaladım.

Sanki peşinde olduğum tek şey onun orgazmıydı. Çünkü öyleydi.

Titreyişlerinin ağzımda titreştiğini hissetmek istiyordum. Boğazımdan aşağı inen dölleri tatmak istiyordum. Duşumun buharında yankılanan inlemelerini duymak istiyordum.

"Dilin... kahretsin." Gözleri kapalıydı ama benimkileri buldular. "Bu işte nasıl bu kadar iyisin?" Saçlarıma uzandı, tutamları bükte.

Klitorisinin tepesine odaklanmıştım. Ama bu dilimle oldu. Parmaklarımla, onu doğrudan kenara sürükleyen bir hıza kadar çalıştım.

Bunu yüzünde görebiliyordum.

Sesinde bunu hissedebiliyordum.

Kalçalarının öne doğru sallanmasından ve klitorisinin sertleşmesinden bunu hissedebiliyordum. Durmak istemiyordum. Bütün gece amını yalayabilirdim.

Ama içimde onun amını tecrübe etmek isteyen başka parçalar da vardı. Onun ıslaklığına gömülmek istiyordum. Dilim ve parmaklarım senkronize olduğunda ve daha hızlı gittiğinde düşündüğüm şey buydu.

"Ridge!"

Bir kadının adımı inlediğini duymaktan daha ateşli, daha tatmin edici bir şey yoktu. Buna yaklaşan tek şey onun boşalmasını izlemektir.

Ve bu gerçekleşmek üzereydi.

Tam şu anda.

"Ah!" diye bağırdı.

Klitorisini ağzıma alırken, dişlerimle arkasını tutarken ve en ucunu fiskelerken elleri başıma yaslandı. Üçüncü bir parmak eklememe gerek yoktu. İki parmak vücudu için yeterliydi ve onu zirveye doğru itmek için yeterliydi.

Zirve güçlü bir şekilde geliyordu, midesi hareketsizdi, kalçaları donmuştu - ta ki donmayana kadar. Ve bu olduğunda, spazmlar vücudunun her iki tarafını da sarstı, duyabildiğim tek şey çılgınlığıydı.

Ne ses ama. Ne manzara

ama.

Nasıl bir histi, özellikle de dişlerim onu serbest bıraktığında ve amı daha da ıslandığında.

"Siktir! Ben!" Ağzıma sürünüyordu, denge için başımı kullanıyordu, ıslak saçları bana bakarken bir perde gibiydi, yüz ifadesi hissettiklerine inanmadığını gösteriyordu.

Bir bilse... Bu sadece başlangıçtı. Ben sadece yarını hayal eden bir adam değildim. Bunu her gün her gün yapmayı hayal eden bir adamdım.

Böyle bir amla ziyafet çekmek benim için yeterli

olurdu. "Nefes alamıyorum." Gözleri kapandı.

"Ridge, kahretsin!"

O aşağı inerken ben yavaşlamış olsam da hareketlerim hâlâ güçlüydü, her geçişte biraz daha hafifliyor, durmak için onun hareketsizliğini bekliyordum.

Onu aldığım anda, ayağa kalkmadan önce dilimin üzerindeki her damla dölünü yakaladığımdan emin olarak ona son bir yalama verdim. "Addy, amın çok güzel."

Hayranlık içindeymiş gibi bana baktı. "Sen..."

Gülümsedim ve onu dudaklarımdan uzaklaştırdım. "Peki ya ben?"

"Doğru kelimeleri bulduğumda, onları ağzımdan kaçıracağım. Ama şu anda, sanırım içimdeki duyguyu yalayıp yuttun."

Kıkırdadım. "Bu adil." Raftan prezervatifi aldım ve köşesini yırttım, folyoyu şampuanın yanına geri koydum ve lateksi tuttum.

"Çıkıyor muyuz?" diye sordu.

"Tabii ki hayır."

Dişleriyle alt dudağını sıyırdı. "Güzel, çünkü sıra bende." Elimi tuttu ve beni bankın yanına götürdü, orada bana bakacak şekilde oturdu ve sikimin ucunu ağzına götürdü.

"Evet," diye gürledim. "Düşünme şeklini

seviyorum." "Tadının nasıl olduğunu

bilmek de adil olur."

Tacımı içine çekerken gözleri büyüdü, eli şaftımın dibinde dolaştı, ortasına doğru pompalarken

indirildi.

"Evet," diye tekrar ısıklık çaldım. "Aynen böyle."

Onu yönlendirmeme gerek yoktu; ne yaptığını biliyordu. Hangi hızı kullanacağını, dilini bana ne kadar bastıracağını, öğürmeden önce ne kadar ileri gidebileceğini. Ama yine de yüzünün yan tarafını tutarak derinliği ve daha hızlı bir tempoyu teşvik ettim.

"Addy..."

Taşaklarım şimdiden karıncalanmaya başlamıştı. İşte bu kadar iyiydi, merkeze doğru sallanıyor, sanki kendimi boşaltmam için beni zorlamaya çalışıyormuş gibi dudaklarını emiyordu.

Eğer dikkatli olmazsa, bu olacaktı.

Ama onun ağzına boşalmak istediğim yol değildi - en azından hemen değil.

Birkaç dalıştan sonra sikimi çıkardım ve prezervatifi ucumdan aşağıya doğru yuvarladım, ta ki daha ileri gidemeyene kadar. Elim serbest kaldığında, onu kollarımda tutarak kaldırdım, düşün duvarlarından birine yasladım ve onu ucumun üzerine yerleştirdim.

"Beni ağırlıksız hissettiriyorsun." Parmakları omuzlarımı buldu.

"Çünkü öylesin." Ucum ıslaklığına doğru itildi ve yavaşça içeri girdim, ona herhangi bir güçle vurmadan önce boyutuma alışmasına izin verdim, onu bir kerede alma arzusuyla nefes aldım. Hiç acelem yoktu, bunu hatırlamam gerekiyordu. Sadece onun gibi hissettiren hiçbir şey yoktu. "Kahretsin, düşündüğümde daha da sıkıymışsın."

"Ve sen daha büyüksün. Çok, çok daha büyük."

Eğer bu kadar tahrik olmasaydım kıkırdardım. Ama bu hareket aklımdan, göğsümden ve dudaklarımdan çok uzaktı çünkü şu anda tek yapabildiğim inlemektir.

Bunun ne kadar iyi hissettirdiğinden.

Aminin ne kadar dar olduğundan, shaftımın etrafına çok sıkı oturduğundan.

Ve sonra ıslaklığı beni içine çekti, beni o yumuşak, hassas uca doğru yönlendirdi. Başım geriye doğru eğildi ve suyla buluştu. "Addy ..."

"Evet." Sesi bir şarkı gibiydi, kelime birkaç hece sürüyordu. "Keşke bunun ne kadar inanılmaz bir his olduğunu bilseydin." Gözlerine baktım. "Ama biliyorum."

Bununla birlikte, kalçalarımı geriye doğru kaldırdım, tepeme kadar gittim ve içeri doğru okşadım. Tek bir hamlede durmadım, aynı hızla devam da etmedim.

Her şey daha hızlı oldu.

Daha da zorlaştı.

"Ridge!"

Amı beni içten içe sıkıyordu. Zonkluyordu. Ona her çarpışmada atıyordu. Ve her dalışında nefes alışları daha duyulabilir hale geliyor, inlemeleri daha yüksek sesle çıkıyordu.

"Siktir," diye nefes verdim. "Siktir," diye tekrarlardım, ama bu sefer daha da sertti.

Omuzlarımdan ayrıldı ve kollarını duvara doğru uzattı, avuç içleri mermere yaslandı. Tutunabileceği hiçbir şey yoktu; tek yapabildiği her pompa sırasında kaymak ve ben geri çekildiğimde alçalmaktı, sürekli bir hareket sallantısı.

Sürtünme ve benim gücümle dolu olan.

Ve o da bunu kabul etti, her sürüşüm, kalçalarımın her dönüşü, her öğütüşüm, ikimizi de orgazma götürecek şekilde onu tahrik ediyordu.

Ama onunki daha hızlı geliyordu.

"Evet!" diye her çığlık attığında daha da arttığını duydum. Ve nefes nefese kaldığında, amı daha da sıkılıyordu.

"Durma!"

Bu noktada bunun gerçekleşmesi için lanet bir mucize gerekir.

Ama yaptığım şey onu duvardan çekip aletimin üzerinde zıplatmak oldu, bu arada ben de banka doğru yürüyüp oturdum. Yeni pozisyonda belime sarılmıştı, dizleri her iki yanımda, göğüsleri tam yüzümdeydi.

"Beni burada mı istiyorsun?"

"Vücutuna bakabilmek, her santimine dokunabilmek için-evet." Bir meme ucunu ağzıma aldım, ucunu kemirdikten sonra, "Şimdi bana bin," dedim. Sert tomurcuğa dilimle hızlı bir fiske vurdum. "Seni boşalırken izleyerek boşalmak istiyorum."

Ayaklarını taşın üzerine koydu, kollarını boynuma doladı ve düşmeden önce daireler çizerek en yüksek yerime kadar yükseldi.

Ve ben tamamen daldığımda, kalçalarını ileri ve geri hareket ettirdi, bu gece henüz ulaşmadığım noktalara çarptı.

Ucuma sürtünen ve sikimin kenarlarını kavrayan noktalar, sanki amı dölüm için yalvarıyordu. "Siktir."

Zevkin bir kısmını yaymak için başımı duvara vurdum. "Addy ... siktir." "Sikin ..."

"Seni boşaltmasını mı

istiyorsun?" "Evet."

"Bunu takıntı haline mi

getirdin?" "Aman Tanrım,

evet," diye bağırdı.

Başparmağımı klitorisine koydum, o bana karşı sallanırken okşadım. "Peki ya bunu sana yaptığımda? Bu her şeyi değiştirir mi?"

"Oh!" Yutkundu. "Ah!" Gözleri kapandı. "Kontrol edemiyorum... Boşalacağım."

Kontrolü geri almak, sahip olduğum tüm çabuklukla ve onun kullandığından daha fazla baskıyla ona saldırmak istiyordum.

Ama onun kendi başına dağılmasını izlemek istedim. Bana vermeye istekli olduğu şeyi deneyimlemek istedim. Çünkü her kadını becerebilirdim. Ama her kadın bana orgazmlarımızı hızlandıracak kadar sert vuramazdı. Addy yapabiliirdi.

Ve öyleydi.

"Ridge!"

Bu ses, adımın haykırdığı ses tonu, bana birkaç saniyelik bir uyarı verdi. Böylece kıvılcım taşaklarımdan vücuduma doğru yayılmaya başlarken, aynı zamanda shaftıma da yüklendi.

Ve zirveye doğru ilerlerken, gözlerim önümdeki manzarayı ezberledi. Dudaklarını büzüşü.

Meme uçlarındaki çakıllar.

Tenin kızarması.

Adamım, o bir şeydi.

Çarpıcı bir şey.

Sansasyonel bir şey.

"Becer beni," diye emrettim son anda.

Bu yönlendirmeye ihtiyacı yoktu; zaten halletmişti.

Kalçalarını birkaç kez daha çevirdiğinde, orgazmım içimden fırlayıp prezervatifin içine boşalıyordu.

"Addy!"

Beni vücuduna sarıyor, bellerimizi birbirine vuruyor, "Ridge! Sikeyim! Evet!"

Çenem göğüs dekoltesine daldı, alnım dudaklarını öptü, burnum o kışkırtıcı vanilya kokusuyla doldu ve kulaklarım onun sesleriyle doldu.

Tüm duyularımı aşırı yüklüyordu.

Ve bununla birlikte bir yoğunluk, felç edici bir tutku mancınığı geldi. Daha iyi bir şey yoktu.

Bunu, tamamen hareketsiz hale gelene kadar bir kısmı ondan, bir kısmı benden gelen bir dizi titreme izledi. O sırada tamamen boşalmış bir halde yüzünü tuttum ve ağzımı onunkinin üzerinde gezdirdim. "Kımıldama."

Bununla başa çıkamazdım. Henüz değil. Önce nefes almam gerekiyordu.

"Ben de seninle aynı durumdayım," diye itiraf etti. "Hayatımda hiç bu kadar hassas hissetmemiştim."

"Addy... senin lanet amcığın." Başparmaklarımla yanaklarına bastırdım. "Bana ne yaptığını bilmiyorum." Durakladım.

"Ama beni öpmene ihtiyacım var."

Hiç tereddüt etmedi. Anında dudaklarımızı birleştirdi, ben onunkini ararken dili de benimkini buldu. Kucaklaşmamız telaşsızdı.

Derin, tutkulu.

Dudak ve pantolon çekişmesi.

O uzaklaştığında, onu banktan kaldırıp suyun altına yerleştirerek içinden çıkmaya hazırdım. Elime sabun ekledim ve dikkatlice amının etrafına sürdüm, prezervatiften temizledim, bu gecenin sertliğinden yatıştırdım.

Kendi vücudumu hızlıca yıkadım ve suyu kapatıp bizi duştan çıkardım, bir havluyu belime sarmadan önce ona sardım.

Tezgâhın kenarında, iki lavabonun arasında onu kollarıma çektim, sessizce sarıldım ve bu ışık altında yüzünün detaylarını inceledim. "Kalabilirsin."

"Geceyi mi kastediyorsun?" Başımı salladım.

Birkaç dakika sessiz kaldı. "Gelmemeliyim. Sabah erkenden çalışmam gerekiyor."

Sabah mı?

"Striptiz kulübü erken mi açılıyor?" Ben sordum.

Ses bir kahkaha değildi, ama bir nefes verme de değildi. İkisinin bir karışımıydı. "Hayır, bana bok gibi para ödeyen işimde. İçeri girip bazı işleri halletmem gerekiyor. Maaşlı bir çalışan olduğum için Cumartesi günleri bedava çalışıyorum."

Parmaklarımı saçlarının arasına daldırdım. "O duyguyu bilirim."

"Böyle bir evde, o duyguyu bildiğini hiç sanmıyorum. Ama ilişki kurmaya çalışman çok hoş." Gülümsedi. İş konuşmak için doğru zaman değildi.

Ŗimdi yarını konuŖmanın tam zamanıydı. "Seni tekrar görmek istiyorum."
"Ridge..."

"Hayır demek için bir neden yok. Bu geceden sonra olmaz. Az önce olanlardan sonra olmaz."  enesini tuttum, yüzünü bana doğru eğdim. "Bana hissetmediğini söyleyebilirsin ama sana inanmayacağım. Gözlerinde gördüm ve vücudunda hissettim." Dudaklarımı onunkilere indirdim. "Peki, bana yalan söyleyip bunun tüm d nyanı sarsmadığını söylemek ister misin?"

Addison

W Arabamdayken, sözlerini bildiğim ve söyleyebileceğim bir şarkı ya da dans edebileceğim sağlam bir ritmi olan bir şarkı bulana kadar her zaman radyo istasyonları arasında gezinirdim. Şarkı biter bitmez, başka bir şarkı bulana kadar istasyonları tarardım.

aynı kriterleri karşılıyordu. Eğer bir sebepten dolayı müzik dikkatimi çekmiyorsa, sesli kitap dinlerdim.

Ama bu gece, aynı kurallar geçerli değildi.

Çünkü Ridge'in evinden ayrıldığımda, saçlarım hala duştan damlıyordu, kıyafetlerimi çok erken giydiğim için tenim biraz nemliydi, radyoyu kapattım ve daireme kadar tüm yol boyunca sessizlik içinde kaynadım.

Ridge bana bir kaçış vermişti. Hiçbir şeyin beni yiyip bitirmediği birkaç saat, ama eve gidip gelirken bu molanın sadece geçici olduğunu hatırladım. Bu düşünceler içinde oturmam ve gerçekliğe dönüp hayatımın önümüzdeki birkaç haftasıyla yüzleşmem gerekiyordu.

Ama o ara, *vay canına*, vardiyam için içeri girdiğimde bunu beklemiyordum. Biraz bile. Kulüp Ridge'le tanıştığım yer olsa da, böyle geceler geçirmeye devam edemezdim. Bir müşteriyi tamamen ve inanılmaz derecede çekici bulduğum geceler, dikkatsiz ve pervasız kararlar vermeme neden oluyordu.

Onunla ayrılmak, onunla yatmak... *Ne düşünüyordum ki?*

Cazibesi beni ele geçirmişti. Yakışıklılığı anlaşılmayı mühürlemişti.

Ve onun iyi adamlardan biri olduğunu duymak beni kelimenin tam anlamıyla yapışkan bir havuza dönüştürdü çünkü pisliklerle uğraşmaktan çok yorulmuştum.

Ama kulüpte bulunmamın tek amacı mümkün olduğunca çok para kazanmaktı, böylece artık orada çalışmak zorunda kalmayacaktım. Bir erkek bulmak için orada değildim. Biriyle çıkmak için. Ya da biriyle eve gitmeye yaklaşmak için.

Bu gece her açıdan yanlıştı.

Ridge hiç aramadığım kadar fazlaydı ama bana dokunduğunda ihtiyacım olan tek şeyin o olduğunu fark ettim. Ellerini hâlâ vücudumda, dudaklarını tenimde, dilini bacaklarımın arasında hissedebiliyordum.

Tanrım, o mükemmeldi. Arzu etmediğim tek bir santimini bile bulamıyordum. Onu düşünmek bile beni anında yeniden ıslatıyordu.

Bu da Ridge'i dünyanın en tehlikeli adamı yapıyordu. Ve düşünmeyi bırakmam gereken biri.

Arabamı park edip ikinci kattaki dairemize çıkarken kendimi zorladım, ev arkadaşım ve en iyi dostum Leah'yı uyandırmamak için kapıyı sessizce açtım. Ama içeri girer girmez oturma odasının ışıklarının yandığını, televizyonun çaldığını ve Leah'nın elinde bir kadeh şarapla kanepenin köşesine kıvrıldığını gördüm.

"Eve geç geldin," dedi. "Saat iki gibi gelirsin diye düşünmüştüm, ama saat üçü geçti."

İçimi çektim. "Uzun hikâye." Dolaptan bir bardak aldım ve buzdolabında onun rosé şişesini buldum, oturma odasında ona katılmadan önce kendime biraz doldurdum. Kullandığı battaniyenin bir kısmını kaptım ve yastıklardan birini göğsüme çekerek kanepenin karşı tarafına oturdum.

"Islak saç mı?"

Şaraptan uzun bir yudum aldım. "Dediğim gibi... uzun hikaye."

Uzun sarı saçlarının yüksek bir düğüm haline getirilmiş tarafını tuttu. "Yorgun olmamam iyi bir şey. Hepsini duymak

istiyorum." Bacaklarını altına sıkıştırdı. "Ama konuya girmeden önce söyle bana, bu gece nasıldı?" Televizyonun sesini kısıtı. "Üçüncü vardıyan da birinci ve ikinci kadar kötü müydü?"

"Farklı. Çok farklı. Ama o kadar da kötü değil."

"Bebeğim"-teselli edici bir gülümseme sundu-"alışmaya başlıyorsun. İşin iyi yanı, sen farkına bile varmadan bitmiş olacak." "Evet, öyle." Başımı arkamdaki mindere yasladım. "Sadece iki sahne dansı yapmak zorunda kaldığım gerçeğiyle birlikte

özel bir odaya girmesi için tutuldu."

"Öyle miydin?" Gözleri canlandı ve genişledi. "Sonunda oldu. Yaşasın! Ne kadar kazandın?"

Fazladan paraya ihtiyaç duyduğumda, Leah bir plan yapmama yardımcı olmuştu. A planı krediydi. Banka öğrenci kredilerime, araba kredime ve kredi kartı borcuma baktı ve beni reddetti. B planı, ayaklarıma adanmış bir OnlyFans hesabıydı. Bu benim de yapmak istemediğim bir şeydi ama ayaklar tüm vücut çekimlerinden daha iyiydi ve yüzümü göstermek zorunda kalmayacaktım. OF hesabımı açtıktan ve diğer sosyal medya sitelerinde çapraz tanıtım yaptıktan bir hafta sonra, hala hiç abonem yoktu. Tam yedi gün boyunca paylaşımlar, yorumlar yapmış ve erkekleri kanalıma abone olmaya teşvik etmeye çalışmışım ama hiçbir şey kazanamamışım. Bu platformda bir izleyici kitlesi oluşturmak ve düzenli bir gelir akışı elde etmek çok uzun zaman alacaktı.

Zamanım yoktu.

Bu da bana tek bir seçenek bıraktı.

Plan C-soyunmak. Kendimi üniversitede tezahürat yaptığım yıllardaki gibi olduğuna ikna ettim, üstüm ve sütyenim hariç.

Ama bu karar ne Leah ne de benim için kolay oldu. Bu, birkaç aydan fazla sürmeyecek hızlı bir çözümdü.

"Dokuz yüzün üzerinde kazandım," dedim ona.

"Vay anasını." Sıkılaştırmak için saç düğümünü çekti. "Bir dans için bu kadar para kazanabileceğini bilmiyordum!"

O özel odalarda çok farklı miktarlar yapılabildiğini duymuştum. Kameraların gizemli bir şekilde kapatıldığı senaryolar bile vardı.

Kızlar soyunma odasında onlarla birlikteyken, kıyafetimi değiştirirken ya da makyajımı tazelerken bóbürlenmiyorlardı, ama yeterince konuşuyorlardı ki ne demek istediklerini anlıyordum. Bu sadece müdürün ne kadar bahşış aldığına ve müşterinin ne kadar büyük bir balina olduğuna bağlıydı.

Kameraların kapatılmasını gerektirecek bir durumla asla karşılaşmayacağım için en iyi arkadaşımı bu ayrıntılardan uzak tutardım. Bu gece aslında bunu yapmış olmama rağmen - onun yerine evine geri dönmüştüm.

Bu durumu daha iyi hale

getirdi mi? Yoksa daha mı

kötü?

Lanet olsun.

Şarabımın kalanını bitirdim ve kendime biraz daha doldurmak için mutfaka gittim, Leah'nın duyabileceği kadar yüksek sesle konuştum. "Sadece bir dans için bile bunu yapmaya yaklaşamazdım." Kadehimi ağzına kadar doldurdum ve kanepeye döndüm.

"O zaman nasıl yaptın?"

Gerçekten bu işe girmek istiyor muyum?

Leah tam bir aşıktı. Onunla tanıştığımdan beri tek konuştuğı evlilik ve çocuklardı. Ridge'den bahsettiğim anda bana gelinlikler ve aşk capsleri göndermeye başladı.

Yalan da söyleyemezdim.

Ben de "Beni bütün gece için tuttu." dedim.

"Neee? Detaylar, kızım. Bunun ne anlama geldiğı hakkında hiçbir fikrim yok."

Ayaklarımı sedirin üzerine koydum, ayakkabılarımı çıkardım, çıplak ayak parmaklarımı oynattım. "Normalde, kulüp kapanana kadar dans üstüne dans anlamına gelir. Ama Ridge onun için dans etmemi istemedi. Sadece konuşmak ve beni tanımak istedi."

"Bu kulağa biraz... ciddi mi geliyor?"

Göğsüme yakın bir yastığa sarıldım. "Beni sahnede gördü ve işim biter bitmez merdivenlerden inerken yanıma yaklaşır bir şeyler içip içemeyeceğimizi sordu."

Öne doğru eğildi, kolu benimkine doğru gitti. "Ve?"

"Şey, onunla bir içki içemedim -kulüp kurallarına aykırı- o da özel odayı tercih etti." "Ve?"

Nefes almakta neden bu kadar zorlandığımı bilmiyordum. Özellikle de sadece az önce olan olayları anlattığım için, ama konuştukça boğazım daha da daralıyordu.

"Ve oraya gittik," dedim. "Sana söylediğim gibi dansla ilgilenmiyordu, o yüzden konuştuk. Sadece hareketleri yapmıyordu, beni gerçekten dinliyordu, anlatmak istediğim her şeyi içine çekiyordu. Şimdiye kadar karşılaştığım en iyi dinleyici -senin dışında-." Gözlerim kısa bir süreliğine kapandı, vücuduma bir sıcaklık yayıldı. "Çok ateşliydi, Leah. On üzerinden konuşuyorum."

"Bana daha fazlasını anlat."

"Durmadan hakkında konuştuğı altı yaşında küçük kız -vamp- Kanakana sektöründe çalışıyor ve oldukça varlıklı -yani zengin, ortalamanın üstünde değil. Ve gülümsemesi" -başımı salladım- "her şey ve daha fazlasıydı."

"Söylediğin her kelimeye kafayı takmış durumdayım." Parmakları beni sıktı. "Addy, bu adam sadece üzerinde zıplayan seksi bir kız istemiş gibi görünmüyor - bunu sevgiyle söylediğimi biliyorsun. Senden hoşlanıyor gibi görünüyor. Gerçekten hoşlanıyor gibi.

sen."

"Muhtemelen bu yüzden kulüpten ayrıлып ramen yemek için ona katılmamı istedi." demeden önce ciğerlerimi doldurup havayı tuttum.

"Kes şunu!" Sessiz kaldığımda, "Devam et" dedi.

Ridge'in bir bekarlığa veda partisi için orada olduğunu ve arabası olmadığını, bu yüzden bizi restorana götürdüğümü ve sadece bir masa daha olduğunu, bizi temelde yalnız ve yarı randevuda bıraktığını anlattım.

"Yani, seni yarı çıplak gören bir adamla en sevdiğin yemeği yiyorsun-" "Yalan söylemeyeceğim, benim için havayı gerçekten öldüren bir nokta."

Sıktığı yeri ovuşturdu. "Yani, senden hoşlandığı belli olan ateşli biriyle en sevdiğin yemeği yiyorsun," diye düzeltti.

"Sonra ne olacak?"

"Bana gecenin bitmesini istemediğini söyledi." Yüzünde bir gülümseme belirdi.

"Akıllı adam."

"Ama unutmayın, bizi oraya ben götürdüm, yani onu restoranda bırakabilir, arkadaşlarının olduğu kulübe geri götürebilir - eğer henüz ayrılmamışlarsa - ya da eve götürebilirdim."

"Onunla eve gittin." Bana bakarken iri mavi gözleri bir kez bile kırışmadı. "Evet."

"Peki ya ıslak saç?"

Başım öne eğildi, utançtan her yerim sadece sıcak kalmadı, aynı zamanda kızardı. "Onun düşünu kullandım."

"Yani onunla birlikte duş aldınız ve içerideyken pis işlerinizi yaptınız." Hiçbir şey söylemeyip hâlâ ona bakmadığımda koluma bir tokat attı. "Aman Tanrım, haklıyım, değil mi?"

"Kendimi savunmam gerekirse, o karşı konulmazdı-"

"Neden kendini savunuyorsun Addy? Kesinlikle yanlış bir şey yapmadın." Daha da yaklaşarak parmaklarını saçlarımın arasında gezdirdi. "Bebeğim, bana bak."

Hisler ve duygular içime yerleşmeye başladı. "Neden bu kadar yanlış hissediyorum?"

"Onunla yattığın için mi? Senin asla yapmayacağın ama daha çok yapmanı dilediğim bir şey." Durakladı. "Seni neyin üzdüğünü anlamıyorum."

"Çünkü onunla bir striptiz kulübünde tanıştım ve beni yarı çıplak gördü." Anlamlı olması için onun kelimelerini karıştırarak kullandım. "Bilmiyorum... nedense bu içimi kemiriyor."

"Onunla başka bir yerde tanışsaydın daha iyi olurdu mu diyorsun? Göğüs uçlarının ve vajinanın örtülü olduğu bir havuz partisi gibi... Açıkçası ben bir fark göremiyorum."

Omuz silktim. "Ama bu daha iyi olmaz mıydı?" "Bana mı soruyorsun?"

Başım tekrar titremeye başladı. "Bilmiyorum."

"Nasıl bitirdiniz? Belli ki evde olduğuna göre gece kalmamışsın."

Eve dönerken düşünmemeye çalıştığım kısım buydu. İkinci bir tahminde bulunmamaya çalıştım.

Evine gittiğimde, havluyla, banyosundaki iki lavabonun arasında dururken, kollarını bana dolamışken, beni tekrar görmek istediğini söyledi.

Gerçekten düşünmeden hızlıca tepki vermiştim. Ve doğru seçimi yapıp yapmadığımı bilmiyordum.

"Bana numarasını verdi." Yazdığı küçük kâğıt parçasını almak için cebime uzandım. "Telefonumu arabada bırakmıştım, bu yüzden Rehber'ime programlayamadım."

"Neden sana mesaj atmadı, böylece sende olurdu?"

Elimde şarap olduğunu hatırlayarak dudaklarımı birbirine yapıştırdım ve işte o zaman ağızımdan salyalar akmaya başladı, yutkunarak "Ona numaramı vermedim" dedim.

"Ne? Neden?"

Yarısı boş bardağı kanepenin yanındaki masaya koydum. "Her şey olup bitiyordu ve her şeyden emin değildim ve durumun kontrolünü elimde tutmak bana doğru hamle gibi geldi. Eğer numarasını alırsam, onu tekrar görmenin en iyisi olup olmadığına karar verebilirim diye düşündüm. Ama benim numaram onda olsaydı ve bana ulaşıyaydı, hayır demekte zorlanabilirdim."

"Hayır demek ister miydin?"

"Ugh, Leah, bilmiyorum. Berbat durumdayım."

"Ve numaranı almamayı ve topu senin sahanda bırakmayı sorun etmedi mi?" "Ona çok yakında irtibata geçeceğimi söyledim. Eminim bana inanmıştır."

"Ona tam olarak doğruyu söylemiyor olsan bile." Gözlerime odaklandı ve onları okumaya çalıştığını anlayabiliyordum.

"Anlamıyorum. Kötü bir zaman mı geçirdin?" Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

"Hayır." Pozisyonumu düzelttim, bacaklarımı yanımda birleştirdim. "Hayatımda yaşadığım en iyi seksti. O" -göğsüm

patlamak üzereymiş gibi hissediyordum- "o kadar mükemmeldi ki ağlayabilirdim."

"O zaman ara onu, Addy. Ya da daha iyisi, hemen şimdi mesaj at ve ona harika vakit geçirdiğini ve onu görmek istediğini söyle." "Daha çok erken."

"Asla çok erken değildir." Mutfakta bir yerlerde bıraktığım çantamdan telefonumu almak için hiçbir çaba göstermediğimde eli omzuma gitti. "Gerçekten de nerede tanıştığınıza bu kadar takılı mısın? Seni geride tutan şey bu mu?"

"Belki." Son yudumu aldım ve bardağımı masaya geri koydum. "Ve tüm bunların zamanlaması - duygusal, fiziksel ve finansal olarak çok yorucu bir yerdeyim. İki işte birden çalışmak yakında canıma okuyacak. Akıllıca kararlar vermek istiyorum. Kafamın rahat olmasını istiyorum. Başka erkeklerin kucağındayken ve göğüslerimi onların suratına dayarken kesinlikle biriyle birlikte olamam."

"Haklısın." Saçlarımı gözlerimden uzaklaştırdı. "Ama Ridge'in senden asla onun için dans etmeni istemediğini hatırlamanı istiyorum. Seni tanımak istedi. Ve muhtemelen manzaranın seni rahatsız ettiğini hissederek seni kulüpten çıkarmak istedi. Bu onun hakkında çok şey söylüyor ve bu kaybetmek isteyeceğin türden bir adam değil."

Haklı bir noktaya değindi.

Ama çıktığı kadının bir striptiz kulübünde çalışmasını ister miydi?

Sorular, senaryolar sonsuz görünüyordu.

"Biliyorum," diye fısıldadım. "Eğer kendimi bu durumdan kurtarmazsam, sarmal içinde boğulmaya devam edeceğim ve bu da beni olumlu bir yere götürmeyecek. Kulüpte çalışmak zorunda olmadığım da ve hayatım daha düzenli olduğunda, aradığı kişi ben olacağım. Onu görmedin, Leah. Her şeyini toparlamış. Evini görmelisin. Benim ne kadar dağınık olduğumu görmesini istemiyorum."

"Seni bu dünyadaki herkesten daha iyi tanıyorum, bu nedenle bir şeyler yapmamak için neden aradığını biliyorum. Son ayrılığından ve o sakin sana davranış şeklinden sonra erkeklere uzun bir ara vereceğini söylemiştin. Altı ay uzun bir süre, bebeğim. Dağınık olduğun için bir şeyleri göz ardı etme. Hepimiz berbat durumdayız, bunu unutma. Ve Ridge'in altı yaşında bir çocuğu varsa, onun da biraz dağınık olduğundan şüpheleniyorum."

Başımı salladım. "Seni duyuyorum." "Duysan iyi olur." Göz kırptı.

Sabah sorumluluk sahibi olmam gerektiğini ve bunun da en azından biraz uyumam gerektiği anlamına geldiğini kendime hatırlatarak minderim üzerinde sallandım. "Ben yatmaya gidiyorum. Beş saat içinde kalkmam gerekiyor."

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

Gülümsedim ve ona hızlıca sarıldıktan sonra koltuktan kalktım. "Eğer sabah yürüyüşün sırasında bir dükkânın ya da pastanenin önünden geçersen, bana çikolatalı olan her şeyi al. Böylece eve döndüğümde, yarın gece kulüpte bir başka vardiyaya başlamadan önce tüm tatlıları suratıma tıktırabilirim."

Güldü. "Tamamdır."

Mutfağa gidip çantamı aldım, bardağı lavaboya koydum ve oturma odasından geçip yatak odama doğru giderken Leah, "Hey Addy, seninle gurur duyuyorum" dedi.

"Ne için?"

"Üçüncü vardiyayı bitirdiğin ve yarın dördüncü vardiyayı olacağı için. Bunu başarabilirsin, bebeğim." Ellerimle bir kalp oluşturdum ve odama doğru ilerleyerek kapıyı arkamdan kapattım.

Parayı çantamdan çıkardım ve bir zarf sakladığım külot çekmecemi açtım. Parayı içine koydum. Zarfın dışına da yeni toplamı yazdım; önceki tüm vardiyalarımın dökümü.

Daha önümde çok uzun bir yol vardı.

Hızla soyundum, büyük boy bir tişört giydim ve yatağıma tırmandım, elimde telefonum ve Ridge'in numarası vardı. Ekranımda birkaç bildirim vardı. Bir tanesi kız kardeşimden gelen bir mesajdı.

MORGAN

Merhaba! Sizi acele ettirmeye çalışmıyorum -lütfen öyle düşünmeyin- ama ilk depozitonun bir hafta içinde ödenmesi gerekiyor. Parayı getirecek misiniz?

BEN

Evet, alacağım.

Ridge'in bu geceki katkısından dolayı... Ben alırdım.

Mesajlarımdan çıktım ve Rehberimi açtım, Ridge'in adını ve numarasını yazıp kaydettim. Başparmağım ona mesaj atmak için düğmenin üzerinde gezindi. Leah'nın sesi kafamın içindeydi ve bana bunu yapmamı söylüyordu.

Ama henüz yapamadım.

En azından şu anda değil, hâlâ onun gibi kokarken değil. Tek hissedebildiğim o iken olmaz.

Çok savunmasızdım. Kendimi çok kaptırmıştım ve sonunda yanlış bir şey söyleyecektim ve ne olduğunu anlamadan onun evine gidiyor olacaktım.

Ridge bu gece bana birçok söz verdirdi.

Ona mesaj atarak bir başkasını kırmak istemedim.

YEDİ

Ridge

"W Ne istiyorsun?"

Rhett çağırma bu şekilde cevap verdi. Sesi arabamın hoparlörlerinden hızlı, yüksek ve son derece kızgın bir şekilde geliyordu.

Kırmızı ışıktaki yavaşlarken hızlıca saate baktım. Saat sabahın yedi buçuğuydu ama yönetici ekibinin çoğu ofise ancak sekizi geçtikten sonra ya da dokuzaya yakın bir saatte geliyordu. Rhett erken kalkan biriydi, bu yüzden uyanık olduğunu biliyordum. Çoğu gece neredeyse hiç uyumazdı ve ses tonundan o akşamlardan biri olduğunu tahmin ettim.

"Cuma gecesi striptiz kulübünden ayrıldığından beri sana mesaj atıyorum," dedim. "Bana cevap yazmadığın için hâlâ hayatta olduğundan emin olmak istedim."

"Bugün sadece Pazartesi."

"Senden haber almamak için çok uzun bir süre. İyi misin?" Sessizlikle karşılaştım. Beni şaşırtmayan bir ses.

Rhett bana nasıl hissettiğini söylemeyecekti. Onu rahatsız eden şeylerden -ya da bu durumda şeylerden- bahsetmeyecekti. Ortak bekârlığa veda partisinden beri yaptığı gibi, bana da sessiz kalacaktı. En azından çağırma cevap vermişti. Geçen yıl bu zamanlar, babam çok hasta olmasına rağmen bir hafta boyunca ortadan kaybolmuş ve tamamen sessizliğe gömülmüştü.

"Bunun yerine şunu sorsam nasıl olur: Bir şeye ihtiyacınız var mı?" diye sordum. "Bir sürü lanet şeye ihtiyacım var."

Derin bir nefes verdim. "Rhett-"

"Sihirbaz değilsen, o zaman hiç sorma."

Bazen, ağabeyim söz konusu olduğunda, camın üzerinde yürümek gibi değildi. Bıçakların ucunda yürümek gibiydi.

"Daha sonra bir şeyler içmek için buluşmaya ne dersin?"

"Ofise mi gidiyorsun?"

Dur işaretinden döndüm ve Jana'nın sokağına doğru ilerlerken yavaşlamaya başladım. "Jana'ya gidiyorum." "Daisy'yi almak için mi? Ne, onu ofise mi getiriyorsun?"

"Onu okula birlikte götüreceğiz."

Öfkelendi. "Siz mükemmel ebeveynler değil misiniz?" Alaycılığına ara verdi. "Okula gidiyor olması çok kötü. İşten kaytarmak ve günü kızım ile geçirmek hiç fena olmazdı."

Daisy kardeşimin hayatındaki ışıktı. Ne kadar pislik olsa da, Daisy'nin yanında yumuşacık bir insana dönüşürdü. Ve Daisy ona baktığında karanlığı ya da sürekli öfke halini görmüyordu. Tek gördüğü hayranlık duyduğu ve sevdiği bir adamdı.

"Onu bu hafta sonu geri alıyorum. Neden Cumartesi sabahı uğrayıp onu bir günlüğüne dışarı çıkarmıyorsun?" "Pazar sabahı geri getirmeme ne dersin? Senin için sorun olur mu?"

Yatıya kalmayı istemesinin tek nedeni ona gerçekten ihtiyacı olmasıydı.

Bazı insanların duygusal destek köpekleri var. Rhett çocuğumla takılarak, onu Disney'e, sinemaya ya da Putt-Putt'a götürerek kaçtı - çocuk olabileceği bir yer, onu hayatının çok daha kolay olduğu bir zamana geri getirdi.

"Benim için sorun değil."

"Ofise gittiğinde görüşürüz," dedi ve telefonu kapattı.

Jana'nın kapısından geçtikten sonra garaj yoluna park ettim ve garajdan içeri girmek için şifremi kullandım. Yazılı olmayan bir anlaşmamız vardı.

Daisy ile ilgili herhangi bir şey için birbirimizin evine geldiğimizde ve diğer kişi bizi bekleyip gelmemizi beklediğinde kendimizi içeri alırdık. Bu yazılı olmayan kuralın istisnaları olursa, kapı zilini çalardık.

Çamaşır odası ve oturma odasından geçerek içeri girdim ve mutfaktaki kızları duydum. Konuşmalarda bir saniyelik bir durgunluk olduğunda, "Bebeğim nerede?" diye sordum.

Kanepenin yanından geçiyordum, bu yüzden ikisi de beni henüz göremiyordu.

Ama çıplak ayakların parke zeminde çıkardığı patırtılarla birlikte "Baba" sesini de duydum.

Daisy'nin selamlaması, yeterince büyüdüğünden ve kollarıma koşabildiğinden beri hiç değişmemiştir. Bir gün, böyle bir giriş yapamayacağımı biliyordum ve kalbim buna hazır değildi.

Bu sabah, pembe ve buklelerden oluşan bir bulanıklık bana doğru hızla geliyordu; kızım için çok önemli olan bu kıyafet ve saç modeline karar vermeden önce defalarca değiştirdiğinden emindim.

"İşte geldi. Çok güzel görünüyorsun, değil mi?" Onu havaya kaldırdım, göğsüme yasladım ve küçük bedenini kendime doğru çektim. "Seni özledim, bebeğim."

"Seni özledim, baba." Kıkırdadı. "Babacığım, tırmıklar. Owie."

Dudaklarım yanağından ayrıldı, cildine sakalımdan bir mola verdi. "Annenle iyi bir hafta sonu geçirdin mi?" Onu Jana'nın büyük bir fincan kahveyi yudumladığı mutfığa götürdüm.

"Evet!" Daisy şarkı söyledi. "Yavru köpeklerle oynadık!"

Kızımızı köpeklerle oynamaya götürmenin tek bir şeyle sonuçlanacağını bilen Jana'ya baktım. "Yaptın, değil mi?"

"Altın olanlar, baba. Büyük patileri var. Elim kadar pençeleri var. Ve yüzümü yaladılar! Islak ve yapışkandılar ve ben onları *çok sevdim!*"

Jana gülüyordu.

Bir köpek almaktan bahsediyorduk ama Daisy hayvandan tamamen sorumlu olacak yaşa gelene kadar bunu yapmayacaktık. Jana'nın işi nedeniyle sürekli şehir dışına çıktığı için yavru köpeğe çoğu zaman ben bakıyordum. Bir köpek istememe ve Daisy'nin de istemesine rağmen, küçüğümden başka bir şeye bakmam gerekmiyordu.

Jana'ya "Ateşle oynuyorsun, anlıyorum," dedim.

Jana bir yudum daha aldı ve kollarını kavuşturarak papatya dövmeleriyle dolu kolunu gösterdi. "Daisy, neden babana yavru köpeklerle neden oynadığımızı anlatmıyorsun?"

Daisy'nin eli sakalıma gitti ve bıyıklarımı taradı. "Gönüllü oldum baba, çünkü köpeklerin bana ihtiyacı vardı. Kaka temizledim! Ve köpeklerden biri bacağıma işedi. İsteyerek yapmadı ve çok üzgündü ama parmaklarımı çiğnedi, o yüzden *gerçekten* üzgün olduğunu sanmıyorum." Uzun, yüksek sesli bir kıkırdama çıkardı.

Jana, "Müşterilerimden biri yeni bir kurtarma merkezi açtı ve fazladan birkaç ele ihtiyacı vardı," diye açıkladı. "Daisy'nin geri vermeyi öğrenmesi için bunun iyi bir fırsat olacağını düşündüm."

Jana'ya başımı sallayarak onayladığımı gösterdim. "Köpeklere yardım etmen gerçekten çok hoştu, bebeğim." Saçının kenarından öptüm. "Kaç tane yavru köpek vardı?"

"Altı! Çok sevimli ve küçüklerdi ve kuyrukları bazen bana barbekü sosuyla yaptığın sosisliyle benziyordu." Gülümsedim. "Demek annem seni çalıştırıyor. Bunu sevdim."

Daisy kulağıma eğildi ve fısıldadı, "Annem eve gitme zamanı geldiğinde bana köpek yok dedi. Çünkü hepsini eve götürmek istiyordum baba. Ve sonsuza dek ağladım."

Elimi sırtında gezdirdim. "Görünüşe göre annem kanunları koymuş." Jana'ya göz kırptım, bu sefer ağır işi onun yapmasını takdir ediyordum.

"Huysuz." Daisy suratını astı.

"Belki birkaç yıl içinde annem fikrini değiştirir."

Jana yeni lakabını tanımlayan bir ifadeyle yüzünü buruşturdu. "Annem müsait olan bir Saint Bernard'ı seve seve evlat edinirdi. Belki de bu planı yeniden düşünmeliyim ve-"

"Çok komiksin."

"Öyle değil miyim?" Jana kıkırdadı ve elindeki bardağı yere bıraktı. "Daisy, gitmek için hazırlanmamız gerek.

Dişlerini fırçaladın mı?" "*Ughhh*," diye inledi kızım. "Sakızın tadı şurupla birlikte iğrenç olacak."

"Umurumda değil. Gidip onları fırçalamalısın," dedi Jana. "Sırt çantan gitmeye hazır mı?"

"Evet!"

"Bulaşıklarınızı lavaboya getirdiniz mi?"

Onu yere bırakmam için kıpırdandı ve ayakları yere değer değmez kahvaltı tabağını masadan alıp lavaboya götürdü ve merdivenlere doğru koşmaya başladı.

"Kaçma," dedi Jana ona. Başını salladı ve Daisy'nin bulaşığını yıkamaya başladı. "Bekârlığa veda partisi nasıldı?"

"Cehennem gibi olaylı."

Kollarımı onun karşısındaki adaya yasladım ve yıldız çekiciliğini düşündüm.

Addy.

Birkaç akşam önce evimden ayrıldığından beri her düşünceme musallat olan bir kadın.

Kahretsin, ondan daha fazlasına ihtiyacım vardı - en azından aramızda geçen her şeyin tekrarına. Ama ondan haber alamamıştım ve bu beni yiyip bitiriyordu.

Neden ona ulaşmamıştı ki?

İş yüzünden miydi? Son birkaç gündür gerçekten o kadar meşgul müydü? Yoksa başka bir şey mi vardı? Çünkü evimden ayrıldığında, ertesi sabah bana mesaj atacağından emindim.

O öğleden sonra.

Ya da, lanet olsun, o akşam. Ama elimde olan tek şey sessizlikti. Ve mutlu değildim.

Konuşacak bir şey olmadığı için Jana'ya bunlardan bahsetmeyecektim, gerçi ona sorun çıkarmadan anlatabilirdim.

Jana ve ben üç yıldır ayrıydık ama iyi arkadaş olarak kalmıştık ve çıktığımız kişiler hakkında konuşuyorduk. Eğer bir ilişki ciddileşirse, her iki tarafın da Daisy ile tanıştırılabileceği konusunda anlaşmıştık. Herhangi biri o noktaya gelene kadar kızımız onlarla tanışmayacaktı. Bu süre zarfında Jana kızımızı sadece bir erkekle tanıştırdı, o da kısa süre önce sona eren bir ilişkiydi. Jana ciddi ilişki yaşadığım son kadın olduğu için Daisy benim çıktığım hiç kimseyle tanışmamıştı.

"Rhett'in keyfi yerinde değildi," diye devam ettim.

"Ne zaman değil?" Bana endişeli bir bakış attıktan sonra gözlerinde bir şey belirdi. "Kahretsin, tarih. Geçen haftaydı, değil mi?"

Başımı salladım. "Her zaman hatırlıyorsun."

"Rowan ve Rhett ölene kadar benim ailem olacaklar. Bunu hiçbir şey değiştiremeyecek."

"Bunu takdir ettiğimi biliyorsun." Çünkü Jana ve ben ne kadar iyi olursak, kızımız da o kadar iyi olurdu. "Rhett Cumartesi günü Daisy'yi alacak ve geceyi onunla geçirecek."

İç çekti. "Bunu duyduğuma sevindim. Ona ihtiyacı var, Ridge." "Biliyorum."

"Ben *geldim*!" Daisy merdivenlerin tepesinden bağırdı, ardından merdivenlerin her birinden aşağı atlarken güm üstüne güm attı, dibe ulaştığında nefes nefese kalmıştı. "Hadi okula gidelim."

"Nefesini koklamam mı gerekiyor, yoksa dişlerini fırçaladığına söz veriyor musun?"

Daisy geçen hafta kaybettiği ön dişini göstererek kocaman gülümse di . Diş perisi evime çok pahalı bir ziyarette bulunmuştu. "Söz veriyorum, anne."

"Peki odanızda hiçbir şey unutmadınız mı?" diye sordum. "Her şey sırt çantanda mı?"

"Evet! Ve renkli kalemlerimi getirdim çünkü altın yavru köpekler gibi bir şeyi boyayacaksak ve doğru renk bende yoksa, köpekler için doğru renge sahip olmak istiyorum ve bende her renk var."

Jana Daisy'nin beslenme çantasını sırt çantasına koydu ve fermuarını kapattıktan sonra üst kısmını kaldırarak ağırlığını ölçtü. "Daisy, bunun senin için çok ağır olmayacağından emin misin?"

"Hayır. Ben çok güçlüyüm." Bir kas yaptı. "Tıpkı babam gibi. Haw!"

"İşte benim kızım," dedim.

Jana Daisy'nin yüzüne doğru eğildi ve merdiven atlamaktan dağılmış olan atkuyruğunu düzeltti. "Bil diye söylüyorum, annen de çok güçlüdür. Seni ben doğurdum. Bunun ne kadar güç gerektirdiğini biliyor musun?"

Daisy'ye "Benden daha güçlüsün" dedim. "Çünkü şu anda sana söyleyebilirim ki, annemin yaptığı şeyden sağ çıkamazdım." Özellikle de epidural olmadan, ki bu aklımı başımdan almıştı, ama o kadar hızlı doğum yapmıştı ki epidural almaya vakti olmamıştı.

Saate baktım ve Jana'ya "Gitmeliyiz" dedim.

Jana Daisy'nin çantasını omzuna astı. "Beni buraya getirebilir misin, böylece birlikte sürebiliriz?"

"Tabii ki olmaz." Evin önüne doğru başımı salladım. "Hadi gel."

Daisy, Bugatti'den daha güvenli olduğu için kızımınla birlikteyken normalde kullandığım Range Rover'ımın arka koltuğuna geçti ve Jana da onu takip etti. Sürücü koltuğuna geçmeden önce evi kilitledim ve motoru çalıştırmadan önce Daisy'nin tamamen güvende olduğundan emin oldum.

"Baba, Taylor'ı dinlemek istiyorum. En sevdiğim şarkıyı çal, *lütfe*n."

Daisy'nin en sevdiği şarkıyı bulana kadar panomdaki çalma listelerinde gezindim ve "You're on Your Own, Kid" anında hoparlörlerimden geldi.

Jana sesini alçaltarak, "Bunu onun için de yaptığına inanamıyorum," dedi. Daisy dinlemiyordu bile. Bizi duyamayacak kadar yüksek sesle şarkı söylüyordu. "Pes eden tek kişinin ben olduğumu sanıyordum."

"Taylor'ın kim olduğunu bilmesi bile Rowan'ın suçu. Onu Rayner'la alışverişe götürdü ve Daisy arabada bu şarkıyı ve Taylor'ın Daisy May hakkında söylediği sözleri duydu ve geri dönüşü olmadı. Taylor'ın şarkıyı onun için yazdığını düşünüyor."

"Aman Tanrım, tabii ki öyle." Jana güldü. "Daisy onu Taylor'ın konserine götürmeni istedi mi?"

Kıkırdadım, ağaçlarla çevrili dar sokaklarda ilerliyordum. "Günde en az iki kez."

"Ridge, bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum. Biletler aşırı pahalı ve bunun senin için bir anlaşma bozucu olmadığını biliyorum -çünkü seni tanıyorsam, muhtemelen ona sahne arkası kartları alırsın- ama sadece onun şımarmasını istemiyorum."

"Yani şu anda olduğundan daha mı şımarık?"

"Aynen öyle." Durakladı. "Ona ay ve yıldızları verebilecek bir aileden geliyor, ama ben onun bu gökyüzünün değerini, onu kazanmak için ne gerektiğini ve sıkı çalışmanın anlamını bilmesini istiyorum."

"Altı yaşında," dedim nazikçe.

"Hâlâ bir denge olması

gerekıyor." "Buna

katılmıyorum."

"Biletler için onu çalıştırmaya ne dersiniz? Ona evlerimizde birkaç iş verebiliriz. Bir not defteri kullanarak harcadığı tüm saatleri takip eder ve hedefine ulaşmasını sağlarız. Konser bir süre sonra. Bu ona parayı kazanması için bolca zaman verir."

Işıklarda yavaşladım, şarkı değişti, böylece Daisy yeni şarkının sözlerini söylemeye başlamadan önce SUV'de biraz sessizlik oldu.

"Eminim hizmetçinin birkaç görevini Daisy'ye vermesini sağlayabilirim." Jana gözlerini devirerek güldü. "Ne kadar havalı bir cevap."

"Ben bougie'yim." Kıkırdadım. "Bunu üç milyon dolarlık bir evde yaşayan ve benimle aynı hizmetçiye çalıştıran kadın söylüyor." Gülümsemem ona sadece takıldığımı gösteriyordu.

"Kızının her iki evde de en iyisine sahip olmasını istediğin bizim için almakta ısrar ettiğin bir ev. Birlikte olmadan önce satın aldığım iki yatak odalı dairede gayet mutlu olabilirdim."

"Kızım ve *sen*," dedim. "Jana, sen benim bebeğimin annesisin. İkinizin de en iyisine sahip olmanızı istiyorum. Bu tartışılmaz. Dairenin güzel olmadığını söylemiyorum, öyleydi ama ikinizin yaşadığı ev gibi değil."

"Sen çok iyi bir adamsın, Ridge." Nefes alırken kısa bir süre gözlerini kapadı. "Ama kızımızın pembe boyalı parmaklarını şıklatarak her şeyi elde etmesinin nedeni sen olacaksın. Onun da böyle bir kadın olmasına izin vermeyelim, tamam mı? Bizim ufaklık yasal olarak çalışabilecek yaşa gelir gelmez -ki sanırım on iki ile on dört yaş arasında bir yaşta olacak- senin ofisinde işe başlayacak. Yazın okuldan çıktığında da gelip bana yardımcı olabilir."

"Babam için çalışmaya başladığımda on iki yaşındaydım, yani bu plana karşı değilim." "Güzel."

"Ama onun gençlik yıllarını düşünmeye başlamadan önce bu yılı atlatalım. İçinde bulunduğumuz bu dönemin her saniyesinin tadını çıkarmak istiyorum." Işığa doğru döndüm. "On iki ya da on üç yaşına geldiğinde muhtemelen bizden nefret edecek." Dikiz aynamdan Daisy'ye baktım. Kolları havadaydı, at kuyruğu sallanıyordu, pembe tırnakları güneş ışığında parlıyordu. "Ve bunu düşünmek bile beni sinirli bir baba yapıyor."

"Şaka yapmıyorum. Bu dünyada o evreyi ya da lise yıllarını atlatmama yetecek kadar şarap olmayacak. Sadece düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor."

"Siktiğimin erkekleri."

Müziğin sesini kısıtı ve ben okulun girişine doğru yavaş yavaş ilerlerken omzunun üzerinden bana baktı. "Anne, Taylor'ı dinliyordum!"

"Neredeyse vardık, bu yüzden seninle biraz konuşmak istiyorum." "Okaaay."

"Bugün için hazır mısın?" Jana ona sordu.

"Evet! Bayan Lark'ı seviyorum! Hayatımda gördüğüm en güzel kıvrık saçlara sahip anne. Onu bugün tekrar görmek için sabırsızlanıyorum. Gelmiş geçmiş en iyi öğretmen olacak."

"Öğretmenle tanışma gecesinin oldukça iyi geçtiğini duydum," dedim Jana'ya.

Jana'nın dün gece onu birkaç saatliğine bağlayan bir rezervasyonu vardı - bunu biliyordum - bu yüzden Daisy'yi okula götürmeyi planladım, böylece öğretmeniyle tanışabilir ve sınıfta rahat edebilirdi. Ancak Weston'larla kaçıramayacağım bir son dakika toplantısı çıktı, bu yüzden Daisy'yi onun yerine annem aldı.

Jana en azından birimizin Daisy'nin yanında olamamasından dolayı hayal kırıklığına uğramıştı ama anneme göre etkinlikte çok sayıda büyükanne ve büyükbaba vardı, yani orada olamayan tek ebeveyn biz değildik.

Jana başını salladı ve önce benim göğsümü sonra da kendi göğsünü işaret etti. "Yılın Ebeveyni ödülleri - bu arada biz de bunu kazanıyoruz."

"Her şey yolunda gitti." Güldüm. "Ama, evet, katılıyorum. Daha önce de alıcı olduk ve eminim yine olacağız."

Jana Daisy'ye doğru döndü. "Biliyorsun, birinci sınıf büyük bir olay. Anaokulu gibi değil. Artık kocaman bir kızsın ve büyük kızlar öğretmenlerini dinlemek zorunda, bu yüzden Bayan Lark ne derse onu yapmalısın."

"Hiç karşılık vermeden," diye ekledim.

"Dikkatinizi vermelisiniz ve sıranız gelmeden konuşamazsınız," diye devam etti Jana. "Eğer Bayan Lark konuşmak için elinizi kaldırmanızı isterse, bunu yapmak zorundasınız. Anladınız mı?"

"Evet!"

"Baban ve ben seni içeri götüreceğiz, sonra da öğleden sonra seni almaya geleceğim."

Arabayı bir park yerine çektim ve motoru kapattım.

Jana ve ben Daisy'yi araba kuyruğundan bırakmak yerine okula kadar eşlik etmeyi tartışmıştık. İlk günü için bu doğru bir hareket gibi geldi. Durumu incelemek ve güvenli bir şekilde içeri girdiğinden emin olmak istedim, kalbim onun sınıfına doğru yürüyüşünü izlemek istiyordu ve Jana'nın da öyle olduğundan emindim. Bugünden sonra, araba kuyruğu çok daha uygun olacaktı.

"Bunun için hazır mısın?" Emniyet kemerimi çözerken Jana bana

sordu. "Sikeyim hayır."

"Baba! O kelimeyi söyleyemezsin! Bana para borçlusun!"

Dikiz aynasından ona gülümsedim. "Birinci sınıfa giden bir çocuğumuz

olduğuna inanamıyorum." Jana başının arkasını koltuğa vurdu. "Ben de

inanamıyorum." "Anne!"

Jana güldü ve bana fısıldadı, "Böyle giderse okulun ilk haftasında konser biletlerinin parasını ödemiş olacak." "Hadi canım."

Bana gülümsedi. "Hadi gidelim."

Dışarı çıktım, Daisy için kapıyı açtım ve o dışarı tırmanırken sırt çantasını aldım. Çantayı sırtına yerleştirmeden önce kollarını geçirmesini bekleyerek askıları onun için açık tuttum. Dengesini sağladıktan sonra park yerinden çıktı, Jana ve ben de arkasından onu takip ederek kaldırımdan okulun girişine doğru ilerledik.

"Bugün için bu kadar heyecanlı olduğun için seninle gurur duyuyorum." Hızına yetiştim ve elimi başına koyarak gözleri benimkilerle buluşana kadar eğdim. "Çok başarılı olacaksın ve çok iyi notlar alacağını biliyorum; tıpkı annenle üniversitede tanıştığımızda olduğu gibi."

"Ett Amca bana bütün notlarımın A olması gerektiğini çünkü onun B aldığını ve onu geçmem *gerektiğini* söyledi."

Konuşmaya başladığı andan itibaren kardeşime böyle sesleniyordu ve artık ismini söyleyebilmesine rağmen hala böyle sesleniyordu.

"Rhett'le yarışmak zorunda değilsin, bebeğim." Onu biraz sıktım. "Sadece elinden gelenin en iyisini yapmanı istiyorum." "Bu bir A, baba. Çünkü ben de annem gibi akıllıyım."

Güldüm. "Kesinlikle öylesin."

Küçük bir çocuk ve ebeveyn kalabalığıyla çevrili girişe yaklaştık ve Jana ile Daisy için kapıyı tutarak onlara içeride katıldım. Jana bizi diğer ailelerle dirsek dirseğe gelmeden üçümüzün ayakta durabileceği kadar yer olan bir alana götürdü.

"Seni seviyorum," dedi Jana Daisy'ye, göz hizasına gelecek şekilde çömelerek. "Bugün iyi vakit geçir, tamam mı? Kısa bir süre sonra görüşürüz."

"Tamam, anne."

Küçük kızımı kollarıma alıp sallamaktan başka bir şey istemiyordum. Ama bunu burada yapamazdım.

Ona büyük bir kızmış gibi davranmalıydım.

Ben de yere eğildim ve ona baktım. "Seni çok seviyorum. Annen seni alır almaz seninle konuşacağım ve ilk gününün ne kadar harika geçtiğini duymak istiyorum."

"Seni seviyorum, baba."

Yanağına bir öpücük kondurdum ve o da koridordan aşağıya, bir çocuk denizine doğru yola koyuldu. Başının üstündeki küllü kahverengi atkuyruğu onu diğerlerinden ayırt edebilmemin tek yoluydu.

"Neden bu şimdiye kadar yaptığımız en zor şeymiş gibi geliyor?" Jana sordu.

Yavaşça ona baktım. "Çünkü az önce kalbimizin yok oluşunu izledik." Elim ensesine gitti. "Bunun alternatifi evde eğitim ve ikimiz de bunun üstesinden gelebilecek donanıma sahip değiliz."

"Buna ihtiyacı var." Sesi fısıltının biraz üzerindeydi. "İhtiyacı var," diye onayladım.

"Ama ona sarılmak ve asla bırakmamak istiyorum."

"Biliyorum." Parmaklarımın altındaki kasların ne kadar sıkı olduğunu hissederek saçlarına masaj yaptım. "Gün uçup gidecek. Sen farkına bile varmadan kollarına geri dönecek."

Başını salladı. "Doğru."

Benim de kendi gerginliğim vardı ama göğsümdeydi.

Elimi cebime attım, cipin fobunu aldım ve ona uzattım. "Ben tuvalete gidiyorum. Seninle arabada buluşuruz."

"Gerçekten mi?" Kaşları kalktı. "Yoksa sınıfına gidip kaybolmadığından emin olmak için mi gidiyorsun?"

Yapmayı planladığım şey tam olarak buydu, ancak ziyaretçi rozetim yoktu - ebeveynler koridorlarda çok fazla dolaşırsa gerekli olan bir şey. Rozet almak için vaktim olmadığından, ilk gün politikaların biraz daha hoşgörülü olmasını umuyordum.

Çünkü kızımızın iyi olduğunu bilmem gerekiyordu.

"Çok fazla kahve içtim, hepsi bu." Kapıya doğru başımı salladım. "Git. Birazdan görüşürüz."

O itiraz edemeden Daisy'nin gittiği yöne doğru yürümeye başladım, çok uzakta olmayan bir tuvalet olduğunu biliyordum - okulu gezdiğimiz zamandan hatırladığım bir ayrıntı. Ama oraya ulaştığımda yürümeye devam ettim ve köşeyi dönerek birinci sınıfların bulunduğu yere geldim.

Bazı öğretmenler kapının önündeydi ve içeri giren çocukları karşılıyorlardı. Diğerleri ise çoktan sınıfa girmiş, ön tarafa yerleşmiş, yerlerine oturan öğrencilerle konuşuyorlardı.

Daisy'nin odası sağdaki son kapıydı, öğretmeni girişte yoktu, bu yüzden önüne geçtim ve sınıfına göz attım. Daisy ikinci sırada oturuyordu, sırt çantasının askıları sandalyesinin üstünden sarkıyordu, silgi yerine pembe bir pufu olan bir kalemi tutarken uzun boylu oturuyordu.

Bebeğim benim.

Kendisi için fazla büyük ve olgun hissettiren bir odada daha sevimli ya da daha küçük görünemezdi.

Nasıl oldu da altı yaşına girdi? Ve birinci sınıfta? Lanet olsun.

Sınıfını bulduğu, sandalyesine oturduğu ve şimdiden dikkatini verdiği için rahatlamıştım. Ona söylediğimde Jana çok heyecanlanacaktı ve ben de heyecanlanacaktım.

Girişe geri dönmek için arkamı dönmeye başladığımda, bakışlarım sınıfın önüne kaydı ve orada beyaz tahtanın önünde duran kadının gözleriyle birleşti.

Kızımın öğretmeni olan kadın. Bayan Lark.

Gözlerine baktım.

Saçlarını.

Şu dudaklar.

Ve farkına vardığımda, lanet çenem düştü.

SEKİZ

Addison

W Ridge'in burada ne işi var? Nerede çalıştığını nereden biliyor?
Vardiyamdan sonra beni kulüpten eve kadar takip edip arabama izleme cihazı mı yerleştirdi?
Bir şekilde soyadımı öğrenip işimi mi araştırdı? Sadece benimle konuşmak için mi bu kadar ileri gitti?
Bu gurur verici mi, yoksa tamamen korkmuş muyum?
Bilmiyordum.

"Addy..." dediğinde kapı aralığında ona baktığımı biliyordum. "Seninle konuşmam gerek" diye eklediğinde ben şaşkın şaşkın ona bakmaya devam ettim.

Sınıfımdaki öğrencilerime doğru döndüm, hepsinin ne yaptığının envanterini çıkarırken tüm vücudum titriyordu. Bazıları yerlerinde oturmuş, kendimi tanıtmamı bekliyordu. Bazıları hâlâ sınıfın arkasındaki kapıdan içeri süzülüyordu. Bazıları gruplar halinde kümelenmiş, konuşuyorlardı.

Duvardaki saat zilin üç dakika daha çalmayacağını gösteriyordu. Ancak benim gözetimim olmadan ve sınıfta başka bir yetişkin bulunmadan, çocuklar taşkınlık yapma potansiyeline sahipti.

Bunu riske atmak istemedim.

Yapamam, diye bağırdım ona.

"Lütfen," dedi benim duyabileceğim kadar yüksek sesle. "Sadece bir dakikaya ihtiyacım var."

Beyaz tahtanın alt kısmında silginin oturduğu dudağı tutuyordum, parmaklarım o kadar sıkıyordu ki metal derimi deliyordu.

Neden tamamen giyinik olmama rağmen çıplak bedenime bakıyormuş gibi hissediyordum? Hoparlörlerden Nine Inch Nails'in "Closer" şarkısı çalıyordu ve grup hayvanlar gibi sevişmekle ilgili şarkı sözlerini söylerken ben direğin etrafında sallanıyordum.

"Addy..."

Benimle konuşmadan gider mi?

Kaçınılmaz olanı erteliyor muyum?

Bu gerçekten oluyor mu?

"Ridge-"

"Bana bir dakika ver," diye yarı tekrarladı. "Bunu bana *borçlusun*."

Ona borçlu muyum?

Bir anda göğsümde bir his belirdi. Ellerimi küçük metal raftan kurtaracak kadar güçlüydü ve koridora çıkmadan önce beni dinleyen öğrencilere "Bir dakika izin verir misiniz?" dedim.

Havada her adımda artan baharat kokusuna rağmen, onu gerçekten koklayabilecek kadar yaklaştığımda nefesim kesildi. Ama vücudumda oluşan tek tepki bu değildi. Karıncalanmalar da vardı. Benim hoşuma gitmeyecek kadar güçlü olanları.

"Burada ne yapıyorsun?" Sesimi olabildiğince alçak tuttum ama ses tonumdaki aciliyeti ve suçlamayı gizleyemedim.

"Burada ne işim var benim?" Boğazını temizledi ve kravatının üstündeki düğüme dokunarak bana bir dalga gönderdi Koku.

Bu sabah, üçünün birleşimiydi -yağlı, tuzlu ve ekstra küstah. "Burada ne yaptığımı sanıyorsun?" diye sordu.

Bu benim okuldaki ilk günümdü. Koridorlarda dolaşırken, ziyaretçi kartı bile olmayan davetsiz bir misafirle konuştuğumu gören herhangi bir idareciyi kesinlikle istemiyordum. Burası öğrenmek için bir yerdi, kişisel yangınları söndürmek için değil - ya da bu her neye dönüşmek üzereyse.

"Sanırım sana ulaşmadığım için üzgünsün ve bir şekilde yolunu buraya düşürdün ve bu konuda konuşmak istiyorsun."

Saçları taranmış ve diken diken olmuştu, sakalları taranmış ve kesilmişti, dudakları ayrılmıştı, mavi ve lacivert benekli gözleri bana bakıyordu. Tanrım, keşke bu kadar ateşli olmasaydı. Keşke bu kadar güzel kokmasaydı. Ve keşke ondan bu kadar etkilenmeseydim.

"Bu konuşmayı yapmanın yeri burası değil Ridge. Bunu konuşabiliriz-"

"Böyle mi düşünüyorsun?" Ofladı ve başını salladı. "Sınıfınızın ikinci sırasındaki küçük kızı görüyor musunuz?"

At kuyruğu, pembe kalem, eksik ön diş?"

İçeriye baktım, onun tarifine uyan bir çocukla karşılaşana kadar çocukları taradım. "Evet." "Bu Daisy. Benim kızım."

Onun ... *kızı* mı? *Ne?*

Bu yüzden mi burada?

Onunla tanıştığımda bahsettiği küçük kız şimdi benim öğrencilerimden biri miydi? Yüzümdeki tüm kanın çekildiğini hissettim. "Ah..."

Onu inceledim - zaten bildiğim ayrıntıları - ve sonra Daisy'ye baktım. Son birkaç gündür sınıfımı hazırlarken defalarca yazdığım bir isim. Gözler, çene, aynı renk saçlar.

Ridge'e döndüğümde boğazım yanıyordu. "Daisy Cole, ve sen-"

"Ridge Cole." Aklına girmesine izin verdi. "Bu sabah onu bıraktığımda sınıfını bulamayacağından ya da yerleşemeyeceğinden endişelendim. Birinci sınıf büyük bir olay, anaokulundan çok daha büyük. Bu yüzden onu kontrol etmek için buraya geldim. Bulmayı beklemediğim şey sendin."

Bunu sindirmeye çalışıyordum.

Beynimin, kızının tüm okul yılı boyunca benim sınıfımda olduğu gerçeğine alışması için.

Daisy'nin babasıyla sadece birkaç akşam önce yatmıştım.

Kollarını kavuşturdu, ceketini kaslarının büyüklüğünü gösterecek şekilde kollarını sıktı. "Konuşmamız gerek." "Burada değil-"

"Kesinlikle burada değil." Bakışları yoğunlaşıyordu, öyle ki kendimi çıplak hissetmekle kalmıyor, içimdeki ıslaklığı görebiliyormuş gibi hissediyordum. "Sana beni aramanı söyledim ama bunu yapma konusunda pek de başarılı sayılmazsın."

Bu onunla konuşmam gereken bambaşka bir konuydu. Konu listesi neden bu kadar uzundu?

"I-"

"Neden bana numaranı vermiyorsun, ben seni ararım?" diyerek sözümü kesti.

Hay sikeyim.

Siktir. Siktir. Siktir.

Bu bana düşüncelerimi toparlamak ve çarpan kalbimi sakinleştirmek için zaman kazandıracaktı. Daha az görüldüğümü hissetmeye ihtiyacım vardı çünkü burada, tam şu anda, üzerimde bir spot ışığı varmış gibi hissediyordum ve ter içinde kalıyordum.

Telefonu zaten elindeydi, ben de numaramı söyledim ve ekledim: "Bir sonraki molamda sana mesaj atacağım. Söz veriyorum." "Bu sözü daha önce de duymuştum." Gülümsedi ve sınıfın içine bir kez daha baktı. "Bebeğime iyi davran," dedi önce.

uzaklaştı.

Arkasına bakmak için sadece birkaç saniye ayırdım. Gözleriyle aynı renkte, kobalt rengi bir takım elbise giymişti. Kahverengi deri ayakkabıları vardı. Bir eli hâlâ telefonunu tutuyordu, diğer eli de yanında, parmakları sallanıyordu. Çok iyi hatırladığım parmaklar; uzun, ince, son derece deneyimli ve bir kadının vücudunun anatomisini iyi bilen parmaklar. Uzun boylu, geniş ve bu açıdan inanılmaz derecede seksi.

Aman Tanrım.

Geri dönüp beyaz tahtanın önünde konumlanırken, *bu sadece benim şansım olacak* diye düşündüm, ben durur durmaz zil çalmaya başladı.

Konuşmadan önce sohbetin sakinleşmesini, tüm öğrencilerin yerlerine oturmasını ve boğazımın gevşeyip soğumasını bekledim. "Herkes merhaba. Ben Bayan Lark"-tahtaya ismimi yazdığım yeri işaret ettim-"ve sizleri sınıfımda görmekten ve bu yıl işleyeceğimiz farklı konuları öğretecek olmaktan dolayı çok ama çok heyecanlıyım. Odanın etrafında dolaşarak başlayalım ve her biriniz adınızı ve yaz boyunca yaptığınız en sevdiğiniz şeylerden birini söyleyeceksiniz. İlk kim söylemek ister? Elinizi kaldırın."

Neredeyse her el havaya kalktı.

Ama en çok dikkatimi çeken, ikinci sırada oturan, önünde eksik bir diş ve elinde kabarık tepeli pembe bir kalem olan küçük kız oldu. Gülümsemesi, kıyafeti, oturduğu yerde kıpırdanırkenki coşkusu çok sevimliydi.

Parmağımı ona doğrulttum ve "Neden sen başlamıyorsun?" dedim.

"Benim adım Daisy Cole," dedi yaşına uygun bir ses tonuyla, bu da onu daha sevimli yapıyordu. "Altı yaşındayım ve birinci sınıfa gidiyorum" -sorulandan daha fazla bilgi verdiğini fark etmiş gibi kıkırdadı- "ve bu yazla ilgili en sevdiğim anım babamın beni Disneyland'a götürmesi. *Çok* eğlenceliydi. Tüm oyuncaklara birlikte bindik ve çok fazla dondurma yediğim için karnım ağrıdı."

DOKUZ

Ridge

"Y Benimle dalga geçiyorsun," dedi Rhett masamın diğer tarafından, bu sabah Addy'yle karşılaşmamla ilgili hikâyeyi anlatmayı bitirdikten sonra.

Kahve fincanımın ağzına baktım, karamel rengindeki kafein seramiğin yarısına kadar yükselmişti. Kahvemi tekrar sonsuz bir votka martini kaynağı olmasını dileyerek dinleniyorum.

Votkaya kahveden çok daha fazla ihtiyacım vardı.

"Yalan söylemeyeceğim. Şu anda biraz şaşkınım," diye ekledi Rowan.

Kocaman gözleri, titreyen başı ve kemirdiği dudağıyla bana baktı.

Cinsel hayatımı kız kardeşimle her zaman tartışmak gibi bir alışkanlığım yoktu ama kardeşimle aynı anda ofisime gelmişti ve bunu ondan saklamak için bir neden göremiyordum. Benim düşünmediğim bir bakış açısı sunma ihtimali bile vardı.

Ve lanet olsun, birkaç saat önce ofise geldiğimden beri tek yaptığım Addy'yi düşünmektir.

"Jana'nın bunlardan haberi var mı?" Rhett sordu.

"Hayır," diye cevap verdim. "Ona tuvalete gideceğimi söyledim ve o da beni arabada bekledi. O ana kadar kızımızı kontrol etmeye gittiğimi bilmiyordu ve Addy kısmını atlamıştım." Nefes verdim. "Nasıl tepki vereceğini bilmiyorum ve şu anda bunun ağırlığını taşımak istemiyorum."

"Hangi kısım ağırlığa neden olur?" Rowan sordu. "Aynı zamanda striptizci olması mı? Yoksa onunla yatmış olman mı?"

Elimi masamın üstüne sürttüm. "Öğretmeniyle yattığımı. Striptizci kısmının Jana'yı rahatsız edeceğini sanmıyorum. Aceleciliği anlar ve bunun için başka bir kadını eleştirmez. Ama bu Daisy'nin ilk gerçek dersi -her şeyin başlangıcı- ve bu kızımızı etkiliyor."

Oda sessizleşti.

Rowan elini masamın kenarına götürerek, "Tek söylediğin onunla yattığın," diye seslendi. "Söylemediğin şey, onunla çıkmak isteyip istemediğin ya da bunun sadece tek gecelik bir ilişki olup olmadığı... çünkü bu dolaylı yoldan kızını da etkiliyor."

Kız kardeşime odaklanırken enseme sıktım. "Evimden ayrılmadan önce ona numaramı verdim -istememe rağmen gece kalmadı- ve bana hiç ulaşmadı. Ona ulaşmamın hiçbir yolu yoktu ama olsaydı ulaşırdım."

"Soruma cevap vermediniz." Gülümsedi. "Ondan hoşlandım."

"Beğendin mi?" Rhett sordu.

Bir ağız dolusu havayı tıslayarak çıkardım. "Mesaj atmadığı ya da aramadığı için çok kızgınım. Ne oluyor lan? Aramızın iyi gittiğini sanıyordum. Striptiz kulübünden çıktık, gidip bir şeyler yedik. Sonra onu davet ettim -ki kabul etmek zorunda olmadığı bir şeydi- ve evime döndüğümüzde bir şeyler oldu. Tek taraflı değildi, iki taraflıydı." Boynuma biraz daha sert masaj yaptım, her şeyi anlamaya çalışıyordum. "Benim onu istediğim kadar o da beni istiyordu. Peki, neden ondan haber alamadım?"

Rowan, "Belki de bu koşullar altında senin sadece tek bir şeyin peşinde olduğunu düşünmüştür," diye önerdi.

"Durumun böyle olmadığını açıkça belirtmiştim." Neden hâlâ elimde tuttuğumdan emin olamadan bardağı bıraktım. "Bunu konuşmuştuk aslında. Daha fazla güven verici olamazdım. Yattığım oldu mu? Tabii ki yattım. Ama ona iyi

adamlardan biri olduğumu söyledim ve her kelimesinde ciddiym." Rhett omuz silkti. "Belki bir erkek arkadaşı vardır?"

"Tanrım, umarım bu doğru değildir." Kollarımı başımın üzerine doğru uzattım. "Onu geride tutan her neyse, bunun temeline ineceğim. Bu akşam buluşuyoruz."

"Nerede?" Rowan sordu.

"Benim evim." Kollarımı büküp ellerimi başımın arkasında birleştirdim. "Daisy Jana'yla birlikte ve Los Angeles'taki herkes lanet bir casus olduğu için benim evim bize biraz mahremiyet sağlayacak."

"Doğru," diye mırıldandı Rhett.

Rowan öne doğru eğilip kollarını dizlerine dayayarak, "Hadi kızımıza geri dönelim," dedi. "Daisy'yi sınıfından çıkaracak mısın?"

Kaşlarım kalktı. "Yapmamı mı öneriyorsun?"

Eliyle masama vurdu. "Okul birinci sınıf ve kusursuz bir üne sahip. Yaptığı işte olağanüstü olmasaydı onu işe almazlardı."

Bu sabah ofise geldiğimde, okulun web sitesine baktım ve orada Addison'ın biyografisi yer alıyordu. Addison Lark'ın bana sahte bir isim vermemiş olması içimi rahatlatmıştı, arkadaşlarının ve ailesinin ona kısaca Addy dediğini varsayıyordum. Adını sosyal medya sitelerine de girdim ve herkese açık olan, bir avuç fotoğraftan başka bir şey olmayan küçük bilgileri kontrol ettim.

Fotoğrafın hangi açıdan çekildiğinin ya da fotoğrafta ne giydiğinin bir önemi yoktu. O muhteşem bir kadındı.

"İlköğretim alanında lisans ve yüksek lisans derecesine sahip. Los Angeles'ta birçok tanınmış okulda öğrenci öğretmenliği yaptı. Okuyamayan yetişkinlere özel ders veriyor ve ayrıca İngilizce SAT hazırlığı da sunuyor."

"Vay canına," diye ıslık çaldı Rhett. "Kesinlikle nitelikli biri." Rowan başını salladı.

"Şimdi soruma cevap vermeyen sensin," dedim kız kardeşime.

Birkaç kez derin nefes aldı. "Kızımı sınıfından alır mıydım?" diye tekrarladı, bana bakıyordu, yüzü ne tarafa eğildiğini belli etmiyordu. "Benim ve Jana'nın asıl endişesi Daisy'nin en iyi eğitimi alıp almadığı olurdu. Bu bir. İkincisi, Addy'yle aranızda olumlu ya da olumsuz bir şey olduysa Addy bunu bir kenara bırakıp kızınıza hak ettiği şekilde eğitim verebilecek mi?" Dik oturdu. "Eğer bu iki sorunun cevabı da evet ise, o zaman onu Addy'nin sınıfından çıkarmanıza gerek olduğunu sanmıyorum." Durakladı. "Ama bir şeyi hatırlamanı istiyorum: Eğer ikiniz bir araya gelerseniz ve işler herhangi bir nedenle kötüye giderse, bundan zarar görecektir olan Daisy'dir."

İki kolumu da masama yasladım. "Ne demek istiyorsun?"

Rowan, "Addy sizin evinizde vakit geçirmeye başladıysa ve sonra ayrıldıysanız," diye devam etti, "neden birdenbire orada olmasın? Yine de Daisy onu her gün sınıfta görmeye devam edecekti ve bu durum küçüğümüz için zor olabilirdi."

Addy'nin beni aramasını bile sağlayamadım. Evimde zaman geçirmeye başladığı noktaya kadar ilerlemek mi? Bu büyük bir sıçramaydı.

Ama istediğim bir atlayıştı.

Ve eğer istediğimi yaparsam -ki normalde yapardım- benim evimde biraz zaman geçirecekti.

"İşin bir de okul boyutu var," dedi Rowan. "Daisy neden diğer öğrencilerden daha fazla çağrılıyor? Öğretmen neden ona karşı daha sert davranıyor? Unutmayın, bugünlerde diğer çocuklar da sert olabiliyor. Onlar ayrıcalıklı değilken Daisy'nin ayrıcalıklı olmasını istemezsiniz." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Eğer onunla çıkmaya başlarsan, hayatının bu kısmını Daisy'den ayrı tutman gerektiğini düşünüyorum. Hiçbir şekilde kesişmemeli. Ve okul yılının sonunda, eğer hâlâ birlikteyseniz, onu kız arkadaşın olarak tanıtman uygun olur."

"Biraz fazla ileri gittiğini düşünmüyor musun?" Rhett ona şöyle dedi. "Ortada bir temel bile yokken kurallar koyuyorsun. Bırak da şu orospu çocuğu biraz nefes alsın."

Rhett'e baktı. "Kardeşimizi tanıyor musun? Kadınlar ona kafayı takmış durumda. Addy tam tersi olursa çok ama çok şaşırırm. Ve eğer öyleyse, Ridge onun aklını başından alacak ve sonunda istediğini elde edecektir." Bana baktı. "Yanıldığımı söyle."

Kıkırdadım.

Gülümsedi. "Kesinlikle." Sonra da böbürlendi.

"Yine de bu durumu normalden çok daha zor hale getiren pek çok eğer var," dedim. "En önemli kısım Daisy. Ve her şeyden önce kızımı korumam gerekiyor."

ON

Addison

Arabamın kapısını kapatıp Ridge'in evine doğru yürürken neden bu kadar gergin ve titrek olduğumu bilmiyordum. Günün büyük bir kısmını bu konuşmaya hazırlanarak geçirmiştim; sanki birkaç dakika önce başıma gelmiş gibi değildi. Ama yine de düşüncelerimin içinde kaybolmuş gibi hissediyordum.

Kapıyı açtığında daha da kötüleşti.

Gözlerim hızlı bir tarama yaptı, onları durduramadım.

Gri eşofman altı. Bir beyzbol şapkası. Kol kaslarını ve göğsünü saran beyaz bir tişört ve belinde doğru miktarda bollaşma.

Ciddi mi bu? Giyebileceği onca şey varken en seksi kıyafeti mi seçti? İç geçirdim.

"Addison, içeri gel."

Tam ismimi duymak neredeyse ürkütücüydü.

Kapıyı içeri girebileceğim kadar geniş tuttu. Ama çok geniş değil çünkü omzum göğsüne çarptı ve bununla birlikte sert göğüs kaslarını ve kokusunun bir ipucunu aldım.

Tanrım, şu koku. Bütün gün sınıfımda ve hatta buraya gelmeden önce üzerimi değiştirmek ve yemek yemek için eve gittiğimde bile kokusunu aldığıma yemin edebilirim.

Fuayede bekledim, ikinci kata bakarken donup kalmıştım. "Daisy burada değil, değil mi?"

"Annesiyle birlikte." Kapıyı kapattı ve yanıma geldi. "Sana içecek bir şey getireyim mi? Belki biraz roze?" Onu mutfığa kadar takip ettim; kısa, sapsız bir martini bardağı aldı ve bir yudum içti.

"Bilmiyorum," dedim usulca.

Çünkü gerçekten bilmiyordum.

Bu gece içmek gerçekten de en iyi karar mıydı? Ridge ayıkken etrafta olmak için yeterince tehlikeliydi; ona olan çekimim çok yoğundu ve işin içine bir de içki katarak aklımı kaçırmak istemiyordum.

Ama bir bardak? Bunu kesinlikle halledebilirdim. "Roze var mı?" diye sordum.

"İçtiğin şey bu, ben de işten sonra biraz aldım."

"Çok düşüncelisin." Ve bu düşüncelilik, ne olursa olsun geçmeyecek olan bu soluksuz duyguya katkıda bulundu. "Teşekkür ederim. Ben de isterim."

Şarap dolabına gitti ve şişeyi alıp açtı ve bir bardağa doldurdu. Kadeh elime geçtikten sonra, "Neden burada konuşmuyoruz?" dedi ve martinisini oturma odasına götürdü.

Kanepenin karşı tarafına oturdum, aramızda bolca boşluk bırakarak bardağı iki elimle sıktım. "Ben başlayayım."

Kucağıma odaklanmıştım ve yavaşça başımı kaldırıp ona baktım. Bakışları bile ölümcüldü. Muhtemelen istediği kişiyle istediği şeyi elde etmesini sağlayacak türden bir bakıştı.

"Sana ulaşamadığım için özür dilerim. Sana karşı tamamen dürüst olmak gerekirse-"

"Tek duymak istediğim gerçek, Addy. Saçmalamayı bırakalım ve her şeyi ortaya dökelim."

Başımı salladım. Bunu ben de istiyordum ama bu itiraf kelimelerin daha hızlı çıkmasını sağlamadı. "Gerçek şu ki, Cumartesi günü sınıfımı kurdum, Cumartesi gecesi kulüpte çalıştım; Pazar günü evden çalıştım, ders planlarımın geri kalanını tamamladım ve Pazartesi-bugün-okuldaydım, seni orada gördüm."

Şapkasını indirdi, bakışlarını bana daha da az yöneltti; bunu hissediyordum ama göremiyordum. "Ama benimle konuşmak istedin mi? Asıl soru bu."

Soruşturmanın kaynamasına izin verdim. Oluşmasına izin verdim. Ve sonra dedim ki, "Bunu düşündüm. Çok düşündüm." "Ve buna karşı mı karar verdin?"

Başımı salladım. "Sadece hazır değildim."

"Çünkü?"

"Bir striptiz kulübünde çalışıyorum, Ridge. Bu utandığım bir şey değil; gurur duyduğum bir şey de değil. Ama ben başka erkekler için dans ederken, göğüslerimi yüzlerine dayarken, kucaklarına binerken, para için onlara biniyormuş gibi yaparken seninle bir randevuya çıkmak doğru olmaz." Midem bulanmaya başladı. Sorumluluklarımdan değil - onları kabul etmişim - ama işte tüm bunları yaparken Ridge ile çıkma düşüncesinden.

"Bununla ilgili bir sorunum yok." Elini şapkasının siperliğine dayadı. "En azından şu anda."

"Kulüpteki kızlardan hikayeler duydum. Flört kabusları. Bana bir striptizcinin bir ilişkiye girdiğinde, erkek arkadaşı dans etmesinden hoşlanmadığı için işi bıraktığını söylediler. Ben böyle bir durumda olamam, paraya ihtiyacım var."

"Sana ültimatım vereceğimi kim söyledi?" "Ben sadece-"

"Aynen öyle." Bir içki aldı ve boş martini bardağını kanepenin yanındaki masaya koydu. "Parayı aldıktan sonra hayat nasıl görünüyor?"

Başımı salladım. "Bilmiyorum. Umarım farklıdır."

Kız kardeşime söz verdiğim paranın geri kalanını gönderdiğimde her şey farklı olacaktı. O zaman sadece öğrenci kredilerimin bakiyesine ve muhtemelen hayatımın geri kalanında ödeyeceğim ödenmemiş faturalarıma odaklanabilirdim.

"Ama bu işin henüz konuşmadığımız başka bir yönü daha var, o da Daisy." Bacaklarımı katladım, bardağı ayaklarımın önünde tuttum. "Ben onun öğretmeniyim."

"Biliyorum."

"Ve ben bu işi her şeyden çok ciddiye alıyorum." Başımın düştüğünü, gözlerimin kapandığını hissettim. "Ne yapacağımı bilemediğim bir durumdayım. Teknik olarak, muhtemelen müdüre gidip bunu onunla tartışmalıyım çünkü bu-"

"Hayır."

Yukarı baktım. "Hayır mı?"

"Referansların inanılmaz, Addy. Küçük kızıma öğretmenlik yapmak için fazlasıyla niteliklisin." Bacakları genişledi ve pantolonunun paçalarından birini yukarı çekerek ayak bileğini ve çorabını gösterdi. "Aramızda ne olursa olsun Daisy'yi her zaman ilk sıraya koyacağına inanmak istiyorum. Ona mümkün olan en iyi eğitimi vereceğin konusunda sana güvenebilirim."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, kelimeler bir iç çekiş gibi çıkıyordu. "Kesinlikle. Her zaman. Bunu söylemeye gerek yok."

"O zaman müdüre söylemek ya da onu sınıfınızdan çıkarmak için bir neden yok - bunu düşünmek zorundaydım ama önce sizin görüşünüzü duymak istedim."

İlk yudumumu aldım. "Söz veriyorum, kızıma her şeyi vereceğim - en adil, en eşit şekilde." "Güzel."

"Ama, Ridge..." Boğazım yanıyordu. Ellerim ve vücudum hâlâ titriyordu. Duygularım birbirine karşı öfkeliydi ve nedenini bilmiyordum. Söylemem gereken şey çok kolay olmalıydı. Hiç tereddüt etmeden söylemeliydim. Ama durum böyle değildi. "Bence geçen gece aramızda olanlar" -yutkundum, boğazımdaki gerginliğin geçmesini bekledim ama geçmedi- "bir daha olmamalı."

"Kızım senin öğrencin olduğu için mi?"

Başımı sallayacaktım ama başım çok ağırdı, bu yüzden "Evet" demek zorunda kaldım.

Bacaklarını sedirin üzerine uzattı, kollarından biri başının arkasına geçti. Yavaşça yüzüne bir gülümseme yayıldı, sanki yüzünde bir ereksiyon vardı - o kadar sıcaktı. "Pekâlâ, Addison."

Yine benim adım vardı.

Göğsümdeki hissin azalacağını umarak bir içki daha içtim ama hâlâ azalmamıştı.

Ne istediğimin bir önemi yoktu. Aramızda neler olabileceğini görebiliyordum. Ne hissettiğimin. Soyunurken bir erkekle çıkamazdım. Bu benim için her açıdan yanlış olurdu.

Ve bir öğrencinin babasıyla da çıkamazdım.

Daisy'nin annesi ne düşündürdü? Muhtemelen beni okul yönetimine şikayet eder, Daisy'yi sınıfımdan aldırır ve tüm okul benim hakkımda konuşurdu.

Bunu riske atamazdım.

İşim benim için çok önemliydi.

"Daisy'ye odaklanmak istiyorum," dedim ona. "İkimizin de ona odaklanmasını istiyorum."

Başı hareket ediyordu ama başını sallamaktan çok eğiyordu. "O benim kızım. Her zaman ona odaklanıyorum." Şarabımdan biraz daha içtim. "O zaman nereden geldiğimi anlıyorsun?"

Bugün ikinci kez kendimi çıplak gibi hissettim.

Ama bu sefer üzerimde spot ışığı ya da hoparlörlerden çalan bir şarkı yoktu. Sadece burada oturuyordum, çırılçıplaktım ve onun bakışlarından sıırıslıklam olmuşum.

"Onun için endişelenmenizi takdir ediyorum," dedi. "Bu bir öğretmende olmasını istediğim bir şey." Soruma tam olarak cevap vermemişti. Ama daha fazla zorlamayacaktım.

Cevabını kaldırabileceğimden bile emin değildim.

"Teşekkür ederim." Şarabın kalanını bitirdim. "Sanırım gitsem iyi olacak."

Yavaşça ayağa kalktı ve elini uzattı, ne için olduğunu bilmeden baktım ama bir yanım onu tutup beni ona yaklaştırmak için kullanmak istedi.

Ne düşünüyorum ki ben?

"Bardağın," dedi ben tek kelime etmediğimde ya da hareket etmediğimde.

"Ah... doğru." Boğazımı temizleyip kağıdı ona uzattım ve ön girişe dönmek üzere oturma odasının arkasına doğru yürüdüm. Ama önce omzumun üzerinden bakarak, "Eminim seni okulda göreceğim Ridge," dedim.

Ağzına bir gülümseme daha geldi. Bu öncekinden bile daha seksiydi. "Kesinlikle öyle olacak."

ON BİR

Ridge

Kimden: Addison
Lark Bcc: Ridge
Cole
Konu: İlk hafta güncellemesi!

Birinci sınıfımın velilerine ve vasilerine:
İlk haftanın sonuna yaklaştığımız için, çocuklarınızın sınıfıma uyum sağlama konusunda harika bir iş çıkardığını hepinize bildirmek için hızlı bir güncelleme göndermek istedim. İlk beş gün boyunca geçiş sürecine odaklandım. Sınıfta ve koridorlarda, öğle yemeği ve teneffüslerde davranışlara özellikle dikkat ettim. Ayrıca öğrencilerin kendilerini rahat hissetmeleri ve her şeyin nerede olduğunu bilmeleri için bu yıl kullanacağımız materyalleri ve bunların yerlerini gözden geçirdim. Bir topluluğun önemini, başkalarına nasıl yardım edebileceklerini ve hem kişisel hem de eğitimle ilgili sınırlar koyabileceklerini öğrendiler. Ayrıca her öğrenci ulaşmak istediği bir hedef belirledi ve bu hedefi yıldız panosuna yerleştirdi, böylece yıl boyunca bu hedefe ulaşmak için çalışabilecekler. Kendi hedeflerini belirleme ve hedeflerine ulaştıklarında yıldızlarını eve götürebileceklerini duyma konusunda çok hevesliydim. Öğretmenleri olarak benim amacım, her bir hedeflerine ulaştıklarından emin olmak.

Okul yılı boyunca, öğrendikleri, çalıştıkları ve başardıkları şeylerden haberdar olmanız için size haftalık e-postalar göndermeye devam etmeyi umuyorum.
Herhangi bir sorunuz olursa lütfen bana bildirin. Herhangi bir endişeniz varsa, konuları daha ayrıntılı olarak tartışmaktan veya bir veli-öğretmen konferansı düzenlemekten memnuniyet duyuyorum.

Saygılarımla,
Addison Lark
Birinci Sınıf Öğretmeni

Kimden: Ridge
Cole'a: Addison
Lark
Konu: Re: İlk hafta güncellemesi!

Addison,
Daisy her gün okuldan eve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle geliyor. Beni mutlu bir baba yaptınız.
-Ridge

—

*Kimden: Addison
Lark'a: Ridge Cole
Konu: Re: İlk hafta güncellemesi!*

*Bay Cole,
Haber verdiğin için teşekkür ederim. Bu kadar eğlendiğini duyduğuma sevindim.*

Önümüzdeki hafta ev ödevlerine başlayacağız, bu nedenle ebeveynlerden çocuklarının ilerlemesini takip etmelerini ve ev ödevlerinin bir sonraki okul gününden önce tamamlanmasını sağlamalarını isteyeceğim. Umarım evde Daisy'yi bu ödevleri tamamlamaya teşvik edecek bir politika uygulayabilirsiniz.

*Saygıları
mla,
Addison
Birinci Sınıf Öğretmeni*

*Kimden: Ridge
Cole'a: Addison
Lark
Konu: Re: İlk hafta güncellemesi!*

*Neye ihtiyacın varsa... Ben yanıdayım.
-Ridge*

Telefon arabamın hoparlörlerinden bağlandığında Rhett'in selamına "Kızım nasıl?" diye karşılık verdim.

"Gerçekten bizi mi kontrol ediyorsun?" diye sordu sessizce.

"Kontrol etmek mi? Hayır. Öyle bir şey olsaydı, gece dokuzdan çok daha önce arardım." Işıklarda döndüm, kavşağı geçtikten sonra hızlandım. "Ama soruyor muyum? Evet, soruyorum. Onu çok özlüyorum, tamam mı? Bütün hafta Jana'daydı, bu gece de sende. Bebeğimi aylardır görmemiş gibi hissediyorum."

"Bugün çok iyi vakit geçirdik. Putt-Putt'ta kıcımı tekmeledi ve *bir şekilde* beni pedikür yaptırmaya ikna etti çünkü ayak parmakları pembe ve ışıltılı olmadan bir dakika daha hayatta kalamazdı-"

"Dur bakalım. Pedikür mü yaptırdın?"

"Gerçekten bana bir seçenek sunduğunu mu düşünüyorsun?"

Güldüm. "Dostum, seni fena benzetmiş. Devam et."

"Yemek vakti geldi ve prenses taco istedi, biz de onu yedik, ardından da sinemaya gittik. Sinema odamda uyuyakalmadan önce on dakika kadar dayanabildi ve şu anda da orada, göğsümde sızmış durumda."

Bu neden fısıldadığını açıklıyor.

İhtiyacı olduğundan değil. Benim kızım lanet olası bir kasırga boyunca uyuyabilir. "Sakin bana tacoları senin yaptığını söyleme?" diye sordum.

"Sikeyim hayır. Beni bundan daha iyi tanıyorsun."

Daisy'nin ağabeyimin üzerinde uyuduğunu, buklelerinin yüzüne yapıştığını, minik horlamalarının sinema odasındaki surround ses tarafından bastırıldığını hayal edebiliyordum. Çok sevimli bir görüntü olduğuna emindim. Rhett'in mutfağını Daisy'ye bir şeyler içirmekten başka bir şey için kullandığını hayal edemiyordum, bu yüzden onu yemeğe götürmesine hiç şaşırmadım.

"Kahvaltıda yumurtalı burrito isteyene kadar bekleyin - son zamanlarda en sevdiği şey bu. Ya da Fransız tostusu-ısıtılmış şurup ve tarçınlı tereyağı ile ikinci tercihi."

"Tanrım," diye inledi. "Bana şaka yaptığını söyle."

"Çocuk iyi yemekleri seviyor. Ne diyebilirim ki? Benim damak tadıma sahip."

"Şefimizin sabah burada olacak olması iyi bir şey. Bu onun üstesinden gelebileceği bir proje, benim değil."

Binaya yaklaşırken yavaşladım ve otoparka girdim, arkada bir yer buldum ve vitesi parka aldım. "Onu ne zaman almamı istiyorsun?"

"Onu bırakabilirim. Sabah sana mesaj atarım ve bir zaman belirlerim. Erken olmaz. Daisy ve ben uyuyor olacağız."

"Eğer yediden sonra uyumasını sağlayabilirsen, bu bir mucize olur." Emniyet kemerimi çözdüm.

"Ett Amca'nın gücünü bilmiyorsun."

Güldüm.

"Neredesin?" diye sordu. "Bir yere gittiğini söyleyebilirim."

Dirseğimi pencere kenarına dayadım ve uzaktaki karanlık binaya baktım. "Muhtemelen olmamam gereken bir yer." Bir an sessiz kaldı. "Lanet olası striptiz kulübünde misin?"

"Yarın görüşürüz," dedim ve aramayı sonlandırdım.

Kararım ya da bu akşam olmasını umduğum şey hakkında konuşmak istemiyordum. Addy'nin Daisy'nin öğretmeni olduğunun hatırlatılmasına da ihtiyacım yoktu -bu konuyu açmış ya da açmamış olabilirdi.

Zihnimde, onun iki işinin ortasına bir çizgi çekilmişti. Ve şu anda ben ortada değil, bir kenarda duruyordum.

Arabamdan inip kapıları kilitledim ve kulübün girişine yöneldim, hem VIP hem de ana bölümlere giriş için gerekli ücreti ödedim. İçeri girdikten sonra doğruca bara yürüdüm ve etrafı kolaçan ettim. Bilerek erken gelmişim, Addy'nin ne zaman gelip sahneye çıkacağından emin değildim. Onu özel bir odada kaybolmadan önce yakalamayı umuyordum - erken gelmemin bir başka nedeni de planımın bir parçasıydı. Kulüp ne kadar kalabalık olursa, işe alınma olasılığı da o kadar artacaktı. Ve bu kasabada, tıpkı benim yaptığım gibi, adamın tüm gece onunla birlikte olmayı talep edebileceği kadar para vardı.

Ama görünüşe bakılırsa zamanlamam mükemmeldi. Buradan görebildiğim VIP salonunun sadece yarısı doluydu, ana salon da aynıydı. Üç sahneden hiçbirinde yoktu, bu yüzden barmenden pis bir martini sipariş ettim.

Ona kredi kartımı uzatırken, "Addy henüz çıkmadı mı?" diye sordum.

Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Kızıl saçlı olan mı?"

Başımı salladım.

"Peki ya sen?" diye sordu.

Addy'nin bana burada çalışan kadınların genellikle erkek arkadaşları olduğunda işi bıraktıklarını söylediğini hatırladım. Böyle bir unvanın yakınından bile geçmiyorduk ama yine de alarm durumuna geçme ihtimaline karşı ondan hoşlandığımı ima etmek istemedim.

Ben de "Bir hayran. Başka bir şey değil."

"Kızlar o kadar sık gelip gidiyor ki, hepsinin ismini takip etmek zor." Bir şişe Tito's'u metal bir çalkalayıcının üzerine tuttu, votka ince bir akıntı halinde dökülüyordu. "Çok uzun zaman önce gelmişti. Eminim önümüzdeki birkaç şarkı içinde tekrar rotasyona girecektir." En yakın sahneye doğru başını salladı. "Şu anda sahnede olan sarışına bir bakmalısın. Elimizdeki en yetenekli kişi o."

"Kızılları tercih ederim." Ona göz kırptım.

Zeytin suyunu eklemeyi bitirdi ve çalkalayıcıyı havada sallamaya başladı. "Bunlardan çok fazla yok. Addy şu anda elimizdeki tek kişi olabilir."

"Sanırım bu onu yüksek talep gören biri yapıyor."

Karışımı bir bardağa doldurdu ve barın üstüne koydu, kartımı okuttu ve fişiyle birlikte bana uzattı. "O bir acemi. Kabuğundan biraz daha çıktığında buradaki en popüler kadın olma potansiyeline sahip."

"O halde, özel odalar için bir mücadele olacağından eminim. Kulağa iyi bir sorun gibi geliyor."

"Kavga yok." Gülümsedi. "En yüksek parayı veren adamla gider. Bu işler böyle yürür." Hemen bir sonraki müşteriye geçti.

Ona cömert bir bahşış verdim ve altına imzama attım ve bardağı odanın ortasındaki üç sahneyi de görebileceğim bir koltuğa götürdüm.

Bu, buradaki erkekler arasında bir yarışma değildi; her zaman en yüksek teklifi veren ben olurum.

Ama şarkı çalarken ve sarışın direğin etrafında ilerlerken barmenin söylediklerini düşünmeden edemiyordum.

Addy'ye burada çalışmanın beni rahatsız etmediğini söylemişim ama bu sözler içimi kemirmeye başlamıştı.

Onun buradaki en popüler kadın olduğu düşüncesi de öyle. Benim gibi erkekler sırf onu görmek için geliyordu. Onunla vakit geçirmek için. Ona para yağdırmak için. Onu yalnız yakalamak ve ellerini vücudunda gezdirmek için.

Hiç hoşlanmadığım şey buydu.

Kahretsın.

Votkadan uzun bir yudum aldım, şarkı sona ererken sahnelerin her birine göz gezdirdim. Arkadan bir sıra kadın çıkıyordu; bazıları özel danslar için ana alana, diğerleri VIP odasına, geri kalanlar da sahnelere doğru gidiyordu. Yüzlerine bakmaya çalıştım ama sayıları çok fazlaydı.

Neyse ki DJ sahneye çıkan dansçıları anons ederek işi kolaylaştırdı ve ilk çağrılan Addy oldu, topuklu ayakkabıları basamaklara vururken adı hoparlörlerden geliyordu. En az beş santim olmalıydılar, parlak siyah sivri uçları vardı. Çarpıcı vücudunu saran iç çamaşırı ise koyu zümrüt rengi dantel bir sutyen ve altındaki tangayı gösterecek kadar kısa pileli bir etekten oluşuyordu; kızıl saçlarıyla inanılmaz görünen bir renk.

O güzel, diri göğüsleri, o sulu kıvrımları ve o muhteşem yüzü görmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Aletim çoktan sertleşmişti.

Sahnenin ortasına doğru yürüdü ve kalabalığa reverans yaptı.

Kalabalık kükreteye başladı ve o daha direğe doğru ilerlemeden para sahneye doğru uçmaya başlamıştı bile. Ama

Oraya vardığında sırtını metale dayadı ve çömelene kadar yavaşça alçaldı. Birkaç kez daha gülümsedi, kalçalarının kısa bir salınımıyla alay etti, bacakları daha sonra her iki taraftan dışarı fırladı ve bir yarık halinde indi.

Bu adamların çığlık atmasına neden oldu.

Birkaçı ayaktaıdı, sahnenin kenarında geziniyor, ona doğru fatura üstüne fatura fırlatıyorlardı.

Addy ayağa kalkmadı. Onlara yaklaşmadı. O pozisyonda zıpladı, direği arkasında tutarak adamlara, eğer üstlerine binmiş olsaydı siklerine nasıl bineceğini gösterdi.

Hiç hoşuma gitmeyen bir başka düşünce.

Rihanna'nın "Don't Stop the Music" şarkısının birkaç kez daha çalınmasının ardından dizlerinin üzerine çöktü, eteğini çözdü ve dört ayak üzerine çöküp kendisini bekleyen erkeklere doğru sürünürken eteği direğin yanına bıraktı. Mesafesini korudu ama sahnenin dar olması nedeniyle hâlâ ulaşılabilircek mesafedeydi. Kıçını yere koymuş, bacaklarını açmış, tangası olabildiğince örtmüş bir halde adamlara yemeğimin tadına baktırdı.

Ne yediğime ve bu gece tekrar ne yemeyi planladığıma dair bir ipucu.

Oluşan kalabalığa, ona atılan paralara, bu adamların her birinin eve gidip onun bu anısına vurulacağı düşüncesine bakarken parmaklarım bardağın sapına kenetlendi.

Ben de onlardan biriydim. Bu hafta her gece onun amına otuzbir çektim.

Addy sütyeninin mandalını açtı, dantelini eteğine doğru savurdu ve göğüslerini ağır, içten bir şekilde salladı.

Erkekler arasında bir patlama daha oldu; alkışlar ve bağırışlar. Ama onların dikkati artık benim odağımda değildi.

Çünkü Addy bakışlarını yavaşça kaldırmış ve benimkilerle birleştirmişti.

Gözlerime bakarken her santiminden bir kızarıklık geçti, bu kızarıklık meme uçlarının sert, çakıllı tepelerinde son buluyordu... ki şimdi onları sıkıyordu.

Aletimi zonklatıyor.

ON İKİ

Addison

W Ridge'in burada ne işi var?

Sahnenin ortasında durmuş, üzerimde sadece bir tanga varken, ellerim göğüslerimin etrafında dönerken, parmaklarım meme uçlarıma doğru kayarken bu düşünce kafamda tekrarlanıyordu - seyircilerdeki erkekleri çılgına çevireceğini bildiğim bir hareket.

Ve öyle de oldu.

İnlemeler ve haykırışlar vardı ve onları tuttuğum, zirvelerini sıkıştırdım, sanki dünyanın en tatmin edici hissiymiş gibi davrandığım her saniye için sahneye daha fazla para atılıyordu.

Saniyeleri sayıyor, ne kadar kazanabileceğimi görmek için bu pozisyonda durmuş değildim. Hareket etmememin nedeni donup kalmamdı, gözlerimi Ridge'in bakışlarından ayıramıyordum - beni tamamen kaybolmuş hissettiren ve daha da fazla soruyla dolduran bir bakış.

Neden beni görmek için geri geldi? Kendimi açıkça ifade etmemiş miydim?

Ama gerçekten burada olmasına
şaşırmış mıydım? İçten içe öyle
olmasını mı istiyordum?

Sırtımı ona döndüm, kalabalığa kıcımlı göstermek için yavaşça eğildim, önce her bir yanağımı ayrı ayrı, sonra da iki yanağımı birlikte sallayabiliyordum.

Son birkaç vardiyamda mükemmelleştirdiğim bu hareket seyirciler arasında bir kargaşaya neden oldu. Bu yüzden, iğneler üzerinde durmaya eşdeğer topuklu ayakkabılar üzerinde dengede dururken onlara birkaç salınım daha verdim.

Ridge bakıyor
muydu? Fark eder
miydi?

Omzumun üzerinden baktım, ilk birkaç sıradakilerin gözlerini atlayarak onun oturduğu orta sıraya odaklandım. Bakışlarını kaldırmasına gerek yoktu, kıcımdan yüzüme doğru sürüklüyordu. Çünkü bana söylediği gibi, o iyi adamlardan biriydi ve iyi adamın gözleri zaten benimkilerle kilitlenmişti.

Çenem hâlâ omzumun üzerinde durduğu için onu bırakıp seyircileri taradım ve direğe doğru yürümeden önce onlara göz kırptım. Gecenin başında seçtiğim şarkının sadece iki dakikası kalmıştı. En azından birkaç yüz dolar kazanmam gerekiyordu ve bunu yapmanın yolu da metalin üzerine çıkıp tepeye tırmandıktan sonra yavaşça aşağıya doğru sallanmaktı.

Leah ve ben iki haftada bir direk egzersiz derslerine katıldığımız onca yıl boyunca, bunun bana bu iş için ihtiyacım olan deneyimi kazandıracağını hiç düşünmemiştim. Ama işte buradaydım, bu adamlara bir uzman gibi görünüyordum.

Direğin en yüksek kısmına ulaştığımda, bacaklarımla tutundum ve başım yere gelene kadar geriye doğru eğildim, yerçekiminin beni yere getirmesini kullandım.

Ama çabuk değil.

Müziğin hareketlerime rehberlik etmesine izin vererek bacaklarımı iç içe tuttum ve yavaş yavaş alçaldım. Yere ulaştığımda sırtüstü yattım ve alt bedenimi yüksekte tuttum. Topuklarımı ve ardından kalçalarımı birbirine vurarak havayı tekmeledim, sonra yuvarlandım ve popomu yukarı doğru kaldırarak direğe arkadan bindim.

Bu odadaki her erkeğin beni izlerken ne düşündüğünü hissedebiliyordum.

Sanki her birinin kafasının içindeydin.

Kalçalarımı oynatıp dudağımı ısırırken bu düşünceleri yakıt olarak kullandım ve sahte zevki yüzüme yaymaya zorladım. Direk, sanki köpek stili pozisyonunda bir adammış gibi her itişte kıcıımı tokatladı.

Yaratmak istediğim fantezi buydu.

Çünkü bu adamları ne kadar memnun edersem, sahneye o kadar çok para atıyorlardı.

Soyunmanın kedi-fare kovalamacası olduğunu öğrenmişim ama kedi fareyi asla yakalayamazdı. Ama sahnenin ortasına doğru sürünüp Ridge'e bakarken bunun doğru olmadığını anladım. O beni yakalamıştı.

Beni elinde tutamadı.

Ve şimdi, yine buradaydık, gözleri beni yutuyor, dili bacaklarımın arasındaymış gibi ağzının içinde dolaşıyor, bir eli kokteyli, diğeri sandalyesinin kolçağını kavıyor, sanki vücudumun bir yerindeymiş gibi.

Sanki bu odadaki tek insanlar bizmişiz gibi hissettiren bir bakışla.

O kadar güçlü ve ezici bir bakış ki neredeyse şarkının bittiğini, DJ'in adımı söylediğini ya da güvenlik görevlisinin paramı almak için sahnenin kenarında dolaştığını duymuyordum. Güvenlik görevlisi işini bitirdiğinde merdivenlerin dibinde durdu, elini uzattı ve beni merdivenlerden indirmek için elimi sıkmamı bekledi.

İşim biter bitmez ayağa kalktım ve kollarımı sütyenimin askılarından geçirerek arkadan bağladım. Güvenlik görevlisinin parmaklarını kabul ettim ve kata ulaştığımda bana uzattığı parayı alarak kısa merdivenlerden aşağı indim. Kalın tomari sütyenimin içine soktum ve bu aç izleyiciyi baştan çıkarmak için yüzümde boğucu bir sırıtişla ana alana doğru ilerledim. Sahnenin birkaç adım ötesine geçmemişim ki kalçamda nazik bir hareket hissettim.

O kadar hafıftı ki bir tüy bile olabilirdi.

Ama öyle olmadığını biliyordum çünkü bu his acı verecek kadar tanıdıktı. Teninin dokusu ve sıcaklığının seviyesi de öyleydi - asla unutamayacağım iki şey.

Evinden ayrıldığımdan beri düşündüğüm iki şey vardı.

Dokunuşu beni öyle etkiledi ki durup aşağı baktım ve Ridge'in baştan çıkarıcı bakışlarıyla karşılaştım.

Kafamda o kadar çok şey vardı ki, ana salonun ortasına ulaştığımı fark etmemişim, orada duruyordu, eli hala kolçaktan kalkmıştı, işaret parmağı tetiklenmişti, bana dokunmak için kullandığı parmak olduğunu gösteriyordu.

Şu parmaklar. Aman Tanrım. Onlar ... sihirli.

"Önemli bir yere mi gidiyorsun?" diye sordu.

"Hayır." Gülümsemem soldu, gözlerim ona dikildi. "Ben sadece... gidiyorum." Ama hareket etmedim.

Yapamadım.

"Eğer gideceksen, yani ayrılıyorsan, benimle gelsen iyi olur."

Güldüm; kelimelerle ifade etmekten daha kolay, daha az baskıyla gelen bir tepkiydi

bu. "Bu bir evet mi?" Başını eğdi.

Kollarımı kavuşturdum. "Hayır."

"O zaman zamanının bir kısmını almak için ne yapman gerekiyor?" Elini cebine attı, cüzdanını çıkardı ve bana sütyenimdeki kadar büyük bir banknot verdi. "Bu miktar yeterli olur."

Bunun çok fazla katmanı vardı. Parası avucumun derisini yakıyordu. Beynim, kafamın içinde her saniye biriken hayırlara yetişemiyordu.

Onun parasını almamalıyım.

Onunla özel bir odaya girmemeliyim.

Onunla burada konuşmamalıyım bile.

Ama kendimi şöyle derken buldum: "Sonunda senin için dans etmemi mi istiyorsun?" "İstedığimin bu olmadığını biliyorsun."

Yutkundum, hem gerginlik hem de titreme bunu çok zorlaştırıyordu. "Hiçbir şey bilmiyorum, Ridge."

Sanki öğretmenmiş gibi başını salladı. "Bu doğru değil. Tam olarak ne istediğimi biliyorsun. Ve eğer seni eve götürdüğüm gece bunu bilmiyorsan, ki bu beni şok ederdi, o zaman şu anda sana bakışından bunu hissedebileceğine eminim." Bana doğru başını salladı. "Söylenmemiş sözlerim sana ne söylüyor Addison?"

Sağıma ve soluma bakarak onu duyabilecek kadar yakınımda biri olup olmadığını kontrol ettim. Olmasalar bile yine de "Addy" dedim.

"Burada olduğun sürece o yönünün ortaya çıkmasını istememene saygı duyuyorum. Ama Addy'nin ötesini gördüğümü ve doğrudan Addison'a baktığımı bilmelisin. Ne giydiğin ya da hangi sahneden çıktığın önemli değil. Benim gördüğüm, altındaki muhteşem kadın."

Bu neden birinin bana söylediği en ateşli şeylerden biriydi? Neden vücudumun her santiminde tüylerim diken diken olmuştu?

Neden ciğerlerimdeki hava hızlı ve nefessiz bir şekilde dışarı çıkıyordu? "Benden ne istiyorsun Ridge?"

"Bu gece mi?" Gülümsedi. "Senin

zamanın." "Bu kadar mı?"

Birkaç saniye durakladı ama gözlerinden okunanlar söyleyebileceği her şeyden daha yüksek sesle dile getiriliyordu. "Oradan başlayabiliriz."

Tekrar güldüm. "Durumumuz göz önüne alındığında birlikte vakit geçirmemizin güvenli olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Güvenli mi?" Bakışları bedenimden aşağıya indi ve derin, sert bir kıkırdama çıkardı. "Kafamdaki düşünceler hiç de güvenli değil." Gözlerini tekrar bana kilitledi. "Ama bana güvenebilirsin."

"Güvenin bununla ne ilgisi var?"

"Her şeyin bununla ilgisi var." Parmağını bir daire içinde hareket ettirdi. "Bu adamlardan herhangi birini arkana alsaydın, ne yapacakları konusunda endişe ve keşkelerle dolu olurdun. Benimleyken aynı korkuyu yaşamıyorsun." Dişleri kısa süreliğine dudaklarını sıyırdı. "Ama senin bir korkun var..."

"Ve bu?"

"Bu gece benimle yatmaktan kendini nasıl alıkoyacaksın?"

ON ÜÇ

Ridge

"W ne düşünüyorsun?" Yanımdaki sandalyeye otururken Addison'a sordum.

Biri önde, kapıya yakın, diğeri arkada olmak üzere iki spot ışığı dışında oda karanlıktı. Her ikisinin de ışığı yüzünü ve çıplak tenini aydınlatmaya yetiyordu.

Burası geçen seferki özel oda değildi. Bu daha da küçüktü. Ve küçük alanda tuzlu bir koku vardı, sanki benden önce buraya giren zavallı piç terden ölmüştü.

"Tek bir şey olduğunu söyleyemem," diye yanıtladı. "Bu... her şey."

"Bir şeyle başla."

Göğsünün büyük bir kısmı kolları tarafından kapatılmış olsa da göğsü kalktı. "Burada olma sebebin." "Bu cevabı biliyorsun."

"Hayır, bilmiyorum. Yani, teorilerim var. Ve her birini kabul etmek *çok* zor." Bu kadın her geçen saniye daha da ilginçleşiyordu.

"Neden bana ne olduklarını söylemiyorsun?" Koltuğumda geriye yaslandım ve ayağımı diğer uyluğumun üzerine koydum.

Benim rahatladığım yerde o daha dik duruyordu, sırtı tamamen dikleşmişti. "Birinci teori: Sahip olamayacağın birini elde etmeye çalışmanın zorluğunu seviyorsun çünkü son yalnız kaldığımızda bunu bir daha asla yapamayacağımızı açıkça belirtmişim."

Güldüm.

Bir şeyi kanıtlamaya çalışırken çok şirin oluyordu. "*Bu* tam olarak nedir, Addison?"

"Ha?"

"Az önce bunu yapamayacağımızı söyledin. Nedir bu?" Bekledim. "Çünkü tek yaptığımız konuşmak. Demek istediğin bu muydu? Yoksa başka bir şeyden mi bahsediyordun?"

"Yarı çıplağım, Ridge. Buna normal bir konuşma diyemem."

Elimi havada salladım. "Fark etmedim."

Kaşlarının kalktığını görmeye yetecek kadar ışık vardı. "Bana şu anda giydiğim sütyeni görmediğini mi söylüyorsun?"

"Eğer aşağı baksaydım, elbette görürdüm. Ama kolların göğsünün büyük kısmını kapatıyor ve burası karanlık ve dürüst olmak gerekirse, sütyenine bakmakla ilgilenmiyorum. Bir sonraki teorini duymakla daha çok ilgileniyorum."

"*Hmm.*" Durdu. "Buna gelmeden önce, beni sahnede sütyensiz görmediğini gerçekten söyleyecek misin?"

Gülümsedim. "Sahnede miydin?"

"Ridge..."

"Evet, seni gördüm. Evet, seni izledim. Evet, bu beni tahrik etti. Ama düşündüğün şekilde değil. Tamamen giyinik de olabilirdin, benim için fark etmezdi." Ona yaklaşmak için öne doğru eğildim. "Şunu unutma Addison: O sütyenin ve külotun altında ne olduğunu zaten gördüm. Gördüm çünkü evime geri geldin ve vücudundaki dantelleri soydum. Eğer göğüslerini ve amını tekrar göreceksam, bunun benim kontrolüm altında olmasını tercih ederim, sahnede olduğun ve benim olmayan gözler için iç çamaşırlarını çıkardığın için değil."

Neredeyse nefes alışını duyabiliyordum.

"Sen ve benim gerçek ismim - bu bir şey haline geliyor, değil mi?"

"Bu binadaki her orospu çocuğu sana Addy diyebilir. Sana Addison diyebilecek tek kişi benim sanırım. Bu hoşuma gitti."

Bir an sessiz kaldı. "Soruma cevap vermedin."

"Hangisi?"

"Beni istiyorsun çünkü bana sahip olamıyorsun."

Geriyeye yaslandım, o sessizlikte hayıflanırken ona ihtiyacı olan boşluğu verdim.

Onun üzerinde birkaç yılım vardı ve bu bana insanlarla ilgili deneyim kazandı. Öğrendiğim şey, kelimelerle dolu olmayan bir ortamın çoğu insanı rahatsız ettiğiydi. Bu yüzden, sessiz boşluğu doldurmak için bir şeyler yapıyorlar ya da söylüyorlardı.

"Bana yanıldığımı söyle," diye

seslendi. Nokta kanıtlandı.

Bu çok eğlenceliydi.

"Seni istiyor muyum? Tabii ki istiyorum. Sana sahip olamadığım için mi seni istiyorum? Tabii ki hayır." Parmaklarımı sandalyenin kenarında gezdirdim. "Sana sahip olamayacağımı söyleyen sensin. Söylediğim şey, bunun gerçekleşmesinin an meselesi oldu."

Nefesini içine çekti. "Teslim olacağımı mı düşünüyorsun?"

"Evet."

"Neden böyle

düşünüyorsun?" "İçgüdü."

"İçgüdü mü?"

Sesinin değiştiği aralık, bana bakma şekli kadar sevimliydi.

"En büyük takıntınız Daisy'nin öğretmenini olmanız. Bunun bir endişe olduğunu anlıyorum. Kızımın senin önceliğin olmasını istiyorum. Ama sana sahip olan tek kişinin o olmasını istemiyorum. Eşit bir pay istiyorum." Ellerimi birbirine sürttüm. "Gündüzleri onunla, geceleri de benimle geçirebilirsin - Daisy uyurken ya da annesiyle tabii ki."

"O benim en büyük takıntım değil, Ridge. O benim birçok takıntımdan

biri." "Aynı şey."

Güldü. "Yaklaşamadım bile."

"Üzerinde kolayca çalışılabilecek küçük ayrıntılar."

"Neden?" Sesi artık bir fısıltıya dönüşmüştü. "Neden beni istiyorsun?"

"Neden?" Tanıştığımızdan beri aklımdan çıkmayan bir kelimeyi tekrarladım. "Çok bilge bir adam bana -bu kadar çiğ olmayan bir şekilde- lanet olası gözlerimi açmam ve önümde ne olduğunu görmem gerektiğini söyledi. Ve bunu yaptığımda, gerçekten baktığımda, bakışlarım sana takıldı."

Bir tutam saç parmağının etrafında döndürdü. "Ve o sırada neredeyse çırlıçıplaktım."

Ayağa kalktım ve sırtımı duvara yaslayarak odanın en karanlık kısmına doğru yürüdüm. "Buradan tek görebildiğim vücudunun belli belirsiz bir çizgisi ve gölgesi. Saç rengini göremiyorum. Yüzünü göremiyorum. Kıvrımlı mısın yoksa ufak tefek misin anlayamıyorum. Sana söylüyorum, eğer bu şekilde tanışsaydık -aynen böyle- şu anda hissettiklerimin aynısını hissederdim. Neden biliyor musun?"

"Hayır."

"Karanlıkta bile, bana baktığında bana hissettirdiklerin. Benimle konuşurken sesinde duyduğum şey. Bir nezaket var. Bir yumuşaklık. Bir olgunluk. Kalın ve derin bir sadakat." Koltuğuma geri döndüm. "Ama daha fazlası var, çok daha fazlası. Daisy'nin senin hakkında söylediği her şey zaten bildiklerimi doğruluyor." Elimi onun kol dayanağına koydum. "Kızımın öğretmenini olman ya da burada buluşmamızla ilgili bir sorunun olması ya da hayatındaki zamanlamanın tuhaf -ya da berbat ya da nasıl ifade edersen- olması ya da seni huzursuz eden herhangi bir takıntın umurumda değil. Sadece seninle daha fazla zaman geçirmek istiyorum, Addison. İşlerin nereye gidebileceğini görmek istiyorum." Elimi kol dayanağından kaldırdım ve başparmağımı dudaklarına sürttüm. "Seni ne kadar çok gülümsetebileceğimi görmek istiyorum."

"Sen vahşisin, bunu biliyor musun?"

"Ben kararlı biriyim. Bir şey istediğimde, kendimi tutmam için bir neden olmadığını hissederim. Ve sen, Addison Lark, istediğim şeysin. Lanet olsun, hala dilimde tadın var."

Son kelime ağzımdan çıkar çıkmaz oturduğu yerde kaydı. Bacak bacak üstüne attı ve sonra sanki vücudunun içindeki his dayanılmaz kadar fazlaymış gibi tekrar bacak bacak üstüne attı.

"Eğer seninle vakit geçirmek için buraya gelmem gerekiyorsa, o zaman sanırım müdavimlerinden biri olacağım." "Ya buraya gelmeni istemiyorsam?" Sesi nefes nefese geliyordu.

"Evimden ayrılırken bana bunu söylememiştin." Durakladım. "Şimdi de bana bunu mu söylüyorsun?"

Eli aniden kolumdaydı. "Bu işe ihtiyacım var, Ridge."

"Sana bırakmanı söylemiyorum." *İstesem* bile. Ama kesinlikle ona bu işi bırakmasını söyleyecek bir konumda değildim.

"Aksine, seni destekliyorum. Seni görmek için mümkün olduğunca çok gelmeye hazırım. Vardiyanın geri kalanını karşılamak için çok yüksek miktarda para ödüyorum. Yapmadığım şey, burada çalıştığın için sana zorluk çıkarmak."

"Ama-"

"Bugün aklımdan bir kez bile geçmediğimi mi söyleyeceksin? Ya da sahnedeysen, seyircileri tararken, koltuklardan birinde olduğuma dair en ufak bir umut kırıntısı olmadığını mı? Çünkü göz göze geldiğimiz anda yüzünde bir şok ifadesi

görmedim. Gördüğüm şey memnuniyetti."

"T-"

"Bana yalan söyleme, Addison. Bunu duyabileceğim." "Seni düşündüm," diye fısıldadı. Kıkırdadım. "Biliyorum."

Sandalyesini yaklaştırmak için kolçaklarını kullandım, dizlerimiz aynı hizadaydı. "Sana bugün ne düşündüğümü anlatayım." Onu içime çekmek için durdum. "Bu sabah uyandığımda, yaladığım dudakların benim değil de senin olmasını diledim. Ağzından başlayıp yavaşça amına doğru ilerleyebilmeyi. Duştayken -sıcak su tenimde patlarken, elim sikimi okşarken- hissettiğim ıslaklığın senin amından gelmesini istedim." Bunun ona çarpmasına izin verdim. "Ve dışarı çıkar çıkmaz telefonum çaldığında, ekranda senin adının olmasını istedim. Bu sadece günümün ilk yirmi dakikasıydı, ama düşünceler orada durmadı. Devam ettiler."

"Ridge..."

"Bana ne düşündüğünü söyle." Nefes alırken göğsü yükseldi.

"Komik olan şu ki, bana söylemene bile gerek yok. Ben zaten biliyorum. Gözlerin bu gece benimkilerle kilitlendiğinden beri bunu ele veriyor." Yüzünün yan tarafını tuttum. Geri çekilmedi; onun yerine avucumu itti. "Kafanı neden yapmamamız gerektiğine dair nedenlerle dolduruyorsun, oysa odaklanman gereken tek şey neden yapmamız gerektiği."

"Neden ..." diye fısıldadı.

"Evet. Neden yapmalıyız?" diye tekrarladım. "Biliyorsun bu parmaklar"-yanağına hafifçe vurdum-"amının içindeyken inanılmaz hissettirecek. Dilim klitorisinin üzerindeyken. Sikim içine girip seni çığlık çığlığa bıraktığında."

"Asla..." Sesi kesildi ve yavaşça başını salladı. "Daha önce hiç senin gibi biriyle tanışmamıştım."

"Ve yine olmayacaksın. İşte bu yüzden gitmeme izin vermemelisin, Addison. Bu yüzden o sandalyeden kalkıp buraya gelmelisin."

"Ve ne yapacağım? Senin için dans mı edeceğim?" Nefes nefese kaldım.

Ne söylediğimin bir önemi yoktu; bunun için burada olmadığımı asla kabul etmeyecekti. "Dans yok," dedim ona. "Tek istediğim yüzüme oturman."

"Burada mı? Hayır." Sesindeki tereddütü duyabiliyordum. "Kameralar var. Müdürüm bizi basabilir. Ayrıca, bu odada böyle bir şey yapmak istemiyorum." Yutkundu ve bir saniye sonra ekledi: "Bir sen varsın, bir de bu kulüp var ve ben bunları ayrı tutmak istiyorum."

"O zaman benimle gel. Şimdi. Çünkü seni tekrar tatmak için daha ne kadar bekleyebileceğimi bilmiyorum."

ON DÖRT

Addison

A Ridge karnımı öptü, dudakları bacaklarımın arasında yaptığı şey yüzünden hâlâ ıslaktı, saçlarının üst kısmını kavradım ve gözlerini açıp bana bakmasını bekledim. İçimdeki ürperti durmamıştı, vücudum o kadar Bana yaşattığı ürpertici orgazmdan dolayı hassaslaşmışım. "Ciddi bir süper gücün var, bunu biliyor muydun?"

Yüzüne yayılan sırıtış sadece seksi değil, aynı zamanda skandaldı. "Bende çok var. Hangisinden bahsediyorsun?" "Kendime bir daha böyle bir şey olmayacağını söyledim. Ne yaparsan yap, ne söylersen söyle, ben fikrimi değiştirmezdin. Yine de buradayım, senin evindeyim, duştan ve o yaramaz dilinden hala sınısıklamım ve yatağına yayılmışım, birkaç dakika içinde tekrar çığlık atacağımı biliyorum."

Üzerimde gezinirken kıkırdadı, komodinin üzerine yerleştirdiği prezervatife uzandı ve folyo köşesini yırttı. "Karşı konulmaz olduğumu inkâr edemem. Bu benim doğuştan gelen bir özelliğim. Ama bu yüzden burada değilsin."

Dudakları benimkilerin üzerindeydi, onları birbirinden ayırıyor, dili açık alanı dolduruyordu. Tadından, verdiği histen, karıncalanmaların doruğa çıkmasına neden olmasından dolayı kendimi inlerken buldum.

"Buradasın çünkü beni benim seni istediğim kadar çok istiyorsun ve buna bir saniye daha karşı koyamazsın." Vücudumun üst kısmından ayak parmaklarıma doğru bir hareket oldu. Sadece dokunuşundan değildi.

Ama aynı zamanda sözlerinin ardındaki gerçeklerden ve onları ağızma söylerken hissettirdiklerinden.

"Bunu bana tak, Addison." Prezervatifi önümde tuttu ve ben onu almaya gittiğimde, "Ama dudaklarını kullan" diye ekledi. "Aslında istemeden oral seks isteme şeklin bu mu?"

Gülümsedi. "Utangaç olmaktan çok uzağım. Eğer sikimi yalamanı isteseydim, isterdim. Bu asla geri çevirmeyeceğim bir şey, ama şu anda kendimi senin içinde bulmazsam patlayabilirim."

"Öyle mi?"

Sırt üstü döndüğünde, prezervatifi karnının alt kısmına yerleştirdim ve yol boyunca geçtiğim her dalgalanmayı ve kas kordonunu alarak vücudunda aşağı doğru ilerledim. Tanrım, bu adam mükemmeldi. Topraklı ve tuzlu teninin kokusu, sıcaklık gibi tadı, onu her öptüğümde hissettiğim erkeksilik.

Neden doyamıyormuşum gibi hissediyordum?

Alçalmaya devam ettim, ereksiyonuna yaklaştım ama doğrudan oraya gitmedim. Tüm bölgeyi öptüm; karnının alt kısmını, uyluklarının iç kısmını. Her iki tarafını da nazikçe yalayarak kesesini sıyırdım.

"Sik beni," diye nefes verdi, eli saçlarıma gitti ve buklelerimi sıktı. Bana rehberlik etmiyordu. Sadece tutuyordu.

Dudaklarım tekrar yere indiğinde, ucundaydı, onu içine almak için yayılıyordu, dilim tepesinin etrafında dönüyordu. Gerçek şu ki, kafa vermek hiç arzu ettiğim bir şey değildi. Geçmişte yapmışım. Sadece arzuladığım bir şey değildi.

Ama Ridge'in şaftını aşağı indirip vücuduna bakarken, onun ne kadar güzel olduğuna inanmadım. Sadece ona bakarak bile ne kadar tahrik olmuşum. Ağızının bana hissettirdiği kadar iyi hissetmesini sağlamak için içimde nasıl da bir ihtiyaç vardı.

Bu ihtiyacın nereden geldiğini bilmiyordum ama öğürmeden, geri çekilmeden ve tekrar sallanmadan alabildiğim kadar santim alırken, onun inlemesini duymak için en güçlü arzuyu duydum.

Kulaklarımda titreşen bu sese ulaştığımda, bir sonraki hedefim onun kıvranışını izlemektir.

Ben de hızımı artırdım ve elimle aletin alt kısmını kapattım -ağzımla ulaşamadığım kısmı- ve ikisini birlikte çalıştırdım.

"Siktir," diye tısladı. İki eliyle başımı tutuyordu, dizleri bükülmüş ve sırtı hafifçe eğilmişti. "Bu çok iyi hissettiriyor."

Dilimi kullanarak yanaklarımı içeri doğru emdim, parmaklarımı onun etrafında sıktım.

İşte o zaman benimle birlikte hareket etmeye başladı, onu her içime aldığım da eğiliyor, ben çekildikçe inliyordu. Bana istediğim her şeyi veriyordu.

Dölleri hariç her şeyi.

Boğazımın arkasına çarptığını, mideme doğru inerken sıcaklığını hissetmek istedim. İçimden bir ses, bu tempoda devam edersem bunun gerçekleşmesinin çok da uzun sürmeyeceğini söylüyordu.

Ben de bırakmadım. Aynı düzeni sürdürdüm, tutabildiğim kadarını içime aldım, onu serbest bıraktım, "Yavaşlamazsan

boşalacağım" sesini duyana kadar tekrarladım.

Dudaklarımı onun ucuna yerleştirdim. "Ben de bunu istiyorum."

Bana derin bir kıkırdama verdi. "Seni becermemi istemediğin için mi?"

"Hayır, bunu istiyorum. Güven bana, istiyorum." Taşaklarına kadar yaladım. "Ama

bunu da istiyorum." "Hepsine sahip olamazsın, en azından şu anda. Seçmek

zorundasın, Addison." Seçmek mi?

Bunu nasıl yapabildim ki?

"Görünüşe göre senin için seçim yapmam gerekiyor." Aletini avuçlarımdan kaydırıp, karnından prezervatifi aldı ve

dizlerinin üzerine çöküp beni yatağın ucuna yerleştirirken aletin üzerinden geçirdi.

Hareketleri hızlıydı, her adımında kendine güvenen, prova edilmiş bir rutin gibiydi.

Popom kenara yaklaştığı anda önümde durdu, bacaklarını onu çevreliyordu, parmakları amımın üzerindeydi.

"Ağzıma tekrar ihtiyacın olabileceğini düşünmüştüm ama hâlâ çok ıslaksın." Kendini girişime doğrulttu. "Bunu

düşünüyordun, değil mi? Seni nasıl becereceğimi, nasıl becerilmekten hoşlandığını nasıl bildiğimi."

Dişlerim dudağımdaydı. Onları oraya koyduğumu hatırlamıyordum; sadece oraya

gitmişlerdi. İhtiyaçtan.

Ya da zorunluluktan.

"Evet."

"Beni aklından çıkaramıyorsun." Yavaşça okşadı, başparmağı klitorisimin üzerindeydi, daha fazla daldıkça o noktayı ovuyordu. "Ve beni düşündükçe daha da ıslanıyorsun."

Başımın arkasını şilteye bastırmama neden olan karşı konulmaz bir dalgalanma içimden geçiyordu, bakışlarım artık onda değildi. "Seni düşünmeyi bırakmadım."

"Biliyorum." Geri çekildi ve içine girdi. "Yatağa girdiğinde beni düşünüyor musun Addison?"

Kafamda kendime ait bir görüntü vardı. Elimde bir vibratörle yatağımın yorganının altına girmiş, Leah beni duymasın diye çığlıklarımı bastırıyordum. Onunla yattığımdan beri her gece mastürbasyon yapıyordum. Ve bu seansların her birinde düşündüğüm tek şey Ridge'di. Bu yüzden daha önce bana duşta beni düşünerek kendine dokunduğunu itiraf ettiğinde, benzerlikler yüzünden neredeyse ölüyordum.

"Evet," dedim, kelimeyi birden fazla heceye çıkararak.

"Şu anda ne yaptığımı hayal ediyor musun - seni ne kadar hızlı becerdiğimi, amına ne kadar derin girdiğimi, seni ne kadar sert okşadığımı" - kalçalarını çevirdi, üst bir açığa ulaştı - "ve bana sormak zorunda kalmadan ne istediğini nasıl bildiğimi?" Başparmağı hâlâ klitorisimin üzerindeydi ama daireler çizerek ovuyordu.

Beni tanıyordu. Ne istediğimi biliyordu. Buna hiç şüphe yoktu. Ve her

hareketiyle etrafımda bir şeyler inşa etmeme neden oluyordu. "Evet,"

diye itiraf ettim. "Ama aynı zamanda bana nasıl baktığını da

düşünüyorum." "Bakışlarımdan gücünü hissedebildiğini mi söylüyorsun?"

Sözleri ön sevişme gibiydi. Bu kombinasyon bana geri dönemeyeceğim bir şey yapıyordu.

"Gözlerini içimde hissedebiliyorum, Ridge." Bacaklarını büküldü. Ellerim battaniyeyi sıktı. "Bunu tarif bile edemem. Ama bu gece kulüpte olduğunu böyle anladım. Seni daha görmeden hissettim."

"Bana bak, Addison." İçime daha da sert pompalıyordu. "Boşalırken bakışlarımı hissetmeni ve içine çekmeni istiyorum."

Ona söylememe bile gerek kalmadan her seferinde biliyordu.

Başımı şilteden kaldırdım ve göz göze geldiğimiz anda "Ridge!" diye bağırdım. İçimde bir patlama oldu ve beraberinde bir sürü his getirdi. Onları kafamda tanımlayamıyordum; farklılıklarını ayırt edemiyordum. Bu bir zevk kokteyliyd ve hepsi içimden akıp geçiyordu. "Ah!" diye nefes nefese kaldım. "Siktir!"

"Evet, işte duymak istediğim ses bu." Sırtışı dudaklarına geri döndü, ama bu kez dişlerinde son buluyordu.

alt dudağına en seksi sıyrığı verdi. "Az önce çok ıslanmıştın." Ağzı açık kaldı, gözleri vahşi bir şekilde bana odaklandı ve aynı zamanda tam içime baktı. "Ve sımsıkı, sımsıkı."

Bağırışlarım dinmemişti. Zar zor nefes alabiliyordum.

Bu his çok fazlaydı.

Yoğunluk.

Beni ne kadar uzun süre döverse, o kadar oyalanıyordu.

Zirveye ulaşip birkaç saniye orada asılı kaldığında bacaklarım içe doğru çöktü, parmaklarım yorganı kavrayamayacak kadar uyuşmuştu, bu yüzden onu bıraktım ve titremeler başladı.

Aşağı inmeye başladığımda "Ridge!" diye bağırdım. O noktaya ulaştığım için değil, diğer her şey kadar inanılmaz hissettirdiği için.

"Bu iyi hissettiriyor, değil mi bebeğim?"

Heyecan dalgaların birbirine çarpması gibiydi, okyanusun ortasında kıyıya vurup sönmeden çarpışıyorlardı. Ve her yerdeydiler - göğsümde, meme uçlarımın etrafında, göbeğimde, klitorisimde, amımın içinde.

"Tanrım," diye inledim. "Sen insan mısın ki?" Kalçalarım onun etrafında açıldı, ellerim yumruk olmaktan çıktı ve yönümü bulmaya çalıştım.

Kıkırdadı. "Bunu tekrar yapacağız."

"Elbette öyleyiz." İmkânsız gibi gelse de nefes aldım. "Çünkü o sensin." "Hayır."

Sesi neredeyse bir hırıltı gibiydi. "Çünkü o sensin."

Elleri birden belimin altında belirdi ve beni şilteden kaldırdı. Beni göğsüne yasladı ve bacaklarım zaten onun etrafındayken, kollarım boynunu çevreledi.

"Beni taşımayı seviyorsun," diye fısıldadım, bunu geçen sefer de yaptığını hatırlıyordum ama bu sefer nereye götürdüğüne dair hiçbir fikrim yoktu.

Be

n. "Senden hoşlanıyorum."

Küçük bir kahkaha attım. "Anlayabiliyorum."

Birden kendimi duvara yaslanmış buldum, böylece artık sırtımı tutmasına gerek kalmadı, elleri kalçalarımın gitti, orada içime girebileceği şekilde konumlandırdı.

Amımın hala çok hassas olmasından ve aynı zamanda ne kadar iyi hissettirdiğinden dolayı haykırdım.

"Eğer senden hoşlandığımı söyleyebiliyorsan, o zaman" - ileri geri salladı, ıslaklığım bunu onun için çok kolaylaştırıyordu - "bu sana ne anlatıyor?"

Vuruşları keskinleşiyor, her biri daha yüksek sesle inlememe neden oluyordu. "Beni istediğini" söyledim.

"Başka ne var?"

Ona sıkıca sarılmıştım ve vücutlarımız birbirine yapışmıştı. Kokusunu alabildiğim tek şey teniydi, ondan yayılan sıcaklık beni sarıyordu.

"İçime boşalmak istediğini."

Derin, seksi bir nefes verdi. "Sikeyim evet."

Kendini yukarı kaldırdı ve ben yavaşça duvara çarptım.

Ama bu beni rahatsız etmedi. Hatta hoşuma

bile gitti. "Başka ne var, Addison?"

Her sürüşte, alçıpana karşı daha yükseğe çıktım ve o geri çekildikçe, alçaldım. Sürekli sürtünme ve çarpma nedeniyle derim yanıyordu.

Yine de değiştirmezdim.

Aksine, daha fazlasını isterdim.

"Cevap ver bana," diye talep etti.

Bu noktada düşünemiyordum bile. "Bana doyamadığını." "Yine doğru."

Başının arkasını kavradım ve dudaklarımızı birleştirdim.

Çünkü yapmak zorundaydım.

Çünkü onu öpmeden bir saniye daha duramazdım.

Çünkü içimdeki ihtiyaç o kadar güçlüydü ki, kendimi bir öpücükten daha fazlasını alabilmek için yüzlerimizi birbirine tutarken buldum.

"Bunun sana ne kazandırdığını biliyor musun?" diye sordu uzaklaştığında.

Gözlerim yavaşça açıldı ve az önce söylediklerini anlamaya çalışarak yüzünü inceledim. "Beni kazanmak mı?"

Beni tutuş şeklinde bir değişiklik oldu. Beni daha da sert bir şekilde duvara yapıştıran bir ayarlama. Ama o küçük çarpma

sırasında ne demek istediğini anladım.

Daha önce bana verdiği başparmağı tekrar en sevdiğim noktaya, klitorisimin tam tepesine yerleşmiş, onu öyle bir şekilde okşuyordu ki

nefes nefese kaldım,
"Ridge!" "Geleceksin."
"Evet, geliyorum-"
"Onaylamana gerek yok, şimdiden
hissdebiliyorum." "Benimle gelmeni istiyorum."
"Ama sana dördüncü orgazmı yaşatacaktım. Ve beşinci-"
"Lütfen," diye yalvardım. "Onu hissetmek istiyorum. Onu üzerinde görmek istiyorum." Onu tekrar öptüm. "Tadına bakmak
istiyorum."
Bu ihtiyacın nereden geldiğini bilmiyordum. Belki de daha önce benim yerime seçim yaptığı ve ağzıma boşalmadığı
içindi. Belki de en son birlikte olduğumuzda yüzündeki kırılganlığı görmek, bacaklarımın arasından çıkarkenki ifadesi kadar
seksi olduğu içindi.
Ama ben istedim.
Ve şimdi istiyordum.
"Benim gibi konuşuyorsun,
Addison." "Sen kötü bir
etkensis."
Kahkahası karanlık ve gırtlaktan geliyordu.
Bana birkaç vuruş daha yaptı, her birinden sonra homurdandı, ritmi arttı, gücü en üst düzeye çıktı. "İstedığinin bu olduğuna
emin misin?"
"Evet! Çünkü ben saniyeler-"
"Biliyorum, beni sağlıyorsun."
Konuşmayı kestiği anda kontrolümü tamamen kaybettim.
Kendimi tutacak hiçbir şey yoktu.
Ben çoktan gitmiştim.
Zevk doğrudan içime işliyor, vücudumun her yerine ulaşıyor ve titremelerime neden oluyordu. "Oh! Tanrım!
Hassiktir! Ing! Tanrım!"
"Bana istediğini söyle." Beni öyle sıkı kavlıyor, öyle sert vuruyordu ki nefes bile alamıyordum. Ve
benden konuşmamı mı istiyordu?
Titrerken mi?
Tüm vücudum yanarken mi? "Onu
istiyorum!"
Ondan coşkuyla karışık bir öfke gibi bir ses çıktı ve kulaklarıma ulaştığında, itiş gücü kısalmaya başladı.
Gücü hiç azalmamıştı; hâlâ lezzetli bir şekilde sert ve mükemmeldi, sadece hızı düşmüştü.
"Addison, siktir."
"Mmm, evet. Bana tam da istediğim şeyi veriyorsun." Kendimi onun kulağına doğru yükselttim. "Doldur beni, Ridge."
Yüzüne baktım, gözleri ve dudakları, hatta yanakları bile sözlerimden ve orgazmından dolayı vahşileşmişti. Açlık ve
tatmin ifadesini ele geçirmeye başlamıştı.
Ama başka bir şey daha vardı.
Tam olarak algılayamadığım bir şey, ama içimde yeni bir karıncalanma dalgası yarattı, tırnaklarımın omuzlarına
batmasına ve bacaklarımın onun etrafında sıkışmasına neden oldu. Dudaklarım oval bir şekil aldı ve "Ridge" diye bağırdım.
Ne zaman durduğumuzu bilmiyordum.
Çıglıktan sessizliğe geçişin ayrıntılarını hatırlayamadım - zamanı ayırt etmek için çok fazla çalışmışım.
Vücudumdaki her gözeneğin aydınlandığını, sanki bir elektrik akımının küçük deliklerden geçtiğini, akımın taze ve
canlı kaldığını biliyordum.
Kaslarım yeniden uyanıyormuş gibi
hissediordum. Uyuşukluk derimden çıkmaya
çalışıyordu.
Gözlerim açıldı, yüzüne ve bana bakan yakışıklı kobalt bakışlarına bakıyordum. Ne kadar
zamandır orada olduğumuzu bilmiyordum, sessizlik içinde birbirimize odaklanmıştık.
Tek bildiğim bir noktada, "Ne kadar iyi hissettiğini biliyor musun?" diye sorduğuydu. Dudakları dudaklarıma değiyor,
nefesi ağzımı dolduruyordu. "Bütün geceyi burada, senin içinde geçirmeyi ve hiç kıpırdamamayı nasıl istediğimi?"
"Teknik olarak yapabilirsin."
Araba kullanmakta ısrar etti, ben de arabamı kulüpte bıraktım. Beni oraya geri götürmeyi kabul edene ya da gelip beni
alması için bir araç çağırana kadar buradaydım.
Geçen sefer arabamın olmamasını asla kabullenemezdim. Bu sefer,
mücadele bile etmedim.
Bu da kendime verdiğim tüm sözlerle ters düşüyordu, çünkü onu öpmeme bile izin vermeyecektim. "Bu geceyi

burada geireceğin anlamına mı geliyor?" diye sordu.

Soruyu zihnimde tekrarladım. Şimdiye kadar bu ihtimali düşünmemiőtım bile. Ama yapmam gereken bir şey vardı.

önce bilmek. "Daisy ne zaman dönecek?"

"Kardeşim sabah onu bırakacak. Erken olmayacak. Bana ikisinin yatıya kalacağını söyledi."

Güldüm. "Ya senin çocuğun tek boynuzlu bir at ve gerçekten uyuyan birkaç kişiden biri ya da kardeşin sabah büyük bir hayal kırıklığına uğrayacak."

"O tek boynuzlu at değil, bunu söyleyebilirim." Yanağımı okşadı, kokladı ve öptü. "Rhett onun şafaktan önce kalkacağını biliyor."

Sadece onunla mümkün olduğunca çok vakit geçirmek istiyor." "Buna bayıldım."

Bana bakmaya devam etti, bir cevap bekliyordu.

"Yani," diye başladım, "gitmem gereken bir yer yok, o yüzden-"

Beni duvardan çekip yatağına doğru götürdüğünde sesim kesildi. Sadece birkaç adım ötedeydi ve beni yanlardan birine yerleştirdi, yorganı geri çekip beni altına soktu. Yerimden memnun kaldığında banyoya gitti, prezervatifi orada yıkadığını düşündüm. Yatak odasına döndüğünde yatağın diğer tarafına geçti ve ortaya doğru ilerledi, kollarıyla beni sararak kendine doğru çekti.

Başım göğsünde, elim karnının alt kısmında, parmaklarım karın kaslarının sertliğine ve kaslarını kaplayan kısa, koyu renkli tüylere basıyordu.

"Bu berbat değil."

İfadesine güldüm ve başımı kaldırıp en güzel gülümsemeyle karşılaştım. "Hayır," dedim, "öyle değil."

ON BEŞ

Ridge

BEN
Günaydın, güzelim. Dün gece yatağında olmanı özledim.

ADDISON
Oh, öyle mi? Beni ne kadar özledin?

BEN
Detayları mı istiyorsunuz? Çünkü gerçekten spesifik olabilirim ...

ADDISON
Ha! Kızınız benden 1 metre uzakta oturuyor. Belki görüş alanımda değilken bu detayları paylaşabilirsin.

BEN
Anlaştık.

ADDISON
Sizin için sevimli bir hikaye: dersin başında hafta sonlarımızdan bahsettik ve Daisy 'Ett Amca'yla geçirdiği zamandan bahsetti.

BEN
Dostum, bu çocuğu seviyorum.

ADDISON
İyi bir tane bulmuşsun.

BEN
Seni bir daha ne zaman görebilirim?

"Bir saniyen var mı?"

Başımı kaldırdım ve Cole and Spade Hotels markasının avukatı Jenner Dalton'ın Brady ile birlikte durduğu ofisimin kapısına baktım.

Telefonumu yere bıraktım, ekran masaya dönüktü, böylece ona bakma cazibesine kapılmayacaktım ve "Evet, içeri gel." dedim. Kapıyı kapattılar ve beyefendiler masamın önüne oturmadan önce Jenner bana bir dosya uzattı.

Jenner, "Beverly Hills'teki tadilat için izin belgesi. Az önce belediyeden aldım."

Az önce söylediği her şeyi doğrulayan çok sayıda evrakı taradım ve kapağı kapatıp dosyayı masama koydum. "Yani, tüm değişikliklerimiz onaylandı mı?"

"Evet," diye yanıtladı Jenner. "Tadilat hemen başlayabilir."

"Bir saniye bekleyin," diye kekeledim. "Malibu'daki mülkümüzün inşaatı bitene kadar Beverly Hills'in tadilatını yapmayacağımızı sanıyordum?" Birinin cevap vermesini bekledim ve cevap vermeyince ekledim: "Yani her iki mülkün de aynı anda inşa edilmesini mi istiyorsunuz?"

Brady, "Ne kadar çabuk tamamlanırsa, o kadar çabuk daha fazla olanak sunabiliriz, o kadar çabuk fiyatları daha da yükseltebiliriz," dedi. "Beklemek için bir neden göremiyorum."

Kravatımı çekiştirerek boğazımdaki düğümü gevşettim. "Bir yönetim toplantısına ihtiyacımız var. Herkesin aynı fikirde olup olmadığını görmeliyim." "Kabul etmeyeceklerini mi düşünüyorsun?" Brady bastırdı. "Çünkü bu odadaki herkesin benimle aynı fikirde olacağını biliyorum." O

bana doğru başını salladı. "Sen de dahil."

Sandalyemde geriye doğru itildim, telefona baktım, ekranda Addison'dan beni bekleyen bir mesaj olup olmadığını öğrenmek için ölüyordum. Eğer bakarsam ve varsa, cevap vermekten kendimi alıkoyamayacaktım ve çocuklar tüm dikkatimi kaybedecekti.

"Bunun ne kadar zor olacağını biliyor musun?" Havladım. "Zaten her iş günümün dörtte üçünü Malibu'da geçiriyorum. Zamanımı iki mülk arasında nasıl bölüştüreceğim ve ikisi arasında gidip gelen trafikle nasıl mücadele edeceğim?"

"Kolay çözüm," dedi Brady. "Bir helikopter satın al."

"Şaka yapıyorsun," diye karşılık verdim.

"Lanet olsun, bir uçak aldım." Güldü. "Kahretsin, şirket için iki tane aldım. Hazır almışken neden bir de helikopter almıyoruz?"

Jenner bacak bacak üstüne attı, ayağı havada titriyordu. "Şimdi, bu yöneticiler arasında kabul görmeyebilir, ama yalan söyleyemem, ben buna varım."

"Dinle dostum, en azından sen Daisy için her gece evdesin," diye devam etti Brady. "Geri kalanımız otellerimizde yerimizi almak için dünyanın dört bir yanına seyahat ediyoruz. Lily ve ben İskoçya'dan Bangkok'a gittik ve hala yarısını tamamladık. Eve dönmeden önce Tayland'da en az birkaç ayımız daha var."

Coles ve Spades birleştğinde Brady ve ben sarsıntılı bir başlangıç yapmıştık. Onunla ilgili sevmediğim pek çok şey vardı. Aklından geçeni söyler, hiç siklemez, herhangi bir konuşmanın en olumsuz kısmını bulur ve onu öne çıkarırdı. Ama onunla daha fazla zaman geçirdikçe, iyi yanlarının kötü yanlarından daha ağır bastığını fark ettim.

Ama bu durumda, onu ofisimden kovmak istiyorum.

"Evde olduğum için işimin daha kolay olduğunu söylüyorsun," diye sesimi biraz daha yüksek çıkardım. "Bana bunu mu söylüyorsun?"

Brady'nin kaşları havaya kalktı. "Daisy'den uzakta olmayı mı tercih edersin? Çünkü bunlar senin iki seçeneğin. Evde kalıp bir ya da iki tadilatla uğraşmak. Ya da yollara düşüp kızına evde eğitim vermek." Masamın kenarına yaslandı. "Bunun için imza attık. Ailelerimiz için çalışmaya başladığımızda neyle karşı karşıya olduğumuzu çok iyi biliyorduk." Geri çekilmeden önce tahtanın kenarına vurdu. "Bir yolunu bulacaksın. Çözeceğinizi biliyorum. Bu senin içinde var."

"Pislik."

Brady başını salladı. "Biliyorum, öyleyim."

Onları ofisimden kovmadan önce Jenner'a baktım. "Paylaşacak başka bir haberin var mı, yoksa bugün bana sadece bir bomba mı atıyorsun?"

"Daha fazla haber mi? Hayır." Jenner kollarını göğsünün

üzerinde kavuşturdu. "Bir sorumuz var," dedi Brady.

Bakışlarım adamlar arasında gidip geldi. "Öyle mi?"

"Benim ve Lily'nin bekârlığa veda partisinin olduğu gece hangi cehenneme kayboldun?" Brady sordu. "Biriyle tanıştığını varsayıyorum. Bu yüzden gittin ve bir daha geri dönmedin." Sırıttı. "Kimmiş o?"

"Benimle dalga geçiyorsun." İçimi çektim.

"Son yönetici toplantımız sırasında sormak istemedim. Bilirsiniz, karısının önünde bir şey söylemek istemezsiniz diye." Brady, ortaklarımızdan biri olan Jo'yu kastederek Jenner'a başıyla işaret etti. "Ve o geziden bu yana, sormak için seni yalnız yakalamaya fırsatım olmadı." Sandalyesinin kolçağını tıngırdattı. "O yüzden şimdi soruyorum."

"Bir cevabı hak ettiğini mi düşünüyorsun?"

"Hak etmek mi? Hayır." Brady omuz silkti.

"İstemek mi? Evet." "Yine pislik."

"Peki, bize söyleyecek misin?" Brady sordu.

Birkaç dakika sessiz kaldım ve her birinin sırtışına baktım. Lanet olsun, bu orospu çocukları dünyayı kazandıklarını sanıyorlardı. "Haklısın, biriyle tanıştım." Ve onu sır olarak saklamak için tek bir neden bile düşünemiyordum. Keşke anlatacak daha çok şeyim olsaydı.

"Güzel," diye yanıtladı Jenner. "Kim o?"

"Bilmiyormuş gibi davranma" derken başım titriyordu. Brady kıkırdadı. "Striptizcilerden biriydi, değil mi?"

"Ve aynı zamanda Daisy'nin birinci sınıf öğretmeni" dedim onlara.

Jenner yumruğunu sıktı ve ağzına götürdü. "Siktir." Durakladı. "Bunu bekârlığa veda partisinden sonra keşfettiğini varsayıyorum."

Başımı salladım.

"Her şey yolunda mı?" Brady sordu. "Yoksa bu bağlantı işleri biraz karıştırıyor mu?"

Başım öne eğildi, bakışlarım bir kez daha telefon kılıfının arkasına takıldı. "Sanırım ikisinden de biraz. Bağlantı beni rahatsız etmiyor ama onu ediyor. İki işi ve benim nerede olduğumu ayırmakta zorlanıyor, bir de Daisy katmanı var ve bu işleri daha da karmaşıklştırıyor."

Jenner göğsünü işaret etti. "Hepimiz o yollardan geçtik dostum. Öyle ya da böyle, kardeşlerim ve ben her şeyi sarstık.

yasak tekne ve her durumda işe yaradı. Sizin için de işler yoluna girecektir." Bu doğru muydu?

Bir saniye daha bekleyemeyerek telefonumu elime aldım ve Addison'ın az önce gönderdiği mesajı okudum.

ADDISON

Bunu söylediğim için beni öldürme ama kulüpteki işimi bitirdiğimde ne olacak? Hem seninle hem de orada onlarla vakit geçirmenin suçluluğu beni yiyip bitiriyor Ridge. İkisini birden yapamam. Umarım bunu anlayabilirsin.

Telefonu yere bıraktım, kılıfı avucumun içinde sıkarak, "Bundan emin değilim. İşler her geçen saniye daha da zorlaşıyor gibi görünüyor."

"Neden soyunuyor?" Brady sordu.

Başımı salladım. "Söylemedi. Sadece ihtiyacı olan miktarı biriktirdiğinde bunun sona ereceğini ve bunun bizim için işleri çok daha kolaylaştıracağını biliyorum."

"Bana o kadar uzun süre bekleyeceğini mi söylüyorsun?" Jenner sordu. "Tabii ki hayır," diye cevap verdim. "Ama beni görmesi için onu zorlayamam."

"Yapamaz mısın?" Brady ayağa kalkmadan önce eliyle masama vurdu. "Daisy'nin öğretmenini olduğunu düşünürsek, istediğin zaman kendini onun önüne atabileceğini düşünüyorum."

Jenner ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdüler.

"Ne kadardan bahsediyoruz?" Jenner elini kapı koluna dayayarak sordu. "Beş bin mi? Yirmi mi? Yüz bin mi?" "Bunun cevabını ben de bilmiyorum," dedim onlara.

Brady, "Dostum, bazı lanet sorular sormaya başlaman gerekiyor," diye seslendi.

Jenner ağırlığını değiştirdi. "Biliyorsun, bu sorunu çözmenin en kolay yolu para. Para sende var. O yüzden düzelt."

Jenner'ın fikri birçok kez düşündüğüm ve karşı olmadığım bir şeydi. Aslında, Addison benden geldiğini bilmeden parayı ona vermenin yollarını bulmaya çalışmışım. Ama beni engelleyen tek şey onun gururuydu. Bunu kendi başına yapmak istiyordu.

Ona izin verecek kadar sabırlı olabilir miydim? Kahretsin, bilmiyordum.

Bunu onlara açıklamak yerine kıkırdadım ve şöyle dedim: "Beyler, sizi anlıyorum ama işleri ağırdan almam gerekiyor. Ben ne yaptığımı biliyorum. Benim için endişelenmenize gerek yok."

Brady Jenner'a baktı ve sonra bana gülümsedi. "Biliyoruz."

Ofisimden ayrıldılar ve ben de telefonumu elime alıp Addison'ın son mesajını tekrar okudum.

BEN

Kulüp de yasak mı? Bu hafta sonu oraya gitmeyi düşünüyordum ...

ADDISON

Benim için bu kadar para harcamanı hazmedemiyorum.

BEN

Bunu karşılayabilirim. Bunun için endişelenmene gerek yok.

ADDISON

Biliyorum... Seni Google'da arattım. Şöyle diyelim, çenem hala yerde. Cole ve Spade Otelleri, Ridge? Bana bu konuda hiçbir şey söylemedin. Neden bahsetmedin?

BEN

Kulüpte geçirdiğin zaman hakkında pek konuşmuyorsun. İşimin iç işleyişini tartışmam. Bu kadar basit.

ADDISON

Ama senin tam olarak bir işin yok. Bir imparatorluğunuz var.

BEN

Bir imparatorluğu başka birkaç kişiyle paylaşıyorum, ama evet, bu oldukça büyük bir girişim.

ADDISON

Bu da neden Malibu'da bu kadar çok zaman geçirdiğini açıklıyor. O otelde inşaat yaptığınızı okudum, neredeyse tam bir tadilat ve sorumlu kişi sizmişsiniz. Bu gerçekten inanılmaz.

BEN

Görmek ister misin?

ADDISON

Dünyada en sevdiğim yer olan plaja gitmek istiyor muyum? Bu nasıl bir soru böyle? LOL.

BEN

Benimle dalga geçme, Addison. Seni hemen alacağım.

ADDISON

Ve kızınızı yedek bir öğretmene mi bırakacaksınız? Asla yapmazdım. ;)

Beni dinleyin. Yaklaşık iki ayım kaldı. İşler iyi gitmeye devam ederse belki daha az. Seni önemsiyorum Ridge ve yaptığım şey çok yanlış geliyor. Doğru hissetmek istiyorum. Bunu hak ediyorsun.

BEN

Bunu hak ediyoruz.

ADDISON

Şimdiye kadarki en iyi cevap.

ON ALTI

Addison

Gözlerimi açtığımda gördüğüm ilk şey panjurların altından yeni yeni görünmeye başlayan güneş değildi. Komodinimin üzerinde titreşen telefonumun ışığıydı.

Sigh.

Dün gece dizüstü bilgisayarım yanımda, maillerim de yanında uyuyakalmışım. Bir hesap makinesi. Her şeyi takip etmeme yardımcı olan basılı bir hesap tablosu. Ana ekranımda saati kontrol etmek için parmağımı trackpad'in üzerinde gezdirdim ve altıyı birkaç dakika geçtiğini gördüm. Alarmım zaten birkaç dakika içinde çalacaktı, bu yüzden kendimi tekrar uyumaya zorlamak yerine göz kapaklarımı ovuşturdum, kollarımı başımın üzerine uzattım ve cep telefonuma uzandım.

MORGAN

Merhaba! Seni özledim!

En son ne zaman uyuduğumu bile hatırlamıyorum. Neden tekrar doktor olmaya karar verdim ki? Yemin ederim son 4 gündür hastanedeyim. Ya da belki 5 gün olmuştur. Aslında, sanırım 6 oldu.

Yüce Tanrım.

Seni arardım ama daha çok erken. Sanırım. Yoksa uyanık mısın? Sayıklıyorum... açıkça, LOL.

BEN

Uyanığım, ama aramadan önce kahve içmem lazım, yoksa tam anlamıyla bir ayıya dönüşeceğim. Ama merhaba! Ben de seni özledim! LOL!

MORGAN

Keşke şu an kahve içmeye gitseydik.

BEN

Uykuya ihtiyacın var, LOL. Şu anda ihtiyacın olan son şey kafein.

MORGAN

Gerçek.

İkinci ödemenin gelecek hafta yapılması gerekiyor. Unuttuysan diye haber vermek istedim.

BEN

Para bende olacak. Göndereceğim, merak etme.

MORGAN

Tam zamanlı öğretmenlik, geceleri barmenlik. Tüm bunları nasıl yapıyorsun ve sürekli yorgunluktan uyurgezer olmuyorsun bilmiyorum.

Seninle gurur duyuyorum, Addy.

Mesajlarını okudukça karnıma ağırlar giriyordu. Ona ikinci işimle ilgili gerçeği söyleyememek beni öldürüyordu. Ama ona gerçekte ne yaptığımı söyleseydim, bırakmam için yalvarırdı. Para için kıyafetlerimi çıkarmamı asla istemezdi. Bu da benden tek bir dolar bile kabul etmemesiyle sonuçlanırdı.

Bu yüzden ağzımı kapalı tuttum ve yalan söylemeye devam ettim. Canım yansa bile.

Yalancılardan nefret etmeme ve inandığım her şeye karşı çıkmama rağmen.

BEN

Seni seviyorum. Yakında konuşuruz.

MORGAN

XO

Biraz daha doğruldum, arkamdaki yastığı şişirdim ve uyumadan önce üzerinden geçtiğim hesap çizelgesini elime aldım. Rakamlar hesaplanmıyordu.

Çocukluğumdan beri yapmak istediğim tek şey öğretmenlikti. Çocukları kesinlikle seviyordum. Onların geleceğini şekillendirmenin bir parçası olmak istiyordum.

Ancak bu hayal için çalışırken, finansal olarak nasıl hayatta kalacağımı tahmin etmemiştim.

Çünkü harcamalarımın sütunlarına ve satırlarına baktığımda -her ay yaşamam için gereken miktar, artı başımı sokacak bir çatı ve kullanabileceğim bir arabaya sahip olmanın maliyeti ve faturalar ve kız kardeşime olan borcum- eksideydim.

Sadece biraz değil, çok daha fazla.

Morgan'a göndermem gereken para karşılayabileceğimden çok daha fazlaydı. Striptiz yapmadan, ona ödemelerimi yapabilmemin hiçbir yolu yoktu. Ve şu anda baktığım şey, ne kadar geride olduğumdu, büyük olasılıkla striptiz kulübündeki işi planladığımdan daha uzun süre tutmak zorunda kalacaktım, yoksa asla yakalayamayacaktım.

Piyango bana vurmadıkça -ki bilete para harcamak istemediğim için oynamadığım bir şeydi bu.

Bu en yenilmiş duyguydu.

Fedakârlık yapsam da, parti yerine çalışsam da, yeni kıyafetler almak yerine Leah'nın dolabını yağmalasam da, harcamak yerine biriktirsem de yine de yeterli değildi.

RIDGE

Sabah manzaram. Bunu daha iyi hale getirecek tek şey, benimle birlikte bakıyor olmanız.

Ridge'in gönderdiği fotoğrafa baktım. En nefes kesici dalgaları, en derin, en mavi suyu ve güneşten parıldayan kumlu sahili gösteriyordu. Gözlerimi kapatsam, hissedebilirdim. Koklayabilirdim. Tuzlu denizin tadını dilimde hissedebilirdim.

Ama yapamadım.

Birinci sınıf öğrencilerinden oluşan bir sınıfım vardı ve sessizce okuduğunu anlama çalışma sayfasını tamamlıyorlardı.

Başlarımı kaldırıp gözlerimin kapalı olduğunu görseler kıyamet kopardı.

BEN

Çok tatlısın. :)

Bu arada, çok kıskandım. Okyanusu benim için öp. Onu özlediğimi söyle.

RIDGE

Bu hafta sonu sahile gitmelisin.

BEN

Kulüpte çalışıyorum. Sanırım sabah geç saatlerde gidebilirim ama evde yapacak çok işim var.

RIDGE

Kendine zaman ayırmaya başlamalısın, Addison.

BEN

Şu anda bana babalık mı

yapıyorsun? LOL.

RIDGE

Evet, çünkü buna ihtiyacın var. Plaj yani. :)

BEN

Haklısın, öyle.

RIDGE

Günaydın. Söyle bana... bebeğim bugün nasıl?

BEN

Sizin yaptığınızı tahmin ettiğim en sevimli at kuyruğuyla gülümseyerek geldi ve üzerindeki pembe kareli etek çok şirin. Bana babasının seçtiğini söyledi. Merak ediyorsan söyleyeyim, eridim.

RIDGE

Ben seni soruyordum.

İçimde bir telaş, göğsümde bir sıkışma ve dudaklarımda bir sırtıma yarattı. Sandalyemde bile kıpırdamadan oturamıyordum, cildim elektrik çarpmış gibi karıncalanıyordu.

Aslında bu kadar basit olan bir cümle beni nasıl böyle hissettirebilirdi?

Neden kafamın içinde Ridge'in seksi sesiyle tekrarlanıyordu?

BEN

Dün gönderdiğiniz fotoğrafta olsaydım çok daha iyi olurum. Ayak parmaklarım kumda, yüzüm güneşe bakıyor. Evet... istediğim şey bu.

RIDGE

Ben de bunu istiyorum.

BEN

Pembe kareli etekle ilgili küçük bir kaza oldu. Gördüğün zaman öğretmeni öldürme, tamam mı?

RIDGE

Sadece bana iyi olduğunu söyle. Tek duymak istediğim bu.

BEN

O kesinlikle iyi, söz veriyorum. Biraz boya ile bir sanat projesi yapıyorduk ve sarı kabın tamamı kucağına döküldü. Eteğini ve bacaklarını ovaladım ama biraz dağınık.

RIDGE

Babamın küvetinde bir spa gecesine ihtiyacı var gibi görünüyor.

BEN

Ekstra baloncuklarla - doğru yap, baba. :)

Hayatımda gördüğüm en iyi banyoya sahip olduğunuzu düşünürsek bu çok uygun.

RIDGE

Henüz küvetimi denemedin.

BEN

Ama o büyük, güzel canavara gözüm takıldı, LOL.

RIDGE

İki kişilik yaptım.

BEN

Öyle mi?

RIDGE

Davetiye mi arıyorsunuz?

BEN

Sakın gönderme... Hayır diyemem.

Araba kuyruğu varlığımın felaketi olurdu.

Öğretmenler rotasyondaydı, bu nedenle okul yılı boyunca her iki haftada bir çocukların doğru araca bindiğinden emin olurum. Günümün en yorucu kısmıydı. Bu saatte herkes biraz daha gergindi; ebeveynler kuyrukta acele ediyordu; çocuklar aç ve yorgundu, yanlış olsa bile herhangi bir arabaya binmekten korkmuyorlardı.

Neyse ki sadece bir avuç öğrencim kalmıştı. Daisy sonuncu oldu, minik parmakları pantolonumun paçasını çekiştiriyor, kolu sırada birkaç araba geride duran siyah Range Rover'ı işaret ediyordu.

"O benim babam."

Tabii ki Daisy daha tek kelime etmeden Ridge'in yaklaştığını anlamıştım. Cip yüzünden değil, onun bakışlarını üzerimde hissettiğimde vücudumun verdiği tepki yüzünden.

Gözleri beni ıslatabilen bir adam.

Nefesi tüylerimi diken diken eden.

Günlerdir bana dokunmamış olsalar bile parmaklarını hissedebildiğim.

Daisy'nin parmakları benimkileri kavradı, beni düşüncelerimden uyandırdı ve beni Ridge'in arabasını çektiği kaldırımın kenarına kadar götürdü. Yolcu camını indirdi ve sürücü koltuğındaki açıklıktan bize baktı.

Anında kolonyasının kokusunu aldım, koku i  imde dolaşırken kalbim k  t k  t atıyordu. Ama zonklamama neden olan tek şey bu değildi. Gümüş kravatlı, kömür rengi bir takım elbise giymişti, boğazındaki düğüm gevmemişti ve kolalı beyaz gömleğinin ilk düğmesi açılmıştı, göğsünün bir kısmı görünüyordu. Düpedüz kavurucu bir kıyafetti. Bir de saçları vardı, biraz dağınıktı, sanki parmaklarım saçlarında gezinmiş ve tellerini   ekiştirmiş gibiydi, yeni j  lelenmiş saçlardan çok daha seksi bir görüntüsü vardı.

Tanrım, çok yakışıklıydı.

Yanaklarımda bir sıcaklık dolaşıyordu. Onu durduramadım. Sakinleştirmeye bile   alışamadım. Dışarısı sıcak olmamasına rağmen aniden terlemeye başladım.

Burada kızıyla birlikte durmanın çok savunmasız bir yanı vardı. Bir direğin etrafında çıplak sallanıyormuşum gibi hissetmiyordum; diploma almak için sahnede y  r  yormuşum gibi hissediyordum.

En çok gurur duyduğum yanımdı ve o bunu görüyordu, gerçekten görüyordu. Okulun ilk günü sınıfıma geldiğinde orada olduğunu fark edemeyecek kadar şaşırdığım zamanların aksine.

Ama burada, kızının eli benim elimdeyken durum tamamen farklıydı. "Daisy,

beni   ğretmeninle doğru dürüst tanıştıracak mısın?" diye sordu.

Sesinde tam kıvamında bir sertlik vardı, gülümsemesi büyüleyici ve baştan   ıkarıcıydı, gözleri tekrar benimkilerle buluşmadan önce yavaşça vücuduma dalıyor ve bakışlarımı sabit tutuyordu.

"Bayan Lark, bu babanız. Baba, bu Bayan Lark." Kıkırdadı.

Parmaklarını sıktım. "Bu harika tanışma için teşekkür ederim Daisy."

Kıkırdadı. "Bayan Lark, bana baba demek istediğinizi sanmıyorum..." Göz kırptı. "Gerçek adım Ridge Cole."

Tenim daha önce kızardıysa bile şimdi kıpkırmızı olmuştu. "Addison Lark." Sesim fısıltıdan öteye geçmiyordu. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

"Ve sen," dedi. Kızına bir bakış attı. "Daze, atla. Yapacak işlerimiz var, ufaklık. Akşam yemeğinde 'Ett Amca, Rowan Teyze, Cooper Amca ve Rayner ile buluşmadan önce ödevlerini bitirmeliyiz."

"Yaşasın!" Elimi bıraktı ve arka koltuğa doğru koştu, kapıyı a  mak için kolu çekti, ben de ona yardım ettim. "Row Teyze'nin geçen sefer bana izin verdiği gibi Rayner'ı beslemek istiyorum. Yutkunurken çıkardığı o küçük sesler çok tatlı baba!"

Daisy koltuğuna oturana kadar bekledim ve kapıyı kapattım. "Bu gece size iyi eğlenceler." "Hey, Bayan Lark," diye duydum uzaklaşmaya başlarken.

Omzumun üzerinden baktım ve Ridge'in bakışları sadece yüzüme değil, yüzümün altından göğsüme doğru iniyordu. Sanki uzun, yetenekli parmaklarını kalbimin etrafına dolamış, tuttuğum küçük nefesin ciğerlerimde donup kalmasını sağlıyordu.

"Seni görme şansını yakalamak hoşuma gitti."

RIDGE

Ve yanaklarının bu kadar kızarmasına bayıldım.

Bu arada Addison, bugün muhteşem görünüyorsun.

BEN

O baba yorumuyla ne yaptığını çok iyi biliyordun.

RIDGE

Nefret etmiş gibi g  r  nm  yordun.

BEN

Ateşle oynuyorsunuz, Bay Cole.

RIDGE

Bana durmamı mı s  yliyorsun?

Ben   yle düşünmemiştim.

RIDGE

BEN
Hayır.

RIDGE

Günaydın güzelim. Manzaramı paylaşmak istedim ve evet, sizin için okyanusu öptüm.

BEN

İşte benim görüşüm... ve evet, Daisy'nin tişörtündeki fıstık ezmesi. Atıştırmalıklarını yerken ağzını kaçırdı, LOL.

Şu plaj, Ridge. Şu anda orada olmak için adam öldürdüm.

RIDGE

Benimle Malibu'ya gel.

BEN

Şimdi mi? Çalışıyorum, bildiğin gibi. İç çekiyorum.

RIDGE

Şimdi olmaz. Ben de çalışıyorum. Bu hafta sonu kulüpte misin?

BEN

Evet.

RIDGE

Bu hafta bir gece o zaman.

BEN

Peki ya Daisy?

RIDGE

Eğer tek endişeniz Daisy ise, ona izin vermeyin. Bu kolay bir çözüm.

BEN

Başka endişelerim olduğunu biliyorsun.

RIDGE

Ve hiçbirinin beni rahatsız etmediğini biliyorsun.

Sadece plaja gidiyoruz, başka bir şey değil. Bunu kafana takma.

BEN

Çünkü öyle olduğumu biliyorsun. LOL.

RIDGE

Evet de, Addison.

Buna ihtiyacın var. Buna ihtiyacımız var.

BEN

Tamam.

.. Evet.

YEDİ

Ridge

Addison bir randevuya çıkmaya evet demişti. Kabul etmesini sağlamak en zor kısımdı, son birkaç gündür mesajlaşmalarımız sırasında üzerinde kurnazca çalıştığım bir engeldi. Onun onayını aldıktan sonra, diğer her şeyden emin olmuşum.

yerine oturacağını düşünmüştüm.

Ve haklıydım.

Sahilde bir battaniyenin üzerine oturduğumuzda, bacaklarını göğsüne doğru çekti, kollarını bacaklarına doladı ve suya baktı. Suyun enginliğinden korkmuyor, sörfçülerden ya da yanından geçen insanlardan etkilenmiyordu. Ve o gülümseme... Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim.

Saf mutluluk.

Sanki hiçbir şey ya da hiç kimse bu anı mahvedemezmiş gibi.

Her nefes alışında stresin vücudunu terk ettiğini görebiliyordum. Rahatlamamanın onu ele geçirdiğini görebiliyordum. Buraya gelmek için arabama bindiği zamanın aksine, sesinde endişe, omuzlarında gerginlik ve nefes alıp verişlerinde gerginlik yoktu.

Her şeyi alıp götüren kumsal mıydı? Yoksa ben mi?

Bu da "Suya ne zaman aşık oldunuz?" sorusunu beraberinde getirdi.

Yavaşça bana baktı. Güneş çillerini ısıtıyordu ve saçları esintiden yüzüne doğru uçuşuyordu. Bir kenara koymadım. Bunun yerine telefonumu çıkarıp kamerayı açtım ve ekranı ona doğru eğerek bir fotoğraf çektim.

"Böylece benim gördüğümü sen de görebilirsin."

Kendi resmine baktıkça gülümsemesi arttı; bunun mümkün olabileceğini hiç düşünmemiştim.

Telefonumu cebime geri koyarken "Ne zaman?" diye sordu. "Hatırlayabildiğim kadarıyla. Ben büyürken çok fazla tatile çıkmazdık. Çoğunlukla arabayla gidebileceğimiz yerlere giderdik. Ama o yerlerin her biri su etrafında dönerdi." Saçından bir tutam kopardı ve hemen geri geldi. "Annemle babamın okyanusa yakın olduklarında tamamen farklı insanlara dönüştüklerini hatırlıyorum. Bizimle kumdan kaleler yaparlardı ve bizi yüzmeye götürürlerdi. Çok fazla kahkaha ve eğlence vardı." Durakladı. "Evde durum böyle değildi. İkisi de durmadan çalışırdı ve çalışmadıkları zamanlarda da iş konusunda stres yaparlardı."

"Sanki buraya geliyormuşsunuz gibi..."

Uzun bir nefes verdi. "Fark ettin."

Elimi sırtının alt kısmına koydum. "Seni hiç tanımadığımı düşünebilirsin, daha yeni tanıştığımız doğru ama seni öğreniyorum Addison. Yolculuk sırasında gördüklerim stresten başka bir şey değildi."

Tekrar suya döndü ve vücudunu daha da sıkılaştırdı. "Beni gerçekten öğreniyorsun."

"Konuş benimle. Seni neyin rahatsız ettiğini söyle."

Gözleri kapalıydı.

Cevabını beklerken, soğutucuda bizim için paketlediğim rozedden bir yudum aldım.

"Keşke bu dünya para etrafında dönmeseydi," dedi sonunda, sesi yumuşak ve duygu doluydu. "Beni bu duruma sokan şey bu."

"Ne durumu?"

Yavaş yavaş başını çevirip bana baktı. "Striptiz kulübünde çalışmak zorundayım."

"Ama bu geçici bir durum." Elimi yüzüne götürdüm ve şimdi dudaklarına yapışmış olan saçlarını oynattım. "Bunu kendin söyledin."

Bir ya da iki ay sonra işin bitecek."

"Artık bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum." Gözlerini aradım. "Ne değişti?"

"Hiçbir şey." Dudaklarını birbirine yapıştırdı. "Borcuma iyice bir baktım ve düşündüğümde de kötüymüş." "Ne kadar borçtan bahsediyoruz Addison?"

Yutkunurken boğazı düğümlendi. "Bunu gerçekten tartışmak istiyor musun?" "Elbette istiyorum. İstemeseydim sormazdım."

Battaniyenin üzerinde sallandı, şarabına uzandı ve uzun bir yudum aldı. "Kız kardeşime yirmi bin borcum var. Buna ek olarak, yaklaşık yüz yirmi beş bin öğrenci kredisi borcum var ve yaşamak için ayda en az otuz beş yüz dolara ihtiyacım var -Bu da çok az ya da hiç ekstrası olmadan mütevazı bir şekilde yaşamak demek. Öğretmenlik maaşımın matematiği tutmuyor." Ellerini dizlerine sürterek sessizleşti. "Kulüp çok yardımcı oldu, özellikle de kız kardeşime yaptığım ödemelerde. Ona neredeyse yarısını ödedim. Ama öğrenci kredilerime bir çentik atmam gerekiyor, yoksa boğulmaya devam edeceğim." Alnını dizlerinin üzerine koydu. "Bu yüzden iki aydan sonra da orada çalışmak zorundayım. Eğer yüz yirmi beş bin doları biraz olsun azaltabilirsem, çok daha iyi bir durumda olacağım."

Hayatım çok farklı ilerlemişti. Babam üniversite harcımı ödemişti; kredi almayı ya da ödeme yapmayı düşünmek zorunda bile kalmamıştım. Mezun olur olmaz da altı haneli maaşla yönetici pozisyonuna yükselmiştim. Bu dokuz yıl önceydi. O zamandan beri kazancım dört katına çıkmıştı; bu artışın hiç de normal olmadığını biliyordum.

Bu sempati duymadığım anlamına gelmiyordu. Onun için üzülmeyeceğim anlamına gelmiyordu. İşlerin yürümesi için neleri feda etmek zorunda kaldığını duyduğumda kalbimin kırılmadığı anlamına gelmiyordu - ve görünüme göre işler zar zor yürüyordu.

O sadece değer verdiğim biri değil, aynı zamanda kızımın öğretmeni idi. Onun hayatımdaki rolü çok anlamlıydı. Ama bu sadece Daisy'nin birinci sınıf öğretmeni olmaktan ve borç sahibi olmaktan daha derin bir anlam taşıyordu.

"Bu bizi etkiliyor, değil mi?" Ben sordum.

Alnını kaldırıp bana baktı ve sonunda başını salladı. "Hâlâ oradayken seninle birlikte olmaya vicdanım el vermiyor. Bu her şeyin bitmesini istediğim anlamına gelmiyor. Bunu hiç söylemiyorum." Eli benimkini buldu ve tuttu. "Sadece yavaş gitmemizi istiyorum. Kaplumbağa yavaşlığı gibi. Ve kulübü bir kenara atabildiğimde, her şey benim için çok daha farklı olacak. Bizim için de." Parmaklarını sıktı. "Ama beklemek istemezsen anlarım, çok şey istediğimin farkındayım. Büyümesi gereken bir şeye kısıtlama getirdiğimi biliyorum ve bu adil değil, son derece bencilce ve bu konuda kendimi bok gibi hissediyorum, hepsi hakkında."

"Addison-"

"Hayır, bunu söylemek zorundayım. Anlamamı istiyorum." Yine okyanusa bakıyordu. "Kendimi en son bu kadar bunalmış hissettiğimde, en iyi arkadaşım Leah'ya gidip yirmi bin dolardan ve bir an önce para kazanmanın bir yolunu bulmam gerektiğinden bahsetmiştim." Başını iki yana salladı. "Kelimenin tam anlamıyla her seçeneği bulmaya çalıştık. OnlyFans"-güldü

"Etkilemek, barmenlik, shot girl olmak... Ridge, her senaryoyu oynadık. Hiçbiri bana striptizin kazandıracağını kazandıramazdı. Bu yüzden, öğrencilerimden hiçbirinin ailesiyle karşılaşmamayı umarak, öğretmenlik yaptığım yerin tam karşısındaki o kulübe girdim ve yapmam gerekeni yaptım." Dişleri önce üst dudağını sonra da alt dudağını sıyırdı. "Hiç beklemediğim şey -bingo kartımda olmayan şey- sendin."

"Ve sen benimle hiçbir şey yapmak istemedin."

Gülümsedi ve biraz hava çekti. "Bu doğru değil!"

"Biraz doğru."

"Sadece savaşıyordum, hepsi bu. Kafamın içinde hala onunla savaşıyorum. Elimde değil. Tüm bu durum beni üzüyor. Keşke seninle orada tanışmasaydım. Keşke-"

"Bunu hiç istemem."

Gözlerimi taradı. "Neden?"

"Çünkü bana hayatta kalmak için neler yapabileceğini gösterdi." Yüzünü avuçladım. "Çoğu insan senin yaptığını yapmazdı. Bu cesaret, yürek ve taşak ister."

Göğsü yükseldi ve içine çektiği havayı tutuyor gibiydi. "Sadece minnettarım, hepsi bu. Ailem üniversite birinci sınıf masraflarımı karşıladığı ve bunu bile yapabildikleri için minnettarım. Kız kardeşime ve bana ihtiyacımız olan her şeyi vermek için canla başla çalıştıkları için minnettarım. Yine de tezahürat yaptığım hiçbir maçı ya da Morgan'ın yüzdüğü hiçbir karşılaşmayı kaçırmadılar. Her zaman, her şeyde yanımdaydılar."

Vücudunu bana doğru çevirdi ve elim yanağından düştü.

"Bu yüzden mi kız kardeşine ödeme yapıyorsun?" Atladığı bir ayrıntı olduğu için her şeyi bir araya getirmeye çalışarak sordum. "Ailen için bir şey mi yapıyorsun?"

"Bu Noel otuzuncu evlilik yıldönümleri. Kutlamak için ne yaptıklarını sorduğumda babam yemeğe çıkacaklarını ve yeni bir kanepe alacaklarını söyledi. Bir kanepe, Ridge. Çünkü çocukluğumuzdan beri aynı kanepeye sahipler." Bacaklarını çözdü

ve önünde kavuşturdu.

"Morgan'a söyledim ve o da onlara bir tatil ayarlayacağını söyledi. Nereye gitmekten hoşlanacaklarını düşündüğüm konusunda fikrimi almak için bana seçenekler göndermeye başladı ve onlar için en iyi şeyin bir gemi seyahati olacağına karar verdik. Bu şekilde, görebileceklerdi

Birden fazla yer ve tüm yiyecek ve içecekler dahil olacak - savurganlık yapmayacaklarını ve muhtemelen sırf para biriktirmek için öğün atlayacaklarını bildiğim bir şey." Bir içki daha aldı.

"Morgan'ın tüm faturayı üstlenmesi düşüncesini hazmedemedim. Ailem benim için bu kadar çok şey yapmışken bu doğru değil, bu yüzden masrafı onunla paylaşıyorum."

Elimi boynunun arkasına doladım. "Yirmi bin senin yarın mı?"

"Evet, uçak biletinin yarısı ve Akdeniz'de yirmi bir günlük gemi seyahati. Asla çıkmayacakları bir gezi çünkü o kadar para harcamazlar. Ve evet, ailemin hayatları boyunca hatırlayacakları en muazzam yıldönümü kutlamasını yapabilmeleri için kıyafetlerimi çıkarıyorum ve göğüslerimi gösteriyorum. Bunu onlar için yapabilmek benim için her şey demek ve lanet olsun ki bunu hak ediyorlar."

Addison hakkında daha önce ne düşünmüş olursam olayım, şu anda hissettiklerimle kıyaslanamaz bile.

Tüm bunları ailesi için yapıyordu, sadece minnettarlığını göstermek için, onlara kendileri için asla yapamayacakları bir şey veriyordu. Sadece striptiz yapmıyordu. İki işte birden çalışıyordu, kendini daha da fazla borç altına sokuyordu, bir ilişkiye ara veriyordu, hepsi onlar içindi.

Hayatımda tanıdığım en özverili, en düşünceli kadındı.

Ne yapmam gerektiği, ne kadar beklemem gerektiği umurumda değildi; o benim olacaktı. "Buraya gel..."

Kaşları kalktı. "Ne?"

Kollarımı uzattım. "Hemen buraya gel."

Göğsüme yığılmadan önce gözleri anında duygularla doldu. Onu kollarımın arasına aldım, başının tepesine doğru nefes aldım ve dudaklarımı saçlarına bastırdım.

"İnanılmazsın, umarım bunu biliyorsundur. Umarım bunu kalbinde hissediyorsundur. Sadece bir kız olarak değil, bir insan olarak. Yaptığın şey için, feda ettiğin şey için-"

"Onlar için her şeyi yaparım." İki koluyla belimi kavradı. "Kahretsin, OnlyFans'ta ayaklarımı bile gösterecektim. Bunun işe yaramaması çok kötü, kulüpte hafta sonları yapmaktan çok daha kolay olurdu."

Kıkırdadım. "Benimle tanışamazdın."

Benimle göz göze gelmek için çözüldü. "Ayaklar sana göre değil, ha?" Gülümsedi.

"Seninkiler çok güzel ama hayır, kesinlikle bana göre değil." Burnumu onun kine sürttüm. "Ne olduğunu biliyor musun?" "Birçok tahminim var."

"Gibi mi?"

Kollarını omuzlarıma doğru kaldırdı. "Göğsüm."

Yanağını öptüm. "Sağlam tahmin, ve evet, bu benim olayım, ama düşündüğüm şey bu değildi." "Kıçımı mı?"

"*Mmm*," diye inledim boynuna karşı. "Evet, o da var. Ama tekrar tahmin et." "Bacaklarım mı?"

Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirdim ve onu öpmeden önce "Dudakların," diye fısıldadım.

SEKİZ

Addison

A Ridge öpüşmemizden geri çekilir çekilmez ellerim hemen ağzıma gitti ve dudaklarımın farklı noktalarına dokundu. *Neden bu kucaklaşma daha önce yaşadıklarımıza hiç benzemiyordu?*

Beni öpmesini beklemiyordum. Kulüpte geçirdiğim süreyi uzatmam gerektiğini söyledikten sonra olmazdı. Bunun onu sadece üzeceğinden emindim ve bana bunun yürümeyeceğini ya da bağlanmak istemediğimi ya da umursamadığı nedenlerle kaçınılmaz olanı uzattığımı söyleyecekti.

Durum hiç de öyle değildi.

Kollarını açtı ve bana sarıldı.

Her şeyden çok ihtiyacım olan şey de buydu. Çünkü bunu ailem için yapmayı ne kadar çok istesem de devam edebileceğimden şüphe duyduğum anlar oluyordu. Ve şimdi kız kardeşime yaklaşık on bin dolar verdiğime ve yolu yarıladığıma göre, öğrenci kredilerim asla aşamayacağım sonsuz bir dağ gibi geliyordu.

Ama Ridge'in eli yüzüme gidip yanağımı okşadığında öyle hissetmedim. Uzun zamandır ilk kez umut hissettim.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

"Ne için?"

Kalbim bulutların üzerine dökülmüş gibi gökyüzüne hızlı bir bakış attım. "Kaçmadığın için. Anlayış gösterdiğin için. Kararlarımı kabul ettiğin ve beni yargılamadığın için."

"Addison, senin yerinde olamadım. Üstlendiğin görevin nasıl bir his olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Bunun için sana hayranım. Ve her şeyi tek başına yaptığın, yardım istemediğin ya da işi bırakmadığın için seni takdir ediyorum, ki birçokları da bunu yapardı." Elini yanağımda gezdirdi ve bana şarabımı uzattı.

"Bırakmak benim kanımda yok." Ona küçük bir gülümseme verdim. "Başaracağım. Başaracağız. Sadece biraz zaman alacak."

Uzun bir yudum aldım ve ağzıma bir parça peynir attım. Bütün bir şarküteri tabağı getirmişti ve oturduğumuzdan beri yediğim ilk şey buydu.

Sahile vardığımızda midem yemek düşüncesini bile kaldıramadı ve şarabın tadını zar zor aldım. Stres o kadar yoğundu ki. Tüm o gerginliğin ve endişenin nereye gittiğini bilmiyordum. Bedenimi terk etmesine neden olan şey sadece manzara olamazdı. Çünkü hangi ortamda bulunduğum önemli değildi; üzerimde hala bitmek bilmeyen bir sorumluluk olduğunu ve programımın yakın zamanda hafiflemeyeceğini unutamazdım.

Bu gece bana bir şey gösterdiyse, o da hayatımda hiç bu kadar kabul gördüğümü

hissetmemiş olmamdı. Ridge benim için doğru adamdı.

Ve aniden, her şey farklı hissettirdi.

Yine de aramızdaki tek bir şey bile değişmemişti.

Elinin arkasını kavradım, yüzüme doğru daha sert bastırdım ve avucuna sokuldum. "Biliyor musun, bu çok komik. Sınıfımdayken kendimi Daisy'ye bakarken buluyorum, senden miras aldığı tüm özellikleri karşılaştırıyorum." Başparmağım kaşlarına ve küçük çizgilerin kalıcı olarak kazındığı gözlerinin köşelerine gitti. "Gözlerini senden almış." Bakışlarım alçaldı. "Ve dudakların ve gülümsemen." Parmaklarım göğsüne gitti. "Ve kalbine."

"Ve burnum, zavallı şey. Cole gagasıyla lanetlendi." Güldü. "Harika bir burnun var, öyle deme." Parmağımı eğiminde gezdirdim.

"Dar ama uzun, annesinin düğme burnunun aksine, kızıma çok daha yakışırdı." "Annemle henüz tanışmadım.

Eminim muhteşemdir."

Onu araştırdığımı itiraf etmek istemedim ve gerçekten de son derece gezeldi. Ayrıca benden daha zıt olamazdı. Uzun siyah saçları ve boho tarzı vardı ve kolları dövmelele doluydu. Hesabında ünlülerin makyajını yaparken çekilmiş fotoğrafları, makyajı bittikten sonraki yüzleri ve Daisy ile birlikte çekilmiş fotoğrafları vardı.

Daisy'nin o fotoğraflarda annesine bakışından, aralarında ne kadar büyük bir sevgi olduğunu anlayabiliyordum. "O inanılmaz bir anne," diye yanıtladı.

Küçük bir kahkaha attım. "Ne yaptığını anladım."

Sırıttı. "Eski sevgilimin görünüşü hakkında yorum yapmayacağım -her erkek bunun akıllıca bir hareket olmayacağını bilir."

"O sadece senin eski sevgilin değil, Ridge. O Daisy'nin annesi. Bu onu herkesten daha önemli yapıyor. Bunu anladığımı bilmeni istiyorum." Pozisyonumu değiştirdim ve dizlerimin üzerine çöktüm. "Parçalanmış ailelerden gelen pek çok çocuğa öğretilenlik yaptım ve bu dinamiklerin üstesinden gelmek zorunda kaldım. Sanırım bu beni her türlü kıskanılığı bir kenara bırakmaya hazırladı." Bunun doğru olduğundan emin değildim, bu yüzden ekledim, "Söylemeye alıştığım şey, eğer bana Jana ile aranızdaki şeylerin bittiğini söylersen, o zaman sana inanırım. Kızının annesinin güzel olduğunu söylemen beni çılgına çevirmez... eğer korktuğun buysa."

Gözlerimi birkaç kez taradı. "Sen tanıdığım en yaşlı yirmi dört yaşındasın. Senin yaşındayken bu olgunluğa sahip olmadığım kesin." Bir parça jambonu yuvarladı ve kendine bir dilim almadan önce bana uzattı. "Jana o zamanlar neredeyse hamileydi ve ben ne halt ettiğimi bilmiyordum. İkimiz de kişisel ve profesyonel olarak çok hızlı ilerliyorduk, her şey bulanık. Ama her şeyi bildiğinden emin olan ukala bir serseri olduğumu hatırlıyorum."

"Senin o yönünü hayal bile edemiyorum." Bana verdiği eti yuttum. "Sana tuhaf bir soru sorabilir miyim?"

"Elbette."

"Daisy planlı mıydı?"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "O hayatımın sürpriziydi. İnanılmaz bir sürprizdi ama hazır olmadığım bir sürprizdi." Bir içki aldı. "Jana kariyerinin başlangıç aşamasındaydı, dünyayı dolaşıyordu ve doğum kontrol haplarını kullanma konusunda dikkatsizdi. Bilerek değil, sadece genç ve aptal olduğu için." Etten bir ısırık daha aldı. "Riski biliyorduk, sadece bunun olacağını düşünmemiştik - en azından ben düşünmemiştim." Gülümsedi. "Ve sonra oldu, ve, lanet olsun, her şeyi sarstı."

"Bak sonunda ne oldu." Onu düşünürken gözlerimin parladığını hissedebiliyordum. "O kadar mükemmel ki. Sadece gelmiş geçmiş en tatlı ocuk değil, aynı zamanda nazik. Sabırlı. Düşünceli ve anlayışlı ve sınıftaki diğer çocuklara karşı çok tatlı."

Başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "Kızımı sevmenin ne kadar ateşli olduğunu söyleyebilir miyim?"

"Sanırım biraz avantajlıyım çünkü onunla çok fazla zaman geçiriyorum. Muhtemelen onu senden daha iyi tanıyorumdur." Göz kırptım.

"Bunu değiştireceğiz."

"Öyle mi? Kaplumbağa hızında giderken mi?" Göğsüne dokundum. "ünkü bu çok etkileyici olacak."

"Güven bana."

Bana dilden çok nefesi olan yavaş bir öpücük verdi.

Sanki beni kendi havasıyla doldurmak istiyordu ve bunu içimde tutmamı

istiyordu. Ben de öyle yaptım.

"Hadi," dedi uzaklaştığında. "Biraz yürüyelim."

Ayağa kalkmama yardım etti ve bizim için hazırladığı düzeneğe baktım - battaniyenin köşesinde duran soğutucu, şarap şişesi ve bardaklar.

"Tüm bunlar ne olacak?"

"Her şey yoluna girecek. Uzun sürmeyecek."

Elimi sıktı ve suya doğru ilerlemeye başladık. Islak kuma ulaştığımızda, çamurlu madde çıplak ayak parmaklarımın arasına yapıştı - ki bu hoşuma giden bir histi - okyanusun kenarını kucaklayarak düz bir yolda ilerlemeye devam ettik.

"Burada daha fazla zaman geçirmem gerekiyor," diye itiraf ettim. "Neden istediğim sıklıkta gelemediğimi bilmiyorum; trafikle mücadele etmek mi beni buraya gelmekten alıkoyuyor yoksa zaman ayırmayı başaramamak mı? Ama ne zaman buraya gelsem, kendi kendime birkaç gün içinde geri döneceğim diyorum."

"Ve sonra yapmazsın." Elimı bıraktı ve kolunu omuzlarıma koydu. "Hayır.

Yapmıyorum."

Bir balık için suya dalan bir turnayı işaret etti. "Daisy de burayı çok seviyor ve her zaman onu götürmek için planlar yapıyorum ama planlarım suya düşüyor ve o da kendini havuzda buluyor. Burada alışmasaydım, sanırım buranın ne kadar güzel olduğunu unutturdum."

"İşten bahsetmişken, bana oteli gösterecek misin?"

"Bu gece olmaz." Başımın yan tarafını öptü; o kadar tatlı bir jestti ki gülümsememi gizleyemedim. "Bunu başka bir ziyarete saklayalım."

"ünkü mü?" Omzumda asılı duran parmaklarımı kavrayarak ona baktım. "Sadece merak ediyorum, hepsi bu."

"Seni kumdan uzaklaştırmak istemiyorum." Bedenlerimizi birbirine yaklaştırdı. "Otel hiçbir yere gitmiyor. Buna ondan çok daha fazla ihtiyacımız var."

"Ama görmek istiyorum."

"Yapacaksın. Söz veriyorum." Parmaklarını benimkilerin etrafında sıktı. "Sana bir şey itiraf etmek istiyorum."

"Tamam..." Tereddütle söyledim.

"Aileme senden bahsettim." Gülümsemesi giderek artıyordu. "Ve ortaklarıma."

Bu itirafın beni neden sersemlettiğini bilmiyordum. Az önce onunla ilişkimizin hızı hakkında konuşmuştum ve eğer söylediğim kadar yavaş gidiyorsak, ailesi ve ortaklarıyla konuşmak için biraz erken gibi görünüyordu.

Bunu mideme söylemem gerekiyordu çünkü heyecan patlamaları yaşıyordu. "Ne dedin sen?" diye sordum.

"Hepsi bekârlığa veda partisinde ortadan kaybolduğumu fark ettiler, bu yüzden sorular orada başladı ve beni onlara senden bahsetmeye yönlendirdi." Lobumu öptükten sonra dudaklarını kulağıma götürdü. "Ve seni takıntılarının aslında bir şey olmadığına ikna ettiğimde -seni rahatsız ettiklerini ama beni rahatsız etmediklerini- o zaman seni benimle çıkmaya ikna edeceğim."

Bu cevaba hazır olduğumdan emin değildim ama yine de sormak zorundaydım: "Ailen striptizci olmamdan rahatsız oldu mu?" "Hiç de değil. Endişelenecek bir şey yok."

Yürümeyi bıraktım, ona bakarken sırtımı suya dayadım.

"Ve kulüp seni gerçekten rahatsız etmiyor mu?" Bekledim. "Bunu bana daha önce de söylemiştin ama hâlâ doğru olup olmadığını bilmek istiyorum." Tekrar durakladım. "Dürüst ol, Ridge."

Kolu omuzlarımdan düşmüştü, elleri şimdi belimi tutuyordu. "Gerçek şu ki... sen benim olana kadar, benim fikrimin ne olduğunun bir önemi olduğunu sanmıyorum."

Onun benim gözlerime bakabildiği gibi ben de onun gözlerine bakmaya çalıştım.

"Bu ne anlama geliyor?" "Ağırlığımı koymayacağım demek. Bu işe ne kadar ihtiyacın olduğunu biliyorum."

"Az önce bana cevabını vermeden kendi cevabını verdin."

"Addison..." diye fısıldadı. Yüzümü kavradı ve kendisine doğru eğdi. "Kulübe son gittiğimde barmen bana yakında oradaki en popüler kadın olacağını söyledi." Bakışları daha da yoğunlaştı. "Bu bana erkeklerin sırf seni görmek, seninle vakit geçirmek ve sana para yağdırmak için geleceğini düşündürdü."

"Yani... senin gibi mi?" Alay ediyordum ama muhtemelen böyle bir yorum için doğru zaman değildi.

"Ellerini vücudunda gezdirebilmek için seni yalnız yakalamak istiyorlar." Parmakları daha da güçlendi ve yüzünü yaklaştırdı. "Bunu düşünmek hoşuma gidiyor mu? Hayır. Azıcık bile değil. Buna tahammül edebilir miyim?" Derin bir nefes aldı. "Evet." Az önce içine çektiği havayı dışarı verdi. "Şu anda yapabilirim - çünkü neden orada olduğunu ve o kulüpten ne istediğini ve görünürde bir son olduğunu biliyorum. Ama tamamen dürüst olmamı istiyorsan, istediğim bu değil. Seni paylaşmak istemiyorum -görsel olarak, finansal olarak- ya da zamanını benden başka birine vermeni istemiyorum. O saatleri istiyorum Addison. Onları benimle geçirmeni istiyorum." Parmaklarını uzattı, bazıları çenemin altından geçti, diğerleri kulaklarıma doğru uzandı.

"Ama yapmayacağım şey seni seçim yapmaya zorlamak. Seni asla böyle bir duruma sokmayacağım. Bir ultimatom istemem ve sana da vermeyeceğim. Bu yüzden, bitene kadar bununla uğraşacağım ve işte o zaman istediğim her şeyi elde edeceğim." Bana hafif bir öpücük verdi. "Seni anlıyorum."

"Seni hak etmiyorum."

"Ben seni hak etmiyorum." Alnımın ortasını ve burnumun köprüsünü öptü. "Hazır olduğunda burada olacağım." Dudaklarıma baktı. "Sadece biz ve Daisy olacağız ve kulüp uzun, uzak bir anı olacak."

NINETEEN

Ridge

ADDISON

Gece yarısına kadar plajda kaldığımızı inanamıyorum. Umarım çok iyi vakit geçirdiğimi biliyordur. Aslında, uzun zamandır böyle bir an yaşamamıştım - senin yaşadığın kadar özel bir an.

BEN

Bu da tekrar yapmamız gerektiği anlamına geliyor. Gelecek hafta, aynı saatte, aynı yerde?

ADDISON

EVET.

Ama annen Daisy'yi tekrar izlemeye razı olacak mı? Kendimi kötü hissediyorum...

BEN

Annem her gün dadıma bir gün izin vermem için bana yalvarıyor, böylece ben işten eve dönene kadar kızıma bakabilecek. Her hafta sonu onu istiyor, Rhett de öyle. Kendini kötü hissetme. Büyükannesinin ve amcasının evinde çok iyi vakit geçiriyor. Muhtemelen evde olmaktansa orada olmayı tercih ediyor çünkü ikisi de ona hayır demiyor.

Ayrıca, babanın kendine biraz zaman ayırmaya ihtiyacı var...

ADDISON

BABA!

Aman Tanrım, ölüyorum.

BEN

LOL. Jana gelecek hafta şehre dönüyor, bu yüzden plaja gittiğimizde Daisy onun olacak. Büyükanne ya da Rhett Amca'ya gerek bile kalmayacak.

ADDISON

Bu Jana'nın veli toplantısına geleceği anlamına mı geliyor?

BEN

Evet, gelebilmek için programını yeniden düzenledi.

ADDISON

O biliyor mu? Bizim hakkımızda yani.

Bunu soruyorum çünkü kendimi içine girebileceğim şeye hazırlamam gerekiyor.

BEN

Aramızdaki şeyler daha ciddi bir hal alana kadar ona söylemem gerektiğini düşünmedim. Sadece zamanlamana ve hızına saygı duymaya çalışıyorum. Bunu yanlış anlamayı istemiyorum Addison. Mesaj atmak yerine seni aramalı ve bunu telefonda açıklamalıydım.

ADDISON

Bu bir tuzak değildi Ridge, merak etme. ;) Anlıyorum ve kararını tamamen destekliyorum.

BEN

Emin misin? Saklamaya alışmıyorum ya da seni saklamaya. İnan bana, durum hiç de öyle değil. Ama Daisy'nin ğretmeni olduğun için Jana'ya karşı biraz dikkatli davranmak istiyorum. Nasıl tepki vereceğini bilmiyorum.

ADDISON

Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorum, hatırladın mı? Birçoğunu gördüm, benim dahil olduğum kısmı saymazsak, bu kesinlikle yeni bir şey. Jana ne pahasına olursa olsun Daisy'yi korumak isteyecektir. O bir anne ayı. En azından çoğu durumda öyle. Ona karşı çok yavaş ve nazık olalım.

Bunu sadece söylüyorum, ama ona söylemek için okul yılının sonuna kadar beklememiz gerekiyorsa, benim için sorun değil. Yemin ederim. Jana'nın bir engel olmasını ya da herhangi bir konuda endişelenmesini istemiyorum. Zaten yeterince engelimiz var, değil mi? Ama ona yalan söylemek de istemiyorum. Gerçeği hak ediyor.

Dostum, bu çok zor.

BEN

Keşke şu an karşımda olsaydın.

ADDISON

Neden?

BEN

Böylece sana ne kadar harika olduğunu söyleyebilir ve sonra da seni yiyip bitirebilirdim.

ADDISON

<3

BEN

Okul yılının sonuna kadar beklemeyeceğiz. Jana kısmını doğru zaman geldiğinde çözeceğim.

ADDISON

Yaz tatiline kadar doğru zaman gelmezse, anladığımı söylüyorum.

BEN

Bu yönünü seviyorum.

ADDISON

Senin neyini seviyorum biliyor musun?

BEN

Söyle bana.

ADDISON

Plajdan beri bunu düşünüyorum. Çünkü orada benimle bir şişe roze paylaşmıştın ve bunu ilk kez yapmıyordun.

BEN

Beni bu yüzden mi seviyorsun? Şarabını içmemi mi?

ADDISON

Muhtemelen senin seçeceğin türden bir şarap değil ve en sevdiğin içkiye yakın bile değil. Ama beni mutlu etmek için fedakârlık yapıyorsun ve bu senin için çok tatlı. Yani, evet, bunu seviyorum. Bu son derece seksi bir özellik.

BEN

Devam et...

ADDISON

Bizim için yaptığın pikniğe de bayıldım. Battaniye, yemek. Her şey mükemmeldi. Beni oraya öylesine getirmedin. Her şeyi düşündün, planladın. Her şeyi özel yaptın.

BEN

Zaman kısıtlı olduğunda, her saniye önemlidir.

ADDISON

Bunu herkes anlayamaz. Senin anlamana bayılıyorum.

BEN

Nedense bu sabah sahile biraz daha farklı bakıyorum.

ADDISON

Otelin arka avlusunda mı duruyorsun?

BEN

Evet.

ADDISON

Sağınıza bakın, yaklaşık on beş metre, şezlonglarla suyun ortasına kadar.

BEN

Pekala, şimdi burada duruyorum. Bana buranın neden bu kadar özel olduğunu söyle.

ADDISON

Battaniyeye dönerken orada durduk ve sen beni öptün. Daha önce hiç böyle öpülmemiştim.

BEN

Addison... gerçekten mi?

ADDISON

Bu doğru. Beni defalarca öptün ama hiç böyle öpmemiştin.

BEN

Onu bu kadar farklı kılan neydi?

ADDISON

Beni tutuşun, dudaklarımı konumlandırışın. Aldığım tek hava seninkiydi. Hissedebildiğim tek şey sendin. Üzerimde. İçimde. Vücudum yanıyordu, Ridge.

BEN

Tekrar yapmak için gelecek haftaya kadar beklemem mi gerekiyor?

ADDISON

Yani, her gün öğle yemeği için otuz dakikam var. Hafta sonuna kadar sahip olduğum tek boş zaman bu - her iki gece de kulüpte çalıştığımı biliyorsunuz.

BEN

Öğle yemeğin ne zaman?

ADDISON

11:45

BEN

Ben de orada olacağım.

ADDISON

Şaka mı yapıyorsun?

BEN

Gerçekten böyle bir şey hakkında şaka yapacağımı mı düşünüyorsun?

ADDISON

Ha! Hayır...

BEN

Geldiğimde sana mesaj atarım.

ADDISON

Malibu'dan buraya sadece bir öpücük için mi geldin?

BEN

Seni öpebilmek için her yere giderdim.

BEN

Ben buradayım.

ADDISON

Binanın arka tarafına, öğretmenlerin park yerine doğru gidin. Orada görülme şansımız daha az. Ben dışarıda bekliyor olacağım.

"Merhaba," dedi Addison ön koltuğuma tırmanırken. Teni çoktan kızarmıştı, dişleri alt dudağını tutmuş ve bırakmıyordu. Kumral saçlarının tutamları yüzünün yanlarına doğru sarkıyor, birkaç bukle gözlerinin ve dudaklarının köşelerini tehdit ediyordu. Yakası açığı, ortasında *bir A* tılsımı olan altın bir kolye asılıydı. Kollarını bir jean ceket örtüyordu ve

Vücudunun geri kalanı kıvrımlarını sarmayan ama maskeleyen bir elbisenin altında saklıydı.

"Şu anda çok muhteşem görünüyorsun." Gözlerimin onunkilere dikilmesi zaman aldı.

"Üzerinizdekiler karşısında nutkum tutuldu." "İş kıyafeti. Hepsi bu."

"Eğer seninle çalışsaydım ve bütün gün buna bakmak zorunda kalsaydım" -başını salladı, dişleri dudağının üzerindeydi- "hiçbir şey yapamazdım."

Kıkırdadım. "Kırmızıyı sevdi mi?" Kravatımın altını parmakladım.

"Bu senin rengin. Lacivertten daha çok, ki aslında en iyi rengin sende olduğunu ve hiçbir şeyin daha iyi görünemeyeceğini düşünmüştüm."

Ta ki bunu görene kadar." Başıyla göğsümü işaret etti. "Kırmızı ve çok seksi."

"Bu sabah taktığımda bana senin saçlarını hatırlattı." Omzunun üzerinden sarkan bir tutam saçına uzandım ve parmaklarımı nazikçe saçlarında gezdirdim. "Sanırım seni özlüyordum."

Yüzünü çevirerek daha çok profilini gösteren bir açı verdi. "Ne düşünüyordun?"

"Senin yanında uyanmayı ne kadar isterdim. Seninle duş almayı. Dolabımda olmanı isterdim, böylece giyinmeni izleyebilirdim." Ensesini sıktım, saçları takım elbise ceketimin koluna dökülüyordu. "Sana ilk kahveni getirmek ve bir yudum aldığını görmek istedim."

"Sözlerin porno gibi."

Güldüm. "Sözel olarak romantik biriyim, ha?"

"Ama senin hakkında öğrendiğim bir şey var: Sadece kendini dinlemek için konuşmuyorsun. O kelimelerin her birini kastediyorsun."

Başımı salladım. "Evet." Gülümsedim. "Sen de kızım hakkında benden daha çok şey bildiğini sanıyordun." "Daha fazlasını öğreniyorum. Parça parça."

"Bana bir şey söylemeni istiyorum..."

Derin bir nefes aldı. "Tamam."

"Bunu yaptığımda" -aramızda sadece bir santim kalana kadar eğildim ve ağızlarımızı aynı hizaya getirdim- "bu senin için ne anlama geliyor?" "Yakınlık... Sanırım bunun nedeni beni koklamak istemen."

Elimi yanağına götürdüm ve onu sabit tuttum. "Bunu arabama bindiğin anda yaptım."

"Beni hissetmek istiyorsun."

"Daha derine in,
Addison." "Tadıma bak."

"Peki bunu yaptığımda"- başparmağımı iki dudağımda gezdirdim-"bunu ne için yapıyorum?" "Beni ezberliyorsun."

"Seni nasıl hissettiğimi biliyorum."

Tekrar dene." "Beni hazırlıyorsun."

Öfkelendim. "*Kendimi* hazırlıyorum. Sana dokunmak ön sevişme kadar güçlü." Küçük bir inilti çıkardı. "Beni beklettiğin her saniye işkence gibi." "Biliyorum."

"Ridge..." Sağ gözümünden sol gözüme bakıyordu. "Öp beni. Lütfen."

Yüzünü geriye doğru yatırdım, başparmağımı ağzının kenarına bastırdım, dudaklarının her aralığını, bir parlaklık tabakasıyla kaplanmış yumuşak derisini, arkadan görünen dişlerinin beyazlığını inceledim.

"Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok," dedim ona.

Eli benimkinin arkasına gitti. "*Bunu* hissedenden tek kişinin sen olduğunu düşünüyorsan... yanıliyorsun."

Yüzünün tutmadığım tarafını, kulağının kenarını, yanağının ortasını, ağzının köşesini öptüm ve kendimi onun önünde ortaladığımda dudaklarımızı birbirine çarpmadım.

Açlık içimi parçalıyor olsa da. Ereksiyonum çok şiddetli olsa da.

Bizi dikkatlice birbirimize kilitledim, dilim onun ayrı dudaklarının arasından geçerken onu içime çektim ve ciğerlerim onunla dolduğunda nefesimi verdim.

Geri çekilmedim.

Vücudunun diğer kısımlarını okşamak için yüzünü bırakmadım. Söz verdiğim şeyi yaptım.

Ona asla unutamayacağı bir öpücük verdim.

ADDISON
VAY CANINA. Wow...

Ridge, seni hala hissedebiliyorum. Dudaklarımda. Vücudumun her santiminde. Dudakların bana ne yaptı?

BEN

Az önce seni öptüler.

ADDISON

Ama bu sadece bir öpücük değildi. Bu... Bunun ne olduğunu bile bilmiyorum.

BEN

Seni uyarayım mı?

ADDISON

Ne hakkında?

BEN

Eğer bana aşık olursan, her şey daha iyi olacak.

ADDISON

Bundan daha iyisi nasıl olabilir bilmiyorum ...

BEN

Günaydın...

ADDISON

Selam! Dün gece ölü gibi uyudum.

BEN

Kıskandım. Dün gece burada kimse uyuyamadı. Dikkat edin, Küçük Hanım bugün ekstra baharatlı.

ADDISON

Tavırını değiştirdim ve şimdi gülümsüyor. Sen iyi misin?

BEN

Şimdi seninle konuşuyorum... evet.

ADDISON

Dudaklarını hayal ettim.

BEN

Neredeydiler?

ADDISON

Her yerde.

BEN

Bedenini terk ettiklerinde çığlık atıyor olsan iyi olur.

ADDISON

Daha fazla kelime pornosu. Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?

BEN

Seni ıslatmaktan zevk alıyorum. Elimde değil.

BEN

Bu gece kulüptesin, değil mi?

ADDISON

Evet.

BEN

Benim de gitmeye niyetim vardı. Rhett Daisy'yi götürcekti ama komşunun kızını pijama partisine davet ettiğini öğrendim. Benim çocuğum, mahallenin parti planlayıcısı.

Bu gece tırnak boyayacağım... görsele ihtiyacınız olursa diye.

ADDISON

Eriyorum. Cidden.

ADDISON

Yarın gece ziyarete gelebilirsin.

BEN

Bazı müşterilerle buluşmak için hokey maçına gidiyoruz. İçlerinden biri takımda ve maçtan sonra dışarı çıkmak isteyeceklerinden eminim.

ADDISON

Hayatına kafayı taktım. Kulağa çok eğlenceli geliyor!

BEN

Seni görmeye gelsem daha iyi olur.

ADDISON

Plaj randevumuz var. Tam anlamıyla saniyeleri sayıyorum.

BEN

Bu gece eve döndüğünde bana mesaj atar mısın?

ADDISON

Bu babalıkla ilgili bir şey mi?

BEN

LOL. Hayır, bu bir Ridge olayı. Kızımın eve sağ salım gittiğinden emin olmak istiyorum çünkü seni götürmek için orada değilim.

ADDISON

Eriyor. Tekrar.

—————

ADDISON

Eve. <3

BEN

İyi bir gece miydi?

ADDISON

Seni özledim...

BEN

Rüyalarında beni düşün.

ADDISON

xo

YİRMİ

Addison

F ya da en kısa anlarda, ellerimin Ridge'inkilerle birleştiği kumsala baktım. Tenindeki sıcaklığı, tutuşundaki koruyuculuğu hissettim. Avucunun büyüklüğündeki ve parmaklarının uzunluğundaki erkekliği gördüm.

Bileğindeki saç tozunu.

Ve ben ona -bağlanmış halimize- bakarken kendimi onu sıkarken buldum.

Bu kez altımızda bir battaniye yoktu. Daha önce vardı ama geldiğimizden beri yer değiştirmiştik ve şimdi suyun çıplak ayaklarımıza vurduğu ıslak kumun üzerinde oturuyorduk.

Ama su sadece ayak parmaklarımızdan öteye gitti. Her dalga sırasında ellerimizi kapladı. Ön kollarımızı. Popolarımızı geçti, Pasifik'in soğukluğu arkamızda tuz köpürürken bizi güldürdü.

Kelimeler yok, sadece sesler ve duyular.

Gözlerimi onun yüzüne diktiğimde, aklımdan geçen her düşünce aklımdan geçmeye başladı.

Bu adamı nasıl elde

ettim? Buraya nasıl

geldim? Neden benden

bu kadar hoşlanıyor?

Bekleyecek mi?

Kalbim bana öyle olduğunu söyledi. Özellikle de göğsümün içinde sabit bir ritimle çarpıyordu.

Yüzündeki ifadeye bakılırsa o da en az benim kadar memnun görünüyordu.

Mutlu olarak.

Malibu'ya aşık oluyordu. Sahile ve okyanusa.

Benim yüzümden.

Ama düşüncelerimde çok belirgin, çok zorlayıcı bir şey vardı ve onun da bunu fark edip etmediğini merak ediyordum.

Nerede olduğumun bir önemi yoktu. Plaj, kulüp ya da Ridge'in evi olabilirdi. Önemli olan onunla birlikte olmamdı.

O bağlantıydı.

Bağ.

Su, kıyı, kum ya da tuzlu koku değil. Ridge... her şeydi.

Yavaşça başını çevirdi ve bana baktı. Aramızdaki sessizlik uzadıkça göz kapakları daralıyor, dudakları aralanıyordu.

O gülümseme. *Aman Tanrım*. Bir şey nasıl aynı anda bu kadar çok düşünceyi, duyguyu ve karıncalanmayı tetikleyebilir?

Sanki aklımdan geçen her şeyi duyuyormuş gibi başını salladı ve sonra "Biliyorum bebeğim. Biliyorum..." Sessizliği tekrar bozmadan önce birkaç saniye geçmesine izin verdi - dünyam sarsılırken çünkü ne düşündüğümü gerçekten anlıyor gibiydi - "Görüyor musun?"

Başımı salladım. Başka bir şey göremeyecek kadar ona, beynimin içindeki patlamaya odaklanmıştım.

Ellerimizi çözdü ve kolunu omuzlarıma dolayarak beni yanına çekti. "Bak." Boştaki eliyle uzağı işaret etti.

Parmağını takip ettim ve neyi kastettiğini hemen anladım. Ben ona bakarken, az önce gökyüzünde

Suyun üstü güneşten aydınlanmaya başlamıştı; koyu bakır, altın ve parlak sarı renklere bürünmüştü; bu renkler artık bebek mavisi olan gökyüzüne doğru yükseldikçe neredeyse ombré bir hal alıyordu. Ve ortada, ışınlar mavinin üzerinden vurmaya başlıyordu. Güneş ufuktan yükseldikçe bu ışınlar yavaş yavaş hareket ediyor, parlaklık çivit mavisi suda parıltılar saçıyor ve yükseldikçe her bir tonu derinleştiriyordu.

"Çok güzel," diye fısıldadım. "İlk gün doğumumuz."

O zamana kadar aklıma gelmemişti.

Saatler önce gün batımını izlemiştik ve şimdi gün doğuyordu. Bunca zamandır burada olduğumuzu.

Çok yakında işe gitmemiz gerekecekti.

"Bütün gece burada olduğumuza inanamıyorum." Sesim hâlâ yumuşaktı, sanki gökyüzünü bozmak istemiyormuşum gibi.

"Ve işe geç kalmamak için gitmemiz gerekiyor. Uykusuz uzun bir gün olacak."

"Ama buna değer."

Ona tekrar baktığımda gözleri benim üzerimdeydi, parmakları saçlarıma dalmış, başparmağı yanağımı okşuyordu.

"On iki saat," dedi. "O kadar zamandır buradayız."

"Sanki yeni gelmişiz gibi hissediyorum."

Gülümsedi. "Benden daha fazlasını almak için geçirdiğin onca saat. Bu noktada neredeyse bir uzman olmalısın."

Göz kırptı. "Kesinlikle öylesin. Kafamın içindesin ve oraya nasıl girdiğini ya da seni nasıl çıkaracağımı bilmiyorum."

"Çok keyif aldığım bir yer." Beni daha yakına çekti, yüzlerimiz neredeyse birbirine değiyordu. "Ve düşünsene, bunca zaman seni giyinik tuttum ve bir kez bile soymadım."

Güldüm. "Çıplak zamanları küçümsemeyelim. Onları da çok seviyorum." Yüzüne doğru eğildim ve onu öptüm. "Ama bu gece -bu, biz- en özel olanıydı."

YİRMİ BİR

Ridge

"Hepinizin üzerinde çalıştığınız mülklerin her biri hakkında bir durum güncellemesine ihtiyacı var," dedi Jo, konferans salonundaki masanın etrafında yönetici ekibimizin yüzlerine bakarak. "Brady, neden sen başlamıyorsun?"

Brady sandalyesinde arkasına yaslandı ve kollarını başının arkasında kavuşturdu. "Bangkok'ta işler iyi gidiyor. Lily ve ben

Tayland'a dönmeden önce sadece birkaç gün daha evde olacağız. Döndüğümüzde size daha detaylı bir analiz sunabileceğim çünkü biz yokken ekibin dağları yerinden oynatmış olmasını bekliyorum." Gülümsedi. "Otel görene kadar bekleyin çocuklar. İğrenç bir yer."

"Tamamlanma tarihine ulaşma yolunda ilerliyor musunuz?" Jo ona sordu. Brady başını salladı. "İyi olmalıyız."

Jo elindeki kâğıda bazı notlar aldı ve Macon'a döndü. "Kauai'nin işi bittiğine göre, başka bir mülk arayışında mısınız?"

"Her zaman arayış içindeyim," diye yanıtladı Macon. "Hazırda bekleyen birkaç yerim var." Jo Cooper'a baktı. "Bana Louise Gölü ve Banff şehir merkezinden bahset."

Cooper ıslıkla biraz hava çıkardı. "İşin tam ortasındayız, değil mi bebeğim?" dedi Rowan'a.

"Tanrım, öyleyiz," diye iç geçirdi Rowan.

"Belki de yolu yarılamış durumdayız," diye devam etti Cooper. "Ya da *teknik olarak*, diyebiliriz. Ama daha önümüzde uzun bir yol var. İşleri hızlandırmaya çalışmak için yüklenicinin canına okuyorum. Gerideyiz ama umarım yetişiriz."

"Tanrım," dedim başımı sallayarak. "Bu istemediğim bir görüntüyüdü."

Cooper beni tersledi. "Öyle demek istemedim."

"Tabii ki yapmadın." Ona güldüm ve elimi cebime atarak titreşen telefonumu aldım.

ADDISON

Sınıfta oturup SEN'i ve sahili hayal ediyorum... ama daha çok seni.

BEN

Bu rüyalar neye benziyor? Onlarda çıplak mısın?

"Ridge?"

"Ha?" Başımı kaldırdım ve herkesle birlikte Jo'nun da bana baktığını fark ettim. "Evet?"

"Bize Malibu ve Beverly Hills otelleri hakkında son durumu bildirmek ister misin?"

Brady başparmağıyla masaya vurdu. "Hayır, kız arkadaşına takılmayı tercih ediyor. Sanırım mesajlaştığın kişi oydu, çünkü sürekli hülyalı gözlü bir hatun gibi görünüyordun."

Telefonumu ekranı tahtaya bakacak şekilde yere koydum. "Kiminle mesajlaştığın seni ilgilendirmez."

"Demek ki tam olarak kiminle mesajlaşıyormuş," diye alay etti Macon.

Brady, "Sanırım öğretmenle ilgili bir durum güncellemesine ihtiyacımız var," diye ekledi. "Oradan başlayalım. Malibu ve Beverly Hills'e sonra gidebiliriz."

Başımı salladım ve elimi başımın üstünde gezdirdim. "Siz aptallar benden hiçbir şey alamayacaksınız."

Cooper Rowan'a baktı ve gülümseyerek kravatını düzelttikten sonra, "Çünkü ikinizin arasında işler ciddileşiyor, değil

mi?" dedi.

"İşler ciddileşmiyor," dedim onlara. "En azından benim istediğim şekilde değil. Ama bunun üzerinde çalışıyorum."

Rhett elini masaya vurarak, "Pes ettin," dedi. "Sadece bir saniyeni aldı ve şimdiden onun hakkında konuşmaya başladın." Güldüm. "Neredeyse hiçbir şey söylemedim."

"Ama sen bir şey söyledin," diye karşılık verdi Rhett. "Ve bu lanet olası akbabalar senin onlara verdiği en küçük lokmayı bile yiyip bitirecekler."

"Akbabalar mı? Elinizdeki en iyi şey bu mu?" Brady havladı. "Çünkü bu grup -Rowan ve Jo hariç- bir yırtıcı kuştan çok daha kötü, seni orospu çocuğu." Bana baktı. "Neden işler hâlâ ciddileşmedi? Şimdiye kadar onu kilit altına almışsındır sanıyordum."

Bana gözlerini deviren kardeşime baktım. "Önce halletmemiz gereken bazı lojistik meseleler var," diye gruba seslendim, "sonra iyi oluruz."

"Bana striptiz kulübünü henüz bırakmadığını mı söylüyorsun?" diye sordu Cooper. "Sorun hâlâ bu mu?"

Bu ekipte hiçbir şey sır değildi. Bir erkek ya da kız kardeş ya da kuzen bir şey öğrendi mi, bu lanet olası bir yangın gibi yayılırdı.

Başımı salladım. "Yakında işi bırakacak. Bu arada, birlikte daha fazla zaman geçiriyoruz ve işler kesinlikle doğru yönde ilerliyor."

"Jana onunla tanıştı mı?" Macon sordu.

"Bu gece olacak." Masanın kenarını kavradım. "Okulda veli toplantımız var." Rhett, "Yani ikiniz sadece Addison'la bir toplantı yapacaksınız," diye açıkladı. "Haksız mıyım?"

"Evet," diye cevap verdim. "Sadece üçümüz olacağız."

Rowan'ın sırtı dikleşti. "Bekle, toplantı sırasında Addison'ı kız arkadaşın olarak tanıtmayacaksın, değil mi?"

"Kahretsin, hayır," diye homurdandım. "Addison'la aramızda olanlar hakkında Jana'ya tek kelime etmeyeceğim. Sadece iki kadının buluşacağını söylüyorum. Bu birinci adım." Sandalyede döndüm. "Addison, Jana'ya söylemek için okul yılının sonuna kadar beklememizi, hatta yazın söylememizi önerdi, yani ortalığı karıştırmayalım diye."

"Bu konuda ne düşündüğümü bilmek ister misin?" Rowan sordu.

Güldüm. "Eminim biliyordumdur, ama devam et." Ona doğru başımı salladım.

"Bana onunla vur." "Bu fikirden nefret ediyorum," dedi kız kardeşim.

"Ben de," diye onayladı Jo.

"Açıkçası ben de öyle düşünüyorum," dedim. "Addison'la aramızdaki her şey netleştiğinde Jana'yla konuşacağım." "Bu da çok yakında gerçekleşeceği anlamına geliyor," dedi Rhett.

"Muhtemelen," diye seslendim.

"Şimdi size karşı dürüst olma sırası bende," dedi Brady kollarını masaya dayayarak. "Beni dinle. Bu konuşmayı benim değil de senin yapman gerektiğine sevindim." Gülümsedi.

"Neden?" Bastırdım.

"Çünkü berbat olacak. Ve seni hiç kıskanmıyorum."

ADDISON

O rüyalarda çıplak değildim... ama gelecekte olabilirim.

Kahretsin, şimdi beynim saatte bir milyon mil hızla gidiyor, TÜM şeyleri düşünüyorum.

BEN

Dilimle ilgili fanteziler kuruyorsun, değil mi?

ADDISON

Evet.

BEN

Ve parmaklarım ...

ADDISON

Staaaap. Çalışma kağıdını bitirirken kızınıza bakıyorum ve beynimi çamaşır suyuyla yıkamam gerekiyor.

BEN

LOL.

Dinle, bu gece hakkında.

ADDISON

Evet, bunu konuşmamız gerek.

Neden bilmiyorum ama gerginim. Bana gergin olmamamı söyle.

BEN

Gergin olmayın. Jana'ya göre biz sadece kızımızı öğretmeniyle görüşmeye gelen iki ebeveyniz.

ADDISON

Bu planı sevdim. Midem de bu planı seviyor. Daisy'nin gelişiminden başka bir şey konuşmanın ne yeri ne de zamanı.

BEN

Anlaştık.

ADDISON

O zaman bu gece görüşürüz?

BEN

Bana bir iyilik yap ve çok seksi görünme. Görüşmemiz sırasında masanın altına uzanıp seni parmaklamak istemem.

ADDISON

RIDGE!

BEN

Sadece seni uyarıyorum.

—————

Addison bir tutam saç kulağının arkasına sıkıştırarak kalın bir altın halkayı ve kıkırdağının tepesindeki manşeti ortaya çıkardı. Jana ve ben onunla masanın diğer tarafında otururken öpmeyi hayal ettiğim bir kulak. Addison'ın elleri toplantımız sırasında birkaç kez açtığı bir dosyanın üzerinde kenetlenmişti ve bize Daisy hakkında özel olarak hazırladığı farklı kâğıtları gösteriyordu. Her konuştuğunda, dudaklarından çıkan kelimelerden çok dudaklarına odaklanıyordum. Parlatıcısının çoğunu ısırarak çıkarmıştı, dişleri burada geçirdiğimiz on beş dakika boyunca çiğnemek için sürekli dudağının bir kısmını buluyordu.

Sinirlerini iyi saklıyordu ama ben onları hissedebiliyordum. Çünkü onu hissedebiliyordum.

"Daisy'nin okuma becerilerini, dinleme ve anlama becerilerini gözden geçirdik," dedi Addison, elleri artık masanın altındaydı. "Matematik, sosyal bilgiler ve fen bilimlerinde şu ana kadar işlediğimiz müfredatı tartıştık. Ayrıca sınıfta, koridorda, yemekhanede ve teneffüslerdeki genel davranışlarını da ele aldık." Jana'dan bana ve tekrar Jana'ya baktı. "Şimdi bana soru sorma zamanınız geldi. Her şeyi yanıtlamaktan mutluluk duyarım." Dişleri çiğnemeye devam etti, bu kez üst dudağının köşesini hedef alıyordu.

Jana bana baktı ve sonra şöyle dedi: "Kabul etmek gerekir ki Daisy okula başladığından beri eyalet dışında çalışıyorum, ama Ridge bana Daisy'den şu ana kadar gördüklerinden çok etkilendiğini, verdiğiniz ödevlerden ve bu kadar kısa sürede okuma konusunda ne kadar güçlendiğinden bahsetti."

"Bunu takdir ediyorum." Addison gülümsedi. "Sınıftaki en eğlenceli öğrencilerden biri."

Daisy'nin gelişimi Jana ve benim sık sık konuştuğumuz bir konuydu. Addison'ın yıldız bir öğretmen olmasından kaynaklandığına hiç şüphem yoktu. Bu konuşma sırasında dikkatim dağılıp gitmiş olsa da, kesin olan bir şey vardı: Addison'ın sunumu son derece etkileyiciydi.

"Kişiselleştirmek istemem," dedi Jana ona, "belki Daisy bunu sınıfta dile getirmiştir, bilmiyorum ama Ridge ve ben kızımıza ayrı evlerde ebeveynlik yapıyoruz. Bu kadar ileri geri konuşmuşken, onun eğitimini ilerletmek için elimizden gelen her şeyi yaptığımızdan emin olmak istiyorum." Jana sarkık şapkasının tepesini aşağı doğru itti ve sonra ısınmaya çalışıyormuş gibi elini çıplak kolunda gezdirdi.

Bir noktada, bunu onun için yapardım, ellerimin sıcaklığı her zaman teninin sıcaklığını değiştirirdi.

O rolü özlemiyordum. Ne kadar çok şeyin değiştiğini kabul ediyordum çünkü artık arzuladığım Addison'ın teniydi.

"Okumamızı önerdiğin herhangi bir kitap var mı?" Jana devam etti. "Durumumuzu nasıl idare edeceğimiz konusunda bize yol gösterebilecek olanlar mı? I

Bir çocuk okula yeni başladığında ve annesinin evi ile babasının evi arasında gidip geldiğinde ev hayatı ile eğitim arasında nasıl başarılı bir denge kurulabileceğine dair bazı ipuçlarını çok isterim."

"Daisy'nin herhangi bir şekilde etkilenmesini istemiyoruz," diye önerdim. "Ve şu ana kadar iki ev arasındaki geçişte harika bir iş çıkardığımızı düşünüyorum. Ancak okul, hakkında çok fazla şey bilmediğimiz bir engel ve biz sadece onun başarılı olmaya devam ettiğinden emin olmak istiyoruz."

"Elbette." Addison başını salladı. "Ne olursa olsun, sınıfta Daisy ile benzer durumda olan başka öğrenciler de var - ve bunu sadece tek sizmişsiniz gibi hissetmemeniz için söylüyorum. Yardımcı olabileceğini düşündüğüm kitapların bir listesini vermekten mutluluk duyarım. Okuduğum kitaplar, bu yüzden nazik ama etkili yaklaşımları göz önüne alındığında onları iletmekten rahat hissediyorum. Listeyi sabaha kadar size e-posta ile göndereceğimden emin olabilirsiniz." Addison ellerini

tekrar masaya götürdü ve yüzüğündeki halkalardan biriyle oynadı.

parmak. "Daisy'nin sahip olduğum en sağlam temelli öğrencilerden biri olduğunu söylemek isterim. Buraya gelirken son derece güçlü bir temele sahip olduğunu söyleyebilirim ve şimdiden sosyal ve akademik olarak sınıfın en üst yüzdesinde performans gösteriyor."

"Konuşabildiği andan itibaren sosyal bir kelebek oldu, değil mi?" Jana bana söyledi. "Bunu kimden aldığını kesinlikle biliyoruz." Bana sırtarak baktı.

Kıkırdadım. "Benden gelmedi."

Ben Jana'ya bakarken Addison'ın gözlerini üzerimde hissedebiliyordum.

Ama çok çekici olmasına rağmen ona bakmamak için bilinçli bir çaba sarf ettim.

Jana evlerimiz arasında nasıl gezineceği konusunda endişeliydi ve şu anda Addison'a Jana alarmını çalıştıracak herhangi bir ilgi göstermemekle çok daha fazla ilgileniyordum.

"Konuşmak istediğin başka bir şey var mı?" Addison sordu.

"Sanırım her şeyi konuştuk," dedim Jana'ya.

Jana başıyla onayladı. "Evet, katılıyorum."

Jana ve ben ayağa kalktık, o da masanın öbür ucuna uzanıp Addison'ın elini sıktı.

Addison hemen tepki vererek Jana'nın parmaklarını sıktı. "Sizinle tanışmak harikaydı. Kitap önerileriyle ilgili olarak sizinle temasa geçeceğim."

"Teşekkür ederim," dedi Jana.

Jana'yı bırakır bırakmaz elini tuttum ve "Sizinle konuşmak harikaydı, Bayan Lark," dedim. "Ben de öyle," diye cevap verdi Addison, sesi gündelikten çok resmiydi.

Parmakları benimkilerden ayrılır ayrılmaz kolumu uzatarak Jana'nın önce çıkmasını işaret ettim ve sınıfa doğru ilerlerken omzumun üzerinden Addison'a bir göz attım. Oturduğumuz masayı terk etmişti ve elinde henüz yudumlamadığı bir şişe suyla sırasının yanında duruyordu.

Gözleri benimkilere kilitlenmişti.

Ona sadece birkaç saniye bakabilmiş olsam da yüzündeki maskenin eridiğini görebiliyordum ve köşeyi dönüp koridorda Jana'ya katılmadan önce bir gülümseme attım.

Çıkışa doğru ilerlerken, "Bu toplantı konusunda kendimi iyi hissediyorum," dedi. "Katılıyorum."

"Yaşı hakkında herhangi bir endişeniz var mı?"

"Yaşı?" Sesimi alçak ve duygusuz tutmaya çalıştım.

"Yirmi iki, en fazla yirmi üç yaşından büyük olamaz, değil mi?"

Yaşı hakkında yorum yapmak yerine - cevabı bildiğim için - lobinin kapısını ona açık tuttum ve "Bunu olumsuz bir şey olarak mı görüyorsun?" diyerek konuyu biraz değiştirdim.

"Daha deneyimli birinden zarar gelmez. Ama Daisy'nin şu ana kadarki gelişiminden memnun olduğunuzu söylemiştiniz, değil mi?"

Arabasının önüne geldiğimizde durdum ve ona doğru döndüm. "Daisy harika gidiyor. Eğitimi konusunda endişelenecek bir şey yok."

"Keşke Addison'ın birkaç yılı daha olsaydı, hepsi bu." Ağırlığını kaydırarak kollarını göğsünde kavuşturdu. "Yine de kendine güveniyor gibiydi, özellikle de ortak ebeveynlik konusunda ve kesinlikle güven vericiydi."

"Bence kızımız için iyi olacak."

"Muhteşem olduğu için mi?" Gözlerini devirdi ve küçük bir kahkaha attı. "Sakın bana fark etmediğini söyleme."

Eski sevgilim olup olmaması önemli değildi; aptal değildim ve oraya gitmemem gerektiğini çok iyi biliyordum. "Çünkü yönetim onun kalifiye ve günümüz standartlarına uygun olmadığını düşünseydi okul onu işe almazdı." Jana'nın kızımız söz konusu olduğunda onun yanında olduğumu bilmesini istiyordum. "Her şeyi takip edeceğiz ve Daisy'nin yapması gereken sıçramaları yapmadığını düşünüyorsanız, yeniden değerlendireceğiz." Durakladım. "Kulağa hoş geliyor mu?"

Başıyla onayladı. "Bu hafta sonu onu görmek için uğramak istersen bana haber ver. Olmazsa, Pazartesi günü onu bırakmayı planlıyorum."

"Bu yolculuk ne kadar sürecek?"

Tüm saçlarını bir omzuna taşıdı ve saç tellerini parmaklarıyla taradı. "Sadece dört gün. Cuma günü onu okuldan almak için zamanında döneceğim." Diğer eliyle anahtarlığını çıkardı. "Hey, sana sormak istiyordum. Konser biletlerini aldın mı?"

Kıkırdadım. "Evet, öyle yaptım."

"Peki ne kadar harcadın diye seni öldürecek miyim?"

"Ne kadar harcadığımı sana asla söylemeyeceğim, yani hayır."

"Ridge..." Arabasının kapısında donmuş bir şekilde durmuş, yüzümü değerlendiriyordu. "VIP bilet aldın, değil mi?" Arabama doğru birkaç adım attım. "Neden böyle düşündün ki?"

"Çünkü seni herkesten daha iyi tanıyorum ve içini görebiliyorum." Tek görebildiği şeyin bu olmasını umuyordum.

Ona gülümseyerek arkamı döndüm ve arabama doğru giderken omzumun üzerinden ona el salladım. Sürücü koltuğına oturduğumda

Jana'nın otoparktan çıkışını izledim ve Addison'a mesaj göndermek için telefonumu çıkardım.

BEN
Tanrım, inanılmazsın.

ADDISON
Hala uyanık mısın emin değilim?! Uzun bir gece oldu... ve Leah ile birkaç içki içtim.

BEN
Sen iyi misin?

ADDISON
Evet, evet. 20 toplantı çok fazlaydı.

BEN
Bizimki daha iyi gidemezdi, sanmıyorum. Etkileyicisin, umarım bunu biliyorsundur.

ADDISON
Jana'nın seninle aynı fikirde olduğu hissine kapılmadım.
Bilmiyorum, belki de kafamın içinde çok fazla
kaldım. Ama onun hakkında haklıydım, Ridge, o
muhteşem.

BEN
Kafanın içinde çok fazla kalmışsın. O seni sevdi. Her şey yolunda. Söz veriyorum.

ADDISON
İyi geceler. <3

BEN
Tatlı rüyalar, bebeğim.

BEN
Bu sabah seni kontrol edip iyi olduğundan emin olmak istedim.

ADDISON
Ben iyiyim. Teşekkür ederim. <3

BEN
Bana hala kafanın içinde olmadığını söyle.

ADDISON
Çıkmaya çalışıyorum.
Her şey için endişeleniyorum. Jana harika birine benziyor ve ben ne kimsenin ayağına basmak istiyorum
ne de bunun herhangi bir şekilde dağınık olmasını istiyorum. Anlarsın ya?

BEN
Öyle olmayacak. Bunu birlikte çözeceğiz. Bu
gece kulüpte görüşür müyüz?

ADDISON
Orada olacağımı biliyorsun.

YİRMİ İKİ

Addison

Tiki hafta daha, yani bu geceyi de sayarsak dört vardiya daha. Kız kardeşime borcumu ödeyene kadar ne kadar zaman geçeceğini tahmin ediyordum. Tabii ki bu, burada çalışmayı bırakabileceğim anlamına gelmiyordu. Eğer yirmi ya da otuz bin dolar ödeyebilirim

öğrenci kredilerimi ödeyip faturalarımı kapatırsam istifa edebilirim.

En azından vardiyamın başında kapıdan her girişimde kendime bunu söylüyordum. Ve sahneye her çıktığımda. Ve her kucak dansı yaptığımda.

Ve her seferinde özel bir odaya girmek için işe

alındım. Bunu ailem için yapabilirdim.

Ve sonra bunu kendim için yapabilirim.

Hayatın uzun ve zorlu yolculuğunda sadece küçük bir tümsekti. Ama gittikçe zorlaşıyordu.

Aslında daha zor.

Özellikle de bir misafirle tamamen yalnız kaldığım anlarda. Gözlerini eğlendirmekten sadece ben sorumluyken. Onun arzusunun nesnesi haline geldiğimde ve bu düşüncelerin beni tüketmesine izin vermemem gerektiğinde.

Özel danslar - Ridge'in beni kiraladığı zamanlar hariç - bir ya da iki şarkı, en fazla üç şarkı sürüyordu. Tek yapmam gereken rol yapmaktı.

Numara yap.

Kendimden geçtim ve kendime bunu para için yaptığımı hatırlattım.

Göz teması kurmaya ve sürekli ıslak dudaklarımı ayırıp ısırmaya ve onun duymak isteyeceği türden sesler çıkarmaya özen gösterdim.

Ama her seferinde, bana bakan gözler Ridge'e ait değildi. Ne saçları, ne de o seksi çene hattı ya da çok seksi bulduğum Cole burnu.

Bunu atlatmak ve hayatta kalmak için onun yüz hatlarını Ridge'inkilerle değiştirdim.

Beni ayakta tutan şey buydu. Şarkının her saniyesini daha katlanılabilir kılan şey. Ta ki birdenbire dayanılmaz olana kadar.

Sırtım dikleşti, kaslarım gerildi ve vücudumdaki her bir kıl parçası ayağa kalktı. Elini göğsümden çekmek için bileğinden tuttum ve "Bana dokunamazsın" diye uyardım.

Beni özel olarak işe alan her misafire bu koltuğa oturduğu anda kurallar açıklanırdı. Belime izin vardı; daha yüksek ya da daha alçak hiçbir şeye izin yoktu.

O da kabul

etmişti. Hepsi

kabul etmişti.

Elinin kucağına dönmesiyle sandalyeden uzaklaştım ve eteğimi düzelttim, bu sırada nefesimi tutmaya çalışıyordum. Şarkının yarısına gelmiştim, bu yüzden sütyenim çoktan çıkmış ve yere düşmüştü. Vücudumdan çıkaracak bir şey kalmamıştı. Eteğim o kadar kısaydı ki üzerimde sadece bir tanga vardı.

Birkaç saniye kaybetmek için arkamı döndüm ve kollarımı yere indirip yüzümü dizlerimin arasına sıkıştırarak ona arkamı döndüm. Kalçalarımı birbirine vurarak kıcıımı salladım ve baldırlarımın arasındaki boşluktan ona baktım.

Öne doğru eğilmişti, yüzü kıcıma çok yakındı... sanki o pislik beni koklamaya çalışıyordu.

Hızla ayağa kalktım ve onunla yüzleştım, göğsüne hafifçe bastırarak onu uzaklaştırdım ve bacaklarının iki yanında durdum. A

Ne zaman biri bu koltuğa otursa korktuğum bir pozisyondu ama iş için gerekli olan bir pozisyondu. Eli göğsüme geri döndüğünde kalçalarının dışı benimkinin içine zar zor değiyordu. Az önce söylediklerimi dinlememiş miydi? Kim olduğunu sanıyordu ki? Avucunun arka tarafını tuttum. "Yine kuralları çiğniyorsun." "Kuralların canı cehenneme." Sesi asit gibiydi, derimi yakıyordu. Ve bu iğrenç kelimeler ağzından çıktığı anda parmakları sıkılaştı. Sadece tutmuyordu. Sıkıyordu. Eli bir mengene gibiydi, vücudumdaki tüm nefesleri alıyordu ve ben onu gevşetmeye çalıştıkça daha da kötüleşiyordu. "Bırak beni!" "Hayır." Nefesinden güçlü bir bira ve sigara kokusu aldım. "Senin için para ödedim. Paramın karşılığını alıyorum." Diğer eli iç kalçamdaydı ve rahatsız edici bir hızla yükseliyordu. "Sen bu odadayken, bunlar benim memelerim. Bu da benim amım olacak. Ve sana ne zaman ve nerede istersem dokunacağım." "Bırakın beni!" Sesimin tizliğinin personeli uyaracağını ve bir güvenlik görevlisinin koşarak geleceğini umarak tekrarladım. Ama bunun olmasını bekleyemezdim. Bana zarar veriyordu. Ona ait olmayan bir şeye dokunuyordu. Benim kurallarımı çiğniyordu. Parmaklarını yırttım, tırnaklarımı arkalarına batırdım. Kımıldamadı. Değişen tek şey yüz ifadesiydi; gözlerindeki tutku, dudaklarından akan arzu. Bu hasta herif bundan zevk alıyordu. İçimden bir ses ben çırpındıkça ve bağırdıkça onun daha da tahrik olduğunu söylüyordu. Kavgaya peşindeydi ve bunu ona vermemi istiyordu. Son bir kez daha bağırdım. "Bırak beni hemen şimdi!" Hareket etmediğinde, eli tehlikeli bir şekilde tangama yaklaştığında, bacağımı kaldırdım ve topuğumu taşaklarına doğru tuttum ve olabildiğince sert bir tekme attım. Bu yeterli gelmeyince ikinci kez tepindim ve kulaklarım anında onun iniltileriyle doldu ama bedenim ondan kurtulmuştu. "Al bunu, pislik!" "Seni lanet fahişe!" Sütyenimi olduğu yerde bıraktım, ona uzanma zahmetine bile girmedim ve odadan koşarak çıktım, koridorda koşarken göğsümü tuttum -duvarlar, flaş ışıkları, sesler hepsi bir bulanıklıktı- ve beni ana salona bırakan kasiyerin yanından geçtim. Özel odanın aksine, burası ışık doluydu. Bu yüzden mi gözyaşlarım vardı, bu yüzden mi gözlerim yanıyormuş gibi hissediyordum? Ve nefesim, o da gitmişti. Odayı taradım, bir şey, herhangi bir şey arıyordum - çoğunlukla sadece aşinalık. Ama hiçbir şey doğru görünmüyordu. Her şey çok uzaktı ama yine de dayanılmaz derecede yakındı. Müziğin sesi çok yüksekti. Koku yoğun ve hastalıklıydı. Ayaklarım hareket etmiyordu. Sanki yere yapışmış gibiydiler. Ama başım öyle değildi ve nereye gitmem gerektiğini görmek için bir o yana bir bu yana baktım. Nereye gitmem gerektiğini. Güvenli olan yere. Kimsenin bana dokunamayacağı bir yere. Neden hareket edemiyordum? "Addison." Adımın sesi tenime çarptı ve hemen sekti. "Addison, bana bak." Yüzümde bir şey hissettim, el gibi. Ve o ses, acı verici bir şekilde tanıdıktı. Hiçbir şey hissetmediğim halde hissedebildiğim bir bakış. "Addison, bebeğim, bana bak." Hiçbir şeye bakmıyor gibi göründüğüm için neye baktığımı bilmiyordum ama bir şey odaklanmaya başladı.

Göğüs. Boyun. Çok iyi hatırladığım seksi bir çene hattı.

Dudaklar, Cole burnu ve kobalt gözler.

Ridge.

"İşte buradasın," dedi.

Yüzümü tutuyordu.

Bakışlarını benimkilere

kilitliyordu. Ama ...

O olduğuna inanmamıştım.

Bu kulüpteki herkesi Ridge gibi gösterdim.

Gözlerini onunkilerle değiştirdim. Saçlarını. Yanaklarını. Burunlarını.

"Hayır." Ellerimi yanaklarımda hissederek başımı salladım. "Hayır, sen değilsin."

"Ne demek ben değilim? Addison, sana gerçek adınla sesleniyorum. Burada Addy diye hitap ediyorsun. Bunu nasıl bilebilirim?" Durakladı. "Sesimi dinle. Bana benzemiyor mu?"

Birkaç kez göz kırptım. Yüzü değişmemişti.

Ellerinin hissi de değişmedi.

Ya da burnumun yeni yeni algıladığı kolonya kokusu.

"Ne oldu sana böyle? Sütyenin nerede?" Parmakları göz kapaklarımdan dibindeydi. "Neden ağlıyorsun?"

Yutkundum, sesimi arıyordum, boğazım çok ağır ve gergin hissediyordu. "Bana dokundu."

"Sana kim dokundu?"

"Bir misafir."

"Sana dokundu da ne demek Addison?"

Ridge olmasına rağmen, değildi. Çünkü onunla ilgili her şey farklıydı. Sesi.

Sertti. Baskın. Gözleri.

Öfkeli ve intikamcıydılar.

"Canımı yakıyordu. Gitmeme izin vermiyordu. Tekrar tekrar bırakmasını istedim ama bırakmadı." Ridge beni o kadar sıkı tutmasaydı, misafirin çıkıp çıkmadığını görmek için arkamdan koridorun ağzına bakardım. "Onu tekmeledim. Sonra da kaçtım."

"İyi misin?"

Başımı

salladım.

"Kıyafetlerin nerede?"

Bilmiyordum.

Ama ben yaptım.

"Arka odada-" Elleri yüzümü terk ettiğinde sesim kesildi ve kolları beni sardı ve beni havaya kaldırıp göğsüne yasladı.

Beni taşıırken ana salonu, ardından kısa bir koridoru ve son olarak da girişte duran kasiyeri geçtik.

"Onunla nereye gittiğini sanıyorsun?" Ridge durdu ve

bizi geri çevirdi.

Gözlerimi kırıştıtarak karşımozdaki adama baktım ve onun menajerim

olduğunu fark ettim. Ridge, "Onu eve götürüyorum," diye karşılık

verdi.

"Bunu yapamazsın." Bir adım öne çıktı. "O bir çalışan. Çalışıyor. O-" "İzle beni," diye bağırdı

Ridge.

Müdürümün boynu geriye doğru kıvrıldı. "Seni izlemek mi?"

Bir güvenlik görevlisi de ona katılmıştı ve ikisi de bize doğru yaklaşıyorlardı.

Ridge, "Onun vardiyası bitti," dedi. "O artık senin çalışanlarından biri değil. Onu arabaya bindirir bindirmez seninle ilgilenmek için geri döneceğim. Sakın kıpırdama."

Ridge kulübün kapısını tekmeleyerek açtı, aradaki boşluk artık sığabileceğimiz kadar genişti ve beni arabasına götürdü. Yolcu kapısını açabilecek şekilde manevra yaptı ve beni dikkatlice koltuğa oturttu. Yerimden memnun kaldığında, arkama uzandı ve üzerime yerleştirdiği bir battaniyeyle geri döndü.

"Daisy üşür, bu yüzden arabamda her zaman bir tane bulundururum." Diz çöktü; yüzü benimkiyle aynı hizadaydı. "Seni içeri kilitleyeceğim. Telaşlanmanı istemiyorum. Sadece kimsenin arabama girmesini istemiyorum." Yüzümdeki saçların bir kısmını aldı, battaniyeyi düzelitti ve koltuğu birkaç santim yatırdı. "Birkaç dakika içinde döneceğim. Burada iyi olacak mısın?"

Başımı salladım.

"Addison, konuşmana ihtiyacım var. Sesini duymam gerek."

"Evet." Elinin nerede olduğunu bilmiyordum ama bir şekilde buldum ve tuttum. "Nereye gidiyorsun?"

"Önce menajerinle ilgileneceğim. Sonra sana dokunan orospu çocuğunu bulacağım ve onu öldüreceğim."

YİRMİ ÜÇ

Ridge

"W ofisiniz burası mı?" Kulübün girişinden geri döndüğümde Addison'ın menajerine söyledim, o orospu çocuğu hala korumasıyla orada duruyordu.

Müdür kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Neden?"

"Sizi çalışanlarınızın önünde ifşa etmemi istemiyorsanız" -kasada duran genç kadına başımla işaret ettim- "ve müşterilerinize" -yeni gelen bir grup erkeğe başımla işaret ettim- "o zaman özel bir yere gitmemizi öneririm."

Müdür bana pislikmişim gibi baktı. "Sen kim olduğunu sanıyorsun?"

Gülümsedim.

Bu soruyla çok karşılaşmadım. Ama sorulduğunda, tatmin olmak çok iyi hissettiriyordu. "Ridge Cole, Cole ve Spade Otelleri'nin sahibi. İşte ben buyum."

Müdür ve koruma birbirlerine baktılar.

Adımın güçle birlikte geldiğini, ceplerimin bu striptiz kulübünü, binayı satın alacak ve buradaki her çalışanın maaşını hayatlarının sonuna kadar ödeyecek kadar derin olduğunu söylememe gerek yoktu.

Biliyorlardı.

Yüzlerindeki ifade de bunu doğruluyordu. "Beni takip edin," dedi müdür.

Beni kulübün özel odalarının bulunduğu bölüme götürdü. Sağa gitmek yerine - Addison her ziyaretimde beni o odalardan birine soktuğundan beri yeterince koridorda yürümüştüm - beni sola, kasiyeri geçip küçük bir ofise götürdü.

İki katlanır sandalye vardı. Birini koruma aldı, diğerini de ben. Müdür ucuz, küçük masasının arkasında oturuyordu.

"Addy'nin kız arkadaşın olduğunu varsayıyorum-"

"Addison," diye düzelttim. "Eğer onun hakkında konuşacaksan, ona düzgün bir şekilde hitap etmelisin." "Addison," dedi.

O daha tek kelime edemedi, "Addison ve benim ne olduğumuz seni ilgilendirmez ve bu konuşmayla ilgisi yok," diye seslendim. Masaya doğru eğildim. "Bu akşam onu bulduğumda, müşterilerinizden birinin kendisine cinsel saldırıda bulunduğu özel bir odadan yeni çıkmıştı. Çalışanlarınızın güvenliğini sağlamak için kimse görüntüleri izlemiyorsa, o odalarda kamera bulundurmanın amacı nedir?"

"Bir güvenlik görevlimiz var-"

Yumruğumu sahte tahtaya vurdum. "Nerede görev yaptığı umurumda değil. Belli ki müdahale edecek ya da ona yardım edecek kadar yakın değildi."

"Bay Cole, sanırım çalışanlarımızın burada ne yaptığı ve bu özel odaların ne işe yaradığı konusunda kafanız karışıyor."

"Kafam karıştı" -kaşlarım kalktı- "en son istediğim şey bu. Addison o odalarda sınırlar koyuyor. Biliyorum çünkü ben de Orada onunla birçok kez. Eğer bu sınırlar tanımlanmamış olsaydı, bu başka bir şey olurdu. Ama öyle ve müşterilerinizden biri bu sınırı aştı."

Müdür, tırnak işareti kullanarak, "'Çapraz' kelimesini tanımlayın," dedi.

"Zorla göğsünü tuttu ve gitmesine izin vermedi. Öyle bir noktaya geldi ki, kadın meseleyi kendi ellerine almak zorunda kaldı."

kendini koru."

"Göğüslerine dokundu," dedi koruma. "Bu kadar mı?"

Ses tonundan hoşlanmamıştım.

Ayrıca sanki kızın memeleri halka açılmış gibi olayı küçümsemesi de hoşuma gitmedi.

Boynumu döndürdüm, böylece bir adamın zavallı bahanesini görebildim. "Bu bir sınır. Onu aştı." Bakışlarım müdüre döndü ve bilgisayarını işaret ettim. "Neden yayını açmıyorsun, böylece tam olarak ne yaptığını görebiliriz?"

"Böyle bir seçenek yok," dedi müdür.

Öfkem beni kıkırdamaya itti. "Neden?"

"Çünkü sen bir çalışan değilsin."

"Benimle kafa bulma," diye homurdandım. "İkimiz de böyle bir yerin böyle bir kuralı olmadığını biliyoruz." Müdür sandalyesinde geriye doğru sallandı. "Yayına erişimim yok."

Siktiğimin yalancısı.

Kollarımı masasının kenarına koydum. "Hukuk ekibimi buraya getirip bu kulübü gömdürtmeyin. Görüntüleri ele geçirdikleri anda -ki geçirecekler- sadece halkla ilişkilere vereceğin zarar bile seni işinden eder ve bu müessesenin kapısına sonsuza dek kilit vurulur." Gözlerim kısıldı. "Ya da kibar davranıp istediğimi verirsin." Telefonumu çıkardım, şifremi girdim ve Jenner Dalton'ın iletişim bilgilerini buldum, başparmağım Telefon düğmesinin üzerinde geziniyordu. "Telefon görüşmesi yapacak mıyım? Seçim senin."

Bakışları sertleşti. "Sen bir orospu çocuğusun, bunu biliyor muydun?" Klavyede bir şeyler yazdı, fareyi altlığında hareket ettirdi ve ekranı bana doğru çevirdi. "Bil diye söylüyorum, bunların hiçbirini görmedim."

"Bu noktada *seni* sorumlu tuttuğumu mu düşünüyorsun?" Tükürdüm. "Bu pozisyon için yetersiz olduğunu zaten biliyorum ve seni hangi salak işe aldıysa belli ki ne halt ettiğini bilmiyormuş." Dişlerimi birbirine geçirdim. "Kamera görüntülerini aç. Sabrım tükeniyor."

Monitöründe görünen, özel odalara giden koridordan gelen yayındı. Ben onu görene kadar görüntüleri geri sardı ve "Dur" dedi.

Görüntüler gerçek zamanlı olarak oynamaya başladı. Müşteriyi hangi numaralı kapıya götürdüğünü not etti ve sadece o odanın görüntülerini açtı.

Ekranı izlerken, piçin oturduğunu, bacaklarını açtığını ve sertleşmiş aletini avuçladığını görünce çenem sıkıştı.

Ellerim yumruk oldu.

Bunu ekranda görmenin nasıl bir his olacağını tahmin edememiştim. Bir erkeğin Addison'a bu kadar yakın olmasına, ellerini onun üzerine koymasına, ona sadece bana ayrılması gereken bir şekilde bakmasına tanık olmak.

Ne olduğumuz, hangi hızda ilerlediğimiz ya da unvanımız olup olmadığı umurumda değildi. Aklımda, o kadın benimdi. Ve ona dokunduğunu, tutuşunun agresif ve saldırgan olduğunu görmek, beni lanet olası sınırın çok ötesine gönderiyordu. Ama sadece orada bitmedi.

Kız eğildiğinde yüzünü kızın kıkına dayadı ve eli kızın kalçasının iç kısmını da sıyırdı.

Ses yoktu. Karşılıklı konuşmaları duyamıyordum. Sadece dudaklarının hareket ettiğini görebiliyordum, zihnim ona bağırdığı kelimeleri dolduruyordu.

"Şu orospu çocuğunun ona ne yaptığına bak." Gözlerimi müdüre diktim, bir yanıt bekliyordum. "Bana onun sınırı aşmadığını söyleyemezsin." Hiçbir şey söylemeyince elimi masaya vurdum. "Cevap ver bana!"

"Sanırım en iyisi hiçbir şey söylememem."

Bu yanıt bende masanın öbür ucuna uzanıp onu kaldırma ve masanın üzerine çarpma isteği uyandırdı. Ama bu ondan istediğim şeyi elde etmemi sağlamayacaktı.

Ben de onun yerine "Ben de orospu çocuğuyum" diye tısladım. Addison adamın hayalarına tekme atıp odadan çıktığında, müşteri sandalyesinden düşüp yerde bir yumak halinde büzüldüğünde öfkelenim. "Nerede o?"

"Kim?" diye sordu müdür. "Müşteri mi?"

Başımı salladım.

Müdür korumaya "Neden gidip hâlâ burada mı diye bakmıyorsun?" dedi.

Koruma gitti ve kapıyı arkasından kapattı.

Kol kilide oturur oturmaz, müdür monitörü artık göremeyeceğim şekilde çevirdi ve kollarını masanın üzerinde kavuşturdu. "Benden o yayının bir kopyasını isteme. Sana vermeyeceğim."

Hiçbir şey söylemedim. Sadece ona bakmaya devam ettim, bir sonraki hamlemi tahmin ederek sessizlik içinde kaynamasına izin verdim. Bunu birçok farklı yöne çekebilirdim.

Ancak diğerleri beni tatmin etse bile sadece bir tanesi Addison'ın yararına oldu.

"Yem istemiyorum." Bacaklarımı ve kollarımı kavuşturdum ve gülümsemenin yavaşça yüzüme yayıldığını hissettim.

"Onun yerine istediğim başka bir şey var."

"Sıcaklık nasıl?" Addison'a parmaklarımı onun için hazırladığım banyoya daldırarak suyun haşlanmadığından emin olup olmadığını sordum. "Biraz soğuk su eklememe gerek var mı?"

Ekstra sıcak olmasını istemiş olsa da, kendini yakmasını istemedim.

"Bu mükemmel." Kabarcıkların bir kısmını boynuna kadar yaydı. "Tam da ihtiyacım olan şey. Teşekkür ederim." Parmaklarını benimkilerin üzerine koymak için küvetin kenarından uzandı. "Bana katılmak istemediğine emin misin?"

Başka bir şey istemedim.

Ama çok kötü bir gece geçirmişti, bu yüzden ona biraz zaman tanımak istedim.

Küvetin yanındaki tepsiden bir bez aldım ve suya daldırdım, yeterince ıslattım, böylece omuzlarının üst kısmına masaj yaparken aynı zamanda onu temizliyordum. "Bu sadece senin için."

Bana sarılmaya devam etti, bakışlarımız kilitlendi. "Ben iyiyim, Ridge." "Biliyorum."

"Endişeleniyorsun. Bunu hissedebiliyorum. Endişelenmene gerek yok." Pozisyonunu düzeltti ve ayaklarına doğru bir kabarcık dalgası gönderdi. "Taşaklarına tekme atmak dünyadaki en özgürleştirici duyguydu. Ve bunu iki kez yapmam gerekti çünkü ilk tekme yeterli gelmemişti." Sessizleşti ama sözünü bitirmediği belliydi. "Adrenalin beni ele geçirdiğinde bir baş belasına dönüştürdüğü için mutluyum. Yaptığım şeyi yapmamış olsaydım... ne olurdu bilmiyorum."

Başparmağımı alnında gezdirdim, yanağından aşağı indim ve yüzünün yan tarafını avuçladım. "Sen odadan çıktıktan sonra yere düştü."

Sessizce bana bakarken gözleri büyüdü. "Nereden biliyorsun?" Biraz daha doğrulup oturdu. "Bekle, kamera görüntülerini gördün mü?"

Evime giderken, kulübe geri döndüğümde neler olduğunu konuşmamıştık. Tek bir soru bile sormadı ve ben de bu konuda hiçbir şey söylemedim. Ona polise gitmek isteyip istemediğini sordum ve bunun istediği son şey olduğunu, onu buraya getirdiğini söylediğinde, banyoya girene kadar konuşma en aza indi.

"Hepsini gördüm," diye itiraf

ettim. "Ve menajerim de gördü..."

"O artık senin menajerin değil, Addison."

"Beni kovdu mu?" Sesi ancak bir fısıltının üzerindeydi. "Burada neyle karşı karşıya olduğumu anlamam gerekiyor. Geri dönememem -ya da dönmemem- faturalarımın ortadan kalkacağı anlamına gelmiyor."

"Bana geri döneceğini mi söylüyorsun?"

Başımı eğdi, boynunu uzattı, gözleri kapandı. "İstemiyorum. Zaten orada çalışmayı hiç istemedim. Ama kız kardeşime borcumu ödemeye çok yaklaştım. İki hafta kaldı. Sonra da öğrenci kredilerimin büyük bir kısmını ödeyecektim." Tekrar bana baktı. "Orada başıma ilk kez böyle bir şey geliyor. Belki müdür güvenliği artıracağına söz verirse ya da..." Sesi uzaklaştı. "Neden oraya gitmeme izin veriyorum ki?" Tekrar durakladı. "Onu kaybettim... değil mi?"

"Onu kaybetmedin."

"Ama güvenliğimi düşünmem gerekirken mali durumuma odaklanmış durumdayım. Ve güvenliğim söz konusu olduğunda, neden kendimi böyle bir duruma sokmayı düşünüyem ki?"

El bezini bıraktım ve çenesini tuttum. "Çünkü orada olanlar teknik olarak her yerde olabilir. Bir öğretmen sizi okulda bir dolaba çekip aynı şeyi yapamayacağını kim söyleyebilir? Ya da dışarıdayken birinin sizi bir ara sokağa çekemeyeceğini? Aklından geçenleri anlıyorum. Bu hiç de kolay değil."

Başını salladı ve elini suyun üzerine koydu. "Bu durumlar dışında yarı çıplak değilim."

Elimi saçlarının arasına kaydırardım. "Artık bunu düşünmene bile gerek yok. Bir daha asla o cehennem çukuruna adım atmana gerek yok." Kotumun cebine uzandım ve katlanmış zarfı çıkardım. "Senin için."

"Ne oldu?"

"Buna kıdem tazminatı diyebilirsiniz. Bir ödeme. Ya da o orospu çocuğunun dava edilmesini engelleyen şey." Gözlerini aradı. "Ridge... ne diyorsun?"

Zarfı yere bıraktım ve iki elimle yüzünü tuttum. Arabada ona katıldığımdan beri söylemek üzere olduğum sözler aklımdaydı. Onu garajdan odama taşırken içimde titreşip duruyorlardı. Bu konuşmayı yapmak için doğru anı beklemek istiyordum. Sanki o an gelmiş gibiydi.

"O adam olmak istemedim, Addison. Ama, kahretsin, seni ilk tattığım andan itibaren, sana bırakmanı söylemek istedim. Sana bir çek yazıp tüm endişelerini ortadan kaldırmak istedim. Ama durumunu öğrendikçe ne kadar gururlu olduğunu gördüm."

Açık kahverengi gözleri bana bakıyordu, içlerine duygu dolmaya başlamıştı.

"Bunu kendi başına yapmak istedin, bu senin için önemliydi. Bunu senden almak istemedim. Benden isteyeceğin son şeyin bu olacağını düşündüm."

"Odayı doğru okumuşsun." Bana yumuşak bir gülümseme verdi. "Ayrıca, senin çekini bozduurmazdım."

"Biliyorum." Başparmağımı dudaklarının üzerinde gezdirdim. "Ama her hafta sonu kulübe gittiğin düşüncesi"-Başımı salladım

-Mide bulandırıcı olmaya başlamıştı. Her lanet gün, bu konuda daha kötü hissediyordum. Seni o sahnede istemiyordum. O adamların sana para vermesini istemiyordum. Seninle ilgili fanteziler kurmalarını istemiyordum. Hatta öyle bir noktaya geldim ki, gözlerinin üzerinde olmasını istemiyordum - başlangıçta hissetmediğim bir şeydi ama şimdi öyle hissediyorum."

Uzun, derin bir nefes aldım.

"Seni salona koşarak girerken gördüğümde, sütyensiz, korkmuş, yenilmiş ve panik atağın ortasında görünüyordun-" Sözümü kestim, devam etmeden önce bir saniyeye ihtiyacım vardı, kendimi sakinleştirmek için elimi başımın üzerinde gezdirdim. "O anı asla unutmayacağım. Ayrıca sana bir çek yazmadığım ve seni o kabus gibi yerden çıkarmadığım için de kendimi asla affetmeyeceğim."

"Fark etmezdi. Dediğim gibi, paraya çevirmezdim."

Kulübe geri dönerken, plan kafamda şekillenmeye başlamıştı. Müdürün ofisine gittiğimde ne istediğimi ve ne isteyeceğimi çoktan biliyordum.

Ve o piç bunu benim için çok kolaylaştırmıştı.

"Bunun yerine, ondan bir çek kabul edeceksin." Zarfı açtım, içindeki geniş kâğıdı açtım ve görmesi için havaya kaldırdım. "Eğer hukuk ekibimi işin içine soksaydım, çok daha fazlasını alırdınız. Yüzbinlerce, eminim-"

"Aman Tanrım, Ridge." Çekin üzerindeki miktara bakarken elini ağzına götürdü. "Elli bin mi? Bana verdiği bu mu?" Sonra eli koluma döndü. "Yeterince var. Bir kuruş fazlasına ihtiyacım yok. Onan geldiği için almamalıyım bile."

"Ama sen alacaksın."

Tereddüt etti ve sonunda "Evet, yapacağım" dedi.

"Kız kardeşinizi ödemek ve öğrenci kredilerinizde büyük bir çentik açmak için yeterli."

"Öyle." Konuşmasının bitmediğini ve hâlâ üzgün olduğunu anlayabiliyordum. "O para için çalışmadığım için kendimi kötü hissediyorum."

"Addison, böyle söyleme. O para için kıcımlı yırttın. O pisliğin seni güvenli olmayan bir ortama soktuğundan bahsetmiyorum bile. Böyle bir yerde, senin başına gelenlerin başkasının başına gelmemesi için protokoller oluşturulması gerekir. İşin aslı, adamın umurunda bile değil. O yüzden bu parayı, artık yapmak zorunda olmadığınız danslar için gelecekte alacağınız bir avans olarak görün."

Yavaşça başını salladı. "Haklısın." Çeki yere bıraktığımda eli parmak eklemlerime gitti, cildimdeki kesikleri, kurumuş ve henüz yıkamadığım kanı ve oluşmaya başlayan koyu mor çürükleri ovdu. "Buna neyin sebep olduğunu söyle bana."

"Bu gece özgürleştiğini hisseden tek kişi sen değildin." Kaşları kalktı. "Menajerime yumruk mu attın?"

Gülümsedim. "Şöyle diyelim, o orospu çocuğunun senin sayende sadece taşakları değil, burnu da kırıldı." "Ridge" -küçük bir kahkaha attı- "şaka mı yapıyorsun?"

"O lanet güvenlik görevlisinin bu akşam yaptığı tek iyi şey sana saldıran adamı bulmak oldu. Aptal herif kulüpten ayrılmamıştı, ben de ona biraz akıl verebildim."

Bana bakarken başını eğdi. "Beni kurtarmaya geldin. Henüz anlayamadığım bir şekilde."

"Bebeğim," diye fısıldadım, "anlamana gerek yok. Sadece burada olduğumu bilmelisin."

"Bu konuda..." Birkaç saniye sessiz kaldı. "Biliyorsun, kulüpte çalışmak beni senden alıkoyan en önemli şeydi. Hâlâ öğretmenlik katmanı var ama içimi en çok kemiren şey kulüptü."

"Biliyorum."

"Ve senin sayende, bu artık bir sorun değil." Daha da yükseğe oturdu ve kollarını omuzlarıma dolayarak beni ıslak vücuduna doğru çekti. "Ridge, bu gece için sana asla teşekkür edemeyeceğim."

"Teşekküre gerek yok. Her şeyi gözümü kırpmadan tekrar yaparım." Ona sıkıca sarıldım ve daha fazlasına ihtiyacı olduğunu hissettiğimde onu daha da sıktım. "Seni önemsiyorum Addison. Senin için yapamayacağım hiçbir şey yok."

"Ridge..."

"Öyle mi?"

"Kaplumbağa hızını sikeyim."

Derin bir kahkaha attım. "Daha önce hiç bu kadar seksi bir şey söylememiştin."

YİRMİ DÖRT

Addison

Ridge geçmişimdeki erkekler gibi değildi - her senaryoda sadece kendilerini düşünen ve beni sürekli en sona koyan, iyiden çok kötü olan çocuklar. Ridge bir rüyaydı. Benim için her şeyi yapabileceğini kanıtlamış bir adamdı. Beni koruyan, şerefim için bir pislige yumruk atıp burnunu kıran. Vücudumun geri kalanı hala onun büyük, güzel küvetindeyken onu ıslak, çıplak kollarımın arasında sıkıyor olsam da, onun gerçek olduğuna inanmakta zorlanıyordum. Onun gibi birinin gerçekten var olduğunu. Beni kulüpten çıkarıp arabasına taşıdığını ve evine getirdiğini. Bu gecenin gerçekleştiğini bile. Bunun kulübe son adım atışım olduğundan emin olduğunu, çünkü müşterilerin gözlerinin üzerimde olmasını bile istemediğini söyledi. Çünkü ben onundum. Ve onun olmak istedim. "Eğer bana katılmayacaksan," dedim boynunun yan tarafına, "sanırım benim için dışarı çıkma zamanı geldi." Kollarını üzerimden çekti ve banyonun diğer tarafına gidip bir havlu aldı; havluyu açıp içine girmem için bana doğru uzattı. Ben küvetten çıktıktan sonra havluyu etrafıma sardı ve arkadan sıktı. "Hadi seni yatağa götürelim." Sarıldığımız için gömleği sırlıslıklam olmuştu. Banyodaki su, köpüklerle birlikte üzerimden damlıyor ve üzerinde durduğum halıyı çoktan aşmış olan yerdeki noktalara çarpıyordu. Ama Ridge kurulanmaya, gömleğini çıkarmaya ya da yerleri silmeye yeltenmedi bile. O anda önemli olan tek şey bendim. Havluyu hâlâ arkamda tuttuğu için yatak odasına girmemi beklediğini düşündüm. Ama hareket etmedim. Gömleğinin üstteki üç düğmesini açtım ve alttan çekerek başının üzerine kaldırdım. "Yatağa gitmek için üzerinde çok fazla kıyafet var." Kemerini, kot pantolonunun düğmesini ve fermuarını çözüp boxer külotuyla birlikte ıslak zemine düşmelerine izin verirken muhteşem gülümsemesini içime çektim. Ayakkabılarını ve giysilerini çıkardı. Ve eli havluyu bırakmamış olsa da, onu göğsümden çektim ve bırakması için cesaretlendirdim, ikimiz de artık çıplak duruyorduk. Ridge'in bakışlarını vücudumda gezdirmek için her fırsatı vardı ama bunu yapmadı. Gözleri benimkilerde kaldı. Ve onlar bunu yaparken, bana o güne kadar gördüğü en güzel kadınmışım gibi baktı - ilk tanıştığımız andan beri yaptığı bir şeydi bu. Ama bu büyüleyici bakışta, görünüşümün ve onun bu konuda ne düşündüğünün ötesine geçen bir duygu da vardı. Ridge bana sevgiyle baktı. Sadece vurmakla kalmayan, ruhuma işleyen bir duygu. "Benim." O tek kelime yankılandıkça gözlerim kapandı ve en uzun, en derin nefesi alarak ciğerlerimi doldurdum.

Benimkini.

İstedğim ama sahip olmak için doğru hissetmediğim

bir şey. Şimdiye kadar.

Şimdi her şey doğru geliyordu.

"Evet." Gülümsedim. "Ben seninim."

Kollarımı boynuna doladım ve ayak parmaklarımın üzerinde yükselerek dudaklarımı onunkilerin önünde gezdirdim. Bu tartışmayı aradan çıkardıktan sonra, bu geceyi aklımdan çıkarmam için yapmam gereken tek bir şey kalmıştı.

"Bana onu unuttur."

Bu görüntüleri kafamdan silebilecek tek şey Ridge'in onların yerine geçmesiydi. Ellerini, dudaklarını üzerimde gezdirse, beni öyle bir çılgılık attırsa ki kulüpteki tek bir anı bile hatırlayamasam.

Bu istekten sonra Ridge bana her yerde dokunabilirdi.

Ama o yüzümü seçti, avuçlarını yanaklarıma, başparmaklarını dudaklarımın kenarlarına koydu.

Ona yavaş ve nazık bir öpücük verdim. "Beni bundan vazgeçirmeye de çalışma. Hayatımda hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim." "Addison-"

"Emin olup olmadığımı sormak üzere olduğunuzu biliyorum. Ve eminim. Eminim." Gülümsedim, ona daha da sıkı sarıldım. "Emin olduğum bir diğer şey de prezervatif takmak zorunda olmadığın." Parmaklarımı saçlarının arkasında gezdirdim. "Merak etme; tamamen korunuyorum." Gözlerini okumaya çalıştım ve başaramayınca ekledim: "Tabii bu fikirden rahatsız olmazsan-"

Birden havalandım ve kolları ağırlığımı taşıırken, bacaklarım belini çevreledi ve ön kollarım omuzlarına dayandı.

Pozisyonlarımız farklı olsa da yerinden kıpırdamadı; aynı yerde durmaya devam etti. "Sen benimsin."

O sormuyordu.

Bana söylüyordu.

Bunu daha önce teyit etmiş olsak da, tekrar duyma ihtiyacını anlayabiliyordum. Çünkü benim de bir parçamın bunu tekrar söylemeye ihtiyacı vardı.

"Evet," diye seslendim usulca ve ona bir öpücük verdim.

"O zaman, evet, prezervatif takmama konusunda rahatım. Ama ne istediğini gerçekten bildiğini teyit etmem gerek, Addison." Gözlerimi inceledi. "Bildiğim tek yolla senin ırzına geçmemi gerçekten istiyorsun." Gözlerimi taramaya devam etti. "Çünkü şu anda ihtiyacın olan şeyin bu olduğundan emin değilim. Bu akşam senin için kolay olmadı bebeğim. Görüntüleri izlediğimde" -çenesi sıkıldı ve dişleri birbirine çarptı- "seni nasıl yakaladığına tanık olduğumda"

"Ve senin de bana karşı yumuşak davranmanı istemiyorum." "Bu gece beni sadece sevmeni istiyorum, Ridge.

Lütfen."

"Addison"-az önce ona söylediklerimi kaydediyormuş gibi başını salladı-"seninle ne halt edeceğim ben?"

Dudaklarımı onunkilere dayadım ve fısıldadım: "Benimle sevişeceksin."

"Reddedebileceğimden emin olmadığım bir talep."

"O zaman yapma."

Hareket vardı ama fazla uzaklaşmadık, sadece banyosundaki büyük tezgâha, çift lavabonun arasındaki bölüme gittik ve beni oraya bıraktı. Sert taşın üzerine yerleşmiş olmama rağmen bacaklarım onun etrafında kaldı ve omuzlarım arkamdaki aynaya çarpana kadar geriye yaslandı.

Soğuk cam tenime dokunduğu anda içime gömüldü ve istediğim sertliğin her santimini bana verdi. "Oh, Ridge!"

"Siktir," diye inledi.

Ama bu bir inlemeden daha fazlasıydı.

Tüm havayı belirleyen bir sestti.

Ses göğsümde titreşerek meme uçlarımı zaten olduğundan daha da sertleştirdi.

"Ne kadar sıkı olduğun hakkında hiçbir fikrin yok." Alnı benimkine yaslandı. "Ne kadar ıslak." Parmaklarını göğsümün etrafına doladı ve meme ucumu sıyırdı. "Ne kadar da mükemmel." Sürtünme bir çimdiklemeye dönüştü, ardından bir çekme geldi.

Omuzlarını bıraktım ve üst kollarını tuttum; kaslar tırnaklarımın altında kaya gibi hissediliyordu.

"Ridge!" Kalçalarını geriye doğru kaldırdığında nefes nefese kaldım ve tekrar içeri girene kadar dolgunluğu anında özlememe neden oldu. "Evet!"

Artık beni tutmak zorunda olmadığı için iki elini de kullanabiliyordu ve bir eli yüzüme gitti, başparmağı ağızıma dalmadan önce dudaklarımda gezindi.

Onu emdim - ucunu, tabanını, uzunluğunu sanki onun sikiymiş gibi.

Sonra ondan daha da yüksek sesle inledim, başparmağı tam zamanında dışarı çıktı ve "Daha sert!" diye bağırđım. "Ne istediğini biliyor musun?"

Hareketleri sabitti ve yumuşak bir yanı yoktu. Ama ben daha fazlasını istiyordum.

Onun gücünü istedim.

Bunu tüm vücudumda hissetmek istedim.

"Evet," dedim, kelimeyi uzatarak. "Ve daha hızlı istiyorum."

"Sen çok yaramaz bir kızsın Addison."

Eli yüzümden kaybolduğunda, özellikle de hızı artmaya başladığında bir sonraki elini nerede hissedeceğimi tahmin ediyordum. Homurtuları odayı doldurmaya başladığında, banyodaki ıslaklık ve köpükler vücudundaki terle karışmaya başladığında.

Beklemediğim şey, klitorisime indiğinde nasıl hissedeceğimdi.

"Siktir!" Kafamın arkası aynaya çarptı. Kırılacak kadar sert değil, sadece ses çıkaracak kadar. "Evet!" "Daha ister misin?"

"Her zaman."

"Dizlerini bük, Addison. Ayak parmaklarını tezgâhın etrafına sar."

Emrini yerine getirdim ve bu yeni pozisyonun ona yalvardığım her şeyi bana verdiğini çabucak fark ettim. Çünkü artık bacaklarım onun etrafında değildi ve biraz daha açılmışlardı, onu tutan hiçbir şey yoktu; içimin en uzak kısmına ulaşabilirdi.

Daha önce vurduğunun ötesinde bir nokta.

Ama tacı bir ağaçkakanın gagasıymış gibi durmadan vurmakla yetinmedi. Bunun yerine, sanki masaj yaparak çıkardığı bir düğüm varmış gibi ucunu üzerinde gezdirdi ve geri çekildiğinde kalçalarını döndürerek duvarlarımı okşadı, daha da fazla sürtünme ekledi.

Hissettiğim hiçbir şey normal değildi.

Bu tamamen yeni bir seviyede bir şeydi.

"Aman!" Çığlık attım, sonunda "Tanrım!" diye devam ettim.

"Boşalacaksın."

Nereden bildiğini bilmiyordum ama yanıldığı bir an bile olmamıştı. Bu da bir istisna değildi.

Klitorisime bir fiske daha vurdu ve birkaç hamle içinde avazım çıktığı kadar "Ridge" diye bağıryordum. Titriyordum.

Vücudumun tüm kontrolünü kaybediyorum.

Karıncaalanmalar o kadar hızlı ve sert geliyordu ki. "Ridge!" Tekrar bağırdım.

Düşecek bir yer olsaydı düşerdim çünkü artık kendi ağırlığımı taşıyamayacağımdan emindim. Ama ayna beni tuttu, gücünü içime iterken beni yerinde tuttu, beni doldurdu, midemde dönen elektriğin boynuma kadar yükselmesini ve ayak parmaklarıma kadar inmesini sağladı.

"Ridge," diye son bir kez bağırdım.

Çünkü aklımdaki tek kelime buydu.

Çünkü birden fazla heceli bir şey oluşturmaya çalışmayı hayal bile edemiyordum. Beynim bunu kaldıramazdı, bu kadar gerginken olmazdı.

"Siktir, bebeğim, boşaldığında çok iyi hissediyorsun."

Orgazmım geçmiş olmasına rağmen hâlâ girip çıkıyordu ama hızı yavaşlamıştı ve bana uyguladığı baskı da azalmıştı. Nefesim henüz geri gelmemişti, uyuşukluk da vücudumu terk etmemişti; hala her değişimin bir kıvılcıma neden olduğu o hassas yerdeydim.

"Çok ıslanıyorsun. Çok sıkı." Dudakları dudaklarıma değiyordu. "Amin bana çok muhtaç hale geliyor." Ağzını kulağıma götürdü. "Bana ihtiyacın olmasını istiyorum, Addison."

Sözleri beni inletiyordu. Hamlık.

Sesinin tizliği, sanki yeni uyanmış ama uykulu sesi yokmuş gibiydi. Ayak parmaklarım tezgâhın kenarından kurtuldu ve bacaklarım ona sarıldı. "Bana tekrar ihtiyacın olduğunu söyle," diye talep etti.

"Sana ihtiyacım var." Avuçlarım yüzünün kenarlarını kavradı. "Tanrım, sana ihtiyacım var, Ridge."

"Bana o kadar sert boşalacağını söyle ki, içimdeki döllerini sağarak çıkaracaksın." Bunu bir dakikadan daha kısa bir süre önce düşünmüş olsaydım, ikinci kez boşalamayacağımdan emindim.

Ama işler bu kadar çabuk değişmişti.

Bu yavaş, istikrarlı, amansız ritmin bana yaptığı şey buydu.

"İkimiz de beni oraya çabucak götüreceğini biliyoruz, bu yüzden evet, amım seni sağacak."

"Çabuk, ha?" Kıkırdaması da sesi kadar derindi. "Kazanacağımı bildiğim meydan okumaları severim."

Dişlerimi alt dudacağımın üzerinde gezdirdim. "Göster o zaman."

Saniyeler içinde tezgahdan inip kollarına geri döndüm. Beni banyodan çıkarıp yatak odasına götürdü. Sırtım odaya dönük olduğu için gideceği yeri göremiyordum. Sadece beni indirdiğini ve beni yere bıraktığında altımdaki yumuşaklığı hissedebiliyordum.

Yatakta değildim.

Önündeki bankta oturuyordum. Geniş, büyük boy bir dikdörtgen, siyah kadife benzeri bir kumaşla süslenmişti. "Dizlerinin üzerine çok."

Emri içimde kaynarken göğsüm en uzun nefesimi verdi.

Hemen hareket etmeyince çenemi tuttu, yüzümü ona doğru çevirirken diğer eliyle sikini pompaladı. "Acele et."

Emri ve gözlerimin önündeki manzara arasında, ateşin miktarı patlayıcıydı.

Kendimi oturduğum yerden kaldırdım ve dizlerimin üzerinde döndüm, bacaklarımı ona banyo tezgahında sahip olduğu erişimi sağlayacak kadar açtım. Avuçlarımla üzerinde dengede durdum, parmaklarım tezgahın kenarına doğru büküldü.

Beklerken omzumun üzerinden baktım. Ridge hâlâ sikini okşuyordu ama bunu yaparken bir yandan da vücudumu inceliyor, bakışlarıyla her santimimi kaplıyordu.

"Şu haline bak," dedi, her kelimeyi uzatarak, bakışları sonunda benimkilerle buluştu. "Seni becerebileceğime inanmıyorum." Dudasını yaladı. "Ya da benim olduğuna."

"Hepsi senin olsun." Ona şakacı bir gülümseme verdim. "Şimdi, acele et."

Bankın yüksekliği tam olarak doğru hizadaydı, bu yüzden tek yapması gereken ileri adım atmaktı ve ucu zaten girişime gelmişti. İkimiz de o kadar ıslanmıştı ki hemen içeri kaydı.

"Sikeyim evet," diye gürledi.

İlk deneyimlediğim şey doluluk oldu.

Bu gece zaten hissetmiş olmama rağmen, yeni pozisyon öncekinden tamamen farklıydı. Bunun nasıl mümkün olduğunu bile bilmiyordum ama sanki daha da derin bir noktaya ulaşıyormuş gibi hissediyordum.

Ve içime dalıp kendini tamamen gömdüğünde, bir nabız atışı boyunca orada kaldı. Bunun bir kısmı alay etmek gibiydi; bana sürtünmeyi özletiyordu. Ama diğer kısmı baskıya ihtiyaç duymuyordu çünkü vücudum onsuz geliyor, orgazmımı hızlandırmak için durgunluğu kullanıyordu.

"Ah!" diye nefes nefese kaldım. "Bu çok iyi hissettiriyor"-daha fazla hava aldım-"çok iyi."

Hareket etmeyi hiç bırakmayan şey elleriydi. Her yerdeydiler, sürekli vücudumda dolaşüyor, meme uçlarını sıkıyor, kıkırımı tokatlıyor, kalçalarını kavıyorlardı.

"Addison," diye tısladı. "Kıcını böyle pompalamayı bıraksan iyi olur, yoksa beni boşaltacaksın."

Onunla ortada buluşuyordum. Ama bunun ötesinde, kalçalarımı yukarı doğru itiyor, onu duvarlarıma çarpmaya zorluyordum ve bununla birlikte yepyeni bir his geldi.

İçimdeki tüm rüzgârı emen bir rüzgâr.

"Gelmeni istiyorum," diye yalvardım.

Çünkü eşikteydim.

Ve vücudum o yere bu kadar hızlı dönerken bunu daha fazla tutamayacağımı biliyordum.

Ve özellikle de bu tempoyu, çarpmayı, eğilmeyi, bükülmeyi sürdürürse olmazdı - geri dönemeyeceğim bir kombinasyon.

Kollarımı kenetledim ve sıkıca kavrayıp omzumun üzerinden ona baktım. Gözlerindeki açlık vahşiydi. Dudaklarındaki çekiştirme onu çıldırmış gibi gösteriyordu.

Bu sadece yaşayan en seksi adam değildi.

Bana sahip olduğu her şeyi veren bir adamdı.

Ve ikimiz de çılgılık atmanın eşliğindeydik.

Onu sadece içimde hissetmekle kalmıyor, vuruşlarında da hissedebiliyordum. Her biri uzun, yüksek sesli bir homurtuyla biten kısa, keskin itişlere nasıl dönüştüklerini.

"Ridge," diye bağırdım, vücudumdaki karıncalanmalar artıyordu, "hemen şimdi boşalmanı istiyorum."

Yan tarafıma uzanıp klitorisimi sıyırdığında son kelime ağzımdan ancak çıkmıştı. "Oh!"

Havayı, kelimeleri, herhangi bir şeyi aradım. "Evet!"

Klitorisime tekrar tekrar o küçük hareketi yaptı ve tüm vücudumu aşırı hızlanmaya gönderdi.

İçimde kavrayamadığım bir hızla zevk dalgaları yayılıyordu ve bu anı daha da yoğun kılan şey, aynı şeyin ona ne zaman olduğunu izlemektir. Gözleri daraldığında, dudakları genişlediğinde, dişlerini gösterdiğinde. Vücudundaki hisler o kadar güçlü bir şekilde kızardığında "Siktir! Evet!" diye bağırdı. Ve, "Lanet olsun Addison, evet," diye bağırdı.

Zirveye ulaştığında, ivmesi sönmeye başladığında, çoktan titriyordum, her nefes alıp verebildiğimde "Ridge" diye nefes veriyordum.

Dizlerim zayıflıyordu.

Kollarım artık kilitli değildi, ellerim pes etmek üzereydi. "Seni d llerimle dolduruyorum."

Bu görüntü neden bu kadar seksiydi?

Bunu hissedebiliyordum, ekstra ıslaklığı. Özellikle yavaşlamaya başladığında, ikimizin de vücudu bir durgunluk noktasına ihtiyaç duyuyordu. Ve sonunda bunu bize verdiğinde, ben hala ona bakıyordum.

Bakıyorum.

O yüzü, o gözleri, Cole burnunu ve bakmaya doyamadığım saçlarını inceliyordum. Ondan istediğim her şeyi yapmıştı.

Ve şimdi, bu gece kötü bir anı bile değildi. Bu gece, bunun dışında, benim için var olmamıştı bile.

Yavaşça çekildi, bir kolunu karnıma, diğerini dizlerimin arkasına doladı ve beni havaya kaldırdıktan sonra çevirdi, beni banyoya geri taşıdı ve duşa girdi. Suyu a arken beni köşeye oturttu, sıcaklığı tercih ettiği ısıya ayarladı ve beni yanına çekip akıntının altına yönlendirdi.

"İçimde lanet bir canavarı uyandırdın." Eline biraz sabun alıp bacaklarımın arasını nazikçe yıkadı, parmaklarıyla birlikte beni de duruladıktan sonra yanaklarımı avuçlayıp yüzümü ona doğru çevirdi. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Prezervatif takmak zorunda olmadığın için mi?"

" yle düşünebilirsin." Yüzünde bir g l msemi belirdi. "Ama hayır." Burnunu burnuma s rtt  ve sonra dudakları dudak b k ş m  okşadı. Ge işlerden biri sırasında bir yerde beni öptü. "  nk  kendini bana verdin."

Nefesimi yeni bulmuştum ama yine de nefes almak çok zordu. Düşünmek çok zordu.

Beni isteyen adamın bu olduğuna inanmak çok zordu. Beni bekleyen. Bu gece beni korumak için elinden gelen her şeyi yapmıştı.

"Seni sevdiğimi söylediğimde ne olacak?" Sorunun nereden geldiğini bilmiyordum; bir anda ağzımdan çıkıverdi. "Neden söylemiyorsun ve  ğrenmiyorsun?"

YİRMİ BEŞ

Ridge

"D "Neyi sevdiğimi biliyor musun?" Malibu sahilinde onunla birlikte yürürken Addison'a söyledim. Okyanus ayaklarımıza dolanırken güneş yeni batmaya başlamıştı, dalgaların ve kuşların sesi öyle bir ahenk oluşturunuyordu ki, Los Angeles'a bu kadar yakın olmasaydı bu ahenk için en yüksek parayı ödeyebilirdim.

Bana bakarken rüzgâr kumral saçlarını yüzüne doğru savuruyordu ve o saçlarını uzaklaştırmak için hiçbir şey yapmıyordu. Sanki bundan hoşlanıyor gibiydi. "Anlat bana."

"Seni buraya kaç kez getirsem de sahile daha önce hiç görmemiş gibi bakıyorsun." Bu geceki gülümsemesi normalden daha sıcaktı. Baştan çıkarıcıydı. Ve bağımlılık yapıyordu.

Gözlerinin normalde olduğundan daha açık kahverengi olduğuna yemin edebilirdim ve neredeyse omuzlarından aşağı sarkan, elbisesinin örtmediği sırtının üst kısmını açıkta bırakan bej kazağıyla eşleşiyorlardı.

"Kulağa komik gelecek ama," dedi, "bir bakıma buraya her geldiğimde her şeyi çok farklı görüyorum. Bu senin sayende, Ridge."

"Ne demek istiyorsun?"

Parmaklarımızı birleştirerek kollarımızı salladı. "Duygularım her şeyi görme biçimimi etkiliyor. Örneğin gökyüzü. Eskiden çok kötü bir gün geçirdiğimde, fırtınaya dönüşmek üzere olan bulutları görürdüm. Ama şu anda hiç olmadığım kadar mutlu olduğum için, sadece büyük, dalgalı beyaz olanları ya da ince, püfür püfür çizgileri fark ediyorum. Ve buraya her geldiğimizde, daha önce hiç görmediğim yeni bir şey görüyorum ve bu beni şok ediyor, nefesimi kesiyor." Suyu işaret etti. "Mesela şurada, yaklaşık bir futbol sahası ötede, dalgaların sanki tam o noktada gelgit değişiyormuş gibi zıt yönlerde hareket ettiği şu kırılma gibi. Görüyor musunuz?"

Duygularını itiraf ettikten sonra dinlemeyi bırakmıştım. Başka hiçbir şeye odaklanamıyordum, parmağıyla işaret ettiği şeye bile.

Ben de elini dudaklarıma götürdüm ve "Hiç olmadığın kadar mutlusun..." diyerek asıl konuya geri döndüm. "Evet."

Gülümsemesi yumuşamıştı ama güzel dişlerini saklıyordu. "Şimdi biz *birlikte*, birlikte, çok şey değişti. Ridge, hayatım boyunca hiç böyle hissetmemiştim."

Kulüpteki olay gecesi *birlikte* olduğumuz o andan beri onu her Cumartesi buraya getiriyordum. Bu üst üste dördüncü buluşmamızdı. Ve her buluşmamız bir öncekine hiç benzemiyordu. İlk cumartesi için kaptanlı bir tekne kiralamıştım, ikincisi için kumda yemekli bir piknik ve üçüncüsü için de kürek sörfü. Bu geceye gelince, Addison'ın ne planladığım hakkında hiçbir fikri yoktu.

Onu şaşırtmak her şeyden çok sevdiğim bir şeydi.

Ekibimin hazırlanmak için biraz zamana ihtiyacı olduğundan, onunla birlikte otelin aksi yönünde yaklaşık yarım mil yürüdüm ve ekibimden geri dönmemi söyleyen mesajı bekledim.

Cebimdeki titreşimi hissettiğimde, onlar olduğunu varsayarak bizi çevirdim ve "Bu gece gökyüzüne baktığınızda ne görüyorsunuz?" diye sordum.

"Bu hileli bir soru mu?"

Sırtışına ve sorusunun sevimliliğine güldüm. "Hiç de değil." Suyu doğru başımı salladım. "Güneş batmaya hazırlanıyor, bu yüzden dalgalanma ve dalgalanmanın onu tanımlama şekliniz olmadığını hayal ediyorum."

"Haklısın." İç tarafta, okyanusa en yakın yerdeydi, çıplak ayakları her adım atışında tuzlu su damlalarını tekmeliyordu. Yüzünü ufka çevirerek, "Altın ve turuncu. Bunlar benim görüşümü dolduran renkler. Ben

bulutları bile fark

edemiyorum."

"Neden?"

"Çünkü güneş görüş alanıma hakim oluyor." Başını bana doğru çevirdi. "Tıpkı senin yanımdayken yaptığın gibi. Tek gördüğüm sensin." Beni içine çekerken gözleri kısıldı ama gülümsemesi hiç azalmadı. Aksine daha da arttı. "Sanırım bu seni benim güneşim yapıyor, Ridge."

"Bu unvanı alacağım." Göz kırptım.

"Gökyüzüne baktığınızda ne görüyorsunuz?"

Elini bıraktım ve kolumu omuzlarına atarak onu daha da yakınlaştırdım. "Gökyüzünü bile göremiyorum."

"Şaka yapıyorsun, orada-"

"Bu gözlerimi senden ayırmam gerektiği anlamına gelir. Bunu yapamam, yapmak da istemiyorum."

Memesinin yanında asılı duran elimi tuttu. "Bunu nasıl yapıyorsun?" Hemen cevap vermeyince devam etti: "Bana nasıl dünyadaki en önemli ve istediğin tek kadın olduğumu hissettiriyorsun?" Diğer elini aramızda havaya kaldırdı. "Ve bunu Daisy'ye ya da Jana'ya olan sevgini azaltmak için söylemiyorum, hiç de öyle demek istemedim. Sadece bana baktığında, bana bu tür şeyler söylediğinde, doğru kelimeyi arıyormuş gibi gözlerini kapattığını hissediyorum." "Sanki üzerime bir spot ışığı yerleştirmişsin ve seyirciler arasındaki tek kişi senmişsin gibi."

"Sana tam olarak nasıl hissettiğimi söylüyorum. Bunlar içimdeki en samimi yerden gelen kelimeler." Göğsümü işaret ettim. "Tam burayı. Kalbimi."

"Anlayabiliyorum."

Başının yan tarafını öptüm, vanilya-latte kokusunu içime çektim. "Yine de bir isteğim var." Otele yaklaştığımızı fark ettim ve organize ettiğim tüm hazırlıkları görebiliyordum.

"Öyle mi?"

"Bir *konserden* bahsetmediğimiz sürece artık sahne içeren hiçbir referans kullanmayalım - bununla başa çıkabilirim. Senin kulübe geri döndüğün düşüncesini kaldıramam."

"Anlaştık." Bana bakmak için arkasına yaslanırken güldü. "Sayende o günler çoktan geride kaldı." Uzun, derin bir iç geçirdi. "Bunu sana birkaç hafta önce söylediğimi biliyorum ama kalan bakiyeyi kız kardeşime göndermenin ve öğrenci kredilerimin büyük bir kısmını ödemenin ne kadar iyi hissettirdiğini anlatamam. Göğsümdeki ağırlık nihayet kalkmaya başladı ve yeniden nefes alabileceğimi hissediyorum."

Bilmediği şey, yükün sadece kalkmakla kalmadığı, aynı zamanda yok olduğuydu. Ama bunu, sıfır bakiye gösteren bir sonraki öğrenci kredisi ekstresini alana kadar öğrenemeyecekti. Bunun gerçekleşmesi için biraz manevra yapması ve geçen hafta Addison'larda kaldığımda tanıştığım en iyi arkadaşı Leah'dan çok yardım alması gerekmişti.

Önümüzdeki yirmi yıl boyunca ödeme yapacağı ve bunu gerçekleştirmek için birden fazla işte çalışacağı fikriyle yaşayamazdım. Bu durum hiç de hoşuma gitmemişti; çünkü onun için bunu yapabilecekken birden fazla işte çalışmak zorunda kalmasını istemiyordum ve bu borcu kapatmasının onun için önemli olduğunu bilsem de bunu onun için yapmak istiyordum.

Benimle istediği kadar savaşılabirdi ve ne kadar gururlu olduğunu göz önünde bulundurduğumda yapacağından şüpheleniyordum, ama aynı zamanda aldığı ücretten çok daha değerli olduğunu da biliyordum.

Ona bir milyon verirdim ve her kuruşuna değerdi.

"Ama tüm bu yükü taşımaya değen şey," diye devam etti, "Morgan ve ben onlara hediye verdiğimizde ailemin yüzünü görmektir. Hâlâ bana her gün mesaj atıyorlar, bunun çok fazla olduğunu ve kabullenmekte zorlandıklarını söylüyorlar ama aylarca ayrılmayacak olmalarına rağmen bavullarını hazırladılar bile." Konuşurken gülümsemesi acı verecek kadar güzeldi. "Tanrım, çok sevimliler."

"Doğru yaptın

bebeğim." Başını

salladı. "Biliyorum."

Ve o duyguyu, hak eden birine bir şey vermenin verdiği hazzı bildiği için, öğrenci kredilerini ödediğimde ne hissettiğimi anlayacaktı.

Dudaklarımı başının yan tarafına dayadım. "Aç

mısın?" "Neden? Az önce karnımın guruldadığını

mı duydun?"

Kıkırdadım. "Hayır, ama benimki de aynı şeyi yapıyor."

Otelden yaklaşık yirmi metre uzaktaydık ve onu suya doğru çevirdim, kollarımı göğsünde kavuşturarak arkasında durdum. Güneş hızla alçalıyordu ve inişi gördüğünden emin olmak istedim. Ama o gökyüzündeki güzelliğe odaklanmışken, ben yukarıdan görebildiğim yüzünün ipuçlarına bakıyordum.

Kirpiklerinin uzunluğu, burnunun kemeri, kalın dudaklarının kenarları. Çilli teninin kremi rengi, her iki yanını çevreleyen muhteşem kıvılcı saçları.

"Çarpıcı," diye

fısıldadım. "Öyle değil mi?"

"Unutma, eğer gökyüzüne bakıyor olsaydım, bu gözlerimi senden ayırmam gerektiği anlamına gelirdi. Bunu yapamam, yapmak da istemiyorum." "İltifatların beni sonsuza dek kendimden geçirecek." Arkasını döndü ve kollarını boynuma dolayarak beni öptü.

Ona dilimle hızlı bir fiske attım ve iki elimle yüzünü tutarak geri çektim. "Bu gece benim evimde kalacağımızı düşündüğünü biliyorum ama kalmayacağız."

Kaşları kalktı, sinsi bir sırıtış gözlerine kadar ulaştı. "Değil miyiz?"

"Bize otelde çatı katında bir süit ayırttım."

"Henüz görmediğim Malibu oteli mi?" Beni öptü. "Durmadan senden gezmeni istediğim oteli mi?"

"Evet, şu. Ve şurası"- başımla sahil şeridini işaret ettim, burada küçük bir çadır kurulmuştu, ıslıl ıslıl parlayan ışıklar vardı, altında bir masa ve iki sandalye vardı, etrafı kuma gömülmüş mumlarla çevriliydi-"akşam yemeğini burada yiyeceğiz."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" demeden önce ağzı birkaç saniye açık kaldı. "Bunu asla yapmam."

Bana tekrar baktığında gözlerinde çok fazla duygu vardı. "Teşekkür ederim - bu kelimeler yeterince güçlü değil, bu yüzden onları tekrar tekrar söylemem gerekiyor."

Çenesini tuttum ve etrafındaki ipeksi deriyi ovdum. "Bana teşekkür etmeden önce, akşam yemeği yemek isteyebilirsin. Hatta nefret bile edebilirsin."

Küçük bir kıkırdama çıkardı. "İmkansız."

"Biliyorum. Çünkü ramen yiyoruz. En sevdiğin."

YİRMİ ALTI

Addison

W Gözlerimi açtığımda neye baktığımı anlamam bir saniye sürdü: Sabah ışığının ipuçlarını içeri alan tül perdeler; şimdiye kadar sahip olduğum her şeyden daha rahat olan tüylü, büyük boy beyaz yorgan; süslemeler Malibu'nun renkleri olan açık mavi ve kum, kirli beyaz ve altın. Ve arkamda -güneş ışınlarından daha güçlü olan sıcaklığın kaynağı, herhangi bir prangadan daha güçlü olan kolların sıkılığı- Ridge vardı.

Benim hayal edebileceğim her şeyden daha rüya gibi bir gece planlamıştı. Gün batımını inanılmaz bir şekilde izledikten sonra deniz yosunu salatası, buharda pişirilmiş gyoza, ramen ve mochi'den oluşan dört çeşit bir akşam yemeği yedik. Her lokmaya etrafımızı saran titrek mumlar ve sahildeki dalgalar eşlik ediyordu.

Hayatımda yediğim en iyi yemeklerden biriydi.

Masadan kalktığımızda tokluğumuzu atmamız gerekiyordu, bu yüzden Ridge bana oteli gezdirdi - beni ilk kez buraya getirdiğinden beri yalvardığım bir şeydi bu. Daha önce hiç Cole and Spade Oteli'ne girmemiş olsam da -Oda fiyatları ve restoranları bütçemin çok üzerindeydi, bu nedenle diğer tesisleriyle kıyaslayamasam da, hiç tereddüt etmeden gördüğüm en güzel ve en güzel tatil köyü olduğunu söyleyebilirim. Yenileme çalışmalarının henüz yarısındaydı, ancak yine de bana önceki halinin fotoğraflarını gösterebildi, böylece tüm değişiklikleri ve uyguladığı karmaşık tasarımları görebildim - bazıları yapısal, bazıları dekordu - ve hepsi büyük bir etki yaratmıştı.

Ridge'in yeteneğini hiç sorgulamamıştım, evine adımımı attığım anda başarılı olduğunu anlamıştım ama yeteneklerini görmek ve işle ilgili konuşma tarzını duymak hayranlığımı bambaşka bir boyuta taşıdı.

Elimde seksi, yetenekli bir adam vardı.

Sonunda süite çıktığımızda, planlamasının akşam yemeğinde bitmediğini gördüm. İçeride her yerde mumlar yanıyordu ve buzda bizi bekleyen bir şampanya vardı. Yere ve yatağa gül yaprakları serpilmişti ve fokurdayan jakuzi küvetinin üstünde yüzüyordu. Bu kez, uzun ve şehvetli bir ıslanma için bana suda eşlik etti ve beni yatağa taşıdığına, baloncuklar ve çiçek parçalarıyla kaplanmıştı.

Bunun kaç saat önce olduğundan ya da gerçekte ne kadar uyuduğumdan emin değildim ama jaluzilerin arasından bakarken, diğer taraftan parlayan mavinin çeşitlerine bakarken, her parçam doyduğunu ve dinlendiğini hissetti.

"Uyanık mısın?"

Ridge'in sesi fısıltının biraz üzerindeydi ve sabahki sertlikle karışmıştı. Hâlâ uyuyor olsaydım, beni uyandırmazdı.

"*Mmm.*" Üzerimdeki tutuşunu gevşettim ve ona bakmak için yuvarlandım. "Günaydın."

"Uzun zamandır mı ayaktasın?"

Kolumu yastığın altına soktum ve beni biraz desteklemesi için yüzümün altındaki kuş tüyünü şişirdim. "Birkaç dakika. Yani, hayır, uzun değil." Gülümsedim. "Sadece dün geceyi anıyordum." Elimi yanağına koydum, bıyıklarının kabalığı hoş bir his veriyordu. "Gelmiş geçmiş en iyi akşamlardan biriydi."

Elimin içini öpmek için yüzünü çevirdi. "Gelecekte bunun gibi daha pek çok şey olacak." Sadece seksi ve yetenekli değil, aynı zamanda kelime pornosunun da kralıydı.

"Sabırsızlanıyorum," dedim ona.

Gözümün önünden bir tutam saç ıttı -sık sık yaptığı bir şeydi bu. "Aç mısın?"

"Ciddi değil misin? Çünkü o yemekten sonra, öğle yemeğine kadar yemeğe bakabileceğimi bile sanmıyorum ve bu bile

bir streç."

"Bu çok kötü, çünkü kahve ve kahvaltı yaklaşık" - omzunun üzerinden komodinin üzerindeki saate baktı - "otuz dakika içinde teslim edilecek."

İçimi çektim. "Kahve kulağa cennet gibi geliyor." "Gördüğün zaman kahvaltı da öyle olacak."

Daha da eğildim ve dirseğimi bükerek yüzümü avucuma dayadım. "Ne konuşuyoruz biz? Krep mi? Waffle mı? Fransız tost mu?"

Bakışları daha samimi bir hal aldı ve aynı zamanda yoğunlaştı. "Bunun bir meydan okuma olduğunu hissediyorum." Güldüm. "Akşam yemeğini başardın. Kahvaltı için ne seçeceğini çok merak ediyorum."

"Sana en sevdiğin krep çeşidini söylememi ister misin?" "Oh, bunu duymak için ölüyorum."

Sırt üstü yattı ve çapraz kollarını başıyla yastık arasına yerleştirdi. "Eğer krep sipariş edecek olsaydın -Ki sen yaban mersinli tercih ederdin. Sade krep sizin için çok tatlı olur. Ve ekşi meyvelere yöneldiğin için, yabanmersini yeterli olur derim. Belki ahududu bile olabilir."

Beni mükemmel bir şekilde tarif ediyordu, anladığına inanmadığım şeyler. "Ridge, şu anda nutkum tutuldu."

"İlk plaj randevumuz için getirdiğimde şarküteri tabağından ne seçtiğini fark etmediğimi mi sanıyorsun?" Gülümsedi. "Ve geçen sefer buraya geldiğimizde o tuzlu prosciutto'yu getirdiğimde kavun ve karpuzun nasıl ortaya çıkmadığını, oysa o meyvenin etle inanılmaz derecede iyi karıştığını."

"Bu meyveler çok" -yüzümü buruşturduğumu hissettim- "yavan ve sıkıcı. Ve evet, fark ettim." Yüz ifadem bir gülümsemeye dönüştü.

"Ama bir seçenek sunulsa, seçiminiz krep, waffle veya Fransız tostı olmazdı. Seçiminiz daha tuzlu olurdu, örneğin yakında teslim edilecek tepside gelecek olan ızgara avokadolu bir kahvaltı burritosu gibi."

"Kes şunu."

"Ve çıtır çıtır patates kızartması."

Karnıma dokundum, birdenbire artık o kadar tok hissetmememe şaşırdım. "Dürüst olmak gerekirse şu anda seninle bile yapamıyorum." Boynumun yan tarafını avuçladı. "Nasıldım?"

"Daha iyisini yapamazdın." Elinin arkasını tuttum ve ön tarafına sokuldum. "Beni bu kadar iyi tanıman çok tahrik edici. Dikkatini vermen. Ve en ince ayrıntıları bile hatırlaman."

"Sen benim için önemlisin." Başparmağı dudaklarıma uzandı ve alttakini çekti. "Muhtemelen fark ettiğinden bile daha fazla."

"Oh, hayır, Ridge. Farkındayım. Ve bu hisler karşılıklı, güven bana." Sonunda parmaklarını bıraktım ve kendi parmaklarımı çıplak göğsünde gezdirdim. "Kahvaltıdan sonrası için planın nedir?"

"Burada eşyalarımızı toplayacağız ve seni eve götüreceğim. Sonra Jana'ya gidip Daisy'yi almam gerekiyor. Jana bu öğleden sonra on günlük bir iş gezisi için uçuyor."

"Sana bir şey sormak istiyorum... Bu zor bir soru olacak." Ayağa kalktım, bacaklarımı önümde birleştirdim. "Sor bakalım."

Ellerimi birbirine sürttüm, parmaklarımı birleştirdim, öne ve arkaya doğru bükтім. "İşleri aceleye getirmeye çalışmıyorum, lütfen bunu bilin. Ben tamamen zaman ayırmaktan yanayım ve-"

"Soruyu yumuşatmana gerek yok Addison. Yaptığının bu olduğunu biliyorum. Bana bir şey sorarken kendini iyi hissetmeni istiyorum."

Başımı salladım ve birkaç dakika oyalandıktan sonra, "Sence Daisy ile sınıf dışında ne zaman tanışabilirim?" diye sordum.

"Bu benim de çok düşündüğüm bir şey. Ama ilk adım Jana. Önce onunla bir konuşma yapmam gerekiyor. Daisy sizinle kişisel bir ortamda tanışıyor. Kızımın annesine Bayan Lark'ın babasının evinde takıldığını söylemesi en son isteyeceğim şey - çünkü Daisy söyleyecektir. Kızımın mükemmel olduğu tek şey birini ispiyonlamaktır."

Sınıfta deneyimlediğim için neden bahsettiğini çok iyi bildiğimden güldüm. "Anlıyorum." "Ama bu ertelediğim anlamına gelmiyor."

"Biliyorum." Sesim yumuşaktı. "Sadece doğru hissettirecek bir zamanı bekliyorsun."

"Jana'nın tarafında, yani onu hissetmem, ruh halini değerlendirmem ve ona söylemenin mantıklı olacağı bir zaman seçmem gerekiyor. Bunun ikimizin de hazır olmamasıyla bir ilgisi yok ve Jana'nın senin öğretmenlikten kız arkadaşlığa geçişini kaldırmaya hazır olduğundan emin olmak ve tüm bunların nasıl gerçekleştiğini ve nasıl tanıştığımızı duymakla ilgisi var." Dudaklarını birbirine yapıştırdı. "Zamanlamaya gelince, bir süredir aramızdaki şeylerin doğru olduğunu hissediyorum bebeğim. En azından bana göre."

"Benimki de öyle - bilirsin, *kaplumbağa hızı* olayı hariç, çünkü ahlak anlayışım buna engel oluyordu." Göz kırptım ama "Ona nasıl tanıştığımızı anlatmak. Bu... mega ağır."

"Ama önemli."

"Ve benim için endişelenecek başka bir şey daha var. Ya bu onu iğrendirirse? Ya-"

"Seni orada durduracağım çünkü endişelenmene gerek yok. Jana çoğu konuda açık fikirlidir. Öğretmen

Sanırım bu kısım onu soyunmaktan çok daha fazla rahatsız edecektir."

Yutkunduğumda boğazım çok sıkıştı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü onu tanıyorum ve başka bir kadının çabasını asla eleştireceğine inanmıyorum. Hele ki seninki gibi motivasyon aile olunca."

Bunu takdir ettim ama yine de ölmek istiyordum, bu yüzden "Bu beni daha iyi hissettirmiyor" dedim.

"Beni dinle..." Durakladığında, kendimi daha iyi hissetmemi sağlayacak bir şekilde tenimi okşadı ve ifadesi yumuşadı. "Eğer bize inanmasaydım ve uzun vadede bu işin içinde olduğumuzu düşünmeseydim, bunu düşünmezdim bile. Bunu senin de bilmeni istiyorum. Yıllardır bu işi yapmadığımızı da biliyorum. Altı ayımız bile yok ama bizde farklı bir şeyler var Addison. Jana'nın bunu bilmesini ve anlamasını istiyorum."

"Karılık için uygun olduğumu mu söylüyorsun?" Sırtışım genişti, kıkırdamam olabildiğince dürüsttü. "Ben de tam olarak bunu söylüyorum."

RIDGE

Bu sabah sana uyanamamak berbatı.

BEN

DE.

Ve şaka yapmıyorum. Gözlerimi açtığımda etrafımda kollar ya da arkamda kaya gibi sert, bunaltıcı bir vücut olmadığında sadece bunu düşünüyordum ;)

RIDGE

Otelde güzel bir geceydi, değil mi?

BEN

Yenmek imkansız olacak.

RIDGE

Bir gün, her sabah gözlerini bana açacaksın ...

BEN

Bunu Daisy'nin evinde mi yapacaksın yani?

RIDGE

Sana karşı ne hissettiğimi anladığında ve hayatımda derinden değer verdiğim başka biri olduğunu kabul ettiğinde, evet, yapardım.

BEN

Onun zihnini herkesten daha iyi anlıyorum ve o sabahların gerçek olmasını istiyorum - gerçekçi olalım - ama acele etmek de istemiyorum. Takılmalar ve üçümüzün gece/gündüz buluşmaları, elbette. Her sabah bizimle yatağa girmesi? Bunu biraz daha ağırdan almalıyız.

RIDGE

Sen ve senin kaplumbağa hızın, LOL.

BEN

Sen söyledin, ben değil. Ha-ha!

RIDGE

Ama haklısın ve onu ve neye ihtiyacı olduğunu anlamayı seviyorum.

BEN

Kızınızla aranızda girmek isteyeceğim son şey olur. Ama yavaştan alıp onu bu fikre alıştırsak, herkes için daha kolay olur.

RIDGE

Siktir, sen en iyisisin.

BEN

İsimler ve fiiller arasındaki farkı gösteren bir okuduğunu anlama çalışma sayfasını yeni bitirdik - yemek, hayvanlar ve sporla ilgili temel, tanınabilir kelimelerden bahsediyorum - ve Daisy bunu ezdi geçti. 10 üzerinden 10. Kızınız bir süperstar!

RIDGE

Gururlu baba anı.

BEN

Onunla çalışıyordun, değil mi?

RIDGE

Önerdiğiniz bazı okuma çalışma kitaplarını aldım ve her akşam birkaç sayfa okuyoruz. Bitirene kadar tatlı almıyor. Bu kız M&M kurabiyelerini seviyor, o yüzden bitiriyor.

BEN

Acımasızsın.

RIDGE

Sanırım geçen gece de bana böyle seslenmiştin...

BEN

Kim dušta üç kez orgazm olur ki? Sen normal bile değilsin, Ridge Cole.

RIDGE

Senin amına bağımlıyım. Kendime engel olamıyorum.

RIDGE

Bu gece görüşeceğimizi biliyorum ama unutmadan sana söylemek istedim... Jana şu anda Daisy'nin ödevlerine yardım ediyor ve az önce bana Daisy'nin okuma şeklinden ve okul yılının başından bu yana kat ettiği mesafeden çok etkilendiğini mesaj attı. Senden çok etkilenmiş, Addison.

BEN

Beni en çok mutlu eden şey Daisy'nin iyileşiyor olması. Ama tüm övgüyü ben alamam. Sen ve Jana da perde arkasında çalışıyorsunuz.

Yine de ... yaşasın! <3

BEN

İş yerinde misin?

RIDGE

Evet.

BEN

Uğrasam uygunsuz olur mu?

RIDGE

Ofisimi mi kastediyorsun?

BEN

Evet.

RIDGE

Patron benim, Addison. Hiçbir şey uygunsuz değil. Gel bakalım.

BEN

20 dakika sonra görüşürüz.

Cole and Spade Hotels'in şirket ofisi filmlerden fırlamış gibi bir binaydı. Bu devasa yüksek binaya çıkmak bile kendimi önemli hissetmeme neden oldu. Dış cephesi mavi aynalı camdan yapılmıştı ve ön tarafta bir güvenlik görevlisi durmuş, içeri girmeme izin vermeden önce kimlik bilgilerimi kontrol ediyordu. Lobi, bitkiler ve mermer, altın kaplamalar ve özenli dekorun bir karışımıydı ve içeri girdiğim anda beni etkileyen inanılmaz bir kokuya sahipti. Resepsiyonistlerle konuşurken arka plandaki gürültü yağmur ormanlarının sesiydi ve tam da doğru desibelde çalışıyordu. Altı kişiydiler ve hepsi de dairemden daha uzun olan bir masanın arkasına park etmişlerdi.

Bayanlardan biri beni asansöre götürdü ve kendisi dışarıda dururken, uzanıp en üst katın düğmesinin üzerinde bir fob salladı - şirketin ortaklarının ve diğer önemli kişilerin bulunduğunu varsaydığım kat. Bu küçük hareket düğmeyi yaktı ve o yoldan çekilince kapı kapandı ve asansörün cam duvarları tırmanış sırasında atriyumun manzarasını gösterdi. Kapı açıldığında beni başka bir resepsiyon görevlisi karşıladı, yaka kartımı kontrol ettikten sonra beni bir dizi kilitli kapıdan geçirdi ve uzun, geniş bir koridor boyunca eşlik etti, sonunda beni Ridge'in ofisinin dışında bıraktı.

Açmadan önce tahtaya vurdum.

"Bayan Lark," dedi Ridge, kollarını başının arkasında kavuşturmuş sandalyesinde arkasına yaslanmış, ben içeri girip kapıyı kapatırken beni süzüyordu. "Bu hoş sürprizi neye borçluyum?"

Ofisi benim sınıfımdan daha büyüktü, masasının önünde iki sandalye ve arkayı süsleyen devasa pencereler, bir köşede ıslak bir bar ve diğerinde tuvalete benzeyen bir şey vardı. Hatta bir kanepesi, sandalyeleri ve sehpası olan bir bölüm bile vardı. Sanat eserlerine gelince, erkeğimi temsil eden her şey vardı - erkeksi, çekici ve son derece güçlü.

Masanın arkasında oturuyor, siyah takım elbisesi, bebek mavisi kravatı, bembeyaz gömleği ve seksi haykıran şehvetli ifadesiyle şık ve profesyonel görünüyordu.

Tanrı yardımcım olsun.

"Bir konuşma yapmamız gerekiyor." Sandalyelerden birine oturduktan sonra çantamı yanıma koydum ve kucağımda tuttuğum parmaklarımı sıktım. "Bunu yüz yüze yapmanın en iyisi olacağını düşündüm."

"Kahretsin, muhteşem görünüyorsun."

Gözleri benimkilere kilitlenmişti ama bakışlarını tüm vücudumda hissediyordum; nasıl ustalaştığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bu konuda çok başarılıydı.

"Dikkatimi dağıtmaya çalışmayı bırak." Sesim alçaktı ama bu sohbetin birçok farklı yöne gidebileceğini bilecek kadar keskindi.

Sırıttı. "Bunu neden yapayım ki?"

"Çünkü sana kızgınım ve sözlerinin bana bir şeyler yaptığını biliyorsun ve tüm öfkemi çıkarana kadar beklemene ihtiyacım var."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi ve kollarını masasına dayadı. "Ve sen de kızgınsın çünkü?" Sadece kızgın rolü yapmaya çalışıyordum.

Gerçekte olduğum şey, şu anda göğsümde patlayan ve tutmaya çalıştığım gözyaşlarını zorlayan bir duygu fırtınasıydı. Evimde başlayan ve buraya gelirken yol boyunca biriken duygulardı bunlar.

"Her ay, bu gün, saat gibi, öğrenci kredisi ödememin vadesinin geldiğini bildiren bir e-posta alıyorum" dedim. "Ve her ay giriş yapıyorum ve tamamen ezici bir bakiye ve ödemelerimin nasıl zar zor azaldığını görüyorum. Kulübün ödemesi kesinlikle bir kısmının düşmesine yardımcı oldu, ancak geri kalanına bakmak hala son derece acı verici." Avuç içimi göğsüme bastırdım, kaynayan ağrı neredeyse dayanılmazdı. "Bir kalıntı olduğunu söylemeliyim. Şimdi bakiye sıfır."

Lisans eğitimime başladığımdan beri hayalini kurduğum, ödememin kaç yıl süreceğini merak ettiğim ve artan borcuma yüksek lisans derecesini eklediğimde tekrar hayalini kurduğum bir gün.

Ödeme planımın sadece başındaydım. Önümde daha çok uzun yıllar vardı.

"Bütün bunları bana neden anlatıyorsun Addison?" dediğinde gülümsemesi hiç solmadı.

"Çünkü hesabıma baktığımda çılgına döndüm. Gözlerime inanamadım. Bir hata olduğundan, gerçekte olmayan bir şey gördüğümünden ya da yanlış hesaba giriş yaptığımdan emindim. Bu yüzden Leah'nın yatak odasına koştum, onu Zoom'dan çıkardım ve gördüğüm şeyin gerçek olduğunu onaylamasını istedim. Yüzündeki gülümsemeden bir şeylerin doğru olmadığını anladım. Hikâyede benim gördüğümünden çok daha fazlası vardı ve bunu anlamam yaklaşık iki saniye sürdü." Bacaklarımı yeniden birleştirdim ve öne doğru eğildim. "Sonra sana mesaj attım ve şimdi buradayım."

"Buraya ne söylemeye geldin?"

Gözlerimden yaşlar akıyordu ve onları durduramıyordum. Göz kapaklarımı sildim, söyleyecek bir şey bulmaya çalıştım, ama buraya gelirken düşündüğüm kelimeler artık aklımda değildi. Çözülmüşlerdi. Ve ağızımdan çıkan hiçbir şey konuşmaya değecek kadar değerli hissettirmiyordu.

"Ridge, ben..."

"Buraya gel, bebeğim."

Kollarını uzattı ve kendimi sandalyeden kaldırıp masasının etrafından dolanmak ve kucağına çökmek için görmem gereken tek şey buydu. Kollarım boynunu çevreledi, yüzüm boğazına gömüldü.

"Bunu benim için yaptığina inanamıyorum." "Senin için her şeyi yaparım."

Bunu bana ilk kez söylemiyordu ve ben de daha önce bundan şüphe etmemiştim ama geçen her gün bunu daha fazla kanıtladı.

Yine de borcumu ödemek asla hayal edemeyeceğim bir seviyeydi. Seçme şansım olsaydı da buna asla izin vermezdim.

"Sana nasıl teşekkür edebilirim? Sana söyleyecek kadar güçlü ya da seni ne kadar takdir ettiğimi gösterecek kadar değerli bir şeyi nasıl bulabilirim?"

"Bu kadar yeter." Sesi çok sakindi.

Göğsüne hafifçe vurdum. "Ama bu" -yutkundum, tükürüğüm kalınlaştı, dilim ağzım için çok büyük geldi- "çok fazla, Ridge. Yaptığın şey-"

"Hiçbir şey senin için çok fazla değil."

Kolları, onun yanında uyandığım sabahlardaki gibi etrafımda kenetlenmişti ve her nefes alışımda onun nefis kokusunu içime çekiyordum.

"Bunu senin için yapmak istedim Addison. Önümüzdeki bilmem kaç yıl boyunca ödeme yapman ve bu borcun seni rehin tutması, böylece asla ilerleyememen düşüncesine dayanamadım." Yüzümü kaldırıp ona bakarken ekledi, "Buna bu şekilde bakabilirsin ya da kızıma bu kadar harika bir öğretmen olduğun için teşekkürüm olarak da bakabilirsin. Sen nasıl istersen, ama ben bunu yapmaktan mutluluk duydum."

Gözlerini taradım. Ondaki yetenek bende yoktu. Onun ne hissettiğini asla göremezdim, onun bana yapabildiği gibi değil. Ama kenarlarında lacivert benekler olan çarpıcı kobalt gözlerinin ardında gördüğüm şey, çok nazik, özenli, verici, besleyici ve ihtiyacım olan her şeye sahip bir adamdı.

Buraya yaptıklarını tartışmaya, ona teşekkür etmeye, ona bağırmaya gelmişim ama bilmesi gereken başka bir şey daha vardı. İçimi dökmem gereken bir şey.

Sonunda kulaklarına çarpması gereken bir şey. "Seni seviyorum, Ridge."

Yavaşça dudaklarını yaladı. "Biliyorsun, bana bu sözleri söylediğinde ne olacağını sormuştun ve ben de sana, bunu öğrenmeden önce söylemen gerektiğini söylemiştim."

Başımı salladım. "Biliyorum."

"Addison..." Kollarını çözdü ve yüzümü tuttu. Ridge'den önce hiçbir erkeğin bana yapmadığı bir jestti bu. "Ben de seni seviyorum."

Bunu bana söylediğini duymak, bu ifadenin havada hareket ettiğini ve göğsüme işlediğini hissetmek, başa çıkabileceğimden daha fazlaydı.

Tek fısıldayabildiğim "Öyle mi?" oldu.

"Hem de çok." Beni öptü. Yavaşça. Nefesimi emdi ve yerine dilini koydu. "Şimdi git kapıyı kilitle."

YİRMİ YEDİ

Ridge

"Düğün davetiyesini aldın mı?" Mutfak adasında oturmuş ikinci birasını yudumlarken Rhett'e sordum; bacakları sallanıyor, topuklarının arkası altındaki dolaba çarpıyordu. İşten kaçta çıktığından emin değildim -ya da bugün gelip gelmediğinden- ama takım elbisesi çoktan gitmişti ve onun yerine

bir eşofman altı, kapüşonlu bir tişört ve beyzbol şapkasıydı.

Ayrıca neden benim evimde durmaya karar verdiğinden de emin değildim. O geldiğinde Addison ve ben yemeğin ortasındaydık ve o da tezgahın üzerinde yerini almıştı. Kıpırdamamış ya da fazla konuşmamıştı ve şimdi yemeğimizi bitirip temizlendiğimize göre hâlâ sessiz kalmaya devam ediyordu.

"Ne düşünüy?" diye sordu.

Addison kadehini yeniden dolduruyordu ve ben de onunla Rhett'in arasında durup muhteşem kızıl saçımın görüntüsünü hayranlıkla seyrettikten sonra, "Ne düşünüy?" diye alay ettim. Kardeşimin karanlık bir yerde olduğunu biliyordum ama bu tür bir soru sorması tamamen kontrolden çıktığı anlamına geliyordu. "Brady ve Lily'nin Edinburgh'daki düğünü."

"Oh," diye iç geçirdi Rhett. "Bu."

Şefim Daisy için bir kap M&M kurabiyesi bırakmıştı ve dolu kadeh şarabıyla Addison şimdi bir tane atıştırıyordu. Kabı bana uzattı, ben de bir tane aldım. Sonra birazını Rhett'e uzattı, o da el sallayarak uzaklaştırdı.

Bu onların ilk tanışmaları değildi. Son birkaç haftadır, Addison'ın hafta içi akşamları eve geldiği zamanlarda, Rhett neredeyse her seferinde habersizce uğruyordu. Neden uğradığından emin değildim; buradayken bira içip boşluğa bakmaktan başka pek bir şey yapmıyordu.

Ama onu tanıdığım kadarıyla, arkadaşlığa ihtiyacı vardı.

Etrafında seslere ihtiyacı vardı, böylece kafasının içinde kalmayacaktı - bu onun için iyi olmayan bir yerdi. "Gidiyorsun, değil mi?" Kardeşime sordum.

Bir içki daha aldı. "Bilmiyorum..."

"Öyle söyleme," diye karşılık verdim. "Brady bir ortak ve sonunda ikinizin arası düzeldi. O adam olma, Rhett."

Mutfağın diğer tarafından bana baktı. "Bana bir iyilik yap... ne halt ettiğimi söyleme." Bana şerefe der gibi birasını kaldırdı.

"Arkama yaslanıp bunca zaman süren bir ilişkiyi yok edişini izlememi mi istiyorsun?" Addison'ın gözlerini üzerimde hissedebiliyordum. "Bu benim tarzım değil. Benim tarzım sana orada olmanı söylemek çünkü senin için en iyisinin ne olduğunu biliyorum. Ayrıca, hiçbir mazeretin yok. Jetimiz bizi götürüyor. Hepimiz otelimizde kalacağız. Sadece gelmen gerekiyor."

Rhett şapkasını düzeltilti ve siperliği sıktı. "Sikeyim. Seni de onu da sikeyim."

"Vay canına," diye fısıldadı Addison.

"Biraz yumuşatalım," diye uyardım onu. Sonra Addison'a bir bakış attım ve ona her şeyi daha sonra açıklayacağımı bildirdim - derin, katmanlı ve çözülmesi uzun zaman alacağı için derinlemesine incelemediğim bir açıklama.

"Orada olmamın bir önemi yok," dedi Rhett. Başıyla beni işaret etti. "Sen gidiyorsun." Sonra Addison'a başını salladı. "Sen de gidiyorsun. Kaybolduğumu fark etmezler bile."

"Ben mi gidiyorum?" Addison sordu.

Onunla henüz yapmadığım bir başka tartışma daha vardı ama bu iki nedenden dolayı konuşmamız gereken bir konuydu:

Daisy'yi birkaç günlüğüne okuldan almak zorundaydım ve Jana'ya neler olduğunu itiraf etmediğim sürece düğünü ilişkimizi başlatmak için kullanamazdım.

"Bunun hakkında konuşmamız gerek," dedim ona usulca.

"Bu onu getirmeyeceğin anlamına mı geliyor?" Rhett oflayıp pufladı ve tezgâhtaki yerine dönmeden önce bir bira daha içti.

Ondan Addison'a baktım. "Jana da orada olacak. O da davet edildi. Ayrıca Lily'nin makyajını o yapacak ve Daisy de düğüne katılacak; o ve Rayner çiçekçi kızlar."

"Ona söylemediğine inanamıyorum," diye bağırdı Rhett. "Ne diye bekliyorsun?" Ses tonundan hoşlanmamıştım.

Her iki ifadeyi de dile getirme şeklini beğenmedim.

Ve tüm bunları Addison'ın önünde söylemesi hiç hoşuma gitmedi.

"Rhett-"

"Anlıyorum," dedi Addison, Rhett'in yorumlarını görmezden gelerek ve sözümü keserek. "Bunun için endişelenme." Sesi sakindi, ifadesi az önce söylediklerini destekliyordu.

Ama bu işleri daha az karmaşık hale getirmiyor ya da durum hakkında daha iyi hissetmemi sağlamıyordu. Jana'yla konuşmam gerekiyordu.

Önümüzdeki bir hafta boyunca şehirdeydi, bu yüzden evine gidip ona her şeyi açıklamak için bir zaman bulacaktım.

Yapmak istemediğim bir itiraftı bu, ama bir kez yapıldığında tüm bu stresi hafifleteceğini umuyordum.

"Ben de hayatımın boktan bir gösteri olduğunu sanıyordum," diye mırıldandı Rhett. Birasından bir yudum aldı. "Erkek olmanın zamanı geldi, kardeşim."

Ciddi mi lan bu?

"Bunun erkeklikle bir ilgisi yok," diye karşı çıktım.

"Hayır mı?" diye meydan okudu. "O zaman bunun neyle ilgisi var? Bunun Addison için adil olduğunu mu düşünüyorsun?"

Onun bir sır olduğunu mu-" "O bir sır değil. Daisy ve Jana dışında herkes onu biliyor." Gözlerim kardeşime dikildi. "Sen sadece

Savaşmak mı istiyorsun? Mesele bu mu? Çünkü eğer durum buysa, bunu gerçekleştirebilirim ama bu Addison'ın önünde olmayacak."

Bacakları sallanmaya devam ediyordu. "Ona bu konuda neden hiçbir şey söylemediğini anlayamıyorum. Bu saçmalık bana hiç mantıklı gelmiyor."

Pis martinimi elime aldım ama içemeyecek kadar heyecanlıydım.

Kendimi neden savunmak istediğimi ya da neden bu zahmete girdiğimi bilmiyordum ama yine de kendimi şöyle derken buldum: "Jana şehirdeyken neredeyse tüm konuşmalarımız Daisy'nin etrafında dönüyor - okulu, aktiviteleri, programı. Ne yapmamı bekliyorsun, o Daisy'nin ilerleyişiyle övünürken bombayı patlatmamı mı? Kahretsin, istiyorum. Denedim. Bunu daha fazla ertelemek istemiyorum. Ama-"

"*Öğretmenle çıkıyorum* demek zor değil Ridge. Sanki cinayeti itiraf etmek zorunda kalacakmışsın gibi davranıyorsun."

Yüz ifadesi bile öfkemi körüklüyordu. "Rhett-"

"Ben çıkıyorum," dedi ve tezgâhtan atladı. Boşları lavabonun yanına koydu, Addison'ın önündeki kaptan bir kurabiye çaldı ve kapıya doğru yürüdü.

Sırtımı bir dolaba yasladım, likörü dudaklarıma götürdüm ve bardak boşalana kadar yuttum. "Odadaki filden bahsedeyim mi?" Sesi fısıltının biraz üzerindeydi.

Votkanın dilimde bıraktığı yanığı içime çektim. "Nereden başlayacaksın ki? Kardeşimin lanet bir pislik olmasından mı? Bizi içine soktuğum durum mu? Katılmanı istediğim düğün ve ..."

Omuz silkti. "Bunlardan herhangi biri işe yarar." Yüzü bana dönük olacak şekilde pozisyonunu değiştirdi. "Kardeşinin tanıdığım en dost canlısı olmayan insan olduğunu söylemiyorum" -yüzünü buruşturdu- "ama ne zaman onun yanında olsam, bu sıralamada üst sıralarda yer alıyor."

"O her zaman böyle değildi."

"Neden oldu? Yaş mı? Babanın ölümü mü? Yoksa yakın bile değil miyim?"

Bir parmağımı kaldırarak bir saniyeye ihtiyacım olduğunu söyledim ve kendime bir içki daha doldurmak için oturma odasına gittim. Mikserin içine votka ve ekstra zeytin suyu ekledim, karışımı bardağıma dökmeden önce çalkaladım. Mutfağa geri dönerken telefonum cebimde titredi.

Rhett olsa iyi olur, böyle bir piç olduğu için özür diliyor.

JANA

Ridge, korkunç haberlerim var.

BEN

Sorun ne? Daisy iyi mi?

JANA

Evet, evet, o iyi. Taylor'ın konserine gelemeyeceğimi öğrendim. Hayatımın fırsatı karşıma çıktı. Kariyerimin

başından beri hayalini kurduğum bir fırsat. Eğer bunu kaçırsam, kendimi asla affetmeyeceğim.

BEN

Onu ben alırım. Endişelenme bile.

JANA

Ama fazladan bilet ne olacak? Boşa gitmesini istemiyorum.

BEN

Rhett'i getireceğim.

JANA

Hadi ama. İkimiz de bunun olmayacağını biliyoruz.

BEN

Bir yolunu bulacağım. Bu konuda stres yapma.

JANA

Özür dilerim.

"Her şey yolunda mı?" Telefonumu cebime geri koyarken Addison sordu.

Nefes verdiğimi duydum, içimde hava tuttuğumu ya da bu kadar yüksek sesle verdiğimi fark etmemiştim bile. "Arayan Jana'ydı. Her şey yolunda. Her neyse, tüm bunlar hakkında"-önüne geçtim ve yanağını avuçladım-"Bunu çözeceğim. Yakında. Söz veriyorum."

Eli benimkinin arkasına gitti. "Brady'nin düğününden önce olmazsa sorun değil. Benim tek endişemin Daisy olduğunu biliyorsun. Bunların hiçbirinin onu etkilemesini istemiyorum. Unutma, okul yılının sonuna kadar beklemeyi öneren bendim, yani Rhett sana bu konuda saçmalıyor olsa da onunla aynı fikirde değilim."

Gözlerine odaklandım. "Çok sabırlısın, bebeğim."

Bana yumuşak bir gülümseme verdi. "Açıkçası ben de biraz endişeliyim. Jana yeterince sinirlenir ve okul yönetimine giderse ne olur bilmiyorum."

"Okul yönetimine gitmeden önce Daisy'yi sınıfınızdan çıkarırdı, ama özel hayatınızı yönetimle tartışacak kadar ileri gitmezdi, bunu garanti ederim."

"Ama onu sınıfımdan çıkarırsa nasıl görünür sizce? Bunun gerçekleşmesi için idareye ne söyleyecek? Çünkü bundan da olumlu bir sonuç çıkmaz." Ciğerlerini doldururken gözleri kısa süreliğine kapandı ve o ana kadar görmediğim bir stres ortaya çıktı. "Bizim okulda, öğrenciler arası bir sorun olmadığı sürece çocukların yerlerinin değiştirilmesi yaygın bir durum değil. Öğretmenler arası bir sorun beni mikroskop altına alır ve cevaplar isterler. Her şey eşit derecede karmaşık."

Aman Tanrım.

Okulun ilk günü Jana'ya bir şey söylemeli miydim? Bu durumu olması gerekenden daha da kötü bir hale mi getirmiştik?

"Bu da olmayacak." Ama kelimeler ağızımdan çıkarken doğru olup olmadıklarından emin değildim.

Daisy söz konusu olduğunda Jana da benim gibiydi ve kızımız için yapamayacağı hiçbir şey yoktu. Eğer bu haber onu kızdırırsa... Sonucu tahmin edemezdim.

"Ridge" -elimi sıkıca tuttu- "artık bu konu hakkında konuşmasak olur mu?" Gözleri benimkilerle yalvarıyordu. "Rhett hıçkırığını saymazsak şu ana kadar mükemmel bir gece oldu. Tek bir fırtına bulutu bile görmedim, sadece güneş vardı." Bu sözleri sessizce vurgulamak için durakladı. "Bu konuyu daha da derinleştirmektense onu tartışmayı tercih ederim. Endişelerim zirve yaptı. Geri dönemeyeceğim bir seviyeye ulaşmasını istemiyorum."

Böyle hissetmesine neden olduğum için ondan nefret ediyordum.

Vücudu kaskatı kesilmişti, nefes alış verişi kesilmişti ve göğsü lanet bir gerginlik yumağıydı.

İki elimle onu tutmak için içkimi bıraktım. "Tabii ki."

Göğsünü bana yasladı. "Şimdi bana kardeşinin neden bu kadar huysuz olduğunu söyle."

YİRMİ SEKİZ

Addison

RIDGE

Bu sabah Rhett'ten bir özür alıp almadığımı merak ediyorsanız, bunun cevabı hayır olacaktır.

BEN

Onu biraz rahat bırakalım, tamam mı?

RIDGE

Bunu söylediğin için seni biraz rahat bırakacağım, LOL.

BEN

Şimdi bana her şeyi ve öfkesinin kaynağını açıkladığınıza göre, ona karşı bir zaafım var.

RIDGE

Hayır. Hayır. Ve kesinlikle hayır.

BEN

Elimde değil... Ben zayıfım.

RIDGE

Benim için bir pislik olabilir, ama senin yanında bir pislik olmak onun çuvalladığı yerdir.

BEN

Ama neden öyle olduğunu anlıyorum ve tek yapmak istediğim ona sarılmak.

RIDGE

Seninle ne yapacağım ben?

Sen iyi bir insansın, Addison. Bütün gün çocuklarla çalışmana şaşmamalı. Onları en iyi insanlar haline getireceksin.

BEN

<3

Onu yemeğe çıkar. Onu sevgi yağmuruna tutun. Bahse girerim özür dilemekten vazgeçecektir.

Bütün gece kendini düşündüğünü biliyorsun. Yaptığı şey bu, Ridge. Düşünür, sonra da fazla düşünür.

RIDGE

Ne olursa olsun, kızgınlım.

BEN

Sizi daha iyi bir ruh haline ne sokar?

RIDGE

Sen.

BEN

O zaman öğle tatilinde beni görmeye gel.

RIDGE

Tamamdır.

BEN

Bunu yazarken kahvaltı burritomu yiyorum. Seni seviyorum... Harikası.

RIDGE

Kızımı görmeye gelip de ona yiyecek bir şeyler getirmeden edemezdim.

BEN

Çok tatlısın.

RIDGE

Seni tekrar görmem gerek.

BEN

Az önce beni gördün. ;)

RIDGE

Bu yeterli değildi.

BEN

Bu gece mi?

RIDGE

Erkeklerle ve Weston'larla aramda bir şey var. Umalım da biz dışarıdayken kardeşimi öldürmeyeyim. Alkol ve öfke iyi karışmıyor.

BEN

Yapmasanız iyi olur bayım.

RIDGE

Sadece kibarca sorduğun için...

BEN

Yarın gece o zaman?

RIDGE

Mükemmel.

Papatyamı geri almadan önce iki akşam daha çocuksuz olacağım.

BEN

Onu özlediğini biliyorum.

RIDGE

Elbette, ama ara vermekten ve seninle vakit geçirmekten de keyif aldım.

Yarın değil ama ertesi gece Jana ile yemeğe çıkacağım. Benimle buluşmasını istedim. Konuşmamızın vakti geldi.

BEN

Konuşmayı mı kastediyorsun?

RIDGE

Evet.

BEN

Whoaaaaaa.

RIDGE

Bunun olması gerekiyor. Ona ne kadar erken söylersem, hepimiz o kadar iyi hissederiz.

BEN

Ya da hepimiz daha kötü hissedeceğiz.

RIDGE

Senin olumlu biri olman gerekiyordu.

BEN

Gökyüzü aniden biraz bulutlu hissettiriyor.

RIDGE

Kes şunu. Seni seviyorum. Her şey yoluna girecek.

Ridge'in Jana'yla yapacağı konuşmayı aklımdan çıkarmak için yapabileceğim tek şey kendimi ona gömmektir. O ana konsantre olmak ve böylece her seferinde aklımın başka yöne kaymasını engellemektir. Beni en lezzetli Hint restoranına götürdüğünde akşam yemeğinde, evine giderken arabasında ve yatak odasında kıyafetlerimizi çıkarıp jakuziye girmek için verandasında çıplak yürüdüğümüzde yaptığım buydu.

Aynı tarafa oturduk, ama onun Hollywood Tepeleri manzarasına baktığı yerde, vücudumu ona doğru konumlandırıdım, bacaklarımı kucağına sardım, jet yanıma su üfledi, ellerim batmamam için beni sabit tuttu.

"Çok rahatladım," diye inledim.

Parmaklarını saçlarımın tepesinde gezdirdi. "Tek istediğim buydu, bebeğim."

"Dün gecenin nasıl geçtiğini bana hiç anlatmadın." Gülümsedim. "Rhett uslu durdu mu?"

"Uslu durmak mı? Bunu nasıl yapacağını bildiğinden emin değilim. Ama ruh hali biraz daha iyi görünüyordu, gerçi onu sürekli içkiyle beslememiz de buna yardımcı oldu."

"İyi vakit geçirdin mi?"

Başını taşın kenarına yaslamıştı ve başını sallamak için kaldırdı. "Yarı iş, yarı saçmalık. Ne zaman Weston'larla takılsak böyle oluyor. Ben ve Brady dışında -çünkü o Bangkok'ta çalışıyor- tüm ortaklar geliştirmek ya da yenilemek için yeni mülkler arıyor. Çok hızlı büyüyoruz ama ihtiyaç da var, dolayısıyla bunun gerçekleşmesi gerekiyor. Weston'lar gelecekteki tüm otellerimize restoran koymak istedikleri için gecenin büyük bir bölümünü bu tartışma aldı."

"Ortaklarınız sahada çalışırken, bu kadar uzun süre evden uzak kalmak zor olmalı."

Ayaklarımın altını ovaladı. "Eğer Jana zamanının çoğunu yolda geçirmeseydi, ben de bunu yapmak zorunda kalırdım." "Daisy'den uzakta olmanı hayal bile edemiyorum."

Nefes verdi. "Ben de yapamam." Manzaraya bir göz attı ve yavaş yavaş bana geri döndü. "Rowan ve Cooper birlikte seyahat ediyorlar ve Rayner'ı da yanlarında getiriyorlar. Ama Rayner okula başladığında tamamen farklı bir hikâye olacak. İçlerinden birinin onunla birlikte kalması gerekecek ve bunun nasıl olacağını bilmiyorum." Avucuyla uyluğuma masaj yaptı. "Bu kadar iş konuşmak yeter. Senin hakkında konuşalım."

Güldüm. "Peki ya ben?"

"Bugün okulun nasıl geçtiğini duymak istiyorum."

Elimi sudan çıkardım ve ona doğru salladım. "Bu kadar iş yeter."

Kıkırdadı. "Adil." Şimdi çenemin altını tutuyordu. "Bu yaz seninle ne yapacağız?" "Bu yaz mı?"

"Gidiyorsun, değil mi?"

"Evet."

"Boş zamanlarınızda bir yerlere gitmezsek suç işlemiş oluruz."

Yaz planlarım üzerinde fazla düşünmemiştim. Sadece tatili dört gözle bekliyordum. İşimi ne kadar sevsem de, okul yılının sonunda gençleşmek için yaza ihtiyacım vardı.

"Programımda olan tek şey," dedim, "bir haftalığına kız kardeşimi ziyarete gitmek - gerçi orada olduğum süre boyunca muhtemelen çalışması gerekecek."

"Dallas sahil değil."

"Hayır," diye homurdandım. "Kesinlikle değil. Ve yazın ekstra sıcak, ekstra baharatlı ve ekstra sefil oluyor. İç çekiyorum." "Bana gitmek istediğin bir yer söyle. Her zaman gitmek istediğin bir yere."

"*Hmm.*" Yanağımı küvetin kenarındaki taşa dayadım, Ridge'in başından birkaç santim uzaktaydım. "Hawaii?" "Tamamdır."

"Bitti mi?" Kaşlarım çok kalkıktı. "Bunu dünyanın en kolay şeyiymiş gibi söylüyorsun."

"Çünkü öyle. Orada bir otelimiz var ve Macon'a sorarsanız tüm filomuzdaki en iyi tatil köyü olduğunu söyleyecektir." Eli yanıma doğru hareket etti. "Otel Kauai'de ama daha önce hiç gitmediysen en az bir, belki de iki adaya daha gitmemiz gerekecek."

Kulağa çok rüya gibi

geliyordu. Çok romantik.

Kumsalın büyüsunü kafamda canlandırabiliyordum bile.

Her ne kadar yarını ileri sarmak için kendime izin vermiyor olsam da, Jana ile akşam yemeğinin sonucu, umarım yakında Daisy ile bolca kişisel zaman geçirebileceğim anlamına geliyordu. Ve bu yüzden, bir sorum vardı.

"Daisy bizimle gelecek mi?" Ben sordum.

Boştaki koluyla belimin diğer tarafını kavradı ve beni kucağına aldı. "Hawaii'ye mi demek istiyorsun?" "Evet."

Bacaklarım ona sarıldı; kollarım boynuna dolandı.

"Hayır, yolculukta sadece biz olacağız."

Beni öptükten sonra, "Umarım bu soruyu sorarken bir amacım olduğunu düşünmüyorsunuzdur. Yolculuğun onunla ya da onsuz olmasını istediğimi ima etmiyordum. Sadece merak ettim, hepsi bu."

"Ben de tam olarak böyle anladım. Ona ne kadar değer verdiğini biliyorum. Bizimle gelirse, seyahatin tamamen onunla ilgili olacağını da biliyorum - olması gerektiği gibi - ve bir çift olarak yalnız zamana ihtiyacımız var."

Önce gözlerini, sonra da dudaklarını aldım. "Hawaii, bir plaj... Ridge, şu anda ölüyorum."

Elleri yanlarımdan yukarı kayıyor, göğüslerimin dibine yaklaştıklarında yavaşlıyordu. Suyun kayganlığı ve teninin pürüzsüzlüğü en şehvetli kombinasyondur. Her birini avuçladı ve meme uçlarını sıyırdı, ileri geri, okşayarak

içindeki buharı boşalttı. "O zaman uzun bir süre ölüyor olacaksın çünkü sana dünyadaki tüm plajları göstermeyi planlıyorum." Eğer ona bu kadar odaklanmamış olsaydım, bana nasıl dokunduğunu fark edemeyebilirdim. Beni nasıl yalvarttığına. "Her plaj ... dur," diye nefes verdim.

"Ne, bana inanmıyor musun?" Fırçalama hafif bir çimdiklemeye dönüştü ve sanki bir kibrit çakmış gibiydi, tüm vücudum alev alev yanıyordu. "Ben sana saçmalayacak bir adam değilim Addison."

Pantolonlar ağzımdan çıkıyordu. Sessiz ama derinden. "Biliyorum. Sadece duyduklarımın üstesinden gelemiyorum." Alt dudağımı tuttu, emdi ve geri çekilmeden önce kemirdi. "Birlikte inanılmaz bir hayatımız olacak."

"Zaten biliyoruz."

Boynumu öptü.

Boğazımı.

Her iki yanakta.

Elleri rahatça sırtıma doğru döndü ve beni daha da yaklaştırdı, sertleşmiş aleti amımın ön tarafına sürtünyordu. "Sana ihtiyacım var." Klitorisime dokunmak için ucunu kullandı. "Kendimi amının içine gömmek istiyorum."

Benimle alay ediyordu.

Beni kışkırtıyordu.

"Ridge," diye nefes aldım, mememe geri döndü, ortasını yoğurdu, zevki çıkardı. Aletine uzandım, bana karşı olan karşı tarafı kaydardım, böylece hepsi sürtünyordu. "Ne bekliyorsun?"

"Sen."

Bir labirentin içindeydim, kaybolmuştum, duvarlara çarpıyordum, umutsuzca bir çıkış yolu arıyordum. Burada oturup içime girmesini beklemek böyle bir duyguydu.

Çünkü sadece ateş yoktu.

Karıncalanmalar vardı.

İç çığlıklar vardı.

O kadar kötü bir ihtiyaç vardı ki kanımı bile çarptırıyordu. "Ben mi?" diye sordum.

"Eğer bu aleti istiyorsan, Addison, o zaman onu almalısın. Onu amının içine sokmalısın. Ve beni becermelisin."

Memnuniyetle kabul edeceğim bir emir.

Tepesini yerleştirmek için dizlerimin üzerinde yükseldim ve sonra tabanına kadar indirdim. "İşte bu kadar." Beni öptü, dudakları sert ve muhtaçtı, dili de siki kadar erotikti. Dolgunluk ve basınç içimde kaydedilirken "Kahretsin" diye bağırdım.

"Evet!"

"Bu iyi hissettiriyor mu?"

Elleri üzerimde hareket ediyor, beklemediğim hisler yaratıyor, her biri kısa bir çığlık ya da inleme çıkarıyordu, özellikle de kış yanaklarımın arasına girmeye başladığında.

Daha önce keşfetmediği bir alan. "İnanılmaz," diye nefes verdim.

"Daha fazla al, Addison. Daha sert al. Daha hızlı al."

Hızımı ayarladım, üzerinde zıpladım, her dalışımda su küvetin kenarına sıçırıyordu. Ve bu her olduğunda, eli o yasak deliğe daha da yaklaştı.

"Bunu istiyorum," diye talep etti. "Kıçımı mı?"

"Senin amın kadar sıkı ve ıslak olup olmadığını görmek istiyorum."

Boynum geriye yaslanmıştı, çenem neredeyse burnuna dayanıyordu, bu yüzden söylediği her kelime boğazıma çarpıyordu. Nefesin nasıl ön sevişme gibi hissettirebileceğini bilmiyordum ama her hece hissettiklerimi daha da artırıyordu.

"Bunu bana verecek misin?"

Ona baktım, hâlâ hareket ediyor, hâlâ ona karşı sallanıyordum. "Bunu daha önce hiç yapmadım." "Bakir bir delik." Başparmağıyla dudaklarımı ovuşturdu. "Nazik davranacağım."

Yapacağına inandım. Acıtacak olsa bile.

Sonunda nefret edeceğim bir şey olsa bile. Onun için yapardım.

"O senin."

Kalçalarını kaldırdı, birkaç pompayla bana çarptı, ayağa kalkıp beni küvetten çıkarmadan önce benden daha fazla çığlık çıkardı, bizi verandadan geçirdi ve oturma odasının sürgülü cam kapılarına doğru yürüdü.

"Ridge!" sesini duyduğumda cam daha kapanmamıştı bile.

Bir kadına ait olan ses, hayal meyal tanıdığım bir sestir. Ses tonu içimi titretecek kadar yüksekti, ses beni ürkütüyordu.

Sırtım oturma odasına dönük olduğu ve tek görebildiğim sürgü, havuz ve dışarının manzarası olduğu için nereden geldiğini bilmiyordum.

"Siktir," diye inledi Ridge yanıt olarak.

Şu anda ne haltlar dönüyor?

Omzumun üzerinden baktım. Jana, kucağında uykulu Daisy ile verandaya doğru gidiyormuş gibi sehpanın önünde duruyordu. Daisy'nin gözleri açılmıştı ve doğrudan babasına bakıyordu.

"Baba?" Birkaç kez gözlerini kırıştırdı ve göz kapaklarını ovuşturdu. "Anne, babamın evinde miyiz?" Kalbim sadece batmadı.

Bedenimden çıktı ve altımdaki ahşap zemine düştü.

Ridge, "Jana, Daisy'yi hemen üst kattaki odasına götür," dediğinde kıpırdamadı.

Daisy'nin bakışları babasından bana kaydı. Yüzünün tanınması için bir an geçmesi ve gözlerini bir kez daha hafifçe ovuşturması gerekti.

Onu gördüğümde, duygu sadece göğsümü parçalamakla kalmadı. Tamamen paramparça etti.

Hayır, hayır.

"Bayan Lark?" Bir saniye geçti. "Babam seni neden taşıyor?"

YİRMİ DOKUZ

Ridge

İ Dolabıma koştum, üzerime bir tişört geçirdim, eşofman altı yığınınına uzandım, en üstte bir çift gri eşofman altı vardı ve onları belime kadar çekerek içine girdim. Giyindikten sonra yatak odasına döndüğümde Addison yatağın yanında durmuş, jakuziden önce çıkardığı kıyafetlerini giymiş, benim kadar hızlı hareket ediyordu. Jana üst katta Daisy'yi yatırırken, Addison ve ben Jana'yla konuşup olan bitenin sonuçlarıyla ilgilenene kadar konuşacak birkaç dakikamız vardı. az önce oldu.

"Buraya gel," dedim yaklaşırken, kollarımı uzatarak.

"Yapamam." Pantolonunun fermuarını çekip düğmelerini iliklemişti ve karnını tutuyordu. "Şu anda nefes bile alamıyormuşum gibi hissediyorum." Islak saçlarını başının üstünde topladı ve bileğinden bir lastikle bağladı.

Fark ettiğim şey, ellerimi yüzüne götüren şey, gözyaşlarıydı. Saçını bıraktığı anda ilk gözyaşı damladı. Onu yakaladım ve dedim ki, "Addison, ben hallederim. Merak etme."

"Bunu düzeltmek için çok geç."

"Siktir et," diye fısıldadım, ona yaklaşarak. "Asla çok geç değildir."

"Kızın az önce bizi çıplak gördü. Kollarında ben varken. Şu anda aklından geçen düşünceler-"

"İşte benim kızım ile ilgili bir şey." Vücutlarımızı aynı hizaya getirdim. "Uykuya daldığında, ki konuşma tarzından uyuduğunu söyleyebilirim, her şey son derece bulanıklaşır ve hatırlaması kolay olmaz. Büyük ihtimalle seni gördüğünü hatırlayacaktır ama çıplak olduğunu hatırlayacağından şüpheliyim."

Daisy, pozisyonumuz sayesinde Addison'ın sadece sırtını görebiliyordu. Çıplak poposu, bana sarılmış bacakları... Bunlar kızımın fark ettiğinden bile emin olmadığım detaylardı. Addison'ı hiç döndürmediğim için Daisy onun önünü ya da bacaklarım ve kollarım dışında beni göremezdi.

Ve bu, eğer dikkatini verseydi bile olurdu.

"Peki ya Jana?" Ellerini yüzünde gezdirdi. "Aman Tanrım, şu anda benim hakkımda ne düşündüğünü hayal bile edemiyorum." Jana tamamen farklı bir hikâyeydi.

Her şey o kadar hızlı gelişti ki ona tek bir soru bile sormadım. Daisy'yi neden evime getirdiğini, neden içeri girdiğini ya da neden önce aramadığını bilmiyordum. Aramızda sınırlar vardı ve o benim sınırlarımı aşmıştı.

Ama son birkaç dakika aklımdan geçerken iki şey kesindi. Jana neye uğradığını şaşırıyordu, adımı söyleme şeklinden bunu anlayabiliyordum. Sesinin tonu ve tizliği. Yüz ifadesi de gördüklerinden memnun olmadığını gösteriyordu.

Addison'ın ellerini dikkatlice çektim. "Şimdi onunla konuşacağım. Bunu anlaması gerekiyor -bizi- ve benim de bunun neden olduğunu ve onların buraya geleceğini neden bilmediğini anlamam gerekiyor."

Başını salladığında, başını her eğişinde yanağından aşağı bir damla gözyaşı daha süzülüyordu.

Gözyaşlarını sildim ve onu göğsüme doğru çekerek dudaklarımı başının üstüne bastırdım. "Söz veriyorum her şey yoluna girecek."

Cevap vermedi. Sadece kollarını bana doladı ve sıkıttı. "Bir araç çağırıp eve gideceğim." "Hayır-"

"Ridge, Jana ile konuşurken burada olamam."

İstediğim son şey, içinde bulunduğu duygusal durumda eve gitmesi, yatağına uzanması ve bunun üzerine düşünüp durmasıydı. Kendini suçlayacaktı. Kendini kafasının içine kilitleyecekti. Bir şeyler bulacaktı.

Yapması gerekmeyen sonuçlar.

Bunun olmasına izin
veremezdim. Bunun
olmasına izin
veremezdim.

Jana ile aramızdaki sorunları çözecek ve Addison'ı iyileştirecektim; tek sonuç buydu.

Yüzünü tutmak için geri çektim. "O zaman beni burada bekle. Onunla oturma odasında konuşacağım ve işim bitince geri geleceğim."

Bana sanki beni tanıımıyormuş gibi baktı. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." "Neden?"

"Ya onaylamazsa?" diye cevap vermesi birkaç saniye sürdü. Haklıydım; zaten kafasının içinde o kadar çok şey vardı ki dibe vuruyordu.

"Onun neyi onaylayıp onaylamadığı umurumda değil. O benim annem değil, Addison. Kiminle görüşeceğime, kiminle çıkacağıma ya da hayatıma kimi alacağıma o karar veremez."

"Ama yapabilir." Dudağını ısırды. "O Daisy'nin annesi. Onun taşıdığı ağırlık" -bir nefes aldı- "destansı, Ridge. Bunu bir düşün. Gerçekten, gerçekten düşün."

Ne söylediğini ve bu korkuların nereden kaynaklanabileceğini anladım.

Ama Jana onun annesi olsa da, ben de babasıydım. Bu işte benim de eşit payım vardı. Daisy zamanının çoğunu benimle geçiriyordu ve Jana kızımın etrafına bir kadın getireceksem -ki yakında planımın bu olduğunu öğrenecekti- o zaman bu kadının hayatımda önemli bir anlamı olması gerektiğini biliyordum.

Bu gecenin sonunda Jana, Addison'ın benim için ne anlama geldiğini ve onunla nasıl bir geleceğe sahip olmak istediğimi tam olarak öğrenecekti. Ancak o zaman Jana kararını verebilirdi.

"Beni dinle" -yüzümü eğdim, böylece aramızda sadece birkaç santim vardı- "Seni duyuyorum. Nereden geldiğini biliyorum. Ama senin de beni duymana ve benim nereden geldiğimi bilmene ihtiyacım var." Başparmaklarımı yanaklarına bastırdım. "Gitmeni istemiyorum. Senden kalmanı istiyorum ve fazla bir şey istemiyorum."

"Bunu bana söyleyemezsin."

"Az önce yaptım." Ellerini tuttum ve onları nasıl sıkıca kavırıyorsam, gözlerinin içine de o kadar güçlü baktım. "Her şeyin yoluna gireceğinden eminim Addison. Öyle olmasaydım, geceyi burada geçirmeni istemezdim." Yatağa doğru başımı sallamadan önce birkaç saniye bekledim. "Beni bekle. Birazdan döneceğim." Hareket etmediğinde ya da cevap vermediğinde, "Lütfen" diye ekledim.

Yavaşça ellerini ellerimden çekti ve yatağa doğru gitti, yorganı kaldırıp altına girdi. Yanına gidip yanağını tuttum, başının üstünü öptüm ve dudaklarımı orada bırakıp onu içime çektim. Kokusundan en ufak bir ipucu aldığım anda gözlerim kapandı.

Onu yatak odasında bırakıp kapıyı arkamdan kapattım ve Jana'yı mutfakta ya da oturma odasında görmediğim için doğruca ıslak bara yöneldim. Buzun üzerine votka döktüm, zeytin suyundan vazgeçtim -bu gece ihtiyacım olmayan bir dolgu malzemesiydi- ve bardağı kanepeye taşıyıp oturdum.

Birkaç dakika içinde Jana merdivenlerden iniyordu. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzünde yarı yorgunluk yarı hayal kırıklığı olan bir ifadeyle seksiyonelin ağzına geldi. "Uyuyor."

Başımı salladım. "İçecek bir şey ister misin?"

Kollarını indirdi ve elleriyle başının üst kısmını saç çizgisinden tutarak tavana baktı. "Şu anda ne istediğimi bilmiyorum. Tek bildiğim gördüğüm şey... Bunu kesinlikle istemedim."

Sonunda bana baktığında, kanepenin ortasına doğru bir yeri işaret ettim. "Otur."

"Ridge" -kollarını iki yanına indirirken ellerini sıktı- "Şu anda sana o kadar kızgınım ki çığlık atabilirim." "Bu ikimiz için de geçerli." Tekrar işaret ettim. "Otur."

Kıçı yastığa değer değmez, "Sanırım yarın akşam yemeğinde konuşacağımız konu Addison olacaktı," dedi.

"Doğru tahmin ettin." İlk içkimi aldım. "Jana, bu gece buraya neden geldin?"

Öne doğru eğildi ve kollarını dizlerine dayadı. "Müşterim aradı ve ayrılış saatimi yarın sabah beş olarak değiştirdi."

"Demek Daisy'yi evime getirdin..." "Belli ki."

Öfkelendim. "Peki bana söylemek için aradın mı?"

"Seni yaklaşık on kez aradım. Mesajlarıma hiç cevap vermedin, ben de uyuduğumu düşündüm." "Yemekten döndük ve telefonumu kontrol etmedim, sonra da jakuziye girdik-"

"Orada ne olduğunu biliyorum."

"Ama sen benim evime geldin Jana, evde olup olmadığımı bilmeden ve kendini içeri aldın. Daisy söz konusu olduğunda, diğer kişinin geleceğini bildiğimizde birbirimizin evine gireriz, ama burada olanlar aynı durum değil. Bu farklı bir durum."

Sırtını dikleştirdi ve kanepenin kenarına tutundu. "Burada hatalı olan benmişim gibi davranmayacağını biliyorum."

"Ama ben de hatalı değilim. Evimdeydim. Bir kadınlı birlikteydim. Bunda bir hata bulamazsınız."

Üst dudağı alevlendi. "Kızın gördüğünde bulabilirim."

"Eğer bir sınırı açıp benim bilgim olmadan onu buraya getirmeseydin bunu görmeyecekti." Bir yudum daha aldım.

"Ridge, sana ulaşamadım ve yarın sabahın köründe uçmam gerekiyor. Başka ne yapabilirdim ki?

ne yapmam gerekiyor?"

"Sen onun annesisin, Jana. Bir yolunu bulursun. Sen seyahatleyken ve ben burada tek başıma kızımız için karar verirken benim çözdüğüm gibi. Annemi ararım. Anneni ararım. Ben bir kardeş ararım. Yapmayacağım şey onu senin olduğun yere götürmek.

-Nerede olursanız olun, geldiğimi size haber vermeden onunla ilgilenmenizi bekliyorum."

Ağzı açılıp kapandı ve sonra hızla tekrar açıldı. "şu anda sana bağırmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum."

"Addison'la birlikte olduğum için istediğin kadar üzülebilirsin ama bunu ele alış şeklinin yanlış olduğunu inkâr edemezsin."

"Sen onun babasısın, Ridge. Eğer onu sana getiremiyorsam, o zaman ne-"

"Onu bana getiremezsin demedim. Önce benimle konuşman gerektiğini söyledim." Bardağı diğer elime geçirdim ve eşofmanımın paçasındaki buğuyu sildim. "Ya gece bir iş gezisinde olsaydım? Ya akşam yemeği için dışarıda olsaydım? Ya oturma odamda on kişilik bir seks partisi veriyor olsaydım? O zaman ne yapardın?"

Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum."

"Bu senin de düşünmen gereken bir şey. Bana her zaman güvенеbileceđini biliyorsun, ama kapımdan içeri girmeden önce hiçbir şey varsayma." Tüm bu konuşma boyunca kelimelerim doğrudan olsa da, ses tonumu eşit tuttum. Hatta biraz daha yumuşak bir ton kullandım.

"Tüm bunların amacından uzaklaşıyoruz."

"Bu konuda pek çok nokta var. Bu geceyi idare etme şeklin bir. Birlikte olduğum kadın iki. Hadi onun hakkında konuşalım." Yutkunurken boğazı düğümlendi ve küçük tırnağını çiğnedi, bana bakarken bakışları yoğunlaştı. "Addison Lark." Göğsünü doldururken göğsü yükseldi. "O kadar insan arasından kızımızın öğretmenini seçtin-" "Seni orada durduracağım."

"Lütfen yapma." Eli kucağına düştü. "Bu konuda söyleyecek bir sürü şeyim var."

"Onunla olanları ve bizi bu ana neyin getirdiğini anladıktan sonra istediğin her şeyi söyleyebilirsin." Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Bu detayları duymak istediğimden bile emin değilim-"

"Onları duymanız gerek. Onlar önemli."

Birkaç saniye bakışlarımı tuttuktan sonra koltuğa yaslandı, ayakkabılarını çıkardı ve bacak bacak üstüne attı. "Beni bu kararımdan pişman etme."

Brady ve Lily'nin ortak partisi sırasında Addison'la striptiz kulübünde tanışmamızdan ve o gece aramızdaki ilişkinin nasıl geliştiğinden başlayarak hikâyeyi çözdüm. Addison'ın striptiz yapmasının bana ait bir bilgi olmadığını biliyordum. Bunu Jana'ya söylemesi gereken kişi Addison olmalıydı. Ama Jana'nın arkadaşlarımla ve ailemle ilişkisi olduğunu da biliyordum ve onlara kız arkadaşım hakkında bir şey söylerse, her halükarda öğrenmesi ihtimali vardı.

Bu gerçekleşmeden önce bunu benden duyacaktı.

Addison'ın striptiz yapma motivasyonunu ve neden artık orada çalışmadığını açıkladıktan sonra, Daisy'nin öğretmeni olduğunu öğrendiğimde nasıl şok olduğumu anlatmaya devam ettim - bunu okulun ilk gününde kızımızı sınıfına kadar takip ettiğimde öğrenmiştim. Ona bir ilişki peşinde koşanın ben olduğumu, Addison'ın birçok nedenden dolayı buna karşı çıktığını ve ona ilk aşık olanın ben olduğumu anlattım.

Ben konuşurken Jana hiçbir şey söylemedi. Hareket bile etmedi.

Ancak bitirdiğimde bir yudum aldım, votkayı ağzımda tutarak neyle yüzleşmek üzere olduğumu değerlendirdim. Dizlerini tuttu ve yeterli bir güçle "Bana söylemeliydin" dedi.

İşte oradaydılar - duymayı beklediğim kelimeler.

Yavaşça başımı salladım. "Neden?"

"Çünkü o kızımızın öğretmeni... ve eski bir striptizci."

"Bana striptizci kısmının seni rahatsız ettiğini söyleme. Ailesi için iyi bir şeyler yapmak için para kazanmaya çalışan bir kadındı, çünkü onun için tek yaptıkları fedakârlıktı ve o da bunu geri vermek istiyordu. Ayrıca lisans ve yüksek lisans dereceleri için aldığı öğrenci kredilerinin bir kısmını ödemek istiyordu. Kendi ailene bir hediye verdiğin düşünülürse, Jana, Addison'ın yaptığıyla ilgili bir sorunun olduğunu duymak beni şok ederdi." Bakışlarımı derinleştirdim ve ilişkimiz sırasında Addison'ın durumuna çok benzeyen bir anı hatırladım. Pozisyonumu düzelttim ve devam ettim: "Evlerinin peşinatı için ne kadar çok çalıştığını hatırlıyor musun? Benden para almazdın, kendi paranı kendin kazanmak isterdin. Bu yüzden onlara bunu verebilmek için iş üstüne iş yaptın. Ama işinizde böyle bir seçeneğiniz var; istediğiniz tüm işleri üstlenebilirsiniz. Addison öğretmen maaşı alıyor,

Zaten kazandığından daha fazlasını kazanamaz, o yüzden ikinci bir iş buldu." Parmaklarımı ıslak saçlarımın arasında gezdirdim. "İstediği bu değildi ama bu kadar parayı hızlı bir şekilde kazanmak, ikimiz de bunu yapmak için çok fazla seçenek olmadığını biliyoruz."

İçini çekti. "Yine de benim seçimim olmazdı, ama haklısın Ridge, yargılayıcı görünmek istemedim ve bunu görmezden gelebilirim. Ancak Daisy'nin öğretmenini olarak rolü her şeyi etkiliyor-"

"Bu neyi etkiliyor? Daisy'nin okulda ne kadar iyi olduğunu bana defalarca söylediniz. Nasıl ilerlediğini ve ne kadar gelişme gördüğünü. Okuması ve anlaması nasıl da güçleniyor."

"Siz ikiniz ayrılırsanız ben de aynı şeyi söyleyebilecek miyim?" "Öyle bir şey olmayacak."

"Peki ya olursa?"

"O köprüyü geçeceğiz, eğer geçersek, ki geçmeyeceğiz."

Gerçekten veremediğim ama kalbimde hissettiğim bir söz.

Bunca yıl boyunca kalbim hiç yalan söylememişti. Beni asla olmaması gereken bir yöne sevk etmemişti - Jana ile değil, Addison ile de etmeyecekti.

"Peki ya Daisy okulda değilken?" dedi. "Öğretmeni babasının evinde onunla kaliteli zaman geçirirken kafasının karışacağını düşünmüyor musun? Peki Addison her iki rolü de nasıl oynayacak? Sınıfta onu disipline ederken babasının havalı kız arkadaşı mı olacak? Ve sizce kızımız bu roller arasındaki farkı anlayacak ve onlara saygı duyacak mı?"

"Jana-"

"Bu çok fazla, Ridge. İçeri girmek için çok fazlaydı. Daisy'nin görmesi gereken çok şey vardı." Boynunu eğdi ve tekrar tavana baktı. "Bu geceye kadar çocuğumu eğitime şeklinden memnun olduğum için sindirmem gereken çok şey var." Tekrar bana baktı. "Ve şimdi ne düşüneceğimi bilemiyorum."

"Addison'ın ailemizle olan ilişkisi düşünüldüğünde, bunun sizin için nasıl bir şey olduğunu anlayabiliyorum. Kesinlikle bir şok olduğuna eminim. Kızımın önünde yaşadığım en gurur verici an değildi ama böyle bir şey ilk kez de olmuyor." Daisy'yi yeni yürümeye başlayan yatağına taşıdığımızda ve gecenin bir yarısı odamızı ziyaret etmeye karar verdiğinde benzer bir durumun yaşandığını hatırlayarak yüzündeki tanıma ifadesini izledim. "Sonuç olarak ben de insanım. İkimiz de insanız. İnsani şeyler olur ve bu akşam da oldu. Ve sanırım Daisy neye baktığını gerçekten anlayamayacak kadar uykuluydu."

Yastıklardan birini göğsüne doğru çekti. "Bu onun Daisy'nin öğretmenini olduğu gerçeğini değiştirmez."

"O bir profesyonel Jana, en az benim kadar kızımıza da odaklanmış durumda. Addison için önemli olan tek şey Daisy'nin çıkarlarıdır." "Addison'ın bu rolleri nasıl dengeleyeceğini bulacağına güvenmelisin ve-" derken sesimi daha da yumuşattım.

"Tanımadığım birine güvenmemi mi istiyorsun? Çocuğumuzla akraba bile olmayan birine mi? Kız arkadaşın olduğu için mi? Hadi ama Ridge. Bunu bana söyleyecek cesaretin olduğuna inanmıyorum."

Anne Ayı hâlâ dışarıdaydı ama onun bu yönüyle nasıl başa

çıkacağımı biliyordum. "Bana güveniyor musun, Jana?"

Sessizce başını salladı. "Neden oraya gidiyorsun?" "Cevap ver bana."

"Tabii ki sana güveniyorum."

"O halde Daisy'nin hayatına onun için en iyisini istemeyen birini asla sokmayacağıma güvenmelisin." Kolumu kanepenin arkasına doğru uzattım. "Kızımız için en iyi kararları vereceğini düşünmeseydin Daisy'yi erkek arkadaşlarından biriyle tanıştırmayacağın gibi. Biliyor musun, yaşadığım son ilişkide şu anki gibi bir konuşmaya ihtiyacımız olduğunu hatırlamıyorum. Çünkü sana güveniyordum. Kararlarına güveniyordum, dolayısıyla ona da güveniyordum." O daha söze girmeden ben ekledim: "Bana bu durumun son erkek arkadaşına hiç benzemediğini söyleme. Elbette farklı insanlar ama sonuçta sen de biriyle çıkıyordun, ben de şimdi biriyle çıkıyorum, hepsi aynı."

İki eliyle alnını ve başının üstünü ovuşturdu. "Siktir."

"Ayrıldığımızda bunun her zaman kolay olmayacağını biliyorduk ama küçük kızımızın iyiliği için birlikte çalışarak etkileyici bir iş çıkardık. Bu bir tümsek ama üstesinden geleceğiz." Minderin ucuna doğru kaydım ve votkamı masanın üzerine koydum. "Ama bu konuda aynı fikirde olmamıza ihtiyacım var. Çünkü aksi takdirde, ne ikimizin ne de kızımızın ihtiyacı olan bir karmaşa yaratacaktır." Ellerimi birleştirdim. "Ben mutluyum, Jana. Uzun zamandır olmadığım kadar mutluyum."

"Biliyorum." Votka bardağını masadan kaldırdı ve bir yudumda içip boşunu yerine koydu. "Hayatında birinin olduğuna dair şüphelerim vardı. Sanırım seni o kadar iyi tanıyorum ki bunu hissedebildim." Saçının diğer tarafını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Bunu hiç belirtmedim. Sadece kendime sakladım, doğru zaman geldiğinde bana söyleyeceğini biliyordum."

Kıkırdadım. "Hey, planlamıştım."

"Ve bu beni mutlu ediyor, gerçi o yemek nasıl olurdu bilmiyorum. Bu gece tam bir bombaydı, Ridge. İçime birkaç kadeh içki koydun ve o haberi de ekledin mi, kim bilir ortaya ne çıkardı?"

Gülümsedim. "İlişkimizde yolunda gitmeyen pek çok şey vardı, ama çok iyi yaptığımız şey, bu şeyleri bir kenara bırakmak oldu."

Kızımız için bir kenara. İşler zorlaştığında konuşuruz. Mecbur kaldığımızda birbirimize yaslanırız. İstemediğimiz zamanlarda bile her iki tarafı da dinliyoruz. Yarın gece de tıpkı bu geceki gibi olacaktı - güçlü fikirlere sahip iki yetişkin çünkü kızımızı çok seviyoruz ve onu korumak için her şeyi yaparız."

Duyguları gözlerinde parladı. "Haklısın."

Kolu bana doğru uzandığında elimi bileğine koydum. "Bizim hakkımızdaki gerçeği öğrenene kadar Addison'ın Daisy ile özel zaman geçirmesine izin vermezdim." Onu sıktım ve elimi geri çektim. "Şimdi senden bunu kabul etmeni istiyorum."

"Bana bir seçenek mi

sunuyorsun?" Başımı

salladım. "Evet."

"Peki ya ben kabul etmezsem? O zaman ne olacak Ridge?"

İçimi çektim. "O köprüyü gerçekleştğinde geçeceğim," diye ikinci kez tekrarladım. Aramızdaki bardağa baktım. "Bunu düşünürken bir içkiye daha ihtiyacın var mı?"

"Eve gitmem gerekiyor, yani hayır." Bacaklarını açtı ve yastığı olduğu yere geri koydu. Ve sonunda ağzından çıkan kelimeler, "Kararlarına güveniyorum" oldu.

Başımı salladım. "Teşekkür ederim."

Addison

I neden gergin olduğumu bilmiyordum. Hayatımda ilk kez yaşadığım onca an arasında -bir sınıfın önünde durmak, sahnede soyunmak için yürümek- bu kolay olmalıydı.

Ama öyle değildi.

Ridge'in araba yoluna çıkıp kapının zilini çalarken o iki olayda da olmadığım kadar endişeliydim.

Evindeki olayın üzerinden beni bugüne hazırlayan birkaç gün geçmişti. Bu süre zarfında Jana ile yaptığı sohbet hakkında onunla birçok kez konuşmuştum. Sadece olayın olduğu gece değil, Daisy uyandığında beni görmesin diye sabahın erken saatlerinde eve gitmek üzere bir araç kiralamadan önce gecenin büyük bir bölümünde uyanık kaldığımız o gece değil, sonraki birkaç gün boyunca da sohbetimiz devam etti. Jana'nın aklının nerede olduğunu tam olarak anlamak istiyordum ve kızıyla özel zaman geçirmem konusunda fikrinin değişip değişmediğini görmek için beklemek istiyordum.

Sadece Daisy'nin annesi ve bir kadın olarak ona saygı duymak istedim. Ama kararında ısrarcı olduğu ortaya çıktı.

Ridge'in evine gelip Daisy ve onunla takılıp takılamayacağımı sormasının üzerinden bir hafta bile geçmemişti. Bu süre zarfında Daisy'nin o geceden kalan tüm anılarının yok olacağını umuyordum. Ridge öyle olacağını söylemişti ve haklıydı. Orada olduğumu hatırlıyordu ama hepsi bu kadardı. Öğrenci arkadaşlarına bu konuda bir şey söylememesi için Ridge ona rüşvet vermişti.

Söyleyebildiğim kadarıyla -ve bildiğim kadarıyla- Daisy sırrımızı saklamıştı.

Ama eğer babasıyla aramızdaki şeyler gelişmeye devam ederse -ki öyle olmasını umuyordum- şu anda ön kapıya doğru koşan sevimli küçük kızının bu sırrı saklayıp saklayamayacağını bilmiyordum. Ridge'in tamamen camdan yapılmış giriş kapısı onun oturma odasından çıkıp beni karşılamak için fuayeye doğru koştuğunu görmemi kolaylaştırıyordu, atkuyruğu saçları tepesinde ve buklelerle doluydu.

Ridge bana onu biraz hazırlayacağını ve oynamaya geleceğimi söyleyeceğini söylemişti. Evde öğretmeniyle oynayabildiği için kendini dünyanın en şanslı kızı gibi hissettiğini söylemişti.

Bundan daha şirin olamazdı.

"Bayan Lark, Bayan Lark, gerçekten gelmişsiniz." Kapıyı, açıklıkta durabileceği kadar geniş tuttu, yüzündeki sırıtış bulaşıcıydı.

"Ben yaptım." Göz hizasında olabilmek için eğildim. "Ve sana bir hediye getirdim, ama bunu sadece bir şartla alabilirsin."

Gözleri parladı ve genişledi. "Bir hediye mi?" Arkamda tutarken, "Evet" dedim.

"Tamam, her şeye söz veriyorum."

Güldüm. "Beni okul dışında gördüğünüzde ya gerçek adımla, yani Addison ya da takma a d ı m l a , yani Addy diye sesleneceksiniz. Ama okuldayken bana Bayan Lark demek zorundasın. Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

Başını salladı. "Bunu yapabilirim, Bayan-" Yapmak üzere olduğu hatayı fark ettiğinde ağzı bir O harfi oluşturdu ve sonra kıkırdadı. "Addy. Addy'yi severim. Çok şirin."

"Ben de beğendim."

"Addy, bu hediyemi şimdi alacağım anlamına mı geliyor?"

Diz çökmeye devam ettim ve gülümsedim. "Bu sabah yürüyüşe çıktım ve en güzel mağazanın önünden geçtim." Ben konuşurken iri mavi gözleri yeniden büyüyordu. "Bunları vitrinde gördüm ve seninle oynamak için buraya geleceğimi bildiğimden, bunları kesinlikle alman gerektiğini düşündüm." Kolumu arkamdan çıkardım ve hediyeyi ona uzattım.

Bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Bana papatya almışsın! Pembeler! Ve açık pembe! Ve koyu pembe!" "Onları sevdin mi?"

Başını salladı. "Onları çok seviyorum. Babamın onları görmesini istiyorum. Gel hadi!"

Onu içeri kadar takip edip kapıyı arkamızdan kapattığımda bağırdı: "Baba, Addy bana çiçek almış. Ona Addy diyebileceğimi söyledi, o yüzden ona Bayan Lark demediğim için kızma. Çiçekler pembe ve benim!"

Mutfağa vardığımda Ridge tezgâhın başında, öğle yemeğinden arta kalanları kaldırıyordu ve beni görür görmez gülümsedi. "Addison..."

Göz kırptım. "Ridge..."

Kızına bakmak için bakışlarımı bıraktı. "Çok güzeller. Onlara iyi baksan iyi olur." Buzdolabına bir şeyler koydu, kapıyı kapattı ve "Çiçekler için Addy'ye teşekkür ettin mi?" diye sordu.

"Hatırlamıyorum." Bana doğru döndü. "Bayan Addy, size teşekkür ettim mi?"

Gülümsemesi vücudumun her zerresinin kızarmakla kalmayıp al al olmasına neden oldu. Ve tahmin etmem gerekirse, içimde bu tepkiyi yaratmaya çalışmıyordu bile; kızının önünde tamamen uygun davranıyordu. Sadece üzerimde böyle bir etkisi vardı.

Daisy'ye sıırttım. "Resmi olarak değil ama senin heyecanın bunu telafi etti."

Ridge ona, "Daisy, bundan daha iyisini biliyorsun," dedi. "Addy'ye ne diyorsun?"

Bana doğru koştu ve çiçekleri tutmayan kolunu belime doladı. "Çok teşekkür ederim. Onları çok seviyorum."

Başının yan tarafını avuçladım ve onu sıkmak için eğildim. "Bir şey değil."

Geri çekildiğinde, "Baba, bunların sonsuza dek kalıcı olmasını istiyorum. Çünkü çiçekler ölür ve bunlar ölmeyecek kadar güzel."

Kıkırdayarak mutfağın diğer tarafına doğru yürüdü ve bir dolabı açarak içinden bir vazo çıkardı ve bana uzattı. "Addy'den nazikçe rica edersen sana çiçekleri suya nasıl koyacağını gösterir, böylece en iyi şekilde dayanma şansına sahip olurlar."

"Bana gösterir misin Addy?" diye yalvardı.

"Tabii ki. Buraya gel." Onu lavaboya götürdüm ve bardağı uzattığı eline koydum. "Suyu açacağım ve yarısına kadar dolduracağım," diye talimat verdim, böylece daha da ağırlaşmak üzere olduğunu biliyordu. Seviyeden memnun olduğunda musluğu kapattım ve vazoyu tezgâhın üzerine koymasını istedim. "Babanın makası nerede sakladığını biliyor musun?"

"İşte burada." Koşarak adaya gitti, bir çekmece açtı ve geri geldi. "Her ne kesiyorsan kesebilir miyim?"

"Evet, tüm kesme işini sen yapacaksın." Buketin etrafındaki plastik ambalajı açtım ve tüm çiçekleri tezgâhın üzerine yerleştirdim. "Her bir sapı kaldıracaksın" -bir tanesini eline verdim- "ve belli bir açıyla keseceksin." Ona ne demek istediğimi göstermek için parmaklarımı makas gibi kullandım.

"Bunun gibi mi?" Bıçakları tam olarak parmaklarımın olduğu yere

yerleştirdi. "Aynen böyle."

"Ugh," diye homurdandı ilkin keserken. "Bu çok zordu."

Ona gülümsedim. "Şimdi kesildiğine göre, çiçeği vazoya yerleştireceksin." Sapı içine

bıraktığında sudan bir ses geldi ve kıkırdadı. "Çok güzel!"

Kalan sapları kaldırdım; en az yirmi tane olmalıydı. "Bunların hepsine aynı şeyi yapacaksın."

"Yaşasın!" Elimden bir tane aldı ve herhangi bir yönlendirmeye ihtiyaç duymadan kesti, suya bıraktı ve diğerini aldı. "Ya yanlış kesersem?"

Açıyı doğru yapıyordu, bu yüzden sapın hangi noktasında kesilmesi gerektiğini kastetmiş olmalı.

"Saplarının farklı uzunlukta olması sorun değil." Bir tanesini biraz daha uzun dilimlettim. "Her şey bittiğinde butiğe biraz boyut kazandıracak. Yani, çiçeklerin tepeleri aynı noktaya gelmeyeceği için, neredeyse bir kubbe şeklini alacaklar, böylece çiçeğin her parçasının ayrıntılarını görebileceksiniz."

"Şimdi görebilir miyim?"

At kuyruğunu parmağımın etrafında döndürdüm. "Yapabilirsin ama işin bitene kadar tam etkisini göremezsin."

Sapları kısaltmaya devam ederken, "Baba, bu benim ev işlerimden sayılır mı? Çünkü bu zor bir iş. Bir kubbe yapıyorum."

Önünde bir tabletle bar taburelerinden birinde oturuyordu. Gerçekten kullandığını sanmıyordum çünkü kullansaydı gözlerini hissetmem mümkün olmazdı. Lavabonun başında durduğumdan beri gözlerinin içime işlediğini hissediyordum, ona bakmadığım halde benim sıcak kalıyordu.

"Hayır küçüğüm, hâlâ ev işlerini yapmak zorundasın."

Daisy içini çekti. "Addy, çamaşır makinesinin sallanması ve dönmesi durduğunda birçok şeyi makineden kurutucuya taşımak zorunda kalıyorum. Ve sıcak çıktıklarında her şeyi katlamak zorunda kalıyorum. Havlular benden daha büyük! Onları küçük dikdörtgenler halinde katlayıp büyük bir yığın haline getiriyorum ve bazen yığın çöküyor ve her şeyi baştan

yapmak zorunda kalıyorum."

"Görünüşe göre çok yardımcı oluyorsun," dedim ona.

"Hayır"-başını salladı-"Babam bunu bana Taylor için yaptırıyor. Onun için en iyi şekilde davranmam gerektiğini söylüyor, bu yüzden gerçekten çok çabalıyorum."

Çocukların ağzından çıkan şeyler beni sürekli güldürüyordu, özellikle de böyle rahat bir ortamda. "Taylor kim?

Bir arkadaşınız ya da ..."

"*Swiift*." Birkaç vuruş boyunca uzattı. "Onun konserine gitmek istiyorum. Bu çok önemli. Benim hakkımda şarkı söylüyor ve bu şarkıyı söylerken onu dinlemeliyim. Ama sadece o şarkıyı değil. Her şarkının her kelimesini biliyorum ve sabırsızlanıyorum. Babama beni götürürse hayatımın sonuna kadar havlu katlayacağımı söyledim."

"Senin hakkında bir şarkı mı söylüyor?" Ben sordum.

" 'Kendi başınasın, evlat!' " Vazoya bir çiçek daha koydu. "Bir papatyadan bahsediyor ve o *benim*." "O sensin, ha?" Alay ettim.

"Başka bir Daisy hakkında olamaz," diye cevap verdi. "Ben *tek* Daisy'yim."

"Milyonlarca başka Daisy var tatlım. Sana söylemekten nefret ediyorum ama sen tek değilsin," dedi Ridge. "Ve bunu seni üzmem için söylemiyorum. Sadece senin adını paylaşan başka insanlar olduğunu bilmeni istiyorum."

"Bu hiç adil değil," diye sızlandı. "Ben tek olmak istiyorum."

Çiçeklerin geri kalanını tezgâhın üzerine bıraktım ve ellerimi omuzlarına koyarak onu kendime doğru çevirdim. "Bu gezegende kimsenin sahip olmadığı bir isme sahip olamayacak kadar çok insan var, ama sizi eşsiz ve herkesten farklı kılacak şey nedir biliyor musunuz?"

Omuzları yükseldi, artık çökmüyordu. "Ne?"

"Kişiliğiniz. İnsanlara davranış şekliniz ve onlara hissettirdikleriniz. Bu dünya ve içinde yaşayan herkes için yapabileceğin şeyler." Yanaklarının ortasını hafifçe gıdıkladım ve o da kıkırdadı. "Bahse girerim Bayan Daisy, inanılmaz şeyler yapacaksınız çünkü tıpkı babanız gibi çok iyi bir kalbiniz var, verici ve duyarlısınız ve başkalarını çok önemsiyorsunuz."

"Ben bunların hepsi miyim?"

"Evet, öylesin." Lastiğinden düşen küçük saç parçalarını geriye doğru taradım. "Yani, aynı ismi paylaşıyor olsanız bile, bunun bir önemi yok. Çünkü Daisy Cole bir gün sadece bir isim değil, bir ifade olacak."

Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Ne yapacağımı biliyorum. Atları kurtaracağım."

Küstahlığı beni güldürdü. "Onları nasıl kurtaracaksın?"

"Artık ahırlarda olmamaları için onları özgür bırakacağım. Dünyadaki tüm atların istedikleri yere gidebilmelerini istiyorum ve bir tanesini mutfağımızın dışında istiyorum, böylece okul için uyandığımda ve kahvaltı için aşağı indiğimde, pencerenin dışında havuçla besleyebilirim."

"Bana bir iyilik yap, balkabağım. Yarın ahıra gittiğimizde buna kalkışma. Korkarım sahibi bizden pek memnun kalmayacak." Ridge elini ön koluna sürterek dikkatimi derisinin altında beliren damarlara, gerilen kaslara ve onları kaplayan koyu renkli kıllara çekti.

Ama dikkatimi çeken şey Daisy'nin homurtuya dönüşen kıkırdaması oldu.

"Oopsie-daisy," diye şarkı söyledi.

Artık kendimi tutamayarak Ridge'e baktım ve bir kahkaha patlattım.

"Oopsie-daisy-hands down my favorite thing you ever said." Onu kendime doğru çektim.

"Annem ben yürümeyi öğrenirken ve sürekli düşerken söylerdi. Şimdi, her hırladığımda söylüyorum - bunu yapmak istemedim, sadece bazen ortaya çıkıyor ve gıdıklıyor."

"Mükemmeldi," dedim ona.

Kesmeye devam etti, çiçeklerden geriye sadece dökülen yapraklar kalana kadar her birini vazoya ekledi.

Bardağı tezgâhtan kaldırdım ve onun önünde tuttum. "Ne düşünüyorsun?"

"Çok güzel."

"Ben de öyle düşünüyorum," diye cevap verdim.

"Çiçeklerini nerede saklamak istiyorsun Daisy?" diye sordu Ridge. "Mutfakta mı yoksa yatak odanda mı?" "*Hmm*."

Yapraklara dokunuyordu. "Onları yatağımın yanında istiyorum, böylece uyuduğumda ve uyandığımda onları görebileyim." "O zaman neden onları odana götürmüyorsun?" dedi Ridge.

Bardağı elimden aldı. "Hemen döneceğim. Çok hızlı olacağım."

"Koşmak yok," diye hatırlattı Ridge, o gider gitmez.

Sonra gözleri bana kaydı -gözlerini hissedebiliyordum- ve başımı çevirip bakışlarımızı kilitledim.

"Bunu sevdim. Hem de çok hoşuma gitti." Göz kapakları daraldı. "Buraya gel."

Daisy dönmeden önce biraz zamanım olduğunu düşünerek oturduğu yere doğru yürüdüm ve kollarımı boynuna dolayarak bedenimi ona sardım. "Ben de."

"Onunla çok iyisin." Kıçımı kavradı ve dudaklarını yanağımda gezdirdi. "Bu beni hiç şaşırtmadı. Çocukları herkesten daha iyi anlıyorsun. Bu sana çok doğal geliyor."

Gözlerim kapandı, elinin ve ağzının hissi bedenimi tamamen ele geçirdi. "İşini kolaylaştırıyor. O iyi bir çocuk, Ridge. Sınıfta, evde, her şeyde. Sen ve Jana onunla harika bir iş çıkardınız."

Yüzümü ona doğru çevirdi ve tuttu. "Sana bir şey sormak istiyorum ve bunu gerçekten düşünmeni istiyorum."

Ses tonundaki ciddiyet bana "Daisy hakkında mı?" dedirtti.

"Hayır." Bakışları daha da yoğunlaştı, sağ gözümünden sol gözüme ve oradan da tekrar sağ gözüme kaydı. "Brady ve Lily'nin düğünü birkaç hafta içinde.

Benimle İskoçya'ya gelmeni ve eşim olmanı istiyorum."

"Ben-" demeden önce bir an düşündüm.

"Bir şey söylemeden önce, okul yılı boyunca izin almanın senin için kolay olmadığını biliyorum, bu yüzden sadece uzun bir hafta sonu için gidebileceğimizi düşünüyordum. Jana ve Daisy de dahil olmak üzere herkes zaten orada olur. Jetlerimizden biriyle tek başımıza uçarız ve onlarla Perşembe günü buluşuruz." Diğer eli yan tarafımdan yukarı kalktı ve boynumun dibinde durdu. "Pazar günü geri dönerdik. Muhtemelen geç saatlere kadar varamayız ama uçakta bir yatak odası var. İstersen dönüş yolu boyunca uyuyabilirsin."

Brady ve Lily'nin düğününe gitmeyi düşünmüyordum bile, çünkü jakuzi olayına kadar Ridge'in Jana'ya bizden ne zaman bahsetmeyi planladığına dair hiçbir fikrim yoktu. Ama Jana'nın aklında her şey hâlâ çok taze olduğu için, düşünmeden önce onun bu konudaki düşüncelerini öğrenmem gerekiyordu.

"Ridge, ben orada olsaydım Jana nasıl tepki verirdi?"

Gözlerimi aradı. "Endişelendiğin şey bu mu?"

Başımı salladım. "Elbette. Onun duyguları benim için her zaman önemli olacak, özellikle de Daisy ile birlikte katılacağı için. Kendini hiçbir şekilde rahatsız hissetmesini istemem."

"Tanrım, seni çok seviyorum." Beni derinden öptü. "Ama Jana'ya çoktan haber verdim. Onun için sorun değil."

Bu konuşmadan önce ona sormayı düşünmüş olması ve bizim hakkımızda ona saygılı davranması beni rahatlatmıştı. Yine de bir kez daha emin olmam gerekiyordu. "Benim varlığımla herhangi bir dram yaşanmayacağından kesinlikle emin misin?" Bastırdım. "Herhangi bir kargaşaya neden olmak istemiyorum-"

"Böyle olacağını bilseydim seni davet etmezdim. Seni asla böyle bir duruma sokmazdım ve kesinlikle başkasının düğününe drama getirmezdin." Başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "Seni orada istiyorum. Orada benimle olmanı istiyorum."

Yerdeki ayak seslerini duydum ve adanın diğer tarafına geçip ellerimi tezgâhın üzerine koydum, az önce söylediği her şeyden etkilenen kalbimi ve nefesimi sakinleştirmeye çalıştım. Neredeyse ulaşamayacağım bir mesafede olmasına rağmen onu hâlâ hissedebiliyordum.

Boynuma.

Dudaklarım

a.

Dilimde onun tadını alabiliyordum.

"Yakında gitmene izin vermeyeceğim," dedi, sesi alçaktı. "Kızımın seni nasıl sevdiğimi görmesini istiyorum."

Tüm bunlar zaten içimde yaşanmakta olan patlamayı daha da şiddetlendirdi. Ama daha da derine indi, ifadesi boğazımdan göğsüme doğru çalkalandı, midemin karıncalanmalarla dolu tabanına yerleşti, böylece söyleyebildiğim tek şey "Ridge..." oldu.

Daisy koşarak mutfığa girdiğinde hemen yanımda durdu, nefesi kesik kesik geliyordu, atkuyruğu saçı daha önce olduğundan birkaç santim daha aşağıdaydı. "Evcil hayvanlarıma çiçekleri gösterdim ve çok güzel olduklarını düşünüyorlar. Teşekkür ediyorlar." Gülümsedi ve bana bakarak yanıma sarıldı. "Şimdi havluları katlamama yardım etmek ister misin? Sonra odama gideriz ve sana tüm hayvanlarımı gösteririm?"

Gülümsemesi biraz bile solmamış olan Ridge'e hızlıca bir bakış attım. Ben de ona karşılık verdim ve tekrar küçük kızına baktım. "Bunu çok isterim."

OTUZ BİR

Addison

RIDGE

Daisy'yi yatırmayı yeni bitirdim ve bana söylediği son şey seni ne kadar çok sevdiğiydi.

BEN

Awww, Ridge. Onu seviyorum. Birlikte çok güzel bir gün geçirdik.

RIDGE

Çiçeklere iyi geceler dedi. Gerçekten çok şirindi.

BEN

Bugün için teşekkür ederim. Bunu asla unutmayacağım.

RIDGE

Biz de öyle.

Biliyorsun... düğün hakkında bana hiç cevap vermedin.

BEN

Biraz konuştuk, sonra Daisy ben gidene kadar bana sahip çıktı.

RIDGE

O da benim gibi sana kafayı takmış durumda.

BEN

Keşke şu anda ne kadar çok gülümsediğimi görebilseydin.

Düğüne katılmamı istemeni çok sevdim ve seninle birlikte olmaktan onur duyarım.

RIDGE

Şu anda dudaklarımı sana değdirmek için neler verirdim biliyor musun?

BEN

Bu, sonunda bunu yaptığınızda daha da iyi hissedeceğiniz anlamına gelir.

RIDGE

Seni seviyorum,
Addison.

BEN

Ben de seni seviyorum. Beni hayal et.

RIDGE

Bana ne yaptın bilmiyorum ama o rüya gerçekleşti ve çok ateşliydi.

BEN

Sorun sana yaptığım şey değil. Jakuziden çıkarken sözümüz kesildi ve bu hâlâ aklından çıkmıyor.

RIDGE

Bana kıçını verecektin.

BEN

Ve ona karşı çok nazik olacaktın.

RIDGE

Hâlâ
planlıyorum.

BEN

O anda bunu gerçekten düşünmek için fazla zamanım yoktu. Ama şimdi düşünüyorum. Ve... vay be.

RIDGE

Fazla düşünme, Addison. Seninle ilgileneceğim. Ve seni öyle bir noktaya getireceğim ki, bunun için yalvaracaksın.

BEN

Sence bu mümkün mü?

RIDGE

Öyle
olduğunu
biliyorum.

Çünkü vücudunu tanıyorum. Neler yapabileceğini biliyorum. Zevke dönüşmeden önce seni ne kadar acıya götürebileceğimi biliyorum. Ve bunun ilk başta acıtacağını biliyorum, ama aynı zamanda ne kadar iyi hissettireceğini de biliyorum.

BEN

Ne zaman?

RIDGE

Hiç beklemediğiniz anda... ve ona sahip olmak için bir saniye daha bekleyemeyeceğim anda.

ME

RIDGE!

RIDGE

Öyle mi?
LOL.

BEN

Paketinizi aldım ve açtım. Delirdin mi sen? Neden beni böyle şımartıyorsun? Odamda oturmuş, bu dev kutuya bakıyorum ve tam bir hayranlık içindeyim.

RIDGE

Çünkü yapabilirim ve çünkü istiyorum.

BEN

Elbise, ayakkabılar, çanta, hepsi çok çarpıcı. Sen ve Daisy'den olması da beni bayılttı. Bunları düğünde giymek için sabırsızlanıyorum Ridge. <3

RIDGE

Daisy'ye geleceğini ve sana giyecek bir şeyler almak istediğimi söylediğimde benimle alışverişe gelmek için ısrar etti. Seçmeme yardım etti. Her şey onun onayından geçti.

BEN

Bedenimi nereden biliyorsun ki?

RIDGE

Bebeğim, detayları unutmam, hele ki seninle ilgiliyse.

BEN

Merak ediyorsan söyleyeyim, aklım başımdan gitti.

Her şeyi denedim ve size bir resim göndereceğim. Nasıl görüldüğünü görene kadar bekle. Sanki bu elbise benim için yapılmış.

RIDGE

Hayır, yapma. Edinburgh'da üzerinde gördüğümde sürpriz olmasını istiyorum.

BEN

Buna bayılıyorum. Ben de seni seviyorum. Bana şimdiye kadar üzerimde olan en muhteşem elbiseyi, uğruna öldüğüm ayakkabıları ve bakmaktan kendimi alamadığım bir çantayı verdiğin için teşekkür ederim.

Biliyor musun, tüm etiketleri kestiğin için şanslısın çünkü her şeyin tasarımcı olduğunu biliyorum ve buna ne kadar harcadığını öğrenseydim, sana iade ettirirdim.

RIDGE

Böyle bir şeyi sadece bir kez mi yapacağımı sanıyorsun? Sana daha önce de söyledim, bu sadece başlangıç.

RIDGE

Bütün sabah telefonuma bakıp bana mesaj atmanı bekledim. Burada diken üstündeyim, Addison. Müdürünle görüşmenin bittiğini söyle.

BEN

Üzgünüm, az önce bitti. Öğle tatilinde ofisine uğradım. Bugün müsait olduğu tek zaman buydu.

RIDGE

Ve?

Eğer bana bizimle bir sorunu olduğunu ve işinin tehlikede olduğunu söylersen, ofisine kendim gider ve onunla konuşurum. Çünkü bizim çıkmamız yüzünden işini kaybetmeyeceksin. Bunu sana şimdi söylüyorum.

BEN

Sözleşmeye göre ona bir şey söylemek zorunda olmadığım halde gelip bazı şeyleri tartıştığım için memnun oldu. Sadece bir şeylerin ortaya çıkması ihtimaline karşı şeffaflığı takdir etti, bu şekilde hazırlıklı olacak ve tamamen hazırlıksız yakalanmayacaktı.

Söylediği tek şey, aramızdaki ilişkinin sona ermesi ve senin ya da Jana'nın onun başka bir öğretmene verilmesini istemesi halinde, o zaman bu konuyu ele alacağıydı. O zaman bir plan yapılacak ve takip edilecekti. Bunun dışında, durumumuz hakkında oldukça kayıtsızdı.

RIDGE

Bu asla olmayacak.

BEN

Daisy sınıf mı değiştiriyor?

RIDGE

Biz ayrılıyorz.

BEN

Eriyor. <3

OTUZ İKİ

Ridge

Addison'a rahat giyinmesini söylemiştim; Edinburgh'a uçuş uzun sürecekti. Ama şoför onu almak için beni dairesine götürdüğünde ve o yoga pantolonu, spor sütyeni ve omuzlarından sarkan, çıplak karnını ortaya çıkaran fermuarlı bir sweatshirt giyerek SUV'a doğru yürüdüğünde, ellerimi ondan uzak tutmakta zorlanacağımı biliyordum. Orada O kadında atletik bir görünüm vardı ve ben buna doyamıyordum.

Lanet olsun, onun regl dönemine doyamadım.

Artık sırrımız ortaya çıktığına ve Jana da bunu sorun etmediğine göre Addison'la daha çok vakit geçirebilirdim. Bu fırsatların çoğu Daisy ile ilgiliydi; Addison akşamları bize yemeğe geliyor ve hafta sonları ahırda vakit geçiriyorduk. Birkaç gece önce atlardan birine binmişti ve ben de onun kızımla birlikte ata binişini izledim, ikisi de gülüyor ve gülümsüyordu.

Bana çok fazla neşe getirmişti.

İskoçya'nın da farklı olmayacağını biliyordum. Gerçekten dört gözle beklediğim bir deneyimdi, özellikle de Addison'la inene ve uzun hafta sonunun kaosu başlayana kadar tüm uçuş boyunca kendime ayırmak.

Arabaya biner binmez onu ortaya doğru çektim ve havaalanına giderken vücudunu kendime yasladım. Dudaklarım başının yan tarafını buldu ve onu içime çektim.

"Seni o elbisenin içinde görmek için sabırsızlanıyorum."

Başını bana doğru çevirdi. "Bunu giydiğimde kendimi prenses gibi hissediyorum. Umarım bir şatoda evleniyorlardır. Bu çok uygun olurdu."

Başparmağımı yanağında gezdirdim. "Edinburgh'u o kadar çok seviyorlar ki orada bir ev aldılar ve orada evleniyorlar. Düğün küçük ve samimi olacak. Hayal ettiğin gibi bir şey olmayacak. Yakın aile, eşler ve bir avuç arkadaş."

"Ben de tam olarak bunu isterdim. Sadece gelin ve damat için bir düğün. Kulağa kesinlikle mükemmel geliyor."

Dudaklarını içime çektiğimde küçük bir inilti çıkardım. "Bana başka ne istediğini söyle."

Şakacı bir şekilde göğsüme vurdu. "Not mu alıyorsun?" "Belki."

Kolunu omuzlarıma koydu. "Bundan daha mükemmel olamazdın." Başını arkaya yasladı ve uzun bir nefes verdi. "Bakalım... Kumsalda evlenmeyi çok isterdim. Çıplak ayaklarım kuma gömülmüş, saçlarım papatyalarla örülmüş. Yanımda kız kardeşim ve Leah, hepsi bu ve ıslanmaktan korkmadığım bir elbise, böylece dalgaların arasında yürüyebilirim. Müzik ve bütün gece dans."

"Kolay gereksinimler."

"Bu benim ama." Saçımın arkasını taradı. "Abartılı, havasız ya da herkesle konuşmanın bütün gece süreceği kadar büyük ve dolu bir balo salonunda bir şey istemem." Gözleri kapandı. "Güneş batarken onu görebilmek ve gökyüzündeki tek bir bulutu bile fark etmemek istiyorum." Göz kapakları tekrar açıldığında gülümsemesi onlara ulaşıyordu. "Ve güneş battıktan sonra, yukarı bakabilmek ve yıldızları görebilmek istiyorum. Onları hiçbir şeyin örtmesini istemiyorum. Tuzun kokusunu almak ve esintiyi yüzümde hissetmek istiyorum."

"Ben seni kumda döndürürken..." Başını salladı. "Her kelimesini."

Onu öptüm, ağzındaki arzunun tadını aldım, benimkiyle eşleşecek kadar kalın bir arzu ve SUV'un geldiğini hissettiğimde geri çekildim

durdu. "Geldik," diye fısıldadım.

Ön cama doğru baktı. "Daha önce hiç böyle bir şey yaptığımı söyleyemem." Ofladı pufladı. "Normalde benim koltuğum son sırada, tuvaletin duvarını kucaklıyor ve tuvaletin sifonu her çekildiğinde koltuğum titriyor."

"Bu o kadar da farklı değil. Sadece birkaç sıra daha az ve daha büyük bir tuvalet."

Başını bana doğru çevirdi. "Doğru. Benzerlikler saymakla bitmez." Güldü. "Sürekli beni her konuda daha iyi hissettirmeye çalışıyorsun."

"Ve asla durmayacağım." Kapıyı açtım ve piste adım attım, jet on metreden daha az uzaktaydı ve tutması için elimi uzattım. "Hadi gel."

Ayakları kaldırıma değdiğinde onu merdivenlere götürdüm ve orada pilotlarla el sıkıştım. Şoför bagajlarımızı uçağın arkasına taşıırken ben de Addison'a merdivenlerden yukarı ve ana salona kadar eşlik ettim.

"İstedğin yere otur," diye talimat verdim.

Kanepeler ve koltuklar vardı ve o ortayı seçti, aşk koltuğunun bir tarafını kapladı ve bana işgal etmem için yanında bolca alan bıraktı.

Uçuş görevlimiz hemen yaklaştı ve "Merhaba Bayan Lark" dedi - sonra bana baktı - "ve Ridge, ikinizi de uçakta görmek çok güzel. Size içecek ne ikram edebilirim?"

"Benim için ekstra kirli martini." Kolumu Addison'ın omuzlarına doladım. "Leydim için bir roze."

Addison ekledi, "Çok teşekkür ederim."

"Buzdolabında tüm istekleriniz var," dedi uçuş görevlisi. "Ne zaman acıkırsanız size hizmet etmekten mutluluk duyarım, lütfen bana haber verin. Bu arada, kalkış sırasında tadını çıkarabileceğiniz bazı atıştırmalıklar getireceğim." Kadın mutfakta gözden kayboldu.

"Hanımınız mı?" Addison gülümsedi.

Ağzının köşesini, sırtışının birkaç santim yukarısını öptüm. "Bununla ilgili bir sorunun var mı?" "Hiç de değil. Bence çok şirindi. Ama senin isteklerinin ne olduğunu merak ediyorum..."

Geri çekilirken kıkırdadım. "Akşam yemeğinde ne yiyeceğimizi seçmeyeceğimi mi sandın? Beni bundan daha iyi tanırsın."

Başını iki yana salladı. "Eğer bana ramen yiyeceğimizi söylersen, biraz ölebilirim."

Yüzünü kavradım ve dudaklarımı onunkilerin önüne yerleştirdim. "Türbülansa girme ihtimalimiz varken kim uçuş sırasında ramen servis eder ki? Felakete dönüşebilecek cesur bir hareket."

"İtalyan o zaman? Biftektir?" Daha sert gülümsedi. "Suşi?"

Burnumu onunkine bastırdım. "Beni bilirsin... Çok cesur biriymdir."

"Ramen yiyoruz, değil mi?"

"Uçuş görevlisine, bize yemek servisi yapmadan önce pilotlara danışması gerektiğini söyledim, böylece on beş dakika kadar sorunsuz bir hava alabileceğiz."

Güldü. "Sadece sen."

"Hayır, daha çok, sadece senin

için." "Tanrım, seni seviyorum,

Ridge Cole." "Hayır bebeğim, ben

seni daha çok seviyorum."

Uçuş görevlisi kokteyllerimizle birlikte geri döndü ve ana kabine yaptığı ikinci yolculuk sırasında bir tepsi meyve ve bir tepsi de kurutulmuş et, peynir, kraker, humus ve guacamole getirdi. Peçete ve mutfak eşyalarımızın olduğundan emin oldu ve bize pilotların son kontrolleri yaptığını ve önümüzdeki on dakika içinde kalkacağımızı söyledi.

Bir parça prosciutto yuvarladım, bir dilim salatalıkla eşleştirdim ve Addison'ın ağzının önünde tutmadan önce biraz humusa batırdım.

"Ahududu yok mu?" Göz kırptı ve tepsiye doğru başıyla işaret etti; tepside kavun ya da karpuz yoktu, sadece ekşi bir tadı olan meyveler vardı.

"Bu bir sonraki tur için," dedim ona. "İlkinin humusla birlikte gitmesi gerekiyordu ve ahududu humusla birlikte gitmez."

"Güzel." Elinin tersiyle dudaklarını kapatarak ağzına götürdü. "Lezzetli." Bardağımı

onunkinin önünde tuttum. "Birlikte ilk yolculuğumuza."

Çiğnemeyi bitirdi ve şarabını kadehime vurarak bir yudum aldı. "Bu anın belgelenmesi gerekiyor." Elini arka cebine attı ve telefonunu çıkarıp üzerimizde tuttu. Selfie'leri çekmeyi bitirdiğinde, onları çevirdi ve bana en sevdiğini gösterdi. "Sanırım zamanı geldi."

"Ne için?"

Kocaman gülümsüyordu. "Bizi sosyal medyada resmileştirmek için. Klişe, biliyorum. Çok fazla paylaşım yapmıyorum, sadece hayatımdaki önemli anları ya da gittiğim yerleri ve güzel bulduğum şeyleri paylaşıyorum." Durakladı. "Şu anki gibi."

"Şu anı bu kadar özel kılan nedir?"

İfadesinde bir utangaçlık belirtmeye başladı. "Artık saklanmıyoruz. İşim de dahil olmak üzere hayatımdaki herkes,

bizi biliyor ve aynı şey senin için de geçerli. Bu yüzden sana ne kadar değer verdiğimi söyleyebiliyorum ve kimin duyduğunun bir önemi yok. Senin için ne kadar vahşi olduğumu gösterebiliyorum ve kimin gördüğü önemli değil."

"İskoçya'da da böyle mi hissedeceksin?"

Yavaş yavaş başını sallayarak sorumu düşünmesini izledim. "Geçen gün Daisy ile ahırdan çıkarken elimi tuttu ve çekmeme izin vermedin. Ve birkaç gece önce Daisy'yi yemeğe götürdüğümüzde, tatlıdan sonra yanağımı öptün. Yani evet, düğünde elini uzatırdım, dudaklarına bir öpücük kondururdum, seninle dans ederdim ve Daisy görürse korkmazdım."

Sadece sikimin sertleşmesine neden olan bir cevap değil, aynı zamanda göğsümün içinde

hissettiğim kelimelerdi. "Fotoğrafı gönder, Addison."

Ekрана birkaç kez vurdu ve telefonunu elinden bıraktı. "Seni etiketledim."

Cebim titredi ve cep telefonumu çıkarıp ekrandaki bildirimi gördüm. Birkaç dokunuştan sonra resme bakıyordum. Bir başlık yazmamıştı; sadece kırmızı bir kalp emoji'si koymuştu.

Gönderinin ekran görüntüsünü aldım, resmi kııptım ve kendi hesabıma yükledim. Ama kırmızı kalp yerine güneş emoji'si kullandım. "Ve seni etiketledim."

Gözleri büyüdü. "Sen mi

gönderdin?" "Elbette gönderdim."

Başını salladı, gülümsemesi hiç solmuyordu. "Geçen gece uyuyamadığımda profilini takip etmiş olabilirim. Bilirsin, ilk paylaşımına kadar geri gittim."

"İlginç bir şey görüyor musun?"

"Ne kadar belalı biri olduğun dışında." Göğsüme dokundu. "Daisy'nin gönderdiğin fotoğraflarına bayıldım ve onun yüzünü hiç göstermemene bayıldım, sadece arkasını ya da başının üstünü göstermişsin. Sanki oradaymış ama orada değilmiş gibi."

"Bu kadar kamuya açık bir hesabım var, onu özel ama mevcut tutmak benim için önemli."

"Ve ünlülerle, sporcularla ve şirket yöneticileriyle çekilmiş fotoğrafların. Ridge, muhteşem bir hayatın var."

"Bunların çoğunun göstermelik olduğunu ve şirket içi reklamcımız tarafından teşvik edildiğini biliyorsun."

"Mantıklı." Omuz silkti. "Ziyaret ettiğin farklı otellerin fotoğrafları da öyle. Takipçilerinizin oralara gidip sizinki gibi bir hayat yaşamak istemesini sağlıyor."

Yüzünün yan tarafını tutmadan önce saçlarını gözlerinden uzaklaştırdım. "Bunların çoğu sadece iyi bir Photoshop."

Bana bakakaldı. "Şaka yapıyorsun. Hepsi gerçek değil mi?"

"Bazıları ama hepsi değil. Oradayken Edinburgh'daki otele kalacağız, o yüzden orası da gönderilecek ama Dublin de gönderilecek ve orası programda yok." Yan tarafıma döndüm, omzuma yaslandım. "Daisy'den önce tüm resimler gerçektir. Daisy'den sonra önceliklerim çok değişti. Kendimi şirkete adamadığımdan değil. Sahip olduğum her şeyi şirkete veriyorum. Ama baba olduğumdan beri yönetici olarak rolüm değişti." Elimi onun yanına indirdim. "Ve yeniden baba olduğumda bir kez daha değişecek."

Ağzı açıldı ve tek bir kahkaha attı. "Ne diyorsun sen?" "Çocuklar hakkında konuştuk."

"Size kaç tane istediğimi söyledim ama bayım" -iki eliyle kot pantolonunun ağnı kapattı- "o projeye bugün başlamıyoruz."

Güldüm. "Proje başlamadan önce benim karım olacaksın. Güzel mi?"

"Çok, çok havalı."

"Ama ben senin hamile olduğunu hayal ediyordum. Bebeğimizin içinde büyümesini. Tekmelediğini hissetmeyi. Uyumadan önce onunla konuşabilmek ve onu ne kadar çok sevdiğimi söyleyebilmek için her gece yüzümü karnına yaslıyorum." Parmaklarımı göbeğine doğru uzattım, yoga pantolonunun darlığı artık orada olan düzlüğü hissetmeme izin veriyordu. "Ben de bunu istiyorum Addison."

"Yüce Tanrım, umarım yumurtalıklarım şu anda seni dinlemiyordur... patlıyor olsalar bile."

Yüzlerimiz birbirine yakın olacak şekilde öne doğru eğildim. "Umarım dinliyorlardır." Başparmağım yavaşça dudaklarında gezindi. "Ama burada bir düzen olacak -nişan, düğün, bebek- ve söz veriyorum buna uyacağım."

"Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok." Bana bakarken, bana sarılırken, yeterince yaklaşamamış gibi bacağına kucağıma uzatırken gözlerinde duygu vardı.

"Sen de bana aynı şeyi yaptın." Pistte hızlanmaya başladığımızda yüzünü pencereye doğru çevirdim ve onu bulutlara doğru yönlendirdim. "Geleceğimizi görüyorum, Addison. Gözlerimi her kapattığımda onu görüyorum. Birlikte kuracağımız hayatı ve sahip olacağımız aileyi." Dişlerimi üst dudağıma sürttüm. "Sahne o nefes kesici güzellikteki kızıl saçlıyı gördüğümde, ona sahip olmam gerektiğini biliyordum. Benim olması gerektiğini biliyordum. Ve bunun gerçekleşmesi için yapamayacağım hiçbir şey yoktu."

Kollarını boynuma doladı, vücutlarımız aynı hizaya geldi ve bana sarıldı. Yüzümü saçlarının arasına gömerken sırtını okşadım, saçlarından vanilya-latte kokusu yayılıyordu.

"Elbiseni düşünüyordum," dedim usulca. "Öyle mi?"

Neden?"

Geri çekildim ve "Mükemmel ama sanırım kıyafette eksik olan bir şey var" dedim. Elimi cebime attım ve

Onu almaya gitmeden önce oraya koyduğum küçük kutuyu çıkardı.

Kutudan bana doğru baktı. "Ridge... bu..." Derin bir nefes almak için sözünü kesti.

"Evlenme teklif ettiğimde, bu bir başkasının düğününe giderken uçakta olmayacak. Dizlerimin üzerinde olacağım ve o an sadece bizimle ilgili olacak." Kutuyu eline tutuşturdu. "Aç bakalım."

Gözleri şimdiden yaşlarla dolmaya başlamıştı. "Beni yine şımartıyorsun."

"Ve hiçbir şey beni daha mutlu edemez." Eline doğru başımı salladım.

Küçük beyaz kutuyu çevreleyen pembe kurdeleyi çekti ve kapağı kaldırdı. İçinde ne olduğunu gördüğü anda ağzı açık kaldı. "Sen yapmadın..."

İçeri uzandım ve kolyeyi tutucusundan alıp elime yerleştirdim. Tasarım zarifti ve o kadar küçüktü ki avucumun içinde kayboldu. "Brady'nin kuyumcusuyla temasa geçtim ve bana bir güneş yapmasını istediğimi söyledim. Bu üçüncü maketti; boğazınızın altına tam oturacağını hissedene kadar her birini daha da küçülttüm. Ve ışınlar, onları da değiştirdik. İlk başta eğri büğrüydüler ama ben düz olmalarını ve her birinin üzerinde üç elmas olmasını istedim." Tokayı açtım ve zinciri boynuna doladım, göğsüne yerleştirmeden önce kancaladım. "Şimdi, seninle olmadığım zamanlarda -ki bunun sık sık olmasını planlamıyorum- hep yanında olacağım. Gökyüzüne bakmak zorunda kalmayacaksın. Tam orada, senin bedeninde, olmam gereken yerde olacağım."

Onu teninden kaldırdı ve parmaklarını onun etrafında sıkı. "Hiçbir şeyi bu kadar çok sevmemiştim." İlk gözyaşı göz kapağının üzerinden yuvarlandı. "Yalan söylüyorum. Sevdim. Ve bu sensin."

OTUZ ÜÇ

Addison

"Rhett, Brady ve Lily'nin Edinburgh'daki evlerinin arka tarafında yanımda dururken, "Kızıma bak," dedi. Dirseği omzumun köşesine dayanmıştı -sevecenlikten çok rahatlıktan kaynaklanan bir pozisyondu bu- ve ikimiz de Ridge ve Daisy'nin bando eşliğinde dans ettiği çimlere bakıyorduk. "Tam bir kalp kırıcı olacak. büyüdüğünde."

Daisy, çiçek yaprakları serperken koridorda ittiği Rayner'ınkiyle uyumlu açık pembe bir elbise giymişti. Ve tabii ki saçlarına ve elbisesinin kenarlarına papatyalar örülmüştü.

Benim gözümde mükemmel olan bir düğündü; küçük, özel ayrıntılar göze çarpıyordu çünkü hiçbir şey onları gölgede bırakacak kadar ayrıntılı değildi. Tören sona erdiğinde, arka bahçe herkesin dans ettiği, içki içtiği ya da yemek yediği büyülü, pırıl pırıl, yıldızlarla aydınlatılmış bir cennete dönüşmüştü.

Parmaklarımı tuttum ve sıktım. "Babası o unvanı almadığı sürece Daisy istediği kadar kalp kırabilir." "Ridge? Kahretsin."

Yüksek sesle iç çekti. "Endişelenecek bir şey yok. Boku yediğini ilk söyleyen ben olurdum ama değilsin. O orospu çocuğu senin için deli oluyor. O adamın tek bir görevi var, o da seni karısı yapmak."

Buraya gelirken uçakta yaptığımız konuşmayla aynı doğrultuda bir konuşmaydı bu.

Ama bunun olması için bolca zamanımız vardı, ben hiçbir yere gitmiyordum, Ridge de öyle.

Rhett'e doğru döndüm ve profilini inceledim. Siyah saçları ve sakalı, zaman zaman kişiliğinin bir yansıması olan buz mavisi gözleri. En çok dikkatimi çeken şey ise başparmağındaki dövmeydi. Bir aslanın yüzü ve yelesiydi.

Diğer eline uzandım ve daha iyi görebilmek için başparmağını tuttum. "Çok güzel ve çok uygun." Göz göze geldiğimizde birkaç saniye sessizce bana baktı. "Sana her şeyi anlattı, değil mi?"

Başımı salladım.

"Bana öyle bakma Addison. Ne düşündüğünü biliyorum..."

"Yüz ifademi yanlış yorumluyorsun, Rhett. Senden ne kadar etkilendiğimi görüyorsun. Sen sadece yanlış anladın. -Ama benim tarafımdan değil. Seni anlıyorum. Ama diğer herkes tarafından." Basit bir gülümseme sundum. "İlham veriyorsun, umarım bunu biliyorsundur."

Islıkla bir ağız dolusu hava çıkardı. "Kahretsin, bir dahaki sefere biraz canlanmaya ihtiyacım olduğunda kimi arayacağımı biliyorum. Bir şişe viski içmek yerine seni aramama ne dersin? Telefon arkadaşım olur musun?"

Güldüm. "Pislik."

Omzuma yumruk atar gibi yaptı. "Biliyor musun? Senden hoşlanıyorum. Sen onun için mükemmelsin. Biraz baharatlı, biraz şımarık ve bir sürü de kibar. Tam da onun ihtiyacı olan şeysin."

Dans pistine doğru baktım. "İhtiyacım olan her şey onda var. Bana tanıştığımız yerden harika bir şey çıkabilir mi diye sorsaydın, sana deli olduğunu söyledim. Ve işte buradayız, o her şeyin ötesini gördü."

"Çünkü Ridge üniversitede striptizciydi."

Boynumu geriye doğru uzattım. "Striptizci miydi?"

"Sana söylemedi mi? Eskiden polis kılığına girip bekârlığa veda partileri verirdi." Birkaç saniye içinde yumruğu ağzını kapattı ve yumruğunun arkasından gülmeye başladı.

"Dick." Göğsüne bir tokat attım. "Erkek kardeşim değil de kız kardeşim olduğu için hiç bu kadar minnettar olmamıştım. Her gün seninle alay etsen hayatta kalamazdım."

"Ah, ama kendine bir kardeş miras aldın, Addison." Bırakmadan önce omzumu sıktı. "Bir de kız kardeş." Rowan'a doğru başını salladı. "Gidip bir içki alacağım."

Onun uzaklaşmasını izlerken, az önce söylediği şeydeki gücü fark ettim. Ridge'in ailesi benim ailem oluyordu ve bu da Rhett'in sonsuza dek hayatımda olacağı anlamına geliyordu, Rowan da öyle. Çimenlerin diğer tarafında Cooper'la birlikte duruyordu ve kucağında küçük kızları vardı. Rowan'la biraz daha zaman geçirmem gerekiyordu. İskoçya'ya geldiğimizden beri geçen iki gün düğün şenlikleri ve gezilerle doluydu ve Rowan'ın Rayner yüzünden yapabilecekleri biraz sınırlıydı.

Ridge ve Daisy hala müzikle meşgulken, yolda karşılaştığım herkese gülümseyerek hedefimi kız kardeşine çevirdim. Bu düğün beni Ridge'in pek çok arkadaşı ve meslektaşıyla tanıştırmıştı. Coles ve Spades'in iş ve özel işleri için tuttukları ve düzenli olarak birlikte takıldıkları avukat grubu Daltonlar vardı. Weston'lar da vardı, onlar da hem arkadaş hem de iş ortağıydı. Ve bir de Spades vardı ki onları, çıktıkları, nişanlandıkları ve evlendikleri tüm inanılmaz kadınlarla birlikte gerçekten tanımam gerekiyordu.

Kişilikleri nedeniyle büyük görünen ama bir o kadar da sıkı ve sadık bir grup beni kollarını açarak karşılamıştı.

Masalardan birinin etrafında dolaşırken Jana'yı fark ettim. Rowan'ın durduğu yerle benim gittiğim yerin ortasında oturuyordu ve duruşundan Daisy ile Ridge'in dansını izlediği anlaşılıyordu.

Son birkaç gün içinde birçok kez birbirimizin yanında bulunduk ve her seferinde samimi davrandı. Beni kucaklamadı, ben de kucaklamadım, birbirimizle konuşmak için yolumuzdan da çıkmadık, ancak kelimeler değiş tokuş edildiğinde, ruh hali fırtınalı değildi.

Ona söylemek istediğim şeyler vardı.

Söylemem gerektiğini hissettiğim şeyler.

Ve bu çabayı göstermenin benim sorumluluğum olduğunu hissettim. Teknik olarak yanlış bir şey yapmamış olsam ve bir öğrencinin velisiyle bilerek çıkmamış olsam da, resmi buzları kırmanın benim görevim olduğunu düşünmeden edemedim.

Rowan'ın yanına gitmek yerine Jana'nın masasında durdum ve onun varlığını fark edip bana bakmasını bekledim. Sinirlerimin gerilmesini bekliyordum. Sadece bu kadar güçlü olacağını tahmin etmemiştim.

"Oturmamın bir sakıncası var mı?" derken sesimi sakinleştirmeye çalıştım.

"Ben de tam kokteyl almaya gidiyordum" -şapkasını düzeltti- "ama elbette, oturun."

Sandalyeyi geri çektim ve mindere yerleşmeden önce elbisemin altını dikkatlice topladım. "Seninle konuşmak istiyordum. Tüm bunlar hakkında ne söyleyeceğimi tam olarak bilmiyorum - kafam bir yığın düşünceyle dolu - ama hepsini Ridge'den duymuş olsan bile en azından benden bir şeyler duyman gerektiğini hissediyorum." Kafam o kadar karışık ki kelimeler havada uçuşuyor ve onları durduramıyordum. "Daisy'nin öğretmeni olarak -bilmiyorum- bunun önemli olduğunu hissediyorum."

Jana'nın bakışları beklediğim gibi sert değildi. Sıcak ve bulanık da değildi. Ama bana saygıyla, beni yargıliyormuş gibi hissettirmeyen gözlerle baktı.

Bir şey söylemesini bekledim ve söylemeyince devam ettim: "Bilmenizi isterim ki tek istediğim öğretmen olmaktı. Çocuklara karşı büyük bir sevgim, onları eğitme ve şekillendirme arzum var; hayatımın en büyük, en önemli parçası bu." Ellerimi kucağımda birleştirdim ve hemen açtım. "Konu kızınız olduğunda, benim tek odak noktam o. Bir eğitimci olarak ihtiyacı olan her şey olmak. Özel hayatımda ne olursa olsun, ne yaşanırsa yaşansın, onun eğitimi benim için her zaman ilk sırada yer alacak."

"Sadece endişeleniyorum." Dudaklarının dış kenarlarını, bulaşmış parlatıcıyı siler gibi çizdi. "Dürüst olmak gerekirse her şey için endişeleniyorum. Eğer Ridge'le aranızda bir şeyler ters giderse, bundan zarar görecektir olan Daisy'dir."

Ridge'e hızlıca bir bakış attım ve gözlerinin çoktan üzerimde olduğunu görünce şaşırdım. Bakışlarımı uzun süre onun üzerinde tutmadım. Jana'ya hak ettiği ilgiyi göstermek istiyordum ama Ridge'in yüz ifadesinden onunla konuştuğum için minnettar olduğunu anladım.

Jana'ya dönüp bakarken, "Ve bu endişenin nereden kaynaklandığını tamamen anlayabiliyorum. Sana söz vermemin pek bir anlamı olmadığını farkındayım. Beni hiç tanıımıyorsun; dolayısıyla sözümün arkasında duran bir kadın olduğumu da bilmiyorsun ama sana söz veriyorum Jana, Daisy'nin öğrenmesine hiçbir şey engel olmayacak. Fiziksel ve zihinsel olarak verebileceğim en iyi eğitimi alacak." Elimi masanın üzerine koydum ve terimin bir kısmını atmak için bezin üzerinde ovuşturdum. "Biliyorsun, bu düğün için ayrılmadan önce okulumun müdürüyle bir toplantı yaptım. Ridge sana söyledi mi?"

Başını iki yana salladı.

"Bir öğrenci velisi olmasına rağmen Ridge ile ilişkim olduğunu idareye söylemem gerekmiyor. Yine de müdürüme söyledim. Sadece herhangi bir düzeyde sorun çıkmasını istemedim ve bir şey olması ve sizin ya da Ridge'in Daisy'yi başka bir sınıfa transfer etmek istemesi durumunda durumdan haberdar olmasını istedim."

Beni izlerken bakışları büyüdü.

"İsteyeceğim son şey, Ridge'in evinde yaşanan gecede olduğu gibi birinin hazırlıksız yakalanmasıydı." Elim göğsüme gitti, o akşamı düşündükçe kalbim küt küt atıyordu. "Müdür, ikinizden biri sınıf değiştirmek ya da buna benzer bir şey yapmak isterse, bunu gerçekleştirmek için sizinle birlikte çalışacağına dair bana güvence verdi. Sadece seçenekleriniz olduğunu bilmenizi istiyorum."

Ellerini çıplak kollarının üzerinde ovuşturdu. "Bunu yaptığın için

teşekkür ederim." "Elbette. Dediğim gibi Jana, Daisy benim

önceliğim. Her zaman."

Gözlerini kaçırdı ve ben de bakışları bana dönmeden önce arka bahçede, hatta gökyüzünde onun bakışlarını takip ettim.

"O gece Daisy'yi yatırdıktan sonra Ridge'e söylediğim her şeyi düşünmek için biraz zamanım oldu ve her şeyi açıklığa kavuşturduk. O konuşma için ne kadar hazırlıksız olduğumu şimdi anlıyorum. Gördüklerim karşısında şok olmuştum. Bana söylemediği için ona çok kızmıştım. Kafam varsayımlarla doluydu ve bunların hiçbirisi doğru değildi." Dans pistine doğru bakmak için tekrar göz temasını kesti. "O anda bana neden söylemediğini anlayamadım ama şimdi anlıyorum."

"Bu konuyu sık sık konuşurduk," diye itiraf ettim. "İtiraf etmekten başka bir şey istemiyordu. Bu onu yiyip bitiriyordu."

"Eminim öyledir." Bakışları kolyeme kaydı ve tekrar kalktı. "Herhangi bir bilgiyi saklayacak türden bir adam değil. Ketum ya da yarım yamalak biri değil. Hatta muhtemelen fazla dürüsttür."

"Sana söylemeliyim ki" -derin bir nefes aldım- "o akşam içine girdiğin şey beni dehşete düşürdü." Göğsümü daha sert bastırdım. "Eğer bir şeyi değiştirebilseydim, bu olurdu."

Yavaşça başını salladı. "Daisy'nin bunların hiçbirini hatırlamamasına sevindim." "Aynen." Her şey kafamda yeniden canlanırken irkildim.

Göğsüne kadar sarkan uzun bir balık sırtı örgüsü vardı ve onunla oynamaya başladı. "Ridge bana diğer işinden bahsettiğinde, bilmeni isterim ki, senin hakkında pek iyi şeyler düşünmediğim bir an oldu. O kısmı sana anlatıp anlatmadığından emin değilim."

"O yapmadı."

Ve bu konuda ne hissettiğimden emin değildim.

Ridge konuşmalarını özetlediğinde, Jana'nın soyunmama verdiği tepkiyi görmezden gelmiş ve asıl odaklandıkları konunun bu olmadığını söylemişti. Ama benim hakkımda pek iyi şeyler düşünmediğini duymak, bana söylemediğine memnun olmamı sağladı.

Bu berbat mıydı?

Bu noktada bile bilmiyordum. Tek bildiğim, işler zaten karmakarışık ve biraz da kaotikken bunun onun için yürümesi son derece zor bir çizgi olması gerektiği.

Göğsü birkaç kez inip kalktı. "Bunu yapmamalıydım. O işi neden üstlendiğini ve nereden geldiğini anlamalıydım çünkü ben de o yollardan geçtim." Dudaklarını araladı, dişlerini göstermeyen mütevazı bir gülümseme. "Ridge bana bunu ve ailemin evinin peşinatını ödemek için neler yaptığımı hatırlattı. Seçimlerimiz aynı değildi ama bu seninkini kötü yapmaz. Sen yapman gerekeni yaptın ve bu kolay değildi."

Elimi masadan kaldırıp tekrar kucağıma koydum ve parmaklarımı birleştirdim. "Bunun hâlâ mücadele ettiğim bir şey olduğunu bilmeni istiyorum. Hayatım boyunca bir sahneye çıkıp kıyafetlerimi çıkaracağımı hiç düşünmemiştim ama işin tuhaf tarafı, bundan pişmanlık duymuyorum. Çünkü bunu yapmamış olsaydım, kız kardeşim ve ben onlara hediyelerini verdiğimizde ailemin yüzünü göremeyecektim. Bu benim için kesinlikle her şey demekti."

Ve belki de soyunmamış olsaydım, Ridge'e bağlanamayacaktım - bahsetmeyeceğim bir ayrıntı, ama onun da bunu düşündüğünden emindim.

"Kızım, ben olsam yapmazdım." Eli koluma gitti ve teninin sıcaklığı beni şaşırttı. "Diyorum ki, bunu yapacak cesareti ya da güveni kendimde bulamazdım."

"Yıllarca amigoluk yapmanın yardımı oldu ama evet, sana katılıyorum. Kolay olmadığı kesin." Parmakları beni bıraktı ve birkaç saniye sessizliğin geçmesine izin verdikten sonra şöyle dedim: "Daisy ve eğitimi söz konusu olduğunda bana gelip bu konuda konuşabileceğini bilmeni isterim. Eğer bunu yapmaktan rahatsız oluyorsan, bunu da anlarım ama ben buradayım ve umarım en azından küçük bir parçan bunu biliyordur."

Başını salladı. "Anlıyorum."

Ayağa kalkacaktım ki elini omzuma koyup beni durdurdu.

"Sana bir şey sormam gerek." Bakışları Daisy ve Ridge'e döndü. "Taylor Swift Daisy'nin idolü ve onun konserine gitmekten başka bir şey konuşmuyor. Ridge bahsetti mi bilmiyorum ama ben gidemeyeceğim, bir işim çıktı ve kaçırıyorum gereken rüya gibi bir konser."

"Bana söylemedi" demeden önce bana bakmasını bekledim.

"Ona katılamayacağımı söylediğinde, Rhett'i getireceğini söyledi." Gözlerini devirdi. "İkimiz de Rhett'in o konsere gitmektense gözlerini oymayı tercih edeceğini biliyoruz."

Güldüm. "Gerçek."

Bakışlarındaki tereddütü, biriken cesareti görebiliyordum. "Onlarla gidecek misin?" Bu soruyu sormak onun için kesinlikle kolay değildi. Aslında, tahmin edebileceğimden bile daha zor olduğuna bahse girerim.

Parmaklarımı onunkilerin üzerine koydum. "Evet. Çok isterim. Teşekkür ederim, Jana."

Bana hafifçe başını salladı ve parmaklarını çekti, ben de bunu bir işaret olarak kabul edip Daisy'nin Ridge'in elinin yardımıyla daireler çizdiği dans pistine gitmek üzere yanından ayrıldım.

Onlara katıldığımda "Her şey yolunda mı?" diye

sordu. "İyiden de öte."

Kolunu omuzlarıma doladı ve başımın yan tarafını öptü. "Kahretsin, beni şaşırtıyorsun."

"Yapmak zorunda olduğum bir şeydi, Ridge. O Daisy'nin annesi."

"Bazı kadınlar yapmaz, bazıları da yapamaz ve bir de sen varsın." Gözleri vücudumda gezindi. "Buradaki en güzel kadınsın, o pembe altın elbisenin içinde göz kamaştırıcı görünüyorsun."

Ona bir gülümseme ve bir hava öpücüğü verdim ve Daisy'nin diğer elini tuttum. "Şu hareketlere bak," dedim ona. "Bu kadar iyi bir dansçı olduğunu kim bilebilirdi?"

Diğer kolunu kaldırdı. "Döndür beni, Addy."

"Daha iyi bir fikrim var." Onu kollarımın arasına aldım, altı yaşındaki bedeni istediğim şekilde tutmak için neredeyse çok büyüktü, ama onu bana sığdırmanın bir yolunu buldum ve bir elini tutup onunla birlikte döndüm. "Bana ne zaman duracağımı söyle, tamam mı?"

"Daha hızlı, daha hızlı."

Ben hızlandıkça güldü ve dönüşlerden biri sırasında Ridge'in elinde telefon olduğunu ve fotoğraflarımızı çektiğini fark ettim.

Daisy "Dur!" demeden önce ona kocaman bir sırtış attı. Yavaşladım ve onun yerine bizi sallamaya başladım.

Tam o sırada ellerini kulağıma götürdü ve "Sen babamın arkadaşısın, değil mi?" diye fısıldadı. "Evet, öyleyim. Neden?"

"Keşke onun arkadaşı değil de kız arkadaşı olsaydın" diye fısıldamaya devam etti.

Artık tutamadığım küçük bir kahkaha attım. "Sence ona erkek arkadaşım olmasını teklif etmeli miyim?" Daisy'nin başını sallaması abartılıydı.

"Ona sormama yardım eder misin?" Ona söyledim.

"Evet!" Babasına baktı ve ona el salladı. "Baba, buraya gel!"

Ridge telefonunu bir kenara bıraktı ve bir kolunu Daisy'ye diğerini de bana doladı. "Sizin için ne yapabilirim hanımlar?" "Daisy'nin size sormak istediği çok önemli bir soru var," dedim.

Kızına baktı. "Ve bu?"

Kollarımda kıpırdanırken sırtışı o kadar genişti ki. "Addy'nin erkek arkadaşı olacak mısın?" Ridge kıkırdadı.

"Bu Daisy'nin fikriydi," dedim ona gülümseyerek. "Ve madem öyle, sana soracak kişinin de o olması gerektiğini düşündüm." Ridge Daisy'nin kulağına eğildi ve duyamadığım bir şeyler fısıldadı.

Daisy, o çekilmeden hemen önce kıkırdadı ve bir elini Ridge'in göğsüne, diğerini de saçlarıma koydu.

"Söyle ona," diye dürttü Ridge.

"Babam evet diyor."

"Peki başka ne dedim?" Ridge itti.

"İkimizi de çok sevdiğini," diye şarkı söyledi Daisy.

OTUZ DÖRT

Ridge

Bir kadına aşık olmak başka bir şeydi. Ama o kadının kızınızı sevdiğini görmek, küçük kızıza Addison'ın Daisy'ye yaptığı gibi sabırla, şefkatle ve saygıyla davranmasını izlemek bambaşka bir şeydi. Brady ve Lily'nin düğününde dans pistinin etrafında dönerken onlara birlikte tanık olmak, daha önce hiç yaşamadığım bir duyguydu.

Daisy ile ilişkisi olan Jana dışında bir kadınla.

Buna izin vermezdim.

Ta ki Addison...

Konu her şey olduğunda o bir istisnaydı.

Ve Daisy ona o kadar aşıktı ki, ikisi birlikte çok eğlendikleri için, ayrılma zamanı geldiğinde Daisy ağlamaya başladı. Geç olmuştu ve kızımızın yatağa gitmesi gerekiyordu. Tüm şoförler Brady ve Lily'nin evinin önünde, misafirleri geceyi geçirecekleri otele götürmek için bekliyorlardı. Daisy'ye sabah onunla birlikte kahvaltı edeceğimize dair söz vermemize rağmen, birçok gözyaşı döküldü ve bitmesini istemediği sarılmalar için kollar uzatıldı. Jana onu arabaya bindirdiği anda, Daisy'nin aşırı yorgunluğunun tetiklediği çığlıklar ve hıçkırıklarla tam bir sinir krizi geçireceğini biliyordum. Dakikalar sonra Daisy'nin uyuyacağını ve Jana'nın onu odalarına taşımak zorunda kalacağını da biliyordum. Bu yüzden Jana'ya onlarla birlikte geri dönüp yardım etmemi isteyip istemediğini sordum. Jana teklifimi takdir etti ama bana kendisinin idare edebileceğini söyledi.

Addison'ın uyku seviyesinin Daisy'ninki gibi olmamasını umuyordum. Onu olabildiğince uzun süre uyanık tutmak için elimden gelen her şeyi yapmayı planlıyordum. Çünkü bu gece ben onun tadına bakmadan bitmeyecekti. Dudaklarımı vücudunun her santiminde gezdirmeden.

Süit odamıza döndüğümüzde yaptığım ilk şey ona bir banyo hazırlamak oldu. Biraz köpük ve yağ ekledim -asistanıma giriş yapmadan önce talep ettiğim lüksler- ve banyodan çıkmaya başladığımda, yüzünde bir sırıtişla kapıda duruyordu.

"Banyo mu?" Kollarını rahatça göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Kullanabileceğini düşündüm. Uzun bir gün oldu."

"Öyle." Ağırlığını kaydırarak yüz ifademi değerlendirdi. "Bana katılacak mısın?"

Ona ulaştığımda nazikçe arkasını çevirdim ve sırtını bana yasladım. Kumaşın bir kıvrımının altında saklanan elbisesinin fermuarını buldum ve indirdim. Beline kadar inip onu üstten kurtarınca, elbiseden çıkmasına yardım ettim. Omzunun üzerinden bana baktı, üzerinde bir çift topuklu ayakkabı ve askısız bir sütyenden başka bir şey yoktu.

"Görüyorum ki hiç vakit kaybetmiyorsunuz."

Ellerimi yanlarında gezdirdim ve onu çevirdim. "Seni soymak için bütün bir töreni, resepsiyonu ve otele dönüş yolculuğunu -ne kadar, on beş saat kadar mı? Bu lanet zamandan daha fazla."

Kollarını omuzlarıma koydu ve bana vanilya esintisi vererek yaklaştı. "Beni küvette istediğine emin misin?"

"Rahatlamamı istiyorum."

"Bana dilinin bunu yapamayacağını mı söylüyorsun?"

Kıkırdadım. Benimle edepsizce konuşmasına bayılıyordum. "Bebeğim, dilimi alacaksın, merak etme." Çenesini tuttum ve yavaş, sabit bir öpücük verdim, sonra elini tuttum ve küvete doğru yürüdüm, içeri girmesine yardım ettim. "Bir saniye içinde orada olacağım." Başımın suya doğru işaret ettim. "Bensiz başla."

O dipte biriken suyun içine batarken, elbisesini yatak odasına götürdüm ve takım elbisemin bölümlerini çıkarmadan önce dolaba astım. Her şeyi çıkardıktan sonra, ona banyoda tekrar katıldım. Bacaklarını küvetin diğer tarafına uzatmış, ayaklarını çaprazlamış, ayak parmakları dudak boyunca kıpırdıyordu. Kolları başının arkasındaydı ve köpükler göğsünün üzerinden sızmaya başlamıştı, uzun saçları yüzünün iki yanında dalgalanıyordu.

"Addison..." Manzara karşısında nutkum tutulmuştu. Baloncuklardaki farklı kırılmalardan o muhteşem vücudun ipuçları ortaya çıkıyordu. Her kımıldadığında, suyun içinden göğsünün bir parıltısını ya da kalçasının veya meme ucunun bir bakışını görebiliyordum. "Ne kadar güzel görüldüğün hakkında hiçbir fikrin yok."

"Bunu bana her söylediğinde, sanki ilk kez söylüyormuşsun gibi hissediyorum."

"Ve bunu her söylediğimde daha da ciddileşiyorum." Onu içime çekerken başım sallandı ve lavaboların arasındaki tezgâha doğru geri çekilip yaslandım. "Geçen her günle birlikte daha nefes kesici görünen biriyle hiç tanışmadım. Ama sen, Addison... öyle görünüyorsun. Kanıtı şu anda önümde duruyor."

Gözleri çırpınarak kapandı. "Buraya gel."

Tezgâhın kenarını kavradım. "O suyun içinde bana ne yapacaksın bebeğim?" Küçük bir

kahkaha attı. "İşte bunlar bana söyleyeceğini düşündüğüm kelimelerdi." "Sana ne

yapmamı istiyorsun Addison?"

Sertleşmiş aletime odaklanana kadar vücuduma baktı. "Bunu istiyorum."

"Bundan bolca alacaksın." Şaftımı birkaç kez pompaladım.

İfadesine bir çekingenlik yerleşmeye başladı. "Sanırım konuştuğumuz başka bir şey daha var."

"Peki o ne?"

Dudağını ısırdı. "Kıçımı." "Ne

olmuş ona?"

"Geçen sefer olması gerekiyordu ama yarıda kesildi. Bu gece kesinti yok, Ridge." "Bana onu alabileceğimi mi söylüyorsun?"

Bacaklarını çözdü ve daha da yaklaştırdı. "İstedğin bu mu?"

Kıkırdadım. "Soruma soruyla cevap veremezsin, bu şekilde olmaz." Küvetin kenarına gidip diz çöktüm ve çenesini parmaklarımın arasında tuttum. "Bana kıçını verip vermeyeceğini sordum."

Dudaklarıyla oynamaya devam etti, dişlerini, dilini kullandı ve sonunda şöyle dedi: "Sana daha önce de vermiştim. Bu değişmedi. Ne zaman istersen hâlâ senin."

"Ama bu gece için hazır olduğun bir şey var mı?"

"Bu dünyada onu istememi sağlayabilecek biri varsa -şimdi, daha önce, ne zaman olursa olsun- o da sensin." Bu kabul edeceğim bir meydan okumaydı.

Ve bir tanesi sikimin daha da sertleşmesine neden oldu.

Bana istediğim her şeyi, istediğim zaman veriyordu.

Gerçekten daha seksi bir şey yoktu.

"*Mmm*," diye inledim.

Ayağa kalktım ve ılık suya girdim, arkasına geçebilmek için onu öne doğru kaydırdım. Bacaklarım onunkilerin dışında kaldı ve başı boğazımın alt kısmına yaslanırken, kollarım göğsünün üzerinde çaprazlandı, meme uçlarının sertliği ön kollarıma baskı yapıyordu. Kollarımı birkaç saniye hareketsiz tuttum ve sonra onları birkaç santim ileri ve geri kaydırarak o sert tomurcuklara bir alay verdim.

Birkaç vuruş içinde sırtını bana yasladı. Sadece üst kısmı değil, aynı zamanda alt kısmı da sertleşmemle aynı hizadaydı. Ve her bastırışında, ucum ona sürtünüyordu.

"Anladığım kadarıyla beni kışkırtıyorsun."

"Gerçekten mi?" diye meydan okudu. "Benimle oynamaya devam edin bayım, size başka neler yapacağımı göreceksiniz."

Tekrar kıkırdadım ve kollarımı açtım, parmaklarım göğsünün ortasından aşağıya, her iki göğsünün arasından ve amının başlangıcına ulaşana kadar düz karnının üzerinde gezindi.

"Ah," diye inledi.

Sadece en tepesini sıyırmıştım, ona orgazm bile yaşatamayacak bir noktayı. O kadar uyumluydu ki, bir sonraki sefer ona ne yapacağımı ve bunun nasıl hissettireceğini tahmin ediyordu.

Ama hemen oraya gitmedim.

Parmaklarımı tüm alanın üzerinde, kalçalarının içine doğru ve her bir açının etrafında gezdirdim, parmaklarım bacakları ve amı arasında ileri geri sallandı ve sonunda merkeze giden yolu buldum.

"Ridge," diye nefes verdi, klitorisini aşağı doğru izlerken sırtı doğrudan sikime doğru eğildi. "Evet."

Ona dilimin ucuymuş gibi en hafif basıncı uyguluyor ve bunu fısıldamak için kullanıyordum.

Ama bu, içinde bir şeylerin çalkalanması için yeterliydi ve öyle de oldu.

İnlemeleri bunu ele veriyordu.

Kalçalarının hafif hareketi de öyle.

Bir de nefes alış veriş vardı; bir santimden az hareket ettiğimde kesiliyor, normale dönüyor ve tekrar alçaldığım anda kesiliyordu.

"Ne kadar ıslak olduğunu merak ediyorum..."

İçine dalmaktan ve kendimi hissetmekten başka bir şey istemiyordum. Parmağımı sıkarken amının sıkılığını, daha fazlasını istediği için onu içinde tutmaya çalışmasını deneyimlemek.

Ama bunu saklıyordum. Bunun için kendimi yalvartıyordum, tıpkı onu yalvarttığım gibi.

"Sana söylememi ister misin?" Yüzü bana dönük olacak şekilde başını çevirdi. Yanıt vermeme beklerken daha da sert itti, sırtı şaftımın etrafında dönüyordu.

Başparmağımla klitorisine dokundum. "Sikeyim evet." Aynı hareketi ikinci kez tekrarladım. "Her şeyi duymak istiyorum."

Yüzünün yan tarafını bana doğru sürdü ve kavis çizdi. "Ridge, damlatıyorum." Nefes nefese kaldı. "Senin için." Dudakları çenemin kenarına dokundu ve aldığı her nefesi hissettim.

"Beni mi istiyorsun?"

"Evet. Ama ..."

"Ama ne?"

"Benim de sana ihtiyacım var."

Arada bir fark vardı ve ikisinin arasında bir yere uyduğumu duydukça arzum arttı.

"Sana ne yapmamı istiyorsun Addison?"

Nefes verdi. "Bana çığlık attırmanı istiyorum."

Bunu yapabileceğim birçok farklı yol vardı. Neredeyse anında işe yarayacağını bildiğim bir tanesi parmağımı kullanmaktı ve yatış şeklimiz göz önüne alındığında en kolayı buydu.

Elimi onun etrafında dolaştırdım, dudaklarını geçtim ve amının dışını ovuşturdum. "Böyle mi?"

"Siktir," diye inledi ve bileğimi kavrayarak beni daha derine itmeye çalıştı. "Ver onu bana."

Yalvarmaları çok ateşliydi. Ama yeterli değildi.

Bana sahip olmak için her şeyi yapacağını bilmem gerekiyordu.

Ben de orada kaldım, daireler çizerek bekledim ve her geçişten sonra inlemeleri daha da arttı. Hareketleri güçlendi, su küvetin kenarından yuvarlanıp yere taşıtı.

"Ridge, bekleyemem. İhtiyacım var-"

O daha cümlesini bitirmeden ben içerideydim.

"Evet!" diye bağırdı.

Kahretsin, haklıydı; sırlıslıkam olmuştu. Islaklığı tenime işlemişti ve sesi kulaklarımı doldururken bana bunu ne kadar çok istediğini söyledi.

"Bebeğim..." Tek istediğim onu iyi hissettirmekti. İnlemelerinin sebebinin ben olduğumu bilmek. Bana sahip olmak için her şeyi yapabilecek kadar heyecanlanmasını sağlamak.

Ve o da oradaydı, zirvedeydi.

Ona sadece bir parmak verdim, parmağımı içeri ve dışarı kaydırdım, G noktasına ulaşmak için döndürdüm ve eğdim. Her vuruşumda bana karşı kasılıyor, aletimi sırtına doğru itiyordu.

"Ah!" Biraz hava emdi ve kollarını kaldırarak boynuma doladı. "Ridge!" "Tanrım, amına bayılıyorum."

Sadece hissi, kokusu ve tadı değil - uğruna yaşadığım üç şey - görünüşü de. Mükemmel kıvrımları, yumuşacık teni ve sanki en güzel hediye altında gömülüymüş gibi klitorisinin gizlenme şekli.

Topuklarını küvetin üstüne koydu, dizlerini bükerek bana ihtiyacım olan tüm erişimi sağladı.

"Boşalmak mı istiyorsun?" Kulağını tırmaladım.

"Lütfen." Nefes verirken bile bana yalvarıyordu. "Lütfen, Ridge."

"Bir duyayım." Hızı sadece birazcık artırdım. "Ne kadar istediğini duyayım."

Bileğimi tekrar tutmak için boynumu bıraktı, bileğime bastırdı, tırnaklarını derime geçirdi. "Beni boşalt. Sana yalvarıyorum. Bana sahip ol-" Parmağımı çekip klitorisinden ve karnından yukarı, göğüslerinin arasından geçirip boynunda durdurduğumda sesi kesildi.

"Küvetten çıkma vakti geldi."

Nefes nefese kalmıştı.

Her nefes alışında bir su dalgası kenarlara çarpıyordu. "Ne?" "Seni yatağa kadar taşımam mı gerekiyor?"

Tam inmek üzereyken onu neden öylece bıraktığımı anlamadığı açıktı. Ama gerekçem tamamen mantıklıydı ve bunu yakında anlayacaktı.

"Beni taşımak mı?" diye cevap verdi. "Sen ciddisin... değil mi?"

"Çok ciddiym."

Altından kayarak çıktım, su ve köpükler üzerimden akarken yere bastım ve elimi uzatarak ayağa kalkmasına yardım ettim.

Küvette ayakta durduğunda parmaklarımı bıraktı ve her iki avucunu da aletimin etrafına sardı.

"İstedğin bu mu?" Beni daha hızlı pompalamaya başladı.

"Bu yüzden durmadım, Addison. Bu benimle ilgili değil, seninle ilgili." "O zaman-"

"Buraya gel."

Onu kollarıma aldım ve sudan çıkardım, yatak odasına götürmeden önce bacaklarının belime dolanmasını bekledim. Sırtı yatağa değer değmez onu yatağın kenarında tuttum ve başımı eğerek parmaklarımın bu gece defalarca geçtiği aynı yoldan öptüm.

Göğüslerinin arasından başladım, her bir meme ucunu yalamak, çekmek ve ısırarak için durakladım. Tüm bunlar bana bir çılgılık kazandırdı, bu yüzden hepsini tekrarladım - her biri için yalamak, çekiştirmek, ısırarak - karnına geçmeden önce, kaburgalarını ve göbek deliğinin etrafını öptüm. Dizleri büküldüğünde, bacakları otomatik olarak açıldı ve sanki yüzüme bakmaya hazırlanmış gibi yatağa doğru düştü.

Ama oraya varmak için acele etmedim, dudaklarımı amının kenarlarına, kalçalarına ve ortasına bastırdım, ta ki burnum klitorisinin tepesinde durana kadar.

Orada bıraktım, onu içime çektim.

Gözlerim kapandı, ağzım onun kokusunu daha da içime çekmek için açıldı. "Lanet olası evim," diye fısıldadım, ama beni duyabileceği kadar yüksek sesle. "Bunu özledim."

Parmaklarını saçlarımın arasına daldırdı, ben onun üzerinde nefes alırken bukleleri bükte. Hava tam istediğim yere, onun zonkladığı noktaya çarpıyordu. Ve aldığım her nefeste bacakları daha da genişliyor, yatağın üzerinde daha da yayılıyor, parmakları saçlarımın arasında gezinmeye devam ederken daha da sertleşiyordu.

"Bunu istediğini biliyorum," dedim.

Ama benim istediğim, onun o kadar gergin olmasıydı ki, vücudu ona verdiğim her şeyi gerçekten kabul edecekti. Ve yapmayı planladığım şey onun için kolay olmayacaktı. İlk başta iyi hissettirmeyecekti. Ama onu kafasının sadece tek bir şeye odaklandığı bir yere getirebilirim, o zaman onun için çok daha kolay olacaktı.

Bacaklarının arasından, kıvrımlarını ve göğüslerini geçerek yukarı baktım ve onunla göz göze geldim. "Ama ben sadece senin tadını çıkarıyorum, bebeğim." Dudaklarını araladığında yüzünde aç bir ifade vardı, sıcaklık bakışlarına bile ulaşıyordu. "Beni öldürüyorsun."

"Güzel."

Burnumu kaldırdım ve ucunu işaret ettiğim dilim klitorisinin tamamını yaladı. Yavaşça, dudaklarının arasında kıpırdanarak, ona ihtiyacı olan sürtünme miktarını verdim.

"Ridge! Aman Tanrım!"

Kahretsin, tadı çok güzeldi ve kokusu etrafımı sarınca sabaha kadar orada kalmak istedim. Ama burada daha fazla zaman geçirirsem, kız arkadaşım çılgılık atacaktı ve buna izin veremezdim.

En azından henüz değil.

Bu yüzden, ne zaman yataktan kalkıp kalçalarını ağzıma doğru kaldırmaya başlasa, hızımı düşürüyor ya da tamamen geri çekip dilimi dudaklarımla değiştiriyordum.

Bu bir işkenceydi.

Bunu biliyordum.

Ve bunun ona ne yaptığını duyabiliyordum. Sesindeki, nefes alışındaki, hareketlerindeki ıstırabı.

Tam pes edeceğimi düşündüğü anda, tüm süreç yeniden başlıyordu. Ona parmağımı bile vermedim - bu noktada çok fazla olurdu. Bu onu çok hızlı bir şekilde, muhtemelen onu geri getiremeyeceğim bir noktaya getirecekti ve bunun olmasına izin veremezdim.

"Bana ne yapıyorsunuz?" diye bağırdı.

Onun sormasını beklediğim soru.

Yüzüne tekrar baktım. Oturmuş, bükülmüş kollarının üzerinde dinleniyor ve bana bakıyordu.

Cehennem kadar vahşi.

"Seni bunun için yalvartıyorum."

Dudaklarını yaladı. "Bunu zaten yapmamış mıydım?" Başparmağımla klitorisine fiske vurdum. "Hayır."

Baskıdan dolayı sıçradı ve ona daha fazlasını vermeyeceğimi görünce başı sallandı. "Yapmadım mı?" "Hayır, kıcını sikkem için bana yalvarmadın, Addison."

Farkındalık gözlerinden okunuyordu. "Beklediğin şey bu mu?"

"Kısmen, evet." Parmağımı amının yanından geçirdim ve kışına ulaştığında o yasak deliğın kenarına dokundum. Ama hareketsiz kalmadım. Etrafında dolaştım. "Diğır kısmı ise seni buna hazırlamam gerekiyordu."

"Ben hazırım."

Bir kahkaha attım. "Evet, sanırım öyle olabilirsin."

"Bunun burada olacağını hissediyordum ve bize yardımcı olacak bir şey getirdim." Dolabı işaret etti. "Bavulumun ön cebinde."

Hareket etmek üzereydi ki onu durdurdum. "Ben bakarım. Orada kal."

Dolaba doğru yürüdüm ve cebi buldum, içine uzandım ve soğuk plastiği hissettiğimde onu çıkardım ve şişeyi yatağa geri taşıdım.

"Kesinlikle hazırlıklı gelmişsin." Kayganlaştırıcı şişesini açarken, ucumu amına doğrulttum ve içine daldım.

"Ridge!"

"Siktir," diye inledim.

Buna kendim için

ihtiyacım vardı.

Onun için ihtiyacım vardı.

Ama çekilmeden önce ona sadece birkaç kez hızlıca pompaladım. "Çok acımasızsın," diye tısladı.

Parmağıma biraz şeffaf jel sıkıp aletime ve kığına sürerken güldüm. "Bunu çok yakında tekrar söyleyebilirsin, ama söz veriyorum fikrini değiştireceğim."

"Merak ediyorsan söyleyeyim, Leah bunu bizim için aldı."

Şişeyi yatağın üzerine attım ve onu birkaç adım geriye kaydurdım, böylece başı yastıklara daha yakın oldu ve kendimi bacaklarının arasına yerleştirdim. "Bekle-Leah mı aldı?"

Gülümsedi. "Bunu yapma hayalini ona anlatmış olabilirim." "Yani bu onun sana hediyesi miydi?" Güldüm.

O da jسته karşılık verdi. "Ne diyebilirim ki? İyi bir kankam var."

"Evet, biliyorsun ve ona teşekkür edeceksin çünkü tükürüğümü kullanacaktım ve seni temin ederim, bunu çok daha fazla seveceksin." Bacaklarını kaldırdım ve etrafımda tuttum, onu serbest bırakmadan önce bu pozisyonu koruduğundan emin oldum ve tacımı kığına doğrulttum. "Benim için rahatlamana ihtiyacım var. İşe yaramasının tek yolu bu."

"Beni ikiye mi ayıracaksın?"

"Sadece bir saniyeliğine. Çabucak alışacaksın. Söz veriyorum."

Zihninin odaklanmasını sağlamak için klitorisini okşadım, müzik dinler gibi tıngırdattım. İnlemeleri sessizdi ama ben içine bastırırken bile varlığını sürdürüyordu.

"Vay canına, şaka yapmıyormuşsun," dedi

usulca. O kadar dardı ki; sığar mıydım

bilmiyordum. Yeni bir plana ihtiyacım vardı.

Bu yüzden geri çekildim ve jeli parmağımın etrafına kapladım, sonunda kırdım ve içeri ittim. "Bu ..."

Başını eğdi ve sırtını dikleştirdi. "Tamam... Bunu yapabilirim."

Nefes alıp vermesi az önce söylediklerini doğruluyor, bana bununla başa çıkabileceğini söylüyordu ve bu yüzden daha da ileri gitmeye devam ettim. Süreci aceleye getirmedim. Bunu yapamazdım. Adımlar vardı ve eğer onları düzgün bir şekilde takip etmezsem, bu ona sahip olduğum son sefer olacaktı.

Böyle bir şey olmayacaktı.

Bu yüzden çok yavaş ilerledim, çıkardığı her sesi, aldığı her nefesi dinledim, onu hazırladım, yaydım. Ve daha fazlasını alabileceğinden emin olduğumda, daha hızlı hareket ettim, tüm parmağım içeri girene kadar parmak eklemimi geçtim. Ama bunu yaptığım süre boyunca başparmağım klitorisini okşuyordu. Bu kombinasyona ihtiyacı vardı. Ve haklıydım çünkü inlemeye başladı.

Kulaklarım bu sesi duyar duymaz yavaşça çekildim ve sikimi o dar deliğe doğrulttum, tacıma doğru ilerlerken klitorisini kaydurdım. "Nefes al, Addison."

Lanet olsun, bu iyi hissettirdi. Sıkı.

Kayganlaştırıcıdan dolayı ıslak.

Aletimi yutan ve gitmesine izin vermeyen bir vantuz.

Bu sırada battaniyeyi iki yanından kavırıyor, dişleri dudaklarını kemiriyordu. "Bana nasıl hissettiğini söyleyebilir misin?"

"Henüz konuşamam."

Ama yeterince acı çekiyorsa durmamı söyleyeceğini biliyordum ve durmadı.

Bacakları da içe doğru çökmüyordu.

Aşırı acı seslerini de duymadım ve onları biliyordum - bir çocuğun doğumunu izlemiştim.

"Nefes al," diye tekrarladım. "Tamamen içeri girdiğimde daha iyi olacak, sadece bir saniye

sürecek." Gözleri benimkilerle kilitlendi.

"Sen iyi misin?" diye

sordum. "Evet."

"Daha fazlasını kaldırabilir misin?"

Başını salladığında şişeyi aldım ve şaftımın geri kalanına biraz daha kayganlaştırıcı ekledim, her tarafını parmakladım, böylece en ufak bir ileri kayma bile onun içine girecekti.

"Neredeyse geldim," dedim.

Sadece birkaç santim kalmıştı, ama kendimi tamamen içine sokmak için ölüyor olsam bile, onları ona vermek ve acele etmek istemedim. Aynı hızda devam ettim ve yavaş yavaş oraya doğru ilerledim.

Ona söz verdiğim süküneti sağlayarak yanına vardığımda, "Benim için nefes almanı istiyorum bebeğim," dedim.

Klitorisine daha fazla baskı uyguladım, başparmağım ileri geri sürtüyor, hiç yorulmuyor ve hiç durmuyordu. "Sen bana alışana kadar böyle kalacağım. Hazır olduğunda bana söylemeni istiyorum."

Elleri kalçalarımaya yaslandı, avuç içleri kaygandı. "Sanırım seni boğazımın arkasına kadar hissedebiliyorum."

"Dürüstçe cevap veriyorum ama büyük olsam da *o kadar da* büyük değilim." Kıkırdadım.

Göğsünün yükselip alçalmasını, gözlerinin kapanmasını izlerken, kıcının etrafımda titreştiği, sıkılaştığı, hareket bile etmeden beni çektiği gerçeğini görmezden gelmeye çalıştım.

Birkaç vuruştan fazla sürmeyecek ve boşalacaktım. O kadar iyi hissettiriyordu ki.

"Yavaş gider misin?" diye sordu.

Sözleri beni geri getirdi, gözleri artık açıktı, elleri dönmüş ve bacaklarımı kavırıyordu.

"Elbette bebeğim."

"O zaman ben hazırım."

Eğer bu onun amcığı olsaydı, arkamı döner ve içine girerdim. Ama kendime bu deneyimin öyle bir şey olmayacağını hatırlatmak zorundaydım. Bu onun dediği gibi bir emekleme-kaplumbağa hızıydı. Ve bu onun ilk seferiydi, bu yüzden yanlış bir hareket ve her şey bitecekti.

Bu yüzden, ne hissettiğime, ne istediğime bakmaksızın, bunun her saniyesini onunla ilgili hale getirecektim.

Başparmağımı yalayarak pedin güzelce ıslanmasını sağladım ve daha fazla sürtünme sağlamak için bastırarak klitorisine geri verdim. Ancak o zaman kendimi geri çektim, onu dışarı sürükledim, tekrar içeri kaymadan önce aletin ortasına kadar gittim.

"Addison, bunun nasıl bir his olduğunu tarif bile edemem."

"Ah," diye iç geçirdi, acıdan çok zevk veren bir sestiydi bu. "Daha iyiye gidiyor."

Bacaklarının pozisyonundan anlayabiliyordum -daha önce bacaklarında hafif bir titreme vardı ama artık öyle değildi. Ve elleri - beni sıkıyordu; sadece beni tutuyordu.

"Birkaç vuruş sonra kendini iyi hissetmeye başlayacak," dedim ona.

Ancak bu bana ve kullandığım yoğunluğa ve ayırmam gereken güce bağlıydı, böylece nefret edeceği bir şekilde bağırmasına neden olmayacaktım.

"Buna tam olarak inandığımdan emin değilim-" Sesi kesildi ve parmakları üzerime kapandı.

Durdum. "İyi misin?"

"I ..."

Yüzüne uzandım ve kendime doğru çevirdim. "Sen... ne, Addison?"

Dudakları açıldı ve içlerinden derin bir iniltiydi çıktı. "Sana inanıyorum."

"Bebeğim..." İnledim. "Bunu istiyorsun, değil mi?"

Tırnakları yine beni buldu. "Durma." Eli bileğimdeydi, bu gece birçok kez kavradığı bir yerdi. "Beni boşalt, Ridge."

Bunu bütün gece yapabilirim.

İşte böyle muhteşem bir histiydi.

Ama bu onun bana kızmasına neden olacaktı.

Bebeğimi öyle bir boşaltırdım ki, sonra da onunla ilgilenirdim.

Bunu yapmak için, onun kaldırabileceği bir hız ve momentum buldum. Her yumrukta taşaklarım ona çarpıyor, sıkılaşıyor, orgazmım vücudumda yükselmeye başladıkça kıvılcımlanıyordu.

"Siktir," diye homurdandım. "Senin lanet kıcını dolduracağım." Başparmağımı aşağı doğru itti. "Daha sert."

Dinledim, izledim, neye ihtiyacı olduğunu değerlendirdim ve ona verdim, hızlandım, klitorisini gıcırdattım. "Ridge!"

Nasıl olduğunu bilmiyordum ama daha da ıslanmıştı, etrafımda daralıyordu. Ve bu olduğunda, bir şeyler hareket etmeye başladı. Sadece aramızda değil, içimde de.

"Gelsen iyi olur," diye uyardım.

Vücudunun içinde gerçekleştiği saniyeyi gördüm.

Bacakları kalktı; elleri kalçalarını tokatladı. Ağzı açıldı ve içinden en yüksek çığlık çıktı. "Ah! Evet! Ridge!" Çıkardığı sesler benden geliyordu.

Sikimden.

Ona ne kadar iyi hissettirdiğimden.

Titremeler ona çarptıkça, kıcı daha da sıkılaştı. O noktada biraz daha güç alabileceğini biliyordum, bu yüzden darbelerim kısa ama keskin oldu ve beni doğrudan lanet olası kenara gönderdiler.

"Addison"-hissettiğim yoğunluktan ve içime yayılan zevkten şoke olmuş bir şekilde nefes aldım-"kıçın beni sağıyor."

Bir hamlede kenara ulaştım ve bir saniye boyunca sallanıp sonra da aşağıya düştüm. "Aman Tanrım!"

Sözler onun sesiyle söylenmişti ama benden geldiğine yemin edebilirdim.

Her geri çekilip içeri girdiğimde, ucumdan daha fazla döl fışkırıyordu.

Ve her seferinde, vücudumda bir karıncalanma patlaması sekti.

Ve her seferinde, bu hissi daha da artıran şey, onun iniltisini, nefesini ve her zaman benim adımla biten çığlıklarını duymaktı.

İkimizin de içindeki hisler azaldığında yavaşladım ve tamamen boşaldım. Boşalır boşalmaz eğildim ve dudaklarımı klitorisine bastırdım. Başparmağım orada çok fazla zaman geçirmişti; ağrımadığından emin olmak istedim. Elimin gezindiği yerlerin her birini öptüm, yavaşça vücuduna doğru ilerledim.

Sonra ağzım yanağına, çenesine gitti ve dudaklarının üzerinde gezindi. "Bebeğim..." Nefes verdim. "Sen harikası. Umarım bunu biliyorsundur."

"Hayatta kalacağımı düşünmüyordum. Kesinlikle bundan zevk alacağımı da düşünmüyordum." "Peki aldın mı?"

Gözlerimi taradı, yüzünde bir gülümseme belirdi. "Düşündüğümden çok daha fazla."

"Bir dahaki sefere kadar bekle. Aklını başından alacak." Ona vücut ağırlığının çoğunu verdim, ellerim yanaklarını kavradı. "Seni seviyorum Addison."

"Yapmalısın."

Ben güldüm, o da güldü.

"Sana anlatabileceğimden ve gösterebileceğimden çok daha fazlası," dedim. Avuçlarım sırtının altına girdi ve onu yatağın üzerinden kaldırdım. "Seni duşa götüreceğim, böylece seni yıkayabilir ve biraz iyileştirebilirim."

"Ve sonra beni yatağa mı yatıracaksın?"

"Evet." Onu tekrar öptüm. "Ve yarın sabaha kadar seni tutacağım."

Onu almaya gittiğimde bileğimi sıktı. "Ridge..." Gözlerinde duygu vardı, büyüdüğünü görebiliyordum; hissedebiliyordum. "Seni daha çok seviyorum."

OTUZ BEŞ

Addison

Bir sahnede, arabamda ya da bir barın ortasında olmam fark etmiyordu; müzik duyduğumda vücudumda bir nabız atıyor ve tek yapmak istediğim dans etmek oluyordu. Hayatımın büyük bir bölümünde bu müzik radyodan ya da bir tür yayın sitesinden geliyordu. I

Çok istememe rağmen konserlere katılacak param yoktu.

Jana onun yerine Daisy ve Ridge ile birlikte Taylor Swift'i görmeye gitmemi istediğinde ona sarılıp ne kadar heyecanlı olduğumu söylememiştim ama söylemek istemişim. Ona bunun rüya gibi bir fırsat olduğunu ve en sevdiğim sanatçılardan birini canlı izleyebileceğimi hiç düşünmediğimi de söylememiştim ama bunu da yapmak istiyordum.

Gösteri tarihi yaklaştıkça içimdeki telaşı kontrol edemiyordum. Daisy ve ben bir geri sayım takvimi yapmıştık ve her gün bir kutucuğun üzerini çiziyor, bir gece daha yaklaştığımızı düşünerek zıplıyorduk. Zavallı Ridge durmadan bunu duymak zorundaydı ve Daisy ister sınıfta ister evde olsun durmadan bundan bahsettiği için iki taraftan da bunu duyuyordu.

Ama bu sadece gitmenin verdiği heyecan ve etkinliği çevreleyen tüm o konuşmalar değildi. Üçümüzün konseri izlemek için stadyuma gelmemizden çok daha derinlere iniyordu. Bu performans söz konusu olduğunda, her ayrıntı önemliydi. Bu bir dönemler galasıydı ve en sevdiğimizi seçip onunla devam etmemiz gerekiyordu. Dolayısıyla, geri sayım ve sürekli Taylor konuşmalarına ek olarak, kıyafetlerimizi de planlamamız gerekiyordu. Bunun için alışveriş merkezine defalarca gitmemiz ve Daisy'nin odasında tutkal tabancası, sim ve dantellerle saatler geçirmemiz gerekti.

Bu şaheseri yaratmanın en iyi yanı, bunu birlikte yapmamız ve üzerinde bağ kurmamızdı.

Kızımız tepeden tırnağa ısırlı ısıldı. Pembe Chucks ayakkabılarının üzerinde mücevherler ve simler vardı, beyaz çorapları dantellerle süslenmişti, bebek pembesi eteğinin altında birkaç kat tül vardı ve gümüş payetli üstünün ortasında daha da fazla simle süslenmiş *Swiftie* vardı. Ancak önemli olan sadece kıyafet değildi. Saç ve makyaj da bir o kadar önemliydi. Ben onu hazırlarken, Jana ile FaceTimed görüşmesi yaptık. Jana'dan Daisy'nin makyajını nasıl yapacağım ve gözünün etrafındaki kalbi nasıl oluşturacağım konusunda bana bazı ipuçları vermesini istedim, böylece bütün gece lekelenmeden kalabilecekti. Jana'nın burada olamadığı için üzgün olduğunu biliyordum ve uzakta olsa bile bu büyük etkinliğin bir parçası olduğunu hissetmesini istiyordum.

Daisy'nin yüzü tamamlandıktan sonra kulaklarına pembe çıtçıtlar taktım ve hiçbirinin çentiklenmediğinden emin olmak için her tırnağı farklı bir pastel renkte olan ojesini kontrol ettim. Son parça olarak da alnının ortasına papatyalardan oluşan bir saç bandı taktım ve saçlarının arasından geçirdim.

Ben daha ince bir yaklaşım benimseyerek bir jean etek, belimde düğümlediğim ve ortasında 1989 yazan bir tişört ve diz üstü kovboy çizmeleriyle yetindim. Saçlarımı aşağıya yatırıp kıvırdım, göz kapaklarıma ve dudaklarıma parlak pembe simler sürdüm.

Ridge'e gelince, kargo şortuyla eşleştirdiği polosuyla gelmesine izin veremezdik. Sadece rol yapmamalı, aynı zamanda öyle de görünmeliydi. Bu yüzden evden çıkmadan hemen önce Daisy hediyesini ona verdi. Sürprizi bozmadığına inanmıyordum ama dudaklarını mühürlenmişti ve Ridge kutuyu açtığında şok oldu. Tişörtü birkaç hafta önce yaptırmıştık - pembe tabii ki - ortasında *Swiftie by Choice* yazıyordu ve altında (*kızımın hatası*).

Ridge çok iyi bir sporcu olduğu için tişörtü giyerken gülümsedi ve Daisy'ye bunun ona verdiği en güzel hediye olduğunu söyledi. Arabaya doğru ilerlerken onun alaycı bakışlarına gülmekten kendimi alamadım, arabadan inip stadyuma doğru yürürken hâlâ kıkırdıyordum.

Daisy benim ve Ridge'in elini tutarak aramızda yürürken kısık bir sesle, "İtiraf etmeliyim ki bir günün gelmesine hiç bu

kadar sevinmemiştim. Bir dostluk bileziği daha yapmak zorunda kalsaydım hayatta kalabileceğimi sanmıyorum."

Bir sürü boncuk ve sözle süslenmiş bileğini işaret ettim ve onu havadan öptüm. "Sen gerçekten

en iyi baba."

"Biliyorum." Daisy'ye doğru başını salladı. "Ona bir bak."

Yapmış olsam bile, yapmama gerek yoktu. Parmaklarındaki enerjiyi hissedebiliyordum. Bu dünyada daha fazla istediği hiçbir şey yoktu ve Ridge bunu ona veriyordu.

Ama Daisy'nin arenaya girerken fark etmediği şey -ve Ridge bana söylediği için fark ettim- satın aldığı koltukların VIP olduğuydu, bu da doğrudan sahnenin önünde durduğumuz anlamına geliyordu. Arka sıralarda değildik; zemini devasa bir pist gibi kesen uzun T'yi kucaklıyorduk. Tüm stadyumda bizi Taylor'a yaklaştıracak bir bölüm yoktu. Eğer bizim alanımızdan geçerse -ki geçecekti- her çilini, gece boyunca düzden kıvrıcığa dönen saçlarının her birini, kıyafetlerine dikilmiş her payeti görebilecektik.

Sahne Ridge'den daha uzun olduğu için Daisy yukarı bakmak zorunda kaldı. Ama bunu yaptığında, arkadaki dev ekranda gösterinin başlamasına ne kadar kaldığını gösteren saati izlerken gözleri dolmaya başlamıştı bile. Pembe kaplı küçük ayakları her zıplayışında yere çarpıyordu. Dudaklarını aralamakla kalmıyor, yüz ifadesinde daha önce hiç hissetmediğim bir huşu, bir sevinç ifadesi vardı.

"Baba, sadece bir dakika kaldı! Taylor geliyor! Taylor *coooming* yapıyor!"

Arka planda sessizce çalan müzik daha da yükselmeye başladı. Bir uğultu kalabalığın içinde ilerliyordu. Beklenti o kadar yoğundu ki, stadyumun çatısından içeri girebilse bile güneşi hissedemeyecektim.

Ridge Daisy'yi kollarına aldı ve sahneyi daha iyi görebilmesi için omuzlarına koydu. Daisy'nin gözlerinden yaşlar gelmeye başladı, kollarını kaldırdığında bilezikleri ışıklardan parlıyordu.

Ben Daisy'ye odaklanmışken ayaklarım durmadan hareket ediyordu; konser başlamamış olsa bile dans başlamıştı. Bunu hissedebiliyordum.

Ve bunu istedim - müzik, eğlence, bu ikisinin hayatıma getirdiği aşk. On saniye.

"Bak!" Daisy çığlık attı. "Vakit neredeyse geldi!"

Bir göz atmadan önce çevresel görüşümde bir hareketlenme olmasını bekledim ve Taylor'ın dansçıları şimdi ellerinde tavus kuşu kuyrukları gibi büyük tüylerle sahnede idi. Ridge de ritmi hissediyordu, Daisy'yi ileri geri sallıyordu, hareket sadece onun sevincini artırıyor.

Ve yanaklarında, gülümsemesinde, kıpırdayan vücudunda gördüğüm en ağır şeydi.

Gözlerini sahneden ayırmadı.

Kollarını indirmede.

Hiçbir şey, fırtına bile gözlerini kaçırmamasına neden

olamazdı. "Daisy, istediğin her şey ve daha fazlası bu mu?"

diye sordum. Başını salladığında bana bir bakış bile atmadı.

İşte o an bu gecenin gerçekte neyle ilgili olduğunu anladım. Bunun Taylor'la, müzikle ya da stadyumun içinde hissettiğim enerjiyle hiçbir ilgisi yoktu. Elbette, tüm bunlar mevcuttu ve Taylor'ın bizi getirdiği her dönemin canlılığını hissetmek, şarkı söylemek ve dans etmek için sabırsızlanıyordum. Ama bu gecenin gerçek anlamı küçük bir kızın sevgisi ve bunu onun gözlerinden izlemenin nasıl bir şey olduğuydu. Ridge'in bilet parasını evdeki işleri yaparak ödemeye çalışması önemsizdi. Ona bu konserden sonra da devam edecek hayat dersleri ve değerler öğretiyordu. Asıl önemli olan ona bu anı yaşıyor olmasıydı.

İkisinin de asla unutamayacağı bir an. Ve ben

buna tanıklık edebilecek kadar şanslıydım.

Taylor'ın şarkı söylediğini duydum ama bakışlarım

sahnede değildi. Daisy'deydi.

İnternette defalarca gördüğüm ve benim için yeterince iyi olan ilk nakarata ulaştığında bakışlarımı küçük kızımızdan ayıramadım. En hızlı akan gözyaşlarına rağmen, babasınıninkine çok benzeyen o güzel gözlerinde hüznün yoktu; ellerini kalp şeklinde tutarken hiç tereddüt etmedi.

Bu aşktı.

Ve bunu hiç bu kadar derinden hissetmemiştim.

Bir an için bakışlarım alçaldı ve Ridge'in bakışlarıyla kilitlendi.

Performansa da konsantre değildi, gerçi bu beni şaşırtmadı. Bana odaklanmıştı.

Başparmağını gözlerimin altında gezdirdi; bu hareket ilk başta kafamı karıştırdı, ta ki ağlayan tek kişinin Daisy olmadığını fark edene kadar. Ben de ağlıyordum. İki göz kapağımın altını da kuruladıktan sonra beni yanına çekti, Daisy'nin ayak bileğine yapıştım ve Ridge'in belini kavradım.

Taylor'ın söylediği şarkının adına atıfta bulunarak "Sen benim *Miss Americana*'msın," dedi.

Yüzündeki ifadeye ve Daisy'nin dinlemesine izin vermediği için şarkıyı biliyor olmasına kahkahalarla güldüm.

Taylor dışında her şey.

"Bu unvanı memnuniyetle alırım," dedim ona. "Ama benim *kalp kırıklığı prensim* olmasan iyi edersin."

EPİLOG

Ridge

Aşzlonglarımızın arasındaki küçük kum parçasına uzandım ve parmaklarımı Addison'ın saçlarının arkasına daldırdım, ona bakmaktan kendimi alamadım. Tüm dikkatimi çeken şey bikinisi değildi - gerçi bu kesinlikle canımı yakmıyordu. Vücudu muhteşemdi ve hala benim olduğuna inanmadığım günler oluyordu. Ama asıl bakmaktan kendimi alamadığım şey yüz ifadesiydi. Kauai'ye geldiğimizden beri, okyanusa her baktığında, çıplak ayaklarını dalgalara daldırmak için suya koştuğunda ve gökyüzüne baktığında yüzünü kaplıyordu. Başını arkaya eğip gökyüzüne baktığı o anlarda, eli otomatik olarak boğazına gider ve parmaklarını güneşin etrafında dolaştırırdı.

ve ben buna bayıldım.

O anların her birini gördüm çünkü gözlerimi ondan alamıyordum.

Ancak bu seyahatin bana fark ettirdiğı şey, gülümsemesinin okyanusla, kumla, dalgalarla ya da gökyüzüyle çok az ilgisi olduğuydu.

Gülümsemesinin benimle ilgisi vardı.

Başını bana doğru çevirdi, sırtışı zaten vardı ama gözlerimiz birleşince daha da büyüdü. "Telefonun plaj için pek de iyi bir fon müziğı sayılmaz. Öğle yemeğinden beri durmadan çalışıyor. Her şey yolunda mı?"

Cep telefonum yanımdaki sandalyenin üzerinde duruyordu ve onu alıp titreşime aldım. "Bu sabah sesini kapatmalıydım. Özür dilerim. Patladığını duymaktan bıktım."

"Önemli bir şey olmadığına emin misin?"

"Kahretsin, hayır, önemli değil. En azından bana göre. Rhett aynı fikirde değil, Brady de öyle. Beverly Hills ve Malibu otellerimizdeki son dakika tadilatlarında benim yerime çalışıyorlar ve bitmek bilmeyen soruları olduğu için arıyorlar. Hawaii'ye gitmeden önce bunu çözmeleri gerektiğini açıkça belirtmişim." Başımı salladım. "Ve belli ki çözemiyorlar."

Uzun, derin bir nefes aldı. "Bu çok cesurca, sence de öyle değil mi?" "Rhett beni öldürecek diye mi?"

Başını abartılı bir şekilde salladı. "Aynen öyle."

"Muhtemelen." Elimi başımın üzerinde gezdirdim ve bulutlara baktım. "Aslında beni boğmak için henüz buraya uçmadığına şaşırdım."

"Gün daha bitmedi, bunun olması için daha çok zaman var."

Güldüm. "Gerçek."

"Eminim Rowan da seni öldürmeye hazırdır. Rhett'in seni ona şikayet ettiğini biliyorsun ve ikisi arkandan iş çevirip ölümünü planlıyorlar."

"Biz konuşurken bunun gerçekleştiğine eminim." İçimi çektim. "Kahretsin, Cooper da muhtemelen benim geri dönmem için can atıyordur, böylece onun benim hakkımdaki şikayetlerini dinlemeyi bırakabilir."

Addison yan döndü ve kolunu yastık olarak kullanmak için başının arkasına sıkıştırdı. "Peki ya Macon? Onun ve Brooklyn'in bize katılmak için buraya gelebileceğinden bahsettiğini biliyorum ama son dakikaya kadar bunu bilemezler. Ondan bir haber aldın mı?"

"Bu sabah bana mesaj attı ve bu işi yürütemeyeceğini söyledi. Hırvatistan'da yeni bir otel için bakmak istediğı bir arazi bulmuş. O ve Brooklyn onun yerine oraya uçacaklar."

"Eminim Hırvatistan için değil -ki bu harika bir şey- buraya gelip ailesini görme fırsatını kaçırdığı için üzgündür."

Onlarla geçirebildiği her saniyeyi çok sevdiğini biliyorum."

"Merak etmeyin, eminim Hırvatistan yolculuğu bir uzlaşmadır ve Avrupa'ya gittikten sonra doğruca buraya geleceklerdir." Nefesini yüksek sesle ve uzun uzun verdi. "Siz Cole'lar ve Spades'ler ne güzel bir hayat yaşıyorsunuz."

"Ve yakında sen de bir eş olacaksın, yani bu hayatın nasıl olduğunu ilk elden öğreneceksin."

Karım olacağından her bahsettiğimde olduğu gibi yüzü kızardı. "Ayrıca, Macon ve Brooklyn burada olmadan, seni tamamen kendime saklayabilirim."

Elini göğsüne koydu. "Bu fikirden hiç nefret etmiyorum."

"Yapacağını düşünmemiştim." Parmaklarını kaldırdım ve öptüm. "Leah'dan haber aldın mı?"

İnledi. "Evet. Son eşyalarını yeni dairesine taşıyor ve tüm kutuları taşımaya yardım etmek için orada olmadığım için benden nefret ediyor. Ama ağır işlerde yardımcı olmaları için iş yerinden birkaç kişiyi işe aldı, yani ben orada olmasam da o işi hallediyor."

Yüzünü gördüğümde kaşlarım kalktı. "Neden kutuları taşıyor? Eşyalarını alması için bir nakliye şirketine para ödedim."

"Tuttuğun nakliyecileri iptal etti." Gülümsemesi bana bilmem gereken her şeyi anlatsa da devam etti: "Onun için bir kuruş bile harcamana izin vermezdi ama teklifini ve beni ondan çaldığın için bunu yapmaya istekli olmanı takdir etti. Onun yerine ona bir milyon kokteyl borçlu olduğunu söyledi."

"Tanrım, ikiniz de aynı lanet kumaştan kesilmişsiniz."

"Ve şimdi, onun neden en iyi arkadaşım olduğunu biliyorsun - sadece her şeyimiz ortak değil, aynı zamanda bir beynimiz de var." Durakladı. "Ve onu gerçekten özleyeceğim" -elini kaldırdı- "evinizi terk edip onun yanına taşınacak kadar değil. Sadece onu her gün göremeyecek kadar özleyeceğim." Alt dudağını dişleriyle oynattı. "Daisy ve seninle yaşamakla ilgili hiçbir şeyi değiştirmezdim. Kesinlikle çok seviyorum."

"Artık evimde sen varsın ve orada sensiz yaşamayı hayal bile edemiyorum." Bakışlarının derinleştiğini hissettim. "Daisy de öyle." "Hayal etmene gerek yok. Bu asla olmayacak." Saçlarını, kalan birkaç parçaya rağmen geriye doğru itti. ve gözlerinin köşeleriyle alay ediyordu. "Kız kardeşimi ziyaret ettiğim bir hafta boyunca ayrılmak yeterince zordu. Ben yokken günde kaç kez konuştuk? En az üç milyon mu?"

Kıkırdadım. "Hemen hemen."

Elini yanağıma doğru kaldırdı. "Benimle sıkışıp kaldın."

Elinin arkasını öptüm ve sonra kendi elimle alnından yanağına, yanağından da güneş kolyesinin bulunduğu göğsüne doğru bir fırça attım. "Biliyorsun, önümüzdeki okul yılı için omuzlarında büyük bir sorumluluk taşıyorsun."

"Nasıl yani?"

"Daisy'nin ikinci sınıfa geçmesiyle birlikte, öğretmenini bir şahin gibi izlemeniz ve Daisy'ye sizin standartlarınıza uygun bir eğitim verdiğinden emin olmanız gerekecek." Kolyeyi salladım ve elimi geri çektim. "O okulda benim gözüm kulağım olmalısın."

Elini benimkinin üzerine koydu. "Daisy'nin yeni öğretmeni Bayan Larson kızımızın neye ihtiyacı olduğunu zaten biliyor. Bu konuda uzun uzun konuştuk." Parmaklarımı sıktı. "Merak etmeyin, kendisi okulumuzdaki en iyi ikinci sınıf öğretmenidir."

Bu kelimelerin kaynamasına izin verdim. "Ona atanması bir tesadüf mü, yoksa senin bu işte bir parmağın var mı?" "Yani masum ben, sistemi çalıştırıp Daisy'nin en iyi öğretmen olmasını mı sağladım? Asla yapmam." Göz kırptı.

Güldüm. "Bu, Jana'ya kirli işlerinizi yaptırdığımız ve yönetime bir e-posta gönderip özellikle Bayan Larson'ı istediği anlamına mı geliyor? Ya da ..."

"Yönetimle iki kez görüştüğümüzü ve hem Jana'nın hem de benim talepte bulunduğumuzu duymak sizi şaşırtır mı?" Onu ısırdı

du

da "Azıcık bile değil."

k. Kendini biraz desteklemek için kolunu büktü. "Jana bana gelecek okul yılı için seçenekler hakkında mesaj attı ve ben de ona Mrs.

Larson. Kendisinin bize ulaşmasının en iyisi olacağını düşündük ve ben de idari ofiste biraz sihir yaparak onun isteğini destekledim."

Başım yavaşça sallandı. "Siz kızlar ölümcül bir ikilisiniz."

"İstedığimizi alırız. Ne diyebilirim ki? Daisy için en iyi olanı elde etmemize bayılıyorum." "Hatırlat da ikinize karşı aynı anda asla savaşa girmeyeyim, boku yerim."

Güldü. "Hadi ama... *O kadar* da kötü değiliz." Durakladı. "Tamam, belki de öyleyiz."

Sonunda sessizleştiğimizde, "Açıkçası, ikinizin Daisy hakkında konuşabilmenize ve onun size rahatça ulaşabilmesine sevindim," dedim.

"Brady ve Lily'nin düğününden bu yana aramız çok ısındı, bunu biliyorsun. Bana ve kararlarıma güvenmesi beni çok mutlu ediyor." Bikinisinin üst kısmını düzeltti. "Bir şeyler içmek için buluşur muyuz bilmiyorum ama kim bilir? Daha

çılınca şeyler de oldu."

"Gibi mi?"

Bir an düşündü. "Beni striptiz kulübünde bir vardiya için işe alan adamın şu anda birlikte yaşadığım erkek arkadaşım olması gibi."

Saçlarını gözlerinden uzaklaştırdım. "Kim senin kocan olacak?" Gülümsemesi daha da büyüdü. "Ve şu."

"Ve seni bu lanet dünyadaki herkesten daha çok seven biri."

Gözlerini kırıştıtararak kapattı. "Bayım, ikinci sırada gelen ve bunu söylediğinizi duysa sizinle kavga edecek biri var."

"Kız kardeşin mi? Annen mi? Baban? Leah?"

Gözleri açıldı ve elimi yüzüne götürdü. "Bizim Daisy'miz."

Papatyamız.

Bu konuda haklıydı.

Gözlerine, burnuna, dudaklarına baktım ve sonra son bir kez gökyüzüne baktım. Bulutlu bir öğleden sonraydı, güneş sadece kalın, dalgalı bulutların arasındaki açık noktalardan görünüyordu.

Işınlrın en güçlü olduğu noktalarda, o oradaydı. Onu göremedim.

Ama onu hissedebiliyordum.

Ve beni izlediğini, *dinlediğini*, olabileceği her şekilde orada olduğunu biliyordum, bu yüzden sessizce "*Baba, büyük seviyorum*" dedim.

Sert seviyorum. Özür dilemeden seviyorum. Çünkü haklısınız; aşık olmak bu dünyadaki en büyük nimet.

Addison'a baktım ve sessizce ekledim: "*Bir daha asla yalnız kalmayacağım baba. Söz veriyorum.*"

Spade Hotel Serisi'nin diğer kitaplarını okumak ister misiniz?

Macon'un Kitabı: [Playboy](#)

Cooper'ın Kitabı: [Asi](#)

Brady'nin Kitabı: [Günahkar](#)

Rhett Cole'un Kitabı: [Tek](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.